

ΠΕΜΠΤΗ 25 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2010

ΠΡΟΕΔΡΙΑ ΤΟΥ κ. MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Αντιπροέδρου

1. Έναρξη της συνεδρίασης

(Η συνεδρίαση αρχίζει στις 09.00)

María Muñoz De Urquiza (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, λόγω του χρόνου που απαιτήθηκε εχθές για να φέρουμε εις πέρας τις εργασίες μας εδώ στο Σώμα, δεν κατέστη δυνατή η αναφορά στον πρόσφατο θάνατο του Orlando Zapata, για τον οποίο η ισπανική αντιπροσωπεία εκφράζει τη βαθιά οδύνη της. Απεβίωσε μετά από μακροχρόνια απεργία πείνας. Πρόκειται για τον πρώτο κρατούμενο συνείδησης που απεβίωσε στην Κούβα τα τελευταία σαράντα χρόνια, και ζητούμε, με την ευκαιρία αυτή, την απελευθέρωση όλων των κρατουμένων συνείδησης στην Κούβα και στον υπόλοιπο κόσμο. Θα θέλαμε επίσης να εκφράσουμε την αλληλεγγύη μας προς την οικογένειά του, καθώς και προς τον κουβανικό λαό στην πορεία του προς τον πλουραλισμό και την ανάπτυξη.

Αυτό το λίαν θλιβερό συμβάν θα μπορούσε να λειτουργήσει ως καταλύτης για τις διαβουλεύσεις που αποβλέπουν στην τοποθέτηση των σχέσεων μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Κούβας –εντός ενός ολοκληρωμένου διμερούς πλαισίου για τη διασφάλιση μόνιμου, εποικοδομητικού διαλόγου σχετικά με τα ανθρώπινα δικαιώματα– σε ισότιμη βάση με τις συμφωνίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τρίτες χώρες.

2. Κατάθεση εγγράφων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

3. Κατάσταση στην Ουκρανία (προτάσεις ψηφίσματος που έχουν κατατεθεί): βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

4. Η Πράσινη Βίβλος σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη συζήτηση της έκθεσης (A7-0014/2010) της Maria do Céu Patrão Neves, εξ ονόματος της Επιτροπής Αλιείας, σχετικά την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (COM(2009)0163 - 2009/2106(INI)).

Maria do Céu Patrão Neves, εισηγήτρια. – (PT) Επιτρέψτε μου να απευθύνω λίγα λόγια στην ομάδα των 50 αλιέων που θα πρέπει να εισέρχονται αυτήν τη στιγμή στην Αίθουσα, και οι οποίοι βρίσκονται εδώ για να παρακολουθήσουν την παρούσα συζήτηση και την ψηφοφορία επί της έκθεσης.

Νομίζω ότι μπορώ να μιλήσω εκ μέρους όλων των συναδέλφων μου στην Επιτροπή Αλιείας, οι οποίοι εργάστηκαν σκληρά για την εκπόνηση αυτής της έκθεσης, και να δηλώσω ότι χαίρομαι πολύ που έφθασε επιτέλους αυτή η ημέρα, ήτοι η ημέρα παρουσίασης της εν λόγω έκθεσης στο Κοινοβούλιο και της υποβολής της σε ψηφοφορία. Γιατί; Διότι η κοινή αλιευτική πολιτική αποτελεί μία από τις πλέον σημαντικές πολιτικές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η έναρξή της ήταν μάλλον δυσχερής, δεδομένου ότι εγκαινιάστηκε κατά τη δεκαετία του 1980 και υποβλήθηκε στην πρώτη της μεταρρύθμιση το 2002. Επί του παρόντος, γνωρίζουμε ορισμένα από τα κυριότερα προβλήματα που είχαν εντοπιστεί τότε (αναφέρομαι στην πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, την υπεραλίευση και τις υπερεπενδύσεις που, κατά τα φαινόμενα, δεν κατανέμονταν ομοίως σε ολόκληρη την ΕΕ), επειδή εξακολουθούν να υφίστανται και σήμερα σε σημαντικό βαθμό.

Αυτό είναι το σημείο εκκίνησης για τη μεταρρύθμιση, μια μεταρρύθμιση η οποία πρέπει να είναι ευρεία και διεξοδική, και την οποία ο κλάδος ανέμενε από καιρό.

Ποιος θα πρέπει να είναι ο προσανατολισμός της εν λόγω μεταρρύθμισης σύμφωνα με το περιεχόμενο της έκθεσής μας; Πρώτον, όσον αφορά τις βασικές αρχές, πρέπει να υπάρχει ισορροπία μεταξύ των περιβαλλοντικών, των κοινωνικών και των οικονομικών πτυχών. Οι περιβαλλοντικές πτυχές είναι απαραίτητες για την εξασφάλιση της διατήρησης των αλιευτικών πόρων· οι κοινωνικές πτυχές για την αξιοποίηση και την αξιοπρέπεια του επαγγέλματος· και οι οικονομικές πτυχές για τη διασφάλιση της δημιουργίας εσόδων. Χωρίς αυτές τις τρεις πτυχές, δεν θα υπάρξει αλιεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση ή, εν πάση περιπτώσει, δεν θα υπάρξει βιώσιμη αλιεία, ικανή να αναπτυχθεί περαιτέρω, που είναι και το ζητούμενό μας.

Με ποιον τρόπο θα πρέπει να εφαρμοστούν αυτές οι γενικές αρχές, που στοχεύουν στη μείωση της αλιευτικής δραστηριότητας, στην αποκόμιση περισσότερων κερδών και στην καλύτερη διατήρηση των αλιευτικών πόρων; Η έκθεση επισημαίνει ορισμένες θεμελιώδεις πτυχές: επενδύσεις στην αποκέντρωση· προώθηση της χειραφέτησης των αλιέων και ολόκληρου του αλιευτικού κλάδου ώστε να αποκτήσουν εξουσίες λήψης αποφάσεων· μεγαλύτερη συμμετοχή των αλιέων στη διαχείριση της αλιείας, η οποία θα καταστήσει επίσης δυνατή την πολιτική συμμόρφωσης προς τους κανόνες και την ευθύνη· ανάγκη διάκρισης μεταξύ των αλιευτικών στόλων μικρής κλίμακας και των βιομηχανικών στόλων, με ειδικές διατάξεις για αμφότερους τους στόλους· ανάγκη εκτίμησης των προτύπων διαχείρισης που είναι καλύτερα προσαρμοσμένα στις διαφορετικές αλιευτικές ζώνες και στους διαφορετικούς τύπους αλιείας· σημασία της ενίσχυσης της αγοράς μέσω ενός αλιευτικού τομέα που στοχεύει σε προϊόντα προστιθέμενης αξίας και στην αύξηση των τιμών πρώτης πώλησης· σύνδεση των επιδοτήσεων με τις ορθές πρακτικές· ρύθμιση του εκσυγχρονισμού του στόλου όσον αφορά την ασφάλεια και την υγιεινή· αποφασιστική, οικολογικά βιώσιμη ανάπτυξη της υδατοκαλλιέργειας στην Ευρωπαϊκή Ένωση· και ανάπτυξη άλλων τομέων που συνδέονται με τα αλιεύματα ή με τη μεταποίησή τους. Δέον είναι να μην λησμονήσουμε να επιστήσουμε την προσοχή και στον αυξανόμενο ρόλο των γυναικών στην αλιεία, καθώς και στην ανάγκη απαίτησης της υπαγωγής των αλιευτικών προϊόντων τρίτων χωρών, που εισάγονται στην ΕΕ, στις ίδιες προδιαγραφές που επιβάλλονται στους δικούς μας παραγωγούς. Αυτό σημαίνει πιστοποίηση, σήμανση, ιχνηλασιμότητα και, τέλος, ενσωμάτωση της αλιείας στην ευρωπαϊκή θαλάσσια πολιτική στο ευρύτερο πλαίσιο ενίσχυσης της ικανότητάς της.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω δηλώνοντας ότι το έργο που παρουσιάζουμε σήμερα εδώ είναι αποτέλεσμα κοινής προσπάθειας εκ μέρους όλων των μελών της Επιτροπής Αλιείας, ειδικότερα δε των σκιωδών εισηγητών –μαζί με τους οποίους καταβάλαμε επίπονες προσπάθειες–, καθώς και της Επιτροπής, της Γραμματείας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, του συμβούλου της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και λοιπών συμβούλων άλλων πολιτικών ομάδων και, ασφαλώς, εκ μέρους του γραφείου μου και του βοηθού μου σε θέματα αλιείας. Το έργο που παρουσιάζουμε σήμερα εδώ αποτυπώνει ένα πραγματικά κοινό πόνημα, και ευελπιστούμε να εγκριθεί και από το παρόν Σώμα.

Juan Carlos Martín Fraguero, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ΕΣ) Κύριε Πρόεδρε, και η Προεδρία εκφράζει την ικανοποίησή της για τη διεξαγωγή της παρούσας συζήτησης στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διότι συμβάλλει σημαντικά στη διαδικασία ευρείας διαβούλευσης επί της Πράσινης Βίβλου, και, ως εκ τούτου, οι παρατηρήσεις του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου εν γένει πρέπει να λαμβάνονται σοβαρά υπόψη από την Επιτροπή κατά την κατάρτιση των νομοθετικών της προτάσεων.

Το Συμβούλιο θα μελετήσει επίσης προσεκτικά όλες τις απόψεις του Κοινοβουλίου, προκειμένου να είναι σε θέση να εξετάσει και να εγκρίνει συνακολούθως τις νομοθετικές προτάσεις στο πλαίσιο της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

Η Πράσινη Βίβλος του Απριλίου του 2009 αναλύει διάφορους διαρθρωτικούς περιορισμούς στην κοινή αλιευτική πολιτική: την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, την απουσία σαφών στόχων, την έκδοση βραχυπρόθεσμων αποφάσεων, την έλλειψη υπευθυνότητας στον τομέα και την πλημμελή συμμόρφωση προς τους κανόνες εν γένει.

Η Πράσινη Βίβλος καθορίζει επίσης δυναμικούς τρόπους αντιμετώπισης των εν λόγω διαρθρωτικών περιορισμών και διερευνά σημαντικά ζητήματα, όπως τα διαφοροποιημένα καθεστώτα για τους βιομηχανικούς στόλους και τους παράκτιους στόλους μικρής κλίμακας, τη σπατάλη, τη σχετική σταθερότητα, τα μεταβιβάσιμα ατομικά δικαιώματα, τον μεγαλύτερο προσανατολισμό προς τις αγορές, την ενσωμάτωση των κοινών αλιευτικών πολιτικών στο ευρύτερο πλαίσιο της θαλάσσιας πολιτικής, τη δημόσια χρηματοδότηση και την εξωτερική διάσταση της ΚΑΛΠ.

Τα κράτη μέλη, τόσο μεμονωμένα όσο και από κοινού στο Συμβούλιο, μελετούν ενδελεχώς όλες τις πτυχές των συναφών ζητημάτων. Η πρώτη φάση της διαβούλευσης περατώθηκε τον Δεκέμβριο του 2009 και, μέχρι στιγμής, η Επιτροπή έχει λάβει 1.700 προτάσεις και έχει πραγματοποιήσει τουλάχιστον 125 συναντήσεις και σεμινάρια.

Στη δεύτερη φάση, η οποία θα ξεκινήσει την 1η Σεπτεμβρίου του τρέχοντος έτους, θα διενεργηθεί ανάλυση των υποβληθεισών παρατηρήσεων και συζήτηση επί των βασικών ιδεών. Τον Ιανουάριο, η Επιτροπή διοργάνωσε σεμινάρια επί των στρατηγικών στοιχείων της μεταρρύθμισης και επί της διαχείρισης της αλιείας με βάση τα δικαιώματα· σήμερα, μάλιστα, διεξάγεται σεμινάριο σχετικά με την αλιεία μικρής κλίμακας. Η εκτίμηση των επιπτώσεων θα πραγματοποιηθεί τον Μάρτιο. Το Ευρωπαϊκό Ταμείο Αλιείας και οι μελλοντικές δημοσιονομικές προοπτικές θα εξεταστούν τον ερχόμενο Απρίλιο, και έπεται η εξέταση της εξωτερικής διάστασης τον Μάιο και της σπατάλης και της επιλεκτικότητας τον Ιούνιο.

Στις 2 και 3 Μαΐου θα συνέλθει στη La Coruña η διάσκεψη που διοργανώνουν από κοινού η Προεδρία και η Επιτροπή. Θα εξετάσει τρία θεμελιώδη στοιχεία της μεταρρύθμισης, ήτοι τη διακυβέρνηση, τη διαχείριση των ιχθυοποθεμάτων και τη διαφοροποίηση της αλιείας μεγάλης και μικρής κλίμακας.

Στις 4 και 5 Μαΐου, οι υπουργοί θα συνεδριάσουν στο Vigo, προκειμένου να μελετήσουν τα αποτελέσματα της διάσκεψης, και είναι πιθανόν, τον Ιούνιο, το Συμβούλιο να συμπεριλάβει στην ημερήσια διάταξή του άτυπη συζήτηση επί ενός εγγράφου εργασίας σχετικά με ενδεχόμενες τροποποιήσεις.

Κατά την τρίτη φάση—όπως προανέφερα—που θα ξεκινήσει το δεύτερο εξάμηνο του 2010, η Επιτροπή θα υποβάλει Λευκή Βίβλο και, συνακολούθως, τέσσερις νομοθετικές προτάσεις: για τον νέο βασικό κανονισμό, τη νέα κοινή οργάνωση της αγοράς (ΚΟΑ), τεχνικά μέτρα και τον νέο κανονισμό για τη χρηματοδότηση. Στόχος είναι η έναρξη ισχύος της ΚΑΛΠ, με τη νέα μεταρρύθμιση, από 1ης Ιανουαρίου 2013.

Το Συμβούλιο δεν έχει υιοθετήσει ακόμα θέση εν προκειμένω· επίσημες αποφάσεις θα εκδώσει μόνο βάσει των νομοθετικών προτάσεων που θα λάβει από την Επιτροπή το 2011, και θα το πράξει σύμφωνα με τους κανόνες περί της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας.

Μαρία Δαμανάκη, Μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, δεδομένου ότι αυτή είναι η πρώτη μου ομιλία ως Επιτρόπου στα μέλη του Σώματος, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω που μου δίνετε την ευκαιρία να απευθυνθώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Είναι τιμή να είμαι μαζί σας και να συζητώ τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία αποτελεί βασικό ζήτημα για το σύνολο του τομέα. Θέλω να συγχαρώ της εισηγήτρια κ. Neves για την εξαιρετική σύνθεση διαφόρων θέσεων σε ένα συνεκτικό έγγραφο. Συμφωνώ απολύτως ότι χρειαζόμαστε ριζική μεταρρύθμιση, ώστε να αναστρέψουμε τις διαρθρωτικές αδυναμίες της πολιτικής μας. Όπως όλοι γνωρίζετε, η τελευταία μεταρρύθμιση το 2002 δεν ήταν επαρκής.

Τώρα έχουμε να αντιμετωπίσουμε όλες τις ελλείψεις του παρελθόντος, ώστε να επιτύχουμε καλύτερα αποτελέσματα από περιβαλλοντική, κοινωνική και οικονομική άποψη. Η δημόσια διαβούλευση κατέδειξε ότι υπάρχει ευρεία στήριξη για τη μεταρρύθμιση αυτή. Φυσικά, δεν θα είμαι σε θέση σήμερα να απαντήσω σε όλα τα θέματα που τίθενται στην έκθεσή σας, η οποία αναμένεται να ψηφιστεί σήμερα. Ωστόσο, έχοντας κατά νου ειδικά τις συμβιβαστικές τροπολογίες σας σχετικά με τη βιωσιμότητα, την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, την αλιεία μικρής κλίμακας, την οριζόντια αποκέντρωση, τη σταδιακή εξάλειψη των απορρίψεων αλιευμάτων των νέων συμφωνιών αλιείας και την απασχόληση στον τομέα της αλιείας, είμαι ιδιαίτερα ευγνώμων για την εποικοδομητική συμβολή σας.

Θα ήθελα να τονίσω δύο επιμέρους ζητήματα. Πρώτον, τη δημόσια χρηματοδότηση: πιστεύω ότι, για να επιτύχουμε καλύτερα αποτελέσματα, πρέπει να εστιάσουμε τις επιδοτήσεις μας στους στόχους της πολιτικής μας. Για παράδειγμα, αντί να στηρίζουμε την κατασκευή νέων πλοίων, θα πρέπει να υποστηρίξουμε την καινοτομία στους τομείς της επιλεκτικότητας και του περιβαλλοντικού προσανατολισμού και να βοηθήσουμε τις οργανώσεις παραγωγών να ανταποκριθούν στις μελλοντικές προκλήσεις.

Δεύτερον, συμμερίζομαι τις απόψεις σας σχετικά με την κοινωνική διάσταση: θέλουμε μια αλιεία η οποία θα δημιουργεί ελκυστικές και ασφαλείς θέσεις εργασίας. Σήμερα ανυπομονώ να ακούσω τις προτάσεις σας κατά τη διάρκεια αυτής της συζήτησης.

Επιτρέψτε μου επίσης να σας ενημερώσω σχετικά με τα επόμενα βήματά μας. Θα συντάξουμε μία συνοπτική έκθεση για την περσινή διαβούλευση, η οποία θα μας βοηθήσει να ετοιμάσουμε τις προτάσεις για τη νέα πολιτική. Διοργανώνουμε ταυτόχρονα ομάδες εργασίας για την εξέταση ειδικών θεμάτων με τους ενδιαφερόμενους φορείς, τα θεσμικά όργανα και τα κράτη μέλη. Μαζί με την ισπανική Προεδρία, θα πραγματοποιηθεί τον Μάιο μία ευρεία διάσκεψη για τη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ.

Γνωρίζω—και έχει ήδη αναφερθεί—ότι υπάρχει μία ομάδα εργασίας που λειτουργεί αυτήν τη στιγμή στην Επιτροπή, με συμμετέχοντες από όλη την Ευρώπη. Λυπάμαι που δεν μπορείτε να συμμετάσχετε σε αυτήν την ομάδα εργασίας. Η διοργάνωσή της είχε προγραμματιστεί πολύ καιρό πριν. Θα προσπαθήσουμε στο μέλλον οι διάφορες εκδηλώσεις να μην συμπίπτουν, στο μέτρο του δυνατού.

Με βάση το σύνολο των απόψεων που θα διατυπωθούν, θα αρχίσουμε, περί τα τέλη του 2010, να διαμορφώνουμε τις προτάσεις μας, οι οποίες αναμένεται να εγκριθούν από την Επιτροπή την άνοιξη του 2011. Η εκτεταμένη αυτή διαδικασία διαβούλευσης θα κορυφωθεί με μια πολύ γόνιμη συζήτηση μαζί σας. Ως συννομοθέτες, θα έχετε σημαντικό ρόλο να διαδραματίσετε στη διαμόρφωση της νέας πολιτικής από κοινού με το Συμβούλιο. Αδμημών πραγματικά να συνεργαστώ μαζί σας.

Antonello Antinoro, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (ΙΤ) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, είμαι ευγνώμων στο Συμβούλιο για τις παρατηρήσεις του, και θα ήθελα να ευχαριστήσω τη νέα Επίτροπο—η οποία κάνει σήμερα την πρώτη της δημόσια εμφάνιση ενώπιον του παρόντος Σώματος—και να της ευχηθώ καλή τύχη για τις εργασίες που ετοιμαζόμαστε να εκπονήσουμε.

Φρονώ ότι αυτό που προσπαθούμε να εδραιώσουμε είναι σημαντικό, και ελπίζω ότι αυτή η Πράσινη Βίβλος, την οποία ξεκινούμε να συζητούμε σήμερα και επί της οποίας θα ψηφίσουμε αργότερα, δεν θα έχει την ίδια έκταση με εκείνη του 2002.

Σήμερα, όμως, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο βρίσκεται σε διαφορετική θέση. Έχουμε στη διάθεσή μας τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και τη Συνθήκη της Λισαβόνας, και θεωρώ, συνεπώς, ότι πρέπει να επωφεληθούμε όλοι από αυτά τα πλεονεκτήματα για να εκπληρώσουμε τους στόχους μας.

Τα στρατηγικά σημεία έχουν περιγραφεί από την εισηγήτριά μας, την κ. Patrão Neves, στην οποία τα μέλη της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) εκφράζουμε την ευγνωμοσύνη μας για το έργο που επιτέλεσε, για τη σύνοψη που μας παρουσίασε και για όλα τα στοιχεία που σκιαγράφησε.

Ήθελα απλώς να λάβω τον λόγο και να επωφεληθώ της ευκαιρίας για να εγείρω το ζήτημα της αλιείας, με στόχο να επεκταθώ πέραν της τυπικής Πράσινης Βίβλου –και της Λευκής Βίβλου, η οποία ανακοινώθηκε ότι θα εκδοθεί τον Ιούνιο– και να θίξω τις ανάγκες που υπάρχουν σε σχέση με τις θάλασσες της Ευρώπης εν γένει και με τη Μεσόγειο ειδικότερα.

Επί του παρόντος, πρέπει να επιβάλλουμε σε εμάς τους ίδιους τους κανόνες που ήδη επιβάλλουμε επί σειρά ετών στην οικονομία μας και στους αλιείς μας. Εντούτοις, τα παράκτια κράτη, ακόμα και εκείνα που συνορεύουν με την Ευρώπη, αγνοούν συχνά –για την ακρίβεια, πολύ συχνά– τους εν λόγω κανόνες, και καταλήξαμε να βρισκόμαστε στην παράδοση κατάστασι όλα αυτά να επιβαρύνουν τους αλιείς μας, ενώ οι υπόλοιποι μπορούν να ενεργούν κατά το δοκούν.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Επιτροπή διαδραματίζει διαφορετικό και πιο σθεναρό ρόλο· διαθέτει υπουργό Εξωτερικών και ισχυρότερο Κοινοβούλιο. Ελπίζω ότι, στο πλαίσιο της Πράσινης Βίβλου, και προτού αποδυθούμε στη Λευκή Βίβλο, θα μπορέσουμε να συνεργαστούμε με τρίτες χώρες –τις χώρες που δεν είναι μέλη της Ένωσης– με στόχο τη διατύπωση κοινών κανόνων, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι όλοι όσοι υπάγονται σε αυτούς τους κανόνες δεν θα αισθάνονται προδομένοι ή παραμελημένοι από την Ένωση και ότι δεν θα την αντιμετωπίζουν σαν εχθρό, αλλά σαν φίλο.

Josefa Andrés Barea, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. –(ΕΣ) Σας ευχαριστώ, κύριε Martín Fragueiro, καλωσορίσατε, κυρία Δαμανάκη, και σας ευχαριστώ.

Και εγώ μιλώ επίσης για πρώτη φορά εδώ σχετικά με θέματα επί της αλιείας, και, πράγματι, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μία σημαντική πρόκληση στον εν λόγω τομέα. Είμαστε υποχρεωμένοι, και είναι δική μας ευθύνη, να καθορίσουμε τις κατευθυντήριες γραμμές που πρόκειται να διασφαλίσουν τη βιωσιμότητα των θαλασσών, της αλιείας και, εν ολίγοις, του πλανήτη αυτού καθαυτόν.

Συζητούμε επίσης για ένα σημαντικό στοιχείο παραγωγής στις χώρες μας, στις ακτές μας, στις περιφέρειές μας –ένα οικονομικό και πολιτιστικό στοιχείο που περικλείει πολλές αξίες– και, όπως πολύ σωστά επισημάνατε, κυρία Δαμανάκη, υπάρχουν προβλήματα με τη μεταρρύθμιση του 2002.

Πρέπει να αναθεωρήσουμε την αρχή της σχετικής σταθερότητας και πρέπει να αναζητήσουμε νέες προσεγγίσεις διαχείρισης, πιο ευέλικτες και πιο προσαρμόσιμες, διότι υπήρξαν προβλήματα με τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (ΤΑC) και τις ποσοστώσεις. Υπήρξαν προβλήματα εξαιτίας του θέματος των απορρίψεων που γνωρίζουμε όλοι πολύ καλά, απορρίψεις αλιευμάτων τις οποίες δεν μπορούμε να επιτρέπουμε, για το καλό των αλιέων μας και για το καλό του πλανήτη μας.

Η μελλοντική μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ πρέπει να διασφαλίζει ένα βιώσιμο αλιευτικό σύστημα, και τασσόμαστε υπέρ ενός νέου συστήματος διαχείρισης βασιζόμενης στην αλιευτική προσπάθεια. Πρέπει να είμαστε περισσότερο διαλλακτικοί, πρέπει να σταθμίσουμε τα πράγματα και πρέπει να προσπαθήσουμε να προσδώσουμε μεγαλύτερη ευελιξία στη διαχείριση.

Είναι απαραίτητο να διασφαλίσουμε την εκτεταμένη καθιέρωση περιβαλλοντικών κριτηρίων και να διαφοροποιήσουμε την παράκτια αλιεία από την αλιεία ανοικτής θάλασσας. Αυτό το στοιχείο είναι σημαντικό και αυτό επιζητεί σύσσωμος ο αλιευτικός κλάδος. Πρέπει να μειώσουμε την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα ορισμένων στόλων. Πρέπει επίσης να περατώσουμε την κοινή οργάνωση της αγοράς και να βρούμε έναν τρόπο για τη σταθεροποίηση της αγοράς και για την εναρμόνισή της με τις εισαγωγές ιχθύων από τρίτες χώρες.

Η καταπολέμηση της παράνομης αλιείας, η οποία αποτέλεσε αντικείμενο επικρίσεων και έχει αποβεί ατελέσφορη μέχρι στιγμής, χρειάζεται συμπληρωματικούς πόρους, εναρμονισμένες κυρώσεις και διεθνείς συμφωνίες που να βασίζονται στις αρχές του δικαίου, στις αρχές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και στις αρχές της τήρησης των συμφωνιών.

Ένα χρηματοδοτικό πλαίσιο, το οποίο είπατε ότι οφείλει να αποδίδει καλύτερα αποτελέσματα, πρέπει να αποδώσει καλύτερα αποτελέσματα από την υφιστάμενη πολιτική.

Πάνω απ' όλα, πρέπει να σταθμίσουμε την κοινωνική διάσταση: αναφερόμαστε σε ανθρώπους, και οφείλουμε να τους διασφαλίσουμε αξιοπρέπεια, αίσθημα επαγγελματισμού, παροχή επαγγελματικής αναγνώρισης, καθώς και την οικονομική δυνατότητα επιβίωσης.

Φυσικά, δεν πρέπει να λησμονήσουμε την ενσωμάτωση των γυναικών, οι οποίες αντιπροσωπεύουν την αθέατη πλευρά της αλιευτικής κοινότητας. Πρέπει να τις μεταφέρουμε στο προσκήνιο και να καταβάλουμε ιδιαίτερες προσπάθειες γι' αυτές.

Η μεταρρύθμιση των αλιευτικών πολιτικών σημαίνει κάτι περισσότερο από την απλή έκδοση νομοθεσίας. Σημαίνει διαμόρφωση ενός σημαντικού μέρους της μεταρρύθμισης –εκ των έσω της Ευρωπαϊκής Ένωσης– το οποίο πρόκειται να διασφαλίσει τη βιωσιμότητα των θαλασσών, των αλιέων και ενός τμήματος του πλανήτη.

Κατά συνέπεια, πρέπει να φανούμε θάρραλοι απέναντι στις προκλήσεις, και θάρρος σημαίνει διαμόρφωση μιας πολιτικής χωρίς κανέναν απολύτως φόβο. Πρέπει να αφήσουμε πίσω τους φόβους μας. Πρέπει να αντιμετωπίσουμε την κατάσταση κατά μέτωπο και να διατηρήσουμε την ισορροπία εκάστου κράτους, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και ολόκληρου του κόσμου.

Carl Haglund, *εξ ονόματος της Ομάδας ALDE*. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, όσοι από εμάς εργάστηκαν κοπιωδώς επί της παρούσας Πράσινης Βίβλου και της έκθεσης, αισθάνονται ιδιαίτερη ικανοποίηση για το γεγονός ότι το έργο αυτό έχει φθάσει πλέον έως τη σύνοδο Ολομέλειας. Καταρχάς, θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια, η οποία επιτέλεσε εξαιρετο έργο.

Η κοινή αλιευτική πολιτική μας χρίζει μεταρρύθμισης. Για την Ομάδα της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, ήταν σημαντικό η εν λόγω μεταρρύθμιση να ερείδεται σε μία προσέγγιση με βάση το οικοσύστημα. Ως προς αυτό το σημείο, η διατύπωση στην έκθεση είναι ικανοποιητική. Συγχρόνως, βρισκόμαστε αντιμέτωποι με μία κατάσταση στην οποία σοβαρά προβλήματα χρίζουν επίλυσης, όπως οι απορρίψεις αλιευμάτων, η υπερβολικά πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα που υπάρχει σε ορισμένες περιοχές και πλείστα άλλα προβλήματα πέραν αυτών. Ως εκ τούτου, χαίρομαι που κατορθώσαμε να συμφωνήσουμε επί της λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση αυτών ειδικά των προβλημάτων. Ποιος πιστεύει πραγματικά ότι η πολιτική της ΕΕ για τις απορρίψεις αλιευμάτων είναι δικαιολογημένη; Σίγουρα όχι εγώ.

Ένα άλλο σημαντικό ζήτημα είναι η περιφερειοποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Στις ποικίλες περιοχές όπου η κατάσταση παρουσιάζει υψηλού βαθμού διαφοροποίηση, είναι ουσιώδες να παρέχεται η δυνατότητα λήψης και εφαρμογής των αποφάσεων σε περιφερειακό επίπεδο. Μία άλλη, επίσης ευπρόσδεκτη μεταρρύθμιση είναι η πρόθεση να καθιερωθεί ξεχωριστή προσέγγιση για την αλιεία μικρής κλίμακας. Πρόκειται για ζητήματα που θίξαμε επίσης στην έκθεση της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη.

Δεδομένου ότι είμαι φινλανδός υπήκοος και κάτοικος περιοχής πλησίον της Βαλτικής Θάλασσας, με χαροποιεί ιδιαίτερα η δήλωση σχετικά με το ενδεχόμενο λήψης μέτρων για την αντιμετώπιση των πληθυσμών των υπερμεγεθών φωκιών και των κορμοράνων, διότι αποτελούν μία από τις σοβαρότερες απειλές για την αλιεία στη Βαλτική Θάλασσα.

Τέλος, θα ήθελα να αναφερθώ στις αλιευτικές συμφωνίες με τρίτες χώρες. Εν προκειμένω, είναι σημαντικό η πολιτική μας να πλαισιώνεται από την πολιτική της ΕΕ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Η συμφωνία με τη Γουινέα αποτελεί καλό παράδειγμα, διότι το Κοινοβούλιο την καταψήφισε, και τούτο υποδεικνύει την οδό που θα πρέπει να ακολουθήσουμε στο μέλλον.

Διαπιστώνω με μεγάλη χαρά τη σημαντική πρόοδο που έχει σημειώσει η μεταρρύθμιση. Έχουμε στη διάθεσή μας μία άρτια Πράσινη Βίβλο, και είμαι πεπεισμένος ότι θα διαθέτουμε πολύ καλύτερη αλιευτική πολιτική από το 2013 και εξής.

Isabella Lövin, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE*. – (SV) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Δαμανάκη, κυρίες και κύριοι, παρακολουθούσα εκ του συνεγγυς την κοινή αλιευτική πολιτική της ΕΕ και τις ολέθριες επιπτώσεις της το 2002, όταν, κατόπιν έγκρισης κατά πλειοψηφία στο σουηδικό κοινοβούλιο, η Σουηδία αποφάσισε να απαγορεύσει μονομερώς την αλίευση γάδου για ένα έτος· ωστόσο, η εφαρμογή της εν λόγω απαγόρευσης απετράπη από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

Παρότι η Σουηδία προτίθετο να αποζημιώσει τους επαγγελματίες αλιείς λόγω αυτής της απαγόρευσης και ερευνητές του Διεθνούς Συμβουλίου για την Εξερεύνηση των Θαλασσών (ICES) είχαν συστήσει την καθολική πολυετή κατάργηση της αλίευσης γάδου, και μολονότι τα διάφορα αποθέματα γάδου κατά μήκος των σουηδικών ακτών είχαν εξαντληθεί ή μειωθεί από 70% έως 90%, η αρχή της κοινής αλιευτικής πολιτικής ήταν σημαντικότερη. Σύμφωνα

με την άποψη της Επιτροπής, εάν υπεραλιεύουν όλοι, τότε πρέπει να υπεραλιεύει και η Σουηδία. Με άλλα λόγια, η εκμετάλλευση ήταν υποχρεωτική για τα κράτη μέλη της ΕΕ.

Η τελευταία μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής περατώθηκε το 2002 και δεν απεδείχθη ικανή να επιλύσει τα δύσκολα προβλήματα που ήδη αντιμετώπιζε ο αλιευτικός κλάδος προ δεκαετίας, δηλαδή το ότι υπερβολικά μεγάλος αριθμός υπερβολικά αποδοτικών πλοίων ανταγωνίζονται για υπερβολικά λίγα –και ολοένα λιγότερα– ψάρια. Τα τελευταία πλοία που αλιεύσαν τόνο στη Μεσόγειο επιδοτήθηκαν από την ΕΕ μόλις το 2005. Από το 2000 έως το 2008, οι φορολογούμενοι της ΕΕ κατέβαλαν 34 εκατομμύρια ευρώ για την κατασκευή και τον εκσυγχρονισμό θυνναλιευτικών σε μια συγκυρία κατά την οποία τα αποθέματα βρίσκονταν στο χείλος της κατάρρευσης. Παρεμφερής λογική καταγράφεται και στη Βαλτική Θάλασσα. Τα τελευταία χρόνια, η Σουηδική Επιτροπή Αλιείας έχει καταβάλει 5,4 εκατομμύρια ευρώ για την απόσυρση ορισμένων από τα μεγαλύτερα θυνναλιευτικά – τα ίδια θυνναλιευτικά που είχαν κατασκευαστεί με την ενίσχυση από πόρους της ΕΕ.

Απαιτείται ριζική μεταρρύθμιση της αλιευτικής πολιτικής. Φρονούμε ότι πρέπει να διακοπούν όλες οι μορφές επιζήμιων επιδοτήσεων. Επί του παρόντος, πλοία της ΕΕ με αφορολόγητα καύσιμα και συμφωνίες πρόσβασης που παρέχονται από τους φορολογούμενους απομυζούν από τις αφρικανικές θάλασσες ζωτικά είδη τροφικού εφοδιασμού και επιδίδονται σε αθέμιτο ανταγωνισμό με τους αφρικανούς αλιείς, καταστρέφοντας συγχρόνως τα οικοσυστήματα.

Ενόψει της σημερινής ψηφοφορίας επί της έκθεσης σχετικά με την Πράσινη Βίβλο, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση στους συναδέλφους μου βουλευτές να διαγράψουν τουλάχιστον μία ακατάλληλη παράγραφο από την κατά τα άλλα γενικά εξαιρετική έκθεση. Αναφέρομαι στην παράγραφο 121, η οποία ορίζει ότι η εξωτερική δράση της αλιευτικής πολιτικής της ΕΕ θα πρέπει να προασπίζει τα ευρωπαϊκά αλιευτικά συμφέροντα. Δεν πιστεύω ότι αρμόζει στην ΕΕ να ακολουθήσει αυτήν την πολιτική το 2010.

Marek Józef Gróbarczyk, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (PL) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Δαμανάκη, καταρχάς, θα ήθελα να εκφράσω τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου στην κ. Patrão Neves για την κοπιώδη προσπάθειά της όσον αφορά την εκπόνηση της παρούσας έκθεσης. Χρειάζεται μεγάλη αποφασιστικότητα, καθώς και συμβιβαστικό πνεύμα, για τη σύνταξη ενός τόσο συνεκτικού εγγράφου. Ωστόσο, η παρούσα έκθεση αποτελεί μόνο τη βάση για τη διαμόρφωση της μελλοντικής κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία απαιτεί διεξοδική αναμόρφωση και θεμελιώδεις αλλαγές, ούτως ώστε η μέριμνα για το φυσικό περιβάλλον να συνδυαστεί με την αξιοποίηση της ιστορικής κληρονομιάς της αλιείας. Η συγκεκριμένη πολιτική πρέπει να θεμελιώνεται στην περιφερειακότητα, η οποία θα εδράζεται, με τη σειρά της, στις συνθήκες που επικρατούν σε διαφορετικές περιφέρειες. Τούτο θα καταστήσει δυνατή την ορθή αξιολόγηση βάσει γνωμοδοτήσεων από τον ίδιο τον αλιευτικό κλάδο, αλλά και βάσει επιστημονικών γνωμοδοτήσεων, και η συμβιβαστική θέση που έχει εγκριθεί θα διασφαλίσει τη δίκαιη και ισότιμη διαχείριση της αλιείας.

Η νέα αλιευτική πολιτική πρέπει να τονώσει την ανάπτυξη του κλάδου σε μία Ευρώπη που την έχει εκπολιοκρήσει η κρίση, είναι όμως εξίσου απαραίτητο να λάβει ιδιαίτερος υπόψη τη θηρευτική βιομηχανική αλιευτική δραστηριότητα που ασκείται ειδικά στη Βαλτική Θάλασσα, όπου υγιή και πολύτιμα ψάρια μετατρέπονται σε ιχθυάλευρα προς χρήση σε πτηνοτροφικές μονάδες και κτηνοτροφικές μονάδες βοοειδών, και, σε αντιστάθμισμα, τοξικό πάνγκρα από την Άπω Ανατολή σερβίρεται στα γεύματα των Ευρωπαίων. Αυτό συνιστά πλήγμα για τη βιώσιμη ευρωπαϊκή παράκτια αλιεία, έναν κλάδο στον οποίο θα έπρεπε να αποδίδεται ιδιαίτερη μέριμνα.

Καταδεικνύει επίσης την ανάγκη θέσπισης ενός εύλογου και δίκαιου συστήματος αλιευμάτων προς αντικατάσταση του ευκόλως παραποιούμενου συστήματος των ποσοστώσεων. Ο στόχος του εν λόγω συστήματος θα συνίσταται στην παροχή ίσων ευκαιριών για όλους τους αλιείς σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές στηρίζουν την έκθεση, με την ελπίδα ότι θα αλλάξει το ισχύον σύστημα.

João Ferreira, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Στην Πράσινη Βίβλο της, η Επιτροπή επιχειρεί να καθιερώσει ένα κλιμακούμενο ή μη κλιμακούμενο κοινό σύστημα μεταβιβάσιμων δικαιωμάτων αλιείας ή δικαιωμάτων ιδιωτικής ιδιοκτησίας για την πρόσβαση στη χρήση ενός δημόσιου αγαθού, ήτοι των ιχθυαποθεμάτων.

Η πρόταση αυτή απορρίφθηκε κατά τη διεξαγωγή της τελευταίας μεταρρύθμισης, εντούτοις, επί δέκα χρόνια τώρα, η Επιτροπή εμμένει στη θέση της, με αποτέλεσμα να είναι πλέον προβλέψιμες οι αναπόφευκτες επιπτώσεις της ιδιωτικοποίησης των αλιευτικών αποθεμάτων: η συγκέντρωση της δραστηριότητας σε ομάδες μεγαλύτερης οικονομικής και χρηματοοικονομικής ισχύος και η αποδιάρθρωση σημαντικού αριθμού παράκτιων αλιευτικών δραστηριοτήτων μικρής κλίμακας. Είναι ενδεικτικό το ότι οι χώρες που επέλεξαν αυτήν την οδό, όπως η Ισλανδία, θέλουν τώρα να την εγκαταλείψουν, διότι βρίσκονται αντιμέτωπες με τις αρνητικές συνέπειες και τις διαστρεβλώσεις του συγκεκριμένου συστήματος.

Το Κοινοβούλιο θα πρέπει να λάβει σαφή θέση απορρίπτοντας την εν λόγω πρόταση. Παρεμπιπτόντως, αυτή η λύση δεν παρέχει καμία απολύτως διασφάλιση όσον αφορά την προστασία της βιωσιμότητας των ιχθυαποθεμάτων,

δεδομένου ότι η μείωση και η συγκέντρωση των δικαιωμάτων σε λίγους μόνο φορείς εκμετάλλευσης δεν συνεπάγεται απαραίτητα τη μείωση της αλιευτικής προσπάθειας, αλλά απλώς τη συγκέντρωση της εκμετάλλευσης των αλιευτικών αποθεμάτων.

Η προστασία της βιωσιμότητας των αλιευτικών πόρων απαιτεί άλλα μέτρα, όπως τη διασφάλιση δίκαιης απόδοσης εντός του αλιευτικού κλάδου. Τούτο προϋποθέτει, με τη σειρά του, παρεμβάσεις στην αγορά και βελτιωμένες συνθήκες εμπορίας στον τομέα, μέσω της βελτίωσης των τιμών πρώτης πώλησης, της αύξησης της αμοιβής των αλιέων για την εργασία τους, της μείωσης των περιθωρίων των μεσαζόντων και της προώθησης της δίκαιης κατανομής προστιθέμενης αξίας σε ολόκληρη την αλυσίδα αξιών του συγκεκριμένου τομέα.

Η πραγματικότητα του αλιευτικού κλάδου στην ΕΕ είναι σύνθετη και ποικιλόμορφη. Υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις, η ευρέως αναγνωρισμένη σημασία της τοπικής διακυβέρνησης αντιβαίνει ευθέως στο θεσμικό πλαίσιο που θεσπίζει η Συνθήκη της Λισαβόνας, η οποία ορίζει ότι η διατήρηση των βιολογικών θαλάσσιων πόρων εμπίπτει αποκλειστικά στο πεδίο αρμοδιοτήτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Χρειαζόμαστε μία διαχείριση η οποία θα τεκμηριώνεται από επιστημονικές γνώσεις και θα λαμβάνει υπόψη την πραγματικότητα και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εκάστης χώρας, εκάστης αλιευτικής ζώνης, εκάστου στόλου, καθώς και τους αλιευτικούς πόρους αυτούς καθαυτούς. Αυτό συνεπάγεται τη συμμετοχή των αλιέων στη διαδικασία εξέυρεσης και εφαρμογής λύσεων. Διαφέρει δε κατά πολύ από την απλή αποκεντρωμένη εφαρμογή μίας κεντρικά σχεδιασμένης πολιτικής.

John Bufton, *εξ ονόματος της Ομάδας EFD*. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να απευθύνω έκκληση στην κυρία Δαμανάκη να επιδείξει ευαισθησία απέναντι στη Βρετανία στο πλαίσιο της αναθεώρησης της κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία επιδιώκει την υπαγωγή της ερασιτεχνικής αλιείας στη ρύθμιση και τον έλεγχο της θαλάσσιας αλιείας.

Θεωρούσα ότι το ζητούμενο των ποσοστώσεων ήταν απλώς η ανάσχεση της μείωσης των ιχθυοαποθεμάτων. Η ευρωπαϊκή αλιευτική πολιτική απέβη τόσο ανεπαρκής στην επίτευξη του στόχου της βιωσιμότητας, ώστε το 91% της αλιευτικής δραστηριότητας οδεύει σταθερά προς την ταξινόμησή της στην κατηγορία της υπεραλίευσης έως το 2015.

Εντούτοις, το πρόβλημα έγκειται στον τρόπο αλίευσης των υδάτων και όχι στους αλιείς. Η άνευ διακρίσεων αλιεία με τράτες και η νυχτερινή αλιεία με παραγάδια απομυζούν από τις θάλασσές μας την υδρόβια χλωρίδα και πανίδα. Ωστόσο, η απόρριψη στη θάλασσα νεκρών ψαριών που έχουν ήδη αλιευθεί και είναι κατάλληλα προς βρώση βρίσκεται αναμφίβολα στον αντίποδα της βιωσιμότητας.

Απεναντίας, βιώσιμη είναι η ερασιτεχνική αλιεία, την οποία απολαμβάνουν περί το ένα εκατομμύριο πολίτες στο Ηνωμένο Βασίλειο, και η οποία στηρίζει επιχειρήσεις εκτιμώμενης αξίας περίπου 2 δισεκατομμυρίων ευρώ μόνο στον τομέα της εμπορίας συνέργων αλιείας σε ολόκληρη την ήπειρο.

Χάρη στον κλάδο της ερασιτεχνικής αλιείας, περίπου 19.000 άνθρωποι απασχολούνται κατά προσέγγιση σε 1.300 επιχειρήσεις στην Αγγλία και την Ουαλία. Οι ερασιτέχνες αλιείς θαλάσσης αλιεύουν και απομακρύνουν από τα ύδατα μόνο ό,τι σκοπεύουν να καταναλώσουν, αφήνοντας τα μικρά νεαρά ψάρια να αναπτυχθούν και να αναπαραχθούν, και απορρίπτοντας στη θάλασσα οτιδήποτε δεν ανταποκρίνεται αυστηρά στις ανάγκες τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις μάλιστα, προβαίνουν προηγουμένως στην αναγνωριστική σήμανση των ψαριών, συμβάλλοντας κατ' αυτόν τον τρόπο σε προγράμματα διατήρησης.

Εάν η Επιτροπή επιβάλει τη θέση της, θα είναι αναγκασμένοι να εκφορτώνουν όλα τα αλιεύματά τους στην ξηρά και να υπολογίζουν την ποσότητά τους έναντι της εθνικής ποσώσεως.

Η ερασιτεχνική αλιεία στηρίζει την οικολογικά ορθή αυτάρκεια η οποία, εάν εφαρμοστεί από περισσότερους ανθρώπους, ενδέχεται να μειώσει τη ζήτηση που τροφοδοτεί επί του παρόντος την άνευ διακρίσεων εμπορική αλιεία και θέτει σε κίνδυνο ολόκληρους πληθυσμούς ειδών της θαλάσσιας χλωρίδας και πανίδας.

Η κοινή αλιευτική πολιτική ήταν ανέκαθεν δυσμενώς διακείμενη απέναντι στον βρετανικό στόλο, στον οποίο επιτρέπεται επί του παρόντος η αλίευση μόνο του 7% επί της ποσώσεως γάδου στη Μάγχη και μόνο του ενός πέμπτου επί της ποσώσεως στα εθνικά μας χωρικά ύδατα.

Η Επιτροπή θα κρίνει ενδεχομένως σκόπιμο να ευνοήσει τις ανάγκες των ακίνδυνων ερασιτεχνών αλιέων στο Ηνωμένο Βασίλειο με τον ίδιο τρόπο που ο προκατόχος της επέδειξε ειλικρινή ευαισθησία στις ανάγκες των αλιέων της γενετέρας του, όταν αντιτάχθηκε σε απαγόρευση της πώλησης τόνου, ενός κλάδου ο οποίος απέφερε ετησίως στη χώρα του, τη Μάλτα, έσοδα ύψους 100 εκατομμυρίων ευρώ.

Η ΚΑΛΠ έχει ήδη εξαντλήσει το μεγαλύτερο τμήμα εκείνου που θα έπρεπε να αποτελεί μείζονα ανανεώσιμο αλιευτικό πόρο. Οι ερασιτέχνες αλιείς αντιπροσωπεύουν ενδεχομένως το 1% των συνολικών εναπομεινάντων αλιευμάτων. Η Επιτροπή διστάζει να προστατεύσει ένα σχεδόν επαπειλούμενο είδος, αλλά κρίνει σκόπιμο να ρυθμίσει την αλιευτική δραστηριότητα ως ψυχαγωγική ενασχόληση. Κάτι τέτοιο θα αποκαλύψει απλώς πού βρίσκονται τα συμφέροντα της Επιτροπής.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, για εμένα και τους πολίτες της εκλογικής μου περιφέρειας στη Βόρεια Ιρλανδία, ο αλιευτικός κλάδος και τα 27 έτη της κοινής αλιευτικής πολιτικής συνοψίζονται στην παράγραφο 138 της παρούσας έκθεσης η οποία επαναλαμβάνει ότι ένας από τους ελάχιστους τομείς τους οποίους η ΚΑΛΠ σημείωσε σχετική επιτυχία ήταν αυτός που τελούσε υπό τον έλεγχο των κρατών μελών.

Το ιδεατό για εμάς θα ήταν είτε η απόρριψη της ΚΑΛΠ είτε η αποχώρηση του Ηνωμένου Βασιλείου από αυτήν, επιτρέποντας κατά τον τρόπο αυτόν στα κράτη μέλη να ανακτήσουν τον έλεγχο των εθνικών υδάτων τους.

Δυστυχώς, δεν ζούμε σε αυτόν τον ιδεατό κόσμο. Η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ θα οδηγήσει αναπόδραστα σε μία ακόμα λύση δεύτερης διαλογής για τους αλιείς της Βόρειας Ιρλανδίας, μία λύση δεύτερης διαλογής η οποία χαρακτηρίζεται, κατά τις τρεις τελευταίες δεκαετίες, από αδικαιολόγητη πτωτική τάση του αλιευτικού κλάδου μας, καθώς και από αναπάντητα ερωτήματα γύρω από το καθεστώς των ιχθυαποθεμάτων από τα οποία εξαρτάται ο κλάδος μας.

Και τούτο καταδείχθηκε σαφώς από την παταγώδη αποτυχία που περιέβαλε το Συμβούλιο Αλιείας του προηγούμενου Δεκεμβρίου και τις αποφάσεις επί των ποσοστώσεων.

Μολονότι συνιστά καταφανώς λύση δεύτερης διαλογής, τάσσομαι σθεναρά υπέρ της περιφερειοποίησης της ΚΑΛΠ, όπως καθορίζεται από την εισηγήτρια. Τάσσομαι υπέρ της άποψης ότι η ΚΑΛΠ θα πρέπει να ακολουθήσει τους τρεις βασικούς άξονες της περιβαλλοντικής, της κοινωνικής και της οικονομικής διάστασης. Και ελπίζω εκθύμως ότι θα μπορέσουμε να φέρουμε εις πέρας μία πολιτική που θα αντιστρέψει τις ολέθριες επιπτώσεις της ΚΑΛΠ.

Φοβούμαι, όμως, ότι οι ριζικές αλλαγές που έχουν υποσχεθεί ορισμένοι στο πλαίσιο αυτής της αναθεώρησης θα οδηγήσουν σε μία ακόμα χαμένη ευκαιρία για τον αλιευτικό κλάδο μας και τα αλιευτικά μας αποθέματα.

Carmen Fraga Estévez (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, όλα διακυβεύονται σε αυτήν τη μεταρρύθμιση. Εάν δεν φανούμε θαρραλέοι τώρα, δεν θα υπάρξει άλλη ευκαιρία να δημιουργήσουμε μία πραγματική αλιευτική πολιτική, και θα είμαστε εν μέρει υπεύθυνοι για την αποτυχία της.

Επί σειρά ετών, η ΚΑΛΠ αποτέλεσε αντικείμενο ολοένα πιο δικαιολογημένων επικρίσεων και θα ήταν αποθαρρυντικό –παρότι μας δίδεται μία τελευταία ευκαιρία– αν το Κοινοβούλιο δεν ήταν σε θέση να προτείνει εναλλακτικές λύσεις σε όσα έχουμε επανειλημμένως επικρίνει, ιδίως δε την προφανή αποτυχία του συστήματος διατήρησης και διαχείρισης, όπως καταδεικνύεται τόσο από την κατάσταση των πόρων όσο και από την παρακμή του αλιευτικού τομέα.

Μου είναι απλώς αδύνατον να κατανοήσω οιαδήποτε επιφυλακτικότητα ως προς τη σαφή πρόταση εναλλακτικών λύσεων, κάτι που είχε συζητηθεί σε αυτό το Σώμα το 1996, όπως τα συστήματα μεταβιβάσιμων ποσοστώσεων ή τη διαχείριση που βασίζεται στην αλιευτική προσπάθεια, η οποία είχε πολύ θετικά αποτελέσματα και θα μπορούσε ενδεχομένως να συμβάλει στη διατήρηση τουλάχιστον των πλέον βιομηχανικών στόλων.

Η έκθεση αναφέρει ότι δεν είναι δυνατή μία ενιαία λύση, αλλά αποκλείει ταυτόχρονα το ενδεχόμενο εξεύρεσης άλλων λύσεων. Δεν καταλαβαίνω αυτήν την αντίφαση, ούτε και τον λόγο για τον οποίο η λύση πρέπει να συνίσταται στην καθολική απαγόρευση ενός μέσου σε περίπτωση που κάποιος, μεμονωμένα, δεν θελήσει να το χρησιμοποιήσει.

Αυτό δεν είναι προστασία των ασθενέστερων· είναι φόβος εκ μέρους ορισμένων κλάδων οι οποίοι θεωρούν ως λύσεις μόνο τις μόνιμες επιδοτήσεις.

Η ΚΑΛΠ θα πρέπει επίσης να διασφαλίζει την ανταγωνιστικότητα στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης των αλιευτικών προϊόντων. Η αγορά για τα προϊόντα αυτά θα συνεχίσει αδιαμφισβήτητα την περαιτέρω ανάπτυξή της, αλλά φαίνεται ότι θα αναπτυχθεί χωρίς εμάς.

Οι πολιτικές εντός της Ένωσης πρέπει να είναι συνεκτικές, και οφείλουμε να διασφαλίσουμε ότι η εμπορική πολιτική και οι κανόνες περί προέλευσης, όπως εκείνοι που προέκυψαν στο πλαίσιο των νέων συμφωνιών οικονομικής εταιρικής σχέσης, δεν καταστρέφουν την ανταγωνιστικότητα της κοινοτικής αλιείας υπό τη μορφή απλώς και μόνο διαβημάτων προς τρίτες χώρες· ειδικά, θα πληγεί τελικά ο δικός μας αλιευτικός κλάδος.

Κύριε Πρόεδρε, η συμβιβαστική λύση είναι θετική όταν οδηγεί στην πρόοδο, αλλά όχι όταν παραμένουμε αδρανείς απέναντι σε προβλήματα· και έχουμε πολλά προβλήματα να επιλύσουμε.

Ulrike Rodust (S&D). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, καλωσορίζω θερμά όλους τους αλιείς – άνδρες και γυναίκες – που παρίστανται στην Αίθουσα! Η σημερινή ψηφοφορία αποτελεί σημείο καμπής για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Για πρώτη φορά μετά την κύρωση της Συνθήκης της Λισαβόνας, μας δίδεται η ευκαιρία να εκφράσουμε τις απόψεις μας σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ). Τα αμέσως επόμενα χρόνια, η εξουσία και οι ευθύνες μας θα αυξηθούν σημαντικά. Η παρούσα έκθεση είναι αποδεκτή και θα ήθελα να ευχαριστήσω την κ. Patrão Neves και την κ. Andrés Barea για το κοπιώδες έργο τους.

Κατορθώσαμε να ενσωματώσουμε στην έκθεση σημαντικές σοσιαλδημοκρατικές ανησυχίες, περιλαμβανομένης της ιδιαίτερης στήριξης προς την αλιεία μικρής κλίμακας. Οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες θα συμμετέχουν πλέον στη διαδικασία λήψης αποφάσεων. Στήριξης χρήζουν ειδικότερα οι μικρές οικογενειακές επιχειρήσεις. Η παρουσία τους στις παράκτιες περιφέρειες δεν παρέχει μόνο θέσεις εργασίας, αλλά αυξάνει και την τουριστική ελκυστικότητα σε πολλές από αυτές τις περιοχές. Ορισμένα χωρία της εν λόγω έκθεσης επιδέχονται περαιτέρω βελτίωσης, και έχουμε καταθέσει τροπολογίες προς τον σκοπό αυτόν. Οι Σοσιαλδημοκράτες θέλουμε να καταστήσουμε σαφές ότι ένα από τα καίρια προβλήματα έγκειται στην ανεπάρκεια πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα. Είναι γεγονός ότι η περιβαλλοντική βιωσιμότητα αποτελεί θεμελιώδη προϋπόθεση για την οικονομική επιβίωση των αλιέων. Κατά συνέπεια, πρέπει να δοθεί προτεραιότητα στο περιβάλλον.

Ένα τρίτο σημαντικό σημείο αφορά τις εξωτερικές πτυχές της ΚΑΛΠ και τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης με τρίτες χώρες. Εισηγούμαστε τη διαγραφή της παραγράφου 121, η οποία προσδίδει αδικαιολόγητη έμφαση στα ευρωπαϊκά αλιευτικά συμφέροντα. Θα πρέπει να συμπεριφερόμαστε εκτός των ευρωπαϊκών υδάτων με τον ίδιο τρόπο που συμπεριφερόμαστε και εντός της Ένωσης. Αυτό σημαίνει προώθηση της βιωσιμότητας, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της δημοκρατίας σε ολόκληρο τον κόσμο και διασφάλιση ότι τα έσοδα από τις συμφωνίες εταιρικής σχέσης δεν εξανεμίζονται για να γεμίσουν τον κορβανά διεφθαρμένων δικτατοριών.

Τέλος, θα ήθελα να θίξω ένα ακόμα καίριο σημείο. Η ευρωπαϊκή αλιευτική πολιτική συνιστά ακανθώδες πρόβλημα, διότι αφορά υπερβολικά μεγάλο αριθμό ισχυρών εθνικών συμφερόντων. Δεν προκαλεί έκπληξη το γεγονός ότι αυτά ακριβώς τα συμφέροντα οδήγησαν σε έντονες αντιπαραθέσεις τις τελευταίες εβδομάδες. Ευτυχώς, όλοι κατορθώσαμε να καταλήξουμε σε αποτελεσματικές συμβιβαστικές λύσεις. Εντούτοις, πρέπει να εστιαστούμε περισσότερο σε αυτό το ζήτημα κατά τη νομοθετική διαδικασία απ' ό,τι στο πλαίσιο της παρούσας συζήτησης, και να διατυπώσουμε ορισμένες κοινές ευρωπαϊκές λύσεις. Οφείλουμε να αφήσουμε τα εμμελώς προβλήματα εθνικής απληστίας στη δικαιοδοσία του Συμβουλίου.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς επιτρέψτε μου να καλωσορίσω στην Αίθουσα την Επίτροπο, στο πλαίσιο της πρώτης της ομιλίας ενώπιον του Κοινοβουλίου, και να της ευχηθώ καλή τύχη στη νέα της θητεία. Επιτρέψτε μου επίσης να συγχαρώ τη συνάδελφό μας, την κ. Neves, για τη σύνταξη της παρούσας έκθεσης.

(GA) Η νέα κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να έχει σαφέστερους, καλύτερους στόχους, οι οποίοι υιοθετούν οικολογικές, οικονομικές και κοινωνικές αρχές. Πρέπει να διενεργηθεί ριζική επανεξέταση και, ασφαλώς, πρέπει να λάβουν μέρος όλοι οι ενδιαφερόμενοι φορείς.

Οφείλουμε να διαχειριστούμε τα αλιευτικά αποθέματα με βιώσιμο τρόπο. Ωστόσο, είναι σημαντικό να διασφαλίσουμε συγχρόνως έναν εφικτό και βιώσιμο τρόπο διαβίωσης για τους αλιείς της Ευρώπης.

(EN) Ανησυχώ ιδιαίτερα για τους αλιείς που δραστηριοποιούνται στον τομέα της παράκτιας αλιείας και τους αλιείς των μικρών παράκτιων νήσων. Αυτές οι αλιευτικές δραστηριότητες μικρής κλίμακας είναι υψίστης σημασίας για τις περιφερειακές ζώνες στις οποίες δεν υφίσταται εναλλακτική κοινωνική απασχόληση, και, σήμερα, αναπτρώνονται οι ελπίδες μου ακούγοντας την Επίτροπο να αναφέρεται σε αυτήν τη μορφή αλιείας.

Στην πλειονότητά τους, τα αλιευτικά στις εν λόγω περιοχές έχουν μήκος μικρότερο των 15 μέτρων, τα αλιεύματα και οι ποσότητες των αλιευμάτων τους έχουν αμελητέο αντίκτυπο στα ιχθυαποθέματα και, φυσικά, πολλά από αυτά αποτελούν αλιευτικά είδη εκτός ποσοστώσεων. Το σημαντικότερο είναι ότι δεν υπάρχει εναλλακτική πηγή απασχόλησης για πολλούς από αυτούς τους ανθρώπους. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο κατέθεσα τροπολογία με την οποία η Επιτροπή καλείται να αναγνωρίσει ειδικώς αυτές τις απομακρυσμένες κοινότητες.

Η περιφερειοποίηση και η συγκρότηση Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων ήταν επιτυχής, επομένως οι διαρθρώσεις περιφερειοποιημένης διαχείρισης αναμένεται να έχουν πολλές θετικές επιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένης της αυξημένης ευθύνης εκ μέρους των ενδιαφερομένων φορέων και της καθιέρωσης μίας νέας κοινής αλιευτικής πολιτικής, η οποία θα επιδεικνύει μεγαλύτερη ευαισθησία για τις τοπικές ανησυχίες.

Με τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας μετά το δημοψήφισμα στη γενέτειρά μου πέρυσι, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει πλέον μεγαλύτερη νομοθετική ευθύνη. Βεβαίως, η Επίτροπος το αναγνώρισε αυτό, και προσβλέπω στη συνεργασία της.

Εν κατακλείδι, ευελπιστώ οι βασικές διατάξεις της παρούσας έκθεσης να συμπεριληφθούν στις ουσιώδεις μεταρρυθμίσεις στο μέλλον.

Ian Hudghton (Verts/ALE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η εισηγήτριά μας δήλωσε σχετικά με την ΚΑΛΠ ότι τα αρχικά προβλήματα εξακολουθούν να υφίστανται σε μεγάλο βαθμό. Συμφωνώ μαζί της, και τα 27 έτη εφαρμογής της ΚΑΛΠ στη Σκωτία αποτέλεσαν δυσάρεστη εμπειρία. Εάν θέλουμε να μεταβούμε σε ένα επιτυχημένο σύστημα διαχείρισης της αλιείας – και πιστεύω ότι όλοι το θέλουμε – τότε πρέπει να είμαστε πρόθυμοι να ενστερνιστούμε μία ριζικά διαφορετική προσέγγιση.

Η υπέρ το δέον κεντρική, άκαμπτη ΚΑΛΠ έχει αποτύχει παταγωδώς, και πρέπει να το αποδεχτούμε. Πρέπει, όμως, και να κάνουμε κάτι γι' αυτό. Αντιθέτως, η Επιτροπή δηλώνει ότι, μέχρι στιγμής, η τοπική διαχείριση εντός της ζώνης των 12 ναυτικών μιλίων αποδείχθηκε εν γένει επιτυχής· οφείλουμε να διδαχθούμε κάτι από αυτό.

Έχω καταθέσει τροπολογίες για τις οποίες ζητώ την υποστήριξη των συναδέλφων. Στις τροπολογίες αυτές εισηγούμαι την ανάθεση πραγματικών εξουσιών στα αλιευτικά κράτη της Ευρώπης· για την ενθάρρυνση της συνεργασίας μεταξύ αλιευτικών κρατών και ενδιαφερομένων φορέων σε μία εύλογη βάση θαλάσσιας λεκάνης· για την ενθάρρυνση της δημιουργίας κινήτρων στο πλαίσιο των μέτρων βιώσιμης διαχείρισης που λαμβάνονται σε εθνικό και τοπικό επίπεδο, και για την αναγνώριση και διατήρηση των ιστορικών δικαιωμάτων και των οφελών που αποκομίζονται από την αρχή της σχετικής σταθερότητας.

Πιστεύω ακράδαντα ότι εκείνοι που έχουν να αποκομίσουν περισσότερα από την επιτυχή διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων, ήτοι οι αλιευτικές μας κοινότητες και τα αλιευτικά κράτη αυτά καθαυτά, είναι οι πλέον κατάλληλοι να λαμβάνουν πραγματικές αποφάσεις επί των σχεδίων διαχείρισης και να τα εφαρμόζουν στις αλιευτικές τους δραστηριότητες, συνεργαζόμενοι μεταξύ τους σε περιφερειακή βάση. Πέραν του ότι αποδείχθηκε ασυνεπής όσον αφορά τον αλιευτικό κλάδο και τα αλιευτικά αποθέματα, στην πραγματικότητα, η ΚΑΛΠ συνέβαλε ουσιαστικά στην αρνητική στάση της κοινής γνώμης απέναντι στην ΕΕ στο σύνολό της, κάτι που επίσης διακυβεύεται. Εάν δεν εφαρμόσουμε σωστά την παρούσα μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Struan Stevenson (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, καταρχάς επιτρέψτε μου να συγχαρώ την εισηγήτρια, κ. Patrão Neves, για το εξαιρετικά δύσκολο έργο που επιτέλεσε στο πλαίσιο της παρούσας έκθεσης. Σήμερα μας παρέχεται η δυνατότητα να διαφοροποιηθούμε και να αλλάξουμε τον προσανατολισμό μιας πολιτικής η οποία, κατά κοινή ομολογία, απέβη κατώτερη των προσδοκιών μας. Για να υλοποιήσουμε, όμως, αυτήν τη ριζική αλλαγή, δεν πρέπει να επαναλάβουμε σφάλματα του παρελθόντος.

Αρκετά με την κεντρική μικροδιαχείριση· αρκετά με το «εκ των άνω προς τα κάτω» ρυθμιστικό πλαίσιο· αρκετά με την ενιαία προσέγγιση της πολιτικής. Οιαδήποτε μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ πρέπει να περιλαμβάνει τον τερματισμό των παταγωδώς αποτυχημένων απορρίψεων αλιευμάτων. Πρέπει να συμπεριλαμβάνει τους ενδιαφερόμενους φορείς στην καθημερινή διαχείριση των αλιευτικών πόρων. Πρέπει να διασφαλίζει την εναρμόνιση της αλιευτικής ικανότητας των στόλων με τα επίπεδα των ιχθυοαποθεμάτων. Πρέπει να τοποθετήσουμε τη βιωσιμότητα και τη διατήρηση στο επίκεντρο του προγράμματός μας. Πρέπει να θέσουμε τέρμα στην παράνομη, λαθραία και άναρχη (ΠΛΑ) αλιεία και να διασφαλίσουμε αξιοπρεπή βιοπορισμό για όλους τους εργαζόμενους του τομέα. Εάν μπορέσουμε να προσδώσουμε πραγματική ουσία στις καίριες αξίες της ΚΑΛΠ με στόχο τη διατήρηση των θέσεων απασχόλησης και τη διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων, τότε θα έχουμε σημειώσει αληθινή πρόοδο.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, η μεταρρύθμιση της αλιευτικής πολιτικής μας αναμενόταν από καιρό. Εντούτοις, θα προτιμούσα να ήταν περισσότερο φιλόδοξη – ιδίως σε ό,τι αφορά τη μελλοντική ύπαρξη βιώσιμων αλιευτικών αποθεμάτων στις θάλασσές μας. Μου συμβαίνει εξαιρετικά σπάνια να δηλώνω ότι συμφωνώ απολύτως με την Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία, αλλά, στην προκειμένη περίπτωση, οφείλω να ομολογήσω ότι όντως συμφωνώ απολύτως μαζί της. Πράγματι, οι τροπολογίες της είναι συνεπείς και απαραίτητες για το μέλλον του αλιευτικού κλάδου μας.

Η ερώτησή μου προς το Συμβούλιο και την Επιτροπή είναι μία ερώτηση που σίγουρα δεν θα ήθελαν να ακούσουν οι καλεσμένοι μας σήμερα εδώ, αλλά θα είναι καίριας σημασίας για το μέλλον. Η ερώτησή μου, λοιπόν, είναι η εξής: με ποιον τρόπο μπορούμε να θεσπίσουμε την πανευρωπαϊκή απαγόρευση αλίευσης παντός είδους ψαριών και οστρακοειδών κατά τη διάρκεια των αντίστοιχων περιόδων αναπαραγωγής τους; Όλοι γνωρίζουμε ότι κάθε φορά που αλιεύεται ένας και μόνο γάδος ο οποίος φέρει σπερματοφόρο σάκο (με άλλα λόγια, είναι γεμάτος με αυγά), αλιεύουμε ουσιαστικά όλες τις μελλοντικές γενιές του γάδου. Τούτο καθιστά σχεδόν αδύνατη τη διασφάλιση σταθερών αποθεμάτων γάδου, για να αναφέρω απλώς ένα επίκαιρο παράδειγμα.

Με χαροποιεί το ότι η νέα Πράσινη Βίβλος προτίθεται να δώσει πολύ μεγαλύτερη έμφαση στην παράκτια αλιεία. Κάτι τέτοιο δεν θα ωφελήσει μόνο το περιβάλλον, αλλά θα συμβάλει επίσης στη διαφύλαξη των τοπικών θέσεων απασχόλησης. Εξίσου θετικό είναι το ότι η Πράσινη Βίβλος προσδίδει σημασία στη βιώσιμη υδατοκαλλιέργεια, ούτως ώστε να μπορέσουμε να αποφύγουμε την εξάντληση των θαλάσσιων αποθεμάτων γύρω από τις παράκτιες περιοχές τρίτων χωρών. Ομοίως, θα πρέπει να τερματίσουμε και την αλίευση εξωτικών και επαπειλούμενων ειδών ψαριών απλώς και μόνο επειδή το σουσί έχει γίνει «της μόδας».

Andrew Henry William Brons (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το κόμμα μας φρονεί ότι η διατήρηση των ιχθυαποθεμάτων θα πρέπει να αποτελεί ευθύνη εκάστου κράτους μέλους, του οποίου οι αλιείς θα πρέπει να έχουν πλήρη πρόσβαση στα οικεία χωρικά ύδατα.

Μολαταύτα, αναγνωρίζουμε ότι υπάρχει πανευρωπαϊκό, για την ακρίβεια παγκόσμιο, πρόβλημα υπεραλίευσης και μη βιώσιμων αλιευτικών πόρων.

Απαιτείται η αναθεώρηση της ισχύουσας πολιτικής στο πλαίσιο της οποίας οι αλιείς υποχρεούνται να επιστρέφουν τις πλεονάζουσες ποσότητες ακόμα και των μικροσκοπικών ψαριών στη θάλασσα, παρότι είναι ήδη νεκρά ή πεθαίνουν συνεπεία βλάβης της νηκτικής τους κύστης λόγω της ταχείας ανάδυσής τους προς την επιφάνεια.

Πρέπει να επιστρατευθούν νέες τεχνολογίες. Για παράδειγμα, ένας πολίτης της εκλογικής μου περιφέρειας ονόματι Jeff Stockdale, από το Hull, πρώην αλιέας, εφάρμοξε έναν επαναστατικό κιούρτο, ο οποίος ενθαρρύνει με τα ψάρια να εισέλθουν στο εσωτερικό του προκειμένου να διαφύγουν το παλιρροϊκό κύμα, αλλά επιτρέπει στα μικρά ψάρια να εξέλθουν και στα μεγαλύτερα να ελευθερωθούν προτού φθάσουν στην επιφάνεια, εφόσον παραστεί ανάγκη να αποφευχθεί η υπέρβαση της ποσόστωσης του εκάστοτε αλιέα.

Συνιστώ στην Επιτροπή, αλλά και σε ολόκληρο τον κόσμο, να λάβει υπόψη αυτήν την εφεύρεση.

Alain Cadec (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, σε αντίθεση με ορισμένους, θεωρώ ότι η έκθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την Πράσινη Βίβλο αποτελεί σημαντική, ακόμα δε και θεμελιώδη, συμβολή στη διαμόρφωση της μελλοντικής κοινής αλιευτικής πολιτικής. Πρόκειται για μία περιεκτική έκθεση, η οποία άπτεται όλων των πτυχών της εν λόγω πολιτικής, και, ειδικότερα, της προστασίας των πόρων, της ολοκληρωμένης προσέγγισης όσον αφορά τη διαχείριση των ιχθυαποθεμάτων και της αποκεντρωμένης διακυβέρνησης. Όλα αυτά τα στοιχεία μου φαίνονται απολύτως συναφή και λίαν αποφασιστικά.

Θέλω να εκφράσω σήμερα, ενώπιον του παρόντος Σώματος, την ικανοποίηση της Γαλλίας όσον αφορά τη συμβολή του Κοινοβουλίου –επί της οποίας εργαστήκαμε συλλογικά– και να ευχαριστήσω την κ. Patrão Neves για το έργο που επιτέλεσε. Η παρούσα έκθεση επισημαίνει την ανάγκη ενίσχυσης της επιστημονικής πραγματογνωμοσύνης στον τομέα της αλιείας, ούτως ώστε οι αποφάσεις που λαμβάνονται να μην επιδέχονται αμφισβήτηση.

Ναι, πρέπει να διατηρήσουμε τους πόρους και να προαγάγουμε τη βιώσιμη αλιεία, αλλά ας είμαστε επιφυλακτικοί ώστε να μην στιγματίσουμε ένα επάγγελμα το οποίο έχει προ καιρού αντιληφθεί ότι η επιβίωσή του εξαρτάται από τη συμμόρφωσή του προς τους κανόνες. Ναι, πρέπει να εξελιχθούμε σε μια οικονομία της αγοράς. Αυτό δεν σημαίνει, όμως, ότι πρέπει να εγκαταλείψουμε τα οργανωμένα ρυθμιστικά μέσα. Επιδοκιμάζω ιδιαίτερα τις συμβιβαστικές λύσεις που επιτεύχθηκαν κατόπιν των διαβουλεύσεών μας στην επιτροπή.

Πράγματι, δεν γίνεται καμία ρητή αναφορά στα μεταβιβάσιμα ατομικά δικαιώματα. Αυτός ο τύπος διαχείρισης θεωρείται από ορισμένους εργαλείο διαχείρισης το οποίο ανταποκρίνεται στους περιβαλλοντικούς, οικονομικούς και κοινωνικούς στόχους του τομέα. Δεν συμμερίζομαι αυτήν την άποψη. Σήμερα δεν είναι επιθυμητή μία ευρωπαϊκή αγορά που απολαύει δικαιωμάτων επί μίας άναρχης παραγωγής. Κάτι τέτοιο συνεπάγεται ανεξέλεγκτη κερδοσκοπική δραστηριότητα και συγκέντρωση των ατομικών δικαιωμάτων.

Πιο συγκεκριμένα, μολονότι είναι αδιαμφισβήτητη ζωτικής σημασίας η εφαρμογή νέων μεθόδων διαχείρισης για τη βιομηχανική αλιεία –συμφωνώ, εν προκειμένω, με τη συνάδελφό μου, κ. Fraga Estévez–, εμμένω στην πεποίθησή μου ότι η υπερβολικά ευρεία εφαρμογή του εν λόγω συστήματος θα σηματοδοτούσε το οριστικό τέλος της ευρωπαϊκής αλιείας μικρής κλίμακας, η οποία μας είναι ιδιαίτερα πολύτιμη.

Κυρία Δαμανάκη, υπολογίζουμε σε εσάς.

Κρίτων Αρσένης (S&D). – Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κύριε Fragueiro, η σημερινή κοινή αλιευτική πολιτική έχει αποτύχει. Τα περισσότερα αλιευτικά αποθέματα καταρρέουν. Το 88% των αλιευτικών αποθεμάτων αλιεύονται πέρα από το μέγιστο βιώσιμο επίπεδο. Το 30% των αλιευτικών αποθεμάτων βρίσκονται εκτός ασφαλών βιολογικών ορίων, που σημαίνει ότι έχουν πολύ χαμηλές πιθανότητες να αποκατασταθούν. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα του μπακαλιάρου στη Βόρεια Θάλασσα, ο οποίος αλιεύεται ακόμη και σε ηλικίες πριν ξεκινήσει η αναπαραγωγική διαδικασία. Η συζητούμενη λοιπόν αναθεώρηση είναι εντελώς απαραίτητη.

Η προστασία των αλιευμάτων είναι προϋπόθεση για την προστασία των αλιέων. Για να αποτρέψουμε την κατάρρευση της ευρωπαϊκής αλιείας, είμαστε υποχρεωμένοι να μειώσουμε την αλιευτική προσπάθεια και τον ευρωπαϊκό αλιευτικό στόλο. Η οικοσυστημική προσέγγιση θα πρέπει να αποτελέσει την πρωτεύουσα αρχή της νέας μας κοινής αλιευτικής πολιτικής και να συνοδευτεί με το μακροχρόνιο σχεδιασμό, τις συμμετοχικές διαδικασίες και την εφαρμογή της αρχής της πρόληψης. Αυτή η μακροπρόθεσμη προσέγγιση για τη διατήρηση των ειδών θα πρέπει να εφαρμοστεί και σε όλες μας τις διεθνείς αλιευτικές συμφωνίες.

Αγαπητοί συνάδελφοι σας καλώ να αποφασίσουμε αυτές τις βασικές αρχές, προκειμένου να αναδειχθεί ένα αποκεντρωμένο και συμμετοχικό σύστημα όπου οι αποφάσεις θα λαμβάνονται στο χαμηλότερο δυνατόν επίπεδο με τη συμμετοχή των αλιέων και το σεβασμό στις ανάγκες των θαλάσσιων οικοσυστημάτων.

Britta Reimers (ALDE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, πρόκειται για ένα μόνο βήμα προόδου στη μακρά πορεία προς τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Θα ήθελα να ευχαριστήσω την εισηγήτρια για την έκθεσή της και τον συντονιστή μας για το λίαν αποτελεσματικό έργο του.

Τάσσομαι υπέρ της θεμελιώδους μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Εντούτοις, εάν δεν έχουμε την απαιτούμενη γενναιότητα για να το πράξουμε, προσωπικά θεωρώ σημαντικό να διατηρηθεί η αρχή της σχετικής σταθερότητας. Επιπλέον, θα ήθελα να αναφέρω ειδικά το μείζον πρόβλημα που συνιστούν οι αδηφάγοι κορμοράνοι και το σχέδιο διαχείρισης το οποίο έχει ήδη ζητήσει το Κοινοβούλιο.

Ο κλάδος της αλιείας είναι καίριας οικονομικής και πολιτιστικής σημασίας για τις παράκτιες περιφέρειές μας. Ως εκ τούτου, η επιτυχής εξισορρόπηση της οικονομίας και του περιβάλλοντος είναι, κατ' εμέ, εξαιρετικά σημαντική στο πλαίσιο της επικείμενης μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Κύριε Πρόεδρε, η βιωσιμότητα αποτελεί τη βασική έννοια της Πράσινης Βίβλου, και δικαίως άλλωστε: βιωσιμότητα με την έννοια τόσο της διασφάλισης της μελλοντικής παραγωγής για την αλιεία όσο και των θετικών επιπτώσεων για το περιβάλλον. Οι στόχοι που καθορίζονται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι νέοι, αλλά, μέχρι στιγμής, η Ευρώπη δεν έχει κατορθώσει να τους υλοποιήσει. Τούτο καθιστά ακόμα πιο επείγουσα την ανάγκη της μεταρρύθμισης.

Στηρίζω τον κεντρικό άξονα της λύσης που προτείνει η Επιτροπή: περιφερειοποίηση. Πρέπει να διευρυνθεί το πεδίο δραστηριοτήτων του αλιευτικού τομέα αυτού καθαυτόν, λαμβάνοντας ταυτόχρονα υπόψη τις περιβαλλοντικές πτυχές. Η ισχύουσα πολιτική είναι υπερβολική, υπέρ του δέον λεπτομερής και, εν τέλει, αναποτελεσματική.

Επιπροσθέτως, η συμμόρφωση προς τους κανόνες είναι επί του παρόντος πλημμελής. Οι «καλοί» είναι τα θύματα των «κακών». Αισθάνομαι υπερήφανος για τους ολλανδούς αλιείς: αυτοί και οι δανοί συνάδελφοί τους είναι οι μοναδικοί που τηρούν τις αρμόζουσες αλιευτικές ποσοτώσεις. Πρέπει να ενθαρρύνουμε τον ευρωπαϊκό αλιευτικό κλάδο να καταστεί πιο δραστήριος και να αναλάβει μεγαλύτερη ευθύνη, κατά το ολλανδικό μοντέλο. Με χαρά διαπίστωσα αυτό το στοιχείο στην Πράσινη Βίβλο· πρόκειται για τη μοναδική οδό προς ένα βιώσιμο μέλλον για τον τομέα της αλιείας.

Bastiaan Belder (EFD). – (NL) Η σημερινή ΚΑΛΠ αποδείχτηκε ανεπαρκής· απαιτείται μία δραματική αλλαγή για να αντιστραφεί η κατάσταση. Αυτή είναι η αρκετά εμφαντική διατύπωση που χρησιμοποιεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στην εισαγωγή της Πράσινης Βίβλου της. Και είναι εντυπωσιακή. Όχι ότι θέλω να την αμφισβητήσω· το αντίθετο, μάλιστα.

Ορισμένοι ισχυρίζονται ότι ο κύριος λόγος για την αποτυχία της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) δεν έγκειται στο ότι μία τέτοια πολιτική είναι εσφαλμένη, αλλά στην ευρέως πλημμελή εφαρμογή και επιβολή της. Πολλά μπορούμε να διδαχθούμε εν προκειμένω. Η πολιτική πρέπει να προσφέρεται για εφαρμογή, πράγμα που συνεπάγεται και τη δέουσα απλοποίηση. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο με χαροποιεί η κατεύθυνση που υποδεικνύει η Επιτροπή: περιφερειοποίηση, μεγαλύτερη συμμετοχή του τομέα και, ιδίως, συμμόρφωση προς τους κανόνες.

Η έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο, την οποία συντάξε η συνάδελφος βουλευτής από την Πορτογαλία, επισημαίνει τις σημαντικές αποκλίσεις μεταξύ διαφόρων στόλων και αλιευτικών δραστηριοτήτων· και πολύ εύλογα. Δεν μπορούμε να αναφερόμαστε με γενικούς όρους στην πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, στην υπεραλίευση ή στην πλημμελή συμμόρφωση προς τους κανόνες. Μία περιφερειακή, τομεακή προσέγγιση χρήζει εν προκειμένω λεπτών εννοιολογικών αποχρώσεων στη γλώσσα. Το προηγούμενο Σάββατο, συγκεκριμένα, πραγματοποιήσα εκτενείς συζητήσεις με εκπροσώπους του τομέα, οι οποίοι με πληροφόρησαν ότι αλιείς και επιστήμονες συνεργάζονται με ολοένα και μεγαλύτερη επιτυχία. Πράγματι, η πληροφορία αυτή μου φαίνεται ότι αποτελεί παράδειγμα του τρόπου με τον οποίο μπορούν να εξελιχθούν τα πράγματα. Η δυνατότητα των αλιέων να προσφέρουν τη δική τους τεχνογνωσία και να συνδράμουν στη διαμόρφωση πολιτικής διευρύνει σημαντικά τη βάση για τη συγκεκριμένη

πολιτική, και μπορεί να μας θέσει στη σωστή τροχιά. Τέλος, θα ήθελα να απευθύνω στην εισηγήτρια τις ειλικρινείς ευχαριστίες μου γι' αυτήν την εξαιρετική έκθεση.

Ιωάννης Α. Τσουκαλάς (PPE). - Κύριε Πρόεδρε, να καλωσορίσω και εγώ την Επίτροπο κυρία Δαμανάκη και να ευχαριστήσω, ιδιαιτέρως, τη συνάδελφο κυρία Maria do Céu Patrão Neves για την εξαντλητική και εξαιρετική της εργασία.

Όλα τα σημαντικά έχουν ήδη λεχθεί. Σε τρία σημεία θα εστιάσω την προσοχή μου: ένα σχετικά με την υπεραλίευση. Η υπεραλίευση αποτελεί αδιαμφισβήτητο γεγονός. Πράγματι, όπως είπε και ο κύριος Αρσένης, εκτιμάται σήμερα ότι έως και το 88% των πληθυσμών στις ευρωπαϊκές θάλασσες απειλούνται από την υπεραλίευση, δηλαδή αλιεύονται σε βαθμό που δεν επιτρέπει την ανανέωσή τους.

Η διαχρονική υπεραλίευση έχει οδηγήσει την ευρωπαϊκή αλιεία σε ολοένα και μικρότερες αποδόσεις με ταυτόχρονη απώλεια θέσεων εργασίας. Τα ψάρια που αλιεύονται είναι όλο και μικρότερα, πολλά πριν φτάσουν καν σε αναπαραγωγική ηλικία, ενώ είναι όλο και πιο δύσκολο να εντοπιστούν.

Δύο, η Ευρώπη αλιεύει πολύ λιγότερα ψάρια σήμερα από ό,τι πριν από 15 χρόνια –περίπου 25% λιγότερα– ενώ, ταυτόχρονα, έχει αυξηθεί η προσπάθεια και το κόστος αλιείας. Όμως, κατά τη λήψη μέτρων, δεν θα πρέπει να προβούμε σε υπερβολικές αντιδράσεις που ενδέχεται να οδηγήσουν σε δυσμενή αποτελέσματα καθώς, όπως υποστηρίζουν οι ειδικοί, σαφώς και έχουμε υπεραλίευση, δεν μιλάμε όμως για κατάρρευση των αποθεμάτων.

Αυτό που δεν πρέπει να ξεχνούμε είναι ότι η βιωσιμότητα έχει τρεις διαστάσεις που τονίζει και η έκθεση Neves: την κοινωνική, την οικονομική και την οικολογική. Μια αλιευτική πολιτική που θα στοχεύει στη βιώσιμη ανάπτυξη δεν πρέπει μόνο να ασχολείται με τα ψάρια, αλλά πρέπει να έχει στο επίκεντρό της και τον άνθρωπο.

Τα ψάρια, ο άνθρωπος, οι κορμοράνοι και οι φώκιες αποτελούν ανταγωνιστικά συστήματα του ίδιου όμως οικολογικού περιβάλλοντος.

Τέλος, θα πρέπει να τονίσω την εμμονή μου, όπως και διάφοροι άλλοι συνάδελφοι ανέφεραν, για την ενίσχυση της αλιευτικής έρευνας. Και δεν είναι δική μου εμμονή, είναι μία πραγματικότητα που πρέπει να αντιμετωπίσουμε στα πλαίσια όσων είπε και ο συνάδελφος κύριος Cadec.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Κύριοι Πρόεδροι, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς επιτρέψτε μου να ευχαριστήσω όλους τους εισηγητές για την εξαιρετική συνεργασία τους και για το τεράστιο καθήκον που διεκπεραίωσαν, παρά τα αντικρουόμενα συμφέροντα που κατά διαστήματα αντιμετώπισαν.

Το πρώτο αποτέλεσμα των προσπάθειών μας είναι ότι το Κοινοβούλιο δύναται πλέον να ανακοινώσει τον προσανατολισμό που προτίθεται να προσδώσει στη μελλοντική κοινή αλιευτική πολιτική.

Το δεύτερο αποτέλεσμα είναι ότι, κατά τις διαπραγματεύσεις, προτεραιότητά μας ήταν να διασφαλίσουμε ότι το κείμενο ανταποκρίνεται στις ανησυχίες που εξέφρασαν οι αλιείς. Ως προς αυτό επιτύχαμε τα εξής: διαγράφηκαν οι διατάξεις σχετικά με τα μεταβιβάσιμα ατομικά δικαιώματα και διατηρήθηκε η στήριξη προς την αλιεία μικρής κλίμακας και την παράκτια αλιεία.

Το τρίτο προβλεπόμενο αποτέλεσμα είναι ότι το επικείμενο έγγραφο πρέπει να οδηγεί σε μία συμμετοχική και «εκ των κάτω προς τα άνω» προσέγγιση, ήτοι σε διαβούλευση με όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη στον τομέα. Πρέπει επίσης να ενσωματώνει τα στοιχεία που είναι ουσιώδη για την Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, ιδίως δε την ανθρώπινη και κοινωνική διάσταση ολόκληρου του τομέα, η οποία πρέπει να συνδυάζεται αποτελεσματικά με την προώθηση βιώσιμων αλιευτικών πρακτικών και με τη διατήρηση των ιχθυοαποθεμάτων στο πλαίσιο μιας οικοσυστημικής προσέγγισης.

Θα ήθελα να προσθέσω ότι, εάν θέλουμε να υλοποιήσουμε επιτυχώς μία φιλόδοξη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, πρέπει να διαθέσουμε αποκλειστικά προς τον σκοπό αυτόν έναν προϋπολογισμό ο οποίος θα ανταποκρίνεται στις δηλωμένες φιλοδοξίες μας. Η πολιτική μας δέσμευση θα κριθεί συναρτήσει των πόρων που της χορηγούμε. Προσδοκούμε από την Επιτροπή ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Κύριε Martín Fragueiro, κυρία Δαμανάκη, πρέπει να έχουμε σαφείς στόχους, πρέπει να είμαστε θαρραλέοι και πρέπει να αποφύγουμε μία νέα αποτυχία· ως εκ τούτου, η συμμετοχή είναι ουσιώδης.

Οι κλάδοι της αλιείας και της μεταποίησης αποτελούν τους δύο πλέον ενδιαφερόμενους τομείς όσον αφορά την καθιέρωση βιώσιμης αλιείας· αυτός είναι και ο λόγος για τον οποίο εμπλέκονται ή συμμετέχουν στις

προπαρασκευαστικές εργασίες της μεταρρύθμισης, όπως, για παράδειγμα, στην αναθεώρηση ενός κανονισμού ελέγχου το 2009, η οποία θα έπρεπε να είχε καταρτιστεί με πιο ανοικτό τρόπο. Η απάντηση σχετικά με την εκπλήρωση των στόχων της μεταρρύθμισης είναι απλή: διασφάλιση ενός βιώσιμου και επικερδούς τομέα και εξασφάλιση του εφοδιασμού.

Οι υπόλοιπες λέξεις κλειδιά είναι η περιφερειοποίηση, η υπευθυνότητα, η σταθερότητα και η δικαιοσύνη. Περιφερειοποίηση: εξέταση των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών εκάστης ζώνης και εκάστου τύπου αλιευτικής δραστηριότητας και διαφοροποίηση μεταξύ της αλιείας μικρής κλίμακας και της βιομηχανικής αλιείας· υπευθυνότητα: εστίαση στις ορθές πρακτικές και στις προηγούμενες προσπάθειες για τη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας· σταθερότητα: μέσω μακροπρόθεσμων σχεδίων διαχείρισης με βάση την ολοένα πιο αξιόπιστη επιστημονική δραστηριότητα· και δικαιοσύνη: αναθεώρηση της ΚΟΑ και δυνατότητα διενέργειας επιθεωρήσεων και ελέγχων τρίτων χωρών για την προώθηση της βιώσιμης συμπεριφοράς στον τομέα. Επιπλέον, δικαιοσύνη και για τις γυναίκες που δραστηριοποιούνται στη θάλασσα, οι οποίες μονίμως λησμονούνται· χωρίς τη δική τους συμβολή, η αλιευτική δραστηριότητα σε πολλές περιοχές θα ήταν αδύνατη.

Oldřich Vlasák (ECR). – (CS) Εκφράζω την ικανοποίησή μου για την υποβολή της Πράσινης Βίβλου σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Υιοθετώντας τη θέση της Τσεχικής Δημοκρατίας στο Συμβούλιο Υπουργών, στηρίζω το επίπονο εγχείρημα για τη βελτίωση, την απλοποίηση και την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του νομοθετικού πλαισίου που ρυθμίζει τον συγκεκριμένο τομέα. Η προσπάθεια της Επιτροπής για την εισαγωγή μίας πολυετούς προσέγγισης στη στρατηγική για τη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων και την απόδοση μεγαλύτερης έμφασης στην εξεύρεση κατάλληλης συμβιβαστικής λύσης μεταξύ της αλιείας και του περιβάλλοντος είναι ιδιαίτερα πολύτιμη.

Πρέπει να εκλάβουμε την Πράσινη Βίβλο ως το πρώτο βήμα προς τη μεταρρύθμιση του αλιευτικού τομέα. Θα χαίρομαι μάλιστα ακόμα περισσότερο αν διαπίσωνα ότι δίδεται μεγαλύτερη έμφαση στον κλάδο της υδατοκαλλιέργειας στο πλαίσιο μελλοντικών προτάσεων. Η αναζωογόνηση τόσο της θαλάσσιας υδατοκαλλιέργειας όσο και της υδατοκαλλιέργειας γλυκών υδάτων θα συνδράμει στη στήριξη της ανάπτυξης παράκτιων και αγροτικών περιοχών, ενώ θα αποφέρει οφέλη και στους καταναλωτές, υπό τη μορφή φιλικών προς το περιβάλλον προϊόντων διατροφής. Με αυτήν την προοπτική, τάσσομαι υπέρ όλων των προταθειών τροπολογιών.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, ο τομέας της αλιείας είναι θεμελιώδους σημασίας ως πηγή βιοπορισμού στις ευρωπαϊκές παράκτιες περιφέρειες και ως πηγή διατροφής για τους πολίτες της Ευρώπης. Δυστυχώς, υπό την παρούσα μορφή της, η κοινή αλιευτική πολιτική δεν ανταποκρίνεται στις προκλήσεις που συνδέονται με την εμφάνιση πλείστων προβλημάτων, όπως η ανεξέλεγκτη εκμετάλλευση των ιχθυοτόπων ή η πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα. Ο πλήρης μετασχηματισμός της θαλάσσιας πολιτικής είναι ουσιώδους σημασίας. Βρισκόμαστε στην αρχή αυτής της διαδικασίας, η οποία θα πρέπει να περατωθεί με διεξοδικές αλλαγές στην ισχύουσα, ατελέσφορη αλιευτική πολιτική της Κοινότητας.

Σας ευχαριστώ, κυρία Patrão Neves, για την περιεκτική σας έκθεση, που προσδιορίζει τα στοιχειώδη μέτρα στα οποία θα πρέπει να βασίζεται η εν λόγω μεταρρύθμιση. Πρώτον, μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας. Πρόκειται για καίριο πρόβλημα, το οποίο θα πρέπει να επιλυθεί με τη θέσπιση και παρακολούθηση ενδεδειγμένων μηχανισμών της αγοράς. Αναφέρομαι εν προκειμένω σε ένα σύστημα ποσοστώσεων, τις αποκαλούμενες ατομικές μεταβιβάσιμες ποσοστώσεις. Πιστεύω ότι αποτελούν ένα είδος «οικονομικής φαρμακευτικής αγωγής» για την προσαρμογή του μεγέθους του στόλου στους διαθέσιμους πόρους και για τη διασφάλιση της κερδοφορίας του αλιευτικού κλάδου. Δεύτερον, αποκέντρωση και ευρύτερη συμμετοχή των ενδιαφερόμενων μερών και των γνωμοδοτικών οργανισμών στη διαδικασία. Στόχος αυτού του μέτρου είναι η αυξημένη συμμετοχή των αλιέων και η κατάρτιση εμπεριστατωμένων κανονισμών, οι οποίοι αναμένεται να ενισχύσουν την εμπιστοσύνη μεταξύ των αλιέων και των οργανισμών στους οποίους υπάγεται η αλιευτική δραστηριότητα.

Η Πράσινη Βίβλος ορθώς αξιολογεί την ισχύουσα αλιευτική πολιτική, επισημαίνοντας τις πλείστες ατέλειές της. Η έκθεση της κ. Patrão Neves αναλύει τις δυνατότητες διευθέτησης της αρνητικής κατάστασης που παρουσιάζει ο αλιευτικός κλάδος στην Ευρώπη. Παρά ταύτα, οι προτάσεις χρήζουν οπωσδήποτε περαιτέρω συζητήσεων. Εάν δεν συμβεί αυτό, η Κοινότητά μας κινδυνεύει να ψηφίσει κάποια άλλη μεταρρύθμιση, η οποία δεν θα επιλύσει τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο ευρωπαϊκός αλιευτικός κλάδος.

Iliana Malinova Iotova (S&D). – (BG) Είναι η πρώτη φορά που συζητούμε την κοινή αλιευτική πολιτική μετά την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, έχοντας πλήρη επίγνωση των σημαντικών ευθυνών που έχουμε αναλάβει ως αποτέλεσμα των ενισχυμένων εξουσιών του Κοινοβουλίου. Υπήρξαν εντονότερες αντιπαραθέσεις επί της Πράσινης Βίβλου, και θα ήθελα να ευχαριστήσω ειλικρινά τους εισηγητές για το έργο που επιτέλεσαν.

Θέλω να επισημάνω μία συγκεκριμένη πτυχή της προταθείσας μεταρρύθμισης η οποία είναι υψίστης σημασίας για την ανάπτυξη ολόκληρου του τομέα. Η μεταρρύθμιση πρέπει να λάβει υπόψη τον τρόπο με τον οποίο άλλαξε η

κατάσταση μετά τη διεύρυνση της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2004 και το 2007, καθώς και τα νέα κράτη μέλη. Το υφιστάμενο σύστημα για τη διενέργεια ερευνών και αναλύσεων, αλλά και για τη λήψη αποφάσεων, πρέπει να συνυπολογίσει τις νέες υδάτινες οδούς και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά τους. Θα ήθελα να τονίσω στο σημείο αυτό την ανάγκη της απόδοσης ιδιαίτερης προσοχής στη Μαύρη Θάλασσα και της συγκρότησης οργανισμών ειδικά για τη διαχείρισή της. Οφείλουμε να λάβουμε υπόψη τα συμφέροντα των κατοίκων των αντίστοιχων παράκτιων περιοχών, τα οικολογικά ζητήματα και τον αλιευτικό κλάδο. Τούτο το αναφέρω επίσης σε σχέση με το προσεχές δημοσιονομικό πλαίσιο 2014-2020, κατά τη διάρκεια του οποίου πρέπει να χρηματοδοτηθεί η παρούσα μεταρρύθμιση.

Τέλος, δεν θεωρώ ότι θα πρέπει να στηρίξουμε την πρόταση για τη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας του στόλου, η οποία ενδέχεται να επισύρει αρνητικές συνέπειες στην αλιεία σε μία συγκυρία σοβαρής χρηματοπιστωτικής και οικονομικής κρίσης.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ευελπιστώ η ψηφοφορία που διεξαγάγαμε αυτόν τον μήνα σχετικά με τον τόνο να ενθάρρυνε την Επίτροπο. Θεωρώ ότι ήταν ιδιαίτερα ενδεικτική της έντονης ευαισθησίας του παρόντος Σώματος, αλλά επίσης έδειξε, ενδεχομένως, ότι μπορείτε να βασίζεστε στην ψήφο πολλών βουλευτών του ΕΚ υπέρ μίας μάλλον δραστηκής μεταρρύθμισης.

Εχθές, μεγάλος αριθμός βουλευτών παρακολούθησε ένα σεμινάριο που διοργάνωσα, και, συγκεκριμένα, μία παρουσίαση από το Συμβούλιο Ναυτιλιακής Επιμελητείας (Marine Stewardship Council – MSE). Αυτός ο οργανισμός με ενδιέφερε ανέκαθεν. Δημιουργήθηκε προ δεκαετίας περίπου, από τη συνεργασία επιχειρήσεων και περιβαλλοντολόγων, συνεργασία που είναι, πιστεύω, θετική από κάθε άποψη. Ξεκίνησε με βραδείς ρυθμούς, αλλά, έως το τέλος του τρέχοντος έτους, εκτιμά ότι περίπου το 10% της παγκόσμιας αλιείας θα φέρει την πιστοποίηση MSE.

Θεωρώ ότι τούτο προσδίδει αξιοπιστία στους εμπόρους λιανικής πώλησης που στηρίζουν το MSE. Θεωρώ ότι εμπνέει εμπιστοσύνη στους καταναλωτές και θεωρώ ότι όχι μόνο αποφέρει μεγαλύτερα έσοδα στους αλιείς που λαμβάνουν πιστοποίηση βιωσιμότητας για τα αλιεύματά τους, αλλά τους δίδει και ένα αίσθημα υπερηφάνειας. Έχουν στην κατοχή τους ένα έγγραφο το οποίο μπορούν να επιδεικνύουν στις οικογένειες και τις κοινότητές τους, και το οποίο καταδεικνύει ότι η σκληρή δουλειά τους δεν καταστρέφει τις προοπτικές επιβίωσης των ιχθυοποικειών στο μέλλον.

Τούτο είναι εντελώς συμπληρωματικό σε όλες τις δράσεις της Επιτροπής και ελπίζω ότι η Επίτροπος θα στηρίξει αυτό το έργο κατά τη διάρκεια της θητείας της, διότι καθορίζει τον «χρυσό κανόνα».

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να συγχαρώ την εισηγήτρια για το ιδιαίτερα επιμελημένο και εμπειριστατωμένο έργο της επί του φακέλου αυτού.

Μετά την έγκριση της Συνθήκης της Λισαβόνας, το παρόν Σώμα θα αντιμετωπίσει δύο μείζονες μεταρρυθμίσεις σε δύο πολιτικές: τη γεωργία και την αλιεία. Τα ζητήματα είναι παρεμφερή. Όλοι θέλουμε το καλύτερο για τους τομείς αυτούς και προσπαθούμε να τους μεταρρυθμίσουμε κατά τέτοιο τρόπο ώστε να επιτευχθούν τα καλύτερα δυνατά αποτελέσματα.

Εκφράζω κάποιες ανησυχίες, διότι –όπως επισημαίνει και η εισηγήτρια στην αιτιολογική της έκθεση– είχαμε τις καλύτερες προθέσεις και το 2002, ωστόσο, η μεταρρύθμιση απέτυχε στον αλιευτικό τομέα και απέτυχε επίσης όσον αφορά τα κριτήρια βιωσιμότητας.

Εντούτοις, οι ελπίδες μου αναπτρώνονται από τη λίαν πρακτική προσέγγισή της στα προβλήματα, ήτοι τις τρεις αρχές που πρέπει να εξετάσουμε –την περιβαλλοντική, την κοινωνική και την οικονομική– και, κατόπιν, τις πρακτικές που απαιτούνται για την εφαρμογή αυτών των αρχών. Πρόκειται για τα τοπικά και περιφερειακά ζητήματα και το ενδιαφέρον για τους ανθρώπους που αυτά αφορούν. Μου αρέσει ιδιαίτερος η ιδέα ότι θα μπορούσαμε να αλιεύουμε λιγότερο και να κερδίζουμε περισσότερα. Εάν το επιτύχουμε αυτό, μπορούμε ενδεχομένως να ακολουθήσουμε την ίδια γραμμή και στη γεωργία.

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Όπως ανέφεραν ήδη διάφοροι ομιλητές, ο στόχος που προσπαθούμε να υλοποιήσουμε με την κοινή αλιευτική πολιτική, χωρίς επιτυχία μέχρι στιγμής, είναι η περιβαλλοντικά βιώσιμη, οικονομικά εφικτή και κοινωνικά αξιολογη αλιεία. Η Πράσινη Βίβλος της Επιτροπής παρέχει ικανοποιητική αξιολόγηση της κατάστασης στον τομέα και θέτει πολλά ερωτήματα, εντούτοις υπολείπεται ως προς την πρόταση λύσεων. Η έκθεση καθορίζει επίσης μεγάλο αριθμό αρχών και από κοινού συμφωνηθισών οδών. Όλα αυτά θα πρέπει πλέον να μετασχηματιστούν σε συγκεκριμένα μέτρα, προκειμένου να καταστεί εφικτή η συντομότερη δυνατή επίτευξη του εν λόγω στόχου.

Δέον είναι να αναδειχθούν οι προσπάθειες της εισηγήτριας, κυρίως δε η προσπάθειά της να εισηγηθεί μέτρα και ιδιαίτερα η προθυμία της να αποδεχθεί συμβιβαστικές λύσεις, οι οποίες συνίσταντο στη διαγραφή των πλέον

αμφιλεγόμενων θεμάτων από την αρχική της έκθεση. Εναπόκειται πλέον στην Επιτροπή η τεράστια ευθύνη να μας παρουσιάσει συγκεκριμένα διαβήματα στη νομοθετική της πρόταση τα οποία θα επιτρέψουν την εφαρμογή των αρχών που περιλαμβάνονται στην παρούσα έκθεση. Είμαι βέβαιος ότι θα υπερψηφίσουμε την έκθεση με μεγάλη πλειοψηφία.

Antolín Sánchez Presedo (S&D). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής διακυβεύεται σημαντικό τμήμα του μέλλοντος της Ευρώπης.

Ο τομέας της αλιείας αποτελεί πηγή και τρόπο ζωής στις παράκτιες περιοχές μας, και συνιστά τη βάση για τη βιομηχανία κονσερβοποίησης και τη θαλάσσια έρευνα στην Ευρώπη. Είναι δε ζωτικής σημασίας για την ασφάλεια, την ποιότητα και την τιμολόγηση του εφοδιασμού τροφίμων των καταναλωτών μας. Είναι εξίσου καίριας σημασίας για τις εξωτερικές σχέσεις και την ανάπτυξη.

Η μεταρρύθμιση πρέπει να εστιάζεται στην υπεύθυνη, βιώσιμη και ανταγωνιστική αλιεία. Πρέπει να προβάλλει την κοινωνική διάσταση, να δίδει προτεραιότητα στο οικοσύστημα και να ενσωματώνεται στη θαλάσσια πολιτική.

Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί η διατήρηση και η αποκατάσταση των ιχθυοποθεμάτων, καθώς και η αναθεώρηση της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Η πολιτική διαχείρισης με βάση τα συνολικά επιτρεπόμενα αλιεύματα (TAC) και τις ποσοτώσεις πρέπει να αφήνει περιθώριο για τη διαχείριση που βασίζεται στην αλιευτική προσπάθεια. Εξίσου ουσιώδης είναι η επιτάχυνση των ελέγχων και ο τερματισμός του αθέμιτου ανταγωνισμού.

Ο αλιευτικός στόλος μικρής κλίμακας και οι περιοχές που εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από την αλιεία χρήζουν διαφορετικής αντιμετώπισης και απαιτούν μεγαλύτερη κοινωνικοοικονομική στήριξη. Οι δραστηριότητες αλιείας οστρακοειδών πρέπει να ενσωματωθούν πλήρως στην κοινή αλιευτική πολιτική.

Στηρίζω την έκθεση και συγχαίρω την εισηγήτρια και τους σκιώδεις εισηγητές για τις συμβιβαστικές λύσεις που επέτυχαν. Απευθύνω έκκληση στην Επιτροπή και την Προεδρία του Συμβουλίου να λάβουν σοβαρά υπόψη την έκθεση στις μελλοντικές εργασίες τους.

Ole Christensen (S&D). – (DA) Κύριε Πρόεδρε, φρονώ ότι η ευρωπαϊκή κοινή αλιευτική πολιτική είναι σημαντική. Εξίσου σημαντική, ωστόσο, είναι και η στήριξη που πρέπει να λάβει η αλιευτική πολιτική από τους πολίτες της Ευρώπης και από όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη εντός του αλιευτικού κλάδου. Κατά συνέπεια, η μοναδική επιλογή μας είναι η μεγαλύτερη περιφερειοποίηση, ούτως ώστε να αποκεντρωθεί η ευθύνη για τη συμμόρφωση με το ευρωπαϊκό πλαίσιο και τους ευρωπαϊκούς στόχους. Η απόρριψη αλιευμάτων πρέπει να μειωθεί στο ελάχιστο, αλλά για να καταστεί αυτό εφικτό, πρέπει να αλλάξει η πολιτική που βρίσκεται πίσω από τις απορρίψεις. Η παράνομη αλιεία πρέπει να σταματήσει – είναι εξαιρετικά επιζήμια για τους νομοταγείς αλιείς. Πρέπει να καθιερωθεί αυστηρότερος και ενιαίος έλεγχος στα κράτη μέλη. Η παράκτια αλιεία πρέπει να ενισχυθεί ώστε τα μικρότερα πλοία να αποκτήσουν ειδικό καθεστώς. Η εκφόρτωση στην ξηρά και η επιστροφή στη θάλασσα την ίδια ημέρα συνεπάγεται φρέσκα ψάρια, ψάρια που πωλούνται σε καλή τιμή, και μέριμνα για το περιβάλλον και τα αλιευτικά αποθέματα. Ελπίζω ότι αυτά τα στοιχεία θα κατοχυρώνονται στην οριστική μεταρρύθμιση. Αυτό είναι το ζητούμενο.

Marie-Thérèse Sanchez-Schmid (PPE). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, κυρία Επίτροπε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να επικροτήσω τα σχόλια της εισηγήτριας επί της παρούσας Πράσινης Βίβλου, τα οποία ακολουθούν τη σωστή τακτική. Η νέα στρατηγική πρέπει να προωθεί την αλιεία σε τοπικό επίπεδο, και θα ήθελα να επισημάνω ότι η υδατοκαλλιέργεια αποτελεί σημαντικό τμήμα αυτού του στόχου, δεδομένου ότι αντιπροσωπεύει αξιόλογο ποσοστό των πόρων και δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας. Η Ευρώπη χρειάζεται ισχυρές, βιώσιμες και υψηλής ποιότητας υδατοκαλλιέργειες.

Θα ήθελα, ειδικότερα, να επιστήσω την προσοχή στις οστρακοκαλλιέργειες, οι οποίες υπόκεινται σε ειδικούς περιορισμούς που απαιτούν ρεαλιστικές και κατάλληλες λύσεις. Σε αυτόν τον τύπο εκτροφής δραστηριοποιούνται συχνά μικρές επιχειρήσεις, οι οποίες έχουν πληγεί σοβαρά από την κρίση. Η ρύπανση και οι περιβαλλοντικές μεταβολές οδηγούν σε ολοένα πιο ευαίσθητη και ασταθής μορφή παραγωγής. Οι παραγωγοί προσδοκούν από την Ευρώπη να τους παράσχει ουσιαστική βοήθεια, ήτοι βραχυπρόθεσμα, με έκτακτη χρηματοδοτική ενίσχυση που θα τους επιτρέψει να συνεχίσουν τον βιοπορισμό τους μέσω της παραγωγής τους· μεσοπρόθεσμα, με μεταβατική ενίσχυση που θα διασφαλίσει στα είδη τον βιολογικό χρόνο που απαιτείται για την αναπαραγωγή τους· και, μακροπρόθεσμα ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Luís Paulo Alves (S&D). – (PT) Θα ήθελα να εκφράσω τα συγχαρητήριά μου στην εισηγήτρια και στους αλιείς από τις Αζόρες οι οποίοι παρίστανται σήμερα εδώ. Εκφράζω και εγώ την ικανοποίησή μου για την παρούσα έκθεση, διότι αποτελεί σημαντική αλλαγή σε σχέση με την ισχύουσα κοινή αλιευτική πολιτική και περιλαμβάνει μέτρα τα οποία αφορούν ιδιαιτέρως τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, όπως η διάκριση μεταξύ των στόλων μικρής κλίμακας και των βιομηχανικών στόλων και η οριοθέτηση βιογεωγραφικών ζωνών. Θεωρώ επίσης θετική τη συμπερίληψη

των τροπολογιών που κατέθεσε η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, διότι οι τροπολογίες αυτές μετριάζουν την αρχική θέση της εισηγήτριας σχετικά με την προστασία των ατομικών μεταβιβάσιμων ποσοτώσεων, όπως συνέστησαν οι οργανώσεις αλιέων από τις Αζόρες.

Ομοίως, τηρήθηκαν και οι τροπολογίες που κατέθεσε η Ομάδα της Προοδευτικής Συμμαχίας των Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υπέρ της αρχής της σχετικής σταθερότητας. Φρονούμε ότι, όσον αφορά τις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, θα πρέπει να καταβληθούν περαιτέρω προσπάθειες στο πλαίσιο της οριοθέτησης βιογεωγραφικών ζωνών, χρησιμοποιώντας τες ως προτιμώμενο μοντέλο διαχείρισης, συναρτήσει των υφιστάμενων πόρων. Επιπλέον, προκειμένου να διατηρούνται ορθές περιβαλλοντικές συνθήκες στις θαλάσσιες ζώνες και να τηρείται η αρχή της προφύλαξης, είναι απαραίτητη η επανεκτίμηση του ορίου των 100 ναυτικών μιλίων γύρω από τα νησιά, δεδομένου ότι είναι καίρια η ανάκτηση των 200 μιλίων ούτως ώστε ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

George Lyon (ALDE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ, με τη σειρά μου, να ξεκινήσω απευθύνοντας τα συγχαρητήριά μου στην εισηγήτρια. Η κοινή αλιευτική πολιτική είναι μία αμφισβητούμενη πολιτική, και η παρούσα μεταρρύθμιση μάς παρέχει τη δυνατότητα να κάνουμε μία νέα αρχή. Έχω την εντύπωση ότι, εάν θέλουμε η ΚΑΛΠ να ανακτήσει την αξιοπιστία της, πρέπει πρωτίστως να επικεντρώνεται στη βιωσιμότητα· εάν δεν υπάρχουν ψάρια, δεν υπάρχει μέλλον για τον κλάδο. Δεύτερον, σταθερότητα και προβλεψιμότητα για τις αλιευτικές μας κοινότητες και για τους αλιείς μας. Τρίτον, αντιμετώπιση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας· πρέπει να βρούμε λύση για την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα. Τέταρτον, αναγνώριση των προηγούμενων προσπαθειών – είναι και το σημαντικότερο. Χρειαζόμαστε επίσης μία πολιτική που θα προτείνει πραγματική λύση στο πρόβλημα των απορρίψεων.

Καταρχήν, η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ πρέπει να παράσχει μελλοντικές προοπτικές στις αλιευτικές μας κοινότητες και στους αλιείς μας. Καταρχήν, θεωρώ ότι η στρατηγική λύση για την ΚΑΛΠ ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να επωφεληθώ της ευκαιρίας για να τονίσω τα σημεία που ορισμένοι από εμάς κρίνουμε θεμελιώδη στην οριστική έκθεση επί της οποίας πρόκειται να διεξαγάγουμε ψηφοφορία.

Τα σημεία αυτά περιλαμβάνουν: την αρχή της προφύλαξης, η οποία είναι θεμελιώδης και ουσιαστική· τη μείωση της αλιευτικής ικανότητας, η οποία είναι κατεπείγουσα· τον περιορισμό της πολιτικής κρατικών επιδοτήσεων· και τη βελτίωση των ελέγχων και των διώξεων, απηνώς και ελαφρά τη συνειδήσει, των αδικημάτων που διαπράττουν όσοι ενεργούν εσφαλμένα και ενθαρρύνουν και άλλους να ακολουθήσουν το παράδειγμά τους. Πρέπει, ωστόσο, να προωθήσουμε τον βιώσιμο εξοπλισμό και τη βιώσιμη αλιευση, που σημαίνει ότι πρέπει να βελτιώσουμε περαιτέρω τον ορισμό της αλιείας μικρής κλίμακας, ο οποίος χρήζει αδιαμφισβήτητα μεγαλύτερης αποσαφήνισης.

Θέλω επίσης να αναφερθώ στον ρόλο των γυναικών και στην αναγνώριση της αξίας του έργου τους, μία πτυχή για την οποία έχουμε επίσης καταθέσει τροπολογίες.

Τέλος, θεωρώ ότι είναι σημαντικό να επισημανθεί και να ζητηθεί η μεγαλύτερη συνεκτικότητα και ευθύνη στο πλαίσιο των αλιευτικών συμφωνιών με τρίτες χώρες· αυτό απαιτείται, για παράδειγμα, στις συμφωνίες με το Μαρόκο και τη Γουινέα.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, καταρχάς θα ήθελα να ευχηθώ κάθε επιτυχία στην Επίτροπο, την κυρία Δαμανάκη. Ανυπομονούμε να συνεργαστούμε μαζί της. Θα ήθελα επίσης να ευχαριστήσω την κ. Patrão Neves, η οποία επιτέλεσε εξαιρετικό έργο κατά τη διεξαγωγή των διαπραγματεύσεων.

Είναι σημαντική η εκπροσώπηση και των χωρών με βιομηχανική αλιευτική δραστηριότητα μικρής κλίμακας. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η σχετική σταθερότητα διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στη Γερμανία. Ασφαλώς, είμαστε όλοι πεπεισμένοι για τη σημασία της προστασίας των ιχθυοποθεμάτων και τη διασφάλιση της βιωσιμότητάς τους, ούτως ώστε να παραμείνουν σε ένα επίπεδο που θα εξασφαλίσει την ύπαρξη του αλιευτικού κλάδου μας στο μέλλον. Ωστόσο, δεν πρέπει να συζητούμε μόνο για τις περιβαλλοντικές και τις οικονομικές πτυχές. Πρέπει να εξετάσουμε επίσης την υπερβολική προστασία που παρέχεται σε ορισμένα είδη, όπως έχει ήδη αναφερθεί, για παράδειγμα στους κορμοράνους και τις φώκιες.

Η παράκτια ζώνη της Ευρώπης εκτείνεται κατά μήκος χιλιάδων χιλιομέτρων και διαθέτει παραδοσιακή αλιεία μικρής κλίμακας σε πολλές περιοχές. Από αυτήν την αλιευτική δραστηριότητα εξαρτάται ο βιοπορισμός πολλών οικογενειών. Ο τουρισμός διαδραματίζει εξίσου σημαίνοντα ρόλο εν προκειμένω. Πρέπει να συνυπολογίσουμε όλα αυτά τα στοιχεία. Πιστεύω ότι η Πράσινη Βίβλος αποτελεί πολύ καλή λύση, η οποία θα μας επιτρέψει να αναπτύξουμε περαιτέρω τα θέματα με την Επιτροπή ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει να συνδυάσει τους οικολογικούς και περιβαλλοντικούς στόχους με τα μεγέθη των αλιευμάτων, καθώς και με τα ζητήματα της απασχόλησης και του βιοτικού επιπέδου των οικογενειών των αλιέων. Η αλιευτική ικανότητα θα πρέπει να προσαρμοστεί στο επίπεδο των πόρων, επίπεδο που οριοθετείται σύμφωνα με τις πλέον πρόσφατες γνώσεις των επιστημόνων και των εμπειρογνομόνων. Ο προσδιορισμός βιώσιμων αλιευτικών ποσοτώσεων πρέπει να πραγματοποιηθεί σε συνάρτηση με τη διαδικασία στήριξης προς την αλιευτική κοινότητα σε διάφορους τομείς, όπως επενδύσεις, εκσυγχρονισμός και κοινωνικά ζητήματα, μεταξύ άλλων και με μακροπρόθεσμες προοπτικές.

Δέον είναι η κοινή αλιευτική πολιτική να λάβει υπόψη τις ειδικές συνθήκες που επικρατούν σε διαφορετικές περιφέρειες και θάλασσες. Ως εκ τούτου, είναι απαραίτητη η ενίσχυση των αρμοδιοτήτων των Περιφερειακών Γνωμοδοτικών Συμβουλίων, τα οποία θα πρέπει να συνεργάζονται στενά με τις αλιευτικές διοικητικές αρχές των κρατών μελών και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τέλος, απαιτείται ισχυρότερη οργάνωση εκ μέρους των αλιέων και βελτίωση της αλυσίδας από την αλίευση έως την πώληση, με στόχο την καθιέρωση αλιευτικών προϊόντων ποιότητας και υψηλών προδιαγραφών.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, κατά τη διάρκεια της επταετούς εμπειρίας μου ως βουλευτή του ΕΚ, ουδέποτε συνάντησα πιο οργισμένους ανθρώπους από τους άνδρες και τις γυναίκες αλιείς που γνώρισα στην εκλογική μου περιφέρεια.

Είναι προφανές ότι γι' αυτούς τους ανθρώπους η κοινή αλιευτική πολιτική αποδείχθηκε ανεπαρκής. Για τον λόγο αυτόν, η μεταρρύθμιση είναι απολύτως ευπρόσδεκτη. Νομίζω πως όλοι συμφωνούμε ότι πρέπει να διατηρήσουμε τα αλιευτικά αποθέματα και ότι πρέπει επίσης να διατηρήσουμε τις παράκτιες κοινότητες, και το ένα δεν αποκλείει απαραίτητα το άλλο. Πρέπει να ακουστεί η φωνή των μικρών αλιέων, ανδρών και γυναικών.

Επιπροσθέτως, όπως επεσήμανε ο κ. Brons, τα αλιευτικά σκάφη πρέπει να εξοπλιστούν με νέες τεχνολογίες, ιδίως εκείνες που αναφέρθηκε ότι ενδέχεται να διευκολύνουν τις απορρίψεις αλιευμάτων. Κάτι τέτοιο θα διαφοροποιούσε καταφανώς την κατάσταση.

Και τέλος, πρέπει να εξεταστεί καθ' ολοκληρίαν το ζήτημα της έρευνας. Κάθε φορά που ακούμε για έρευνα ή επιστημονική τεκμηρίωση, διαπιστώνεται η τάση να την δεχόμαστε αсуζητητί. Όπως είπε ο κ. Cadec, πρέπει να είναι αδιαμφισβήτητη, πρέπει να είναι αντικειμενική και πρέπει να είναι ενημερωμένη.

Juan Carlos Martín Fragueiro, Προεδρεύων του Συμβουλίου. – (ES) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να ευχαριστήσω την κ. Patrão Neves για το έργο της.

Όσον αφορά τις μέχρι στιγμής συζητήσεις στο Συμβούλιο, μπορώ να δηλώσω ότι οι υπουργοί τάχθηκαν ομόφωνα υπέρ της ανάγκης για τη μεταρρύθμιση –η οποία περιλαμβάνει την απλοποίηση των κανόνων, την ενίσχυση του ρόλου των περιφερειών και την αποκέντρωση της διαδικασίας λήψης αποφάσεων, εξαιρουμένων των στρατηγικών στοιχείων και αρχών– και συμφωνούν ότι είναι ουσιώδης η μείωση των απορρίψεων αλιευμάτων, της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και της υπεραλίευσης.

Τα συγκεκριμένα σημεία επί των οποίων υπάρχει συμφωνία προς το παρόν είναι τα εξής: διατήρηση των ισχυόντων κανόνων περί της πρόσβασης στη ζώνη των 12 ναυτικών μιλίων· μακροπρόθεσμη διαχείριση των πόρων· μεγαλύτερη συμμετοχή των επαγγελματιών του τομέα της αλιείας· κίνητρα της αγοράς –όπως επισήμανση και πιστοποιητικά– για την τόνωση του μεριδίου των αλιέων επί των συνολικών εσόδων· χρήση επιδοτήσεων αποκλειστικά ως έκτακτων μέτρων για τη μείωση της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας· η σημασία της έρευνας στην αλιευτική πολιτική· ενσωμάτωση της υδατοκαλλιέργειας· η σχέση μεταξύ της ΚΑΛΠ και της ολοκληρωμένης θαλάσσιας πολιτικής· και ανάγκη διατήρησης και ενίσχυσης της δράσης της Ευρωπαϊκής Ένωσης σε διεθνές επίπεδο.

Προς το παρόν, οι διαβουλεύσεις έχουν αναδείξει διαφορετικές θέσεις επί των ακόλουθων πτυχών: σχετική σταθερότητα· το ισχύον σύστημα των συνολικά επιτρεπόμενων αλιευμάτων (TAC) και των ποσοτώσεων και η χρήση μεταβιβάσιμων ποσοτώσεων· περιορισμός της αλιευτικής προσπάθειας ως μέσου διαχείρισης· οι μέθοδοι για τη μείωση των απορρίψεων αλιευμάτων, της πλεονάζουσας αλιευτικής ικανότητας και της υπεραλίευσης· συνολική χρηματοδότηση και κατανομή αυτής· και αύξηση της ενίσχυσης προς την αλιεία μικρής κλίμακας και τις παράκτιες κοινότητες.

Όπως ανέφερα στην αρχική μου παρέμβαση, το Συμβούλιο δεν έχει υιοθετήσει ακόμα θέση και δεν προτίθεται να εγκρίνει καμία επίσημη απόφαση φέτος, ήτοι έως ότου η Επιτροπή υποβάλει επισήμως τις νομοθετικές προτάσεις της.

Τέλος, θα ήθελα και εγώ να καλωσορίσω τους εκπροσώπους από τον αλιευτικό τομέα που βρίσκονται σήμερα μαζί μας στην Αίθουσα.

Μαρία Δαμανάκη, Μέλος της Επιτροπής. – (ΕΝ) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους τους βουλευτές για τις παρεμβάσεις τους. Είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντική η εκφώνηση τόσο πολλών ομιλιών.

Παρατήρησα ότι η λέξη που αναφέρθηκε περισσότερο ήταν η βιωσιμότητα· συνεπώς, η βιωσιμότητα αποτελεί κοινή συμφωνία, ένα πλαίσιο κοινής συμφωνίας. Δεν μπορώ να απαντήσω σε όλα τα θέματα που θίχτηκαν, αλλά θα ήθελα να επισημάνω ορισμένες προτεραιότητες.

Η αλιεία μικρής κλίμακας και οι παράκτιες περιφέρειες συνιστούν προτεραιότητα. Θα ήθελα να σας διαβεβαιώσω όλους ότι θα λάβω πολύ σοβαρά υπόψη τις παρατηρήσεις σας. Θα ήθελα επίσης να σας διαβεβαιώσω ότι δεν έχω καμία πρόθεση να εισιγηθώ αυστηρά μέτρα και κανόνες για τους ερασιτέχνες αλιείς.

Δεύτερη προτεραιότητα: η περιφερειοποίηση. Θα ήθελα πάρα πολύ να συζητήσω μαζί σας διεξοδικότερα τις ακριβείς ενέργειες στις οποίες προβαίνουμε για την εφαρμογή αυτής της αρχής, διότι, εν προκειμένω, έχουμε να πούμε πολλά.

Μεταβιβάσιμα δικαιώματα αλιείας: απ' ό,τι έχω ήδη αντιληφθεί, πρόκειται για μία πολύ ενδιαφέρουσα συζήτηση με πλείστες αντιπαραθέσεις. Δεν ξέρω τι θα συμβεί κατά την ψηφοφορία, αλλά δεν μπορούμε να παραβλέψουμε αυτό το ζήτημα. Πολλά κράτη μέλη εφαρμόζουν ήδη αυτό το σύστημα. Αυτό που προτείνω, λοιπόν, είναι να διεξαγάγουμε μία σαφή συζήτηση, στο πλαίσιο ενδεχομένως της Επιτροπής Αλιείας. Εφόσον δεν ολοκληρώνεται εδώ ο διάλογος, μπορούμε να πραγματοποιήσουμε μία σαφή συζήτηση επί των ατομικών μεταβιβάσιμων ποσοστώσεων –βλέπω ότι παρίσταται η κ. Fraga–, μπορούμε να πραγματοποιήσουμε μία γόνιμη συζήτηση ώστε να κατανοήσουμε πλήρως το ζήτημα.

Επιτρέψτε μου να αναφέρω και κάποιες άλλες προτεραιότητες: σαφείς όροι ισότιμου ανταγωνισμού για τη Μεσόγειο και τις λοιπές περιοχές όσον αφορά τους αλιείς από άλλες χώρες – τούτο είναι σωστό· πρέπει να θέσουμε αυτούς τους όρους για να διασφαλίσουμε συνθήκες θεμιτού ανταγωνισμού για τους αλιείς μας, άνδρες και γυναίκες· σταδιακή κατάργηση των απορρίψεων αλιευμάτων· επισήμανση.

Αυτές είναι οι προτεραιότητές μας. Θα ήθελα να ολοκληρώσω υπογραμμίζοντας την ανάγκη να δοθεί νέα μορφή στις αλιευτικές συμφωνίες· μία νέα μορφή που θα περιλαμβάνει ρήτρα για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Σας ευχαριστώ για τις παρεμβάσεις σας. Φρονώ ότι το σημείο αυτό δεν σηματοδοτεί τη λήξη του διαλόγου, αλλά την έναρξη ενός πολύ θετικού διαλόγου μεταξύ μας.

Maria do Céu Patrão Neves, εισηγήτρια. – (ΡΤ) Θα ήθελα να ευχαριστήσω όλους όσους παρευρέθηκαν σήμερα στο Κοινοβούλιο και εξακολουθούν να παρέχουν την πολύτιμη στήριξη τους στην παρούσα διαδικασία, η οποία είναι χρονοβόρα, και την οποία, όπως μόλις ανέφερε η Επίτροπος, πρέπει να ακολουθήσουμε εάν προσβλέπουμε στην επίτευξη των στόχων μας.

Με απόλυτη ειλικρίνεια, αντιλαμβανόμαστε πλήρως ότι μία έκθεση δεν μπορεί να είναι ευάρεστη σε όλους. Πολλοί θα δηλώσουν ότι δεν υπεισέλθε επαρκώς σε ορισμένες πτυχές, ενώ άλλοι θα πουν ότι ενέκυψε υπερβολικά σε κάποιες άλλες ή ακόμα και στις ίδιες. Θεωρώ ότι, αυτήν τη στιγμή, προέχει να επισημάνουμε ότι, με την παρούσα έκθεση, κατορθώσαμε να επιτύχουμε ορθή ισορροπία μεταξύ των βασικών ζητημάτων, ήτοι ευρεία συμβιβαστική λύση, και ότι, συνολικά, η έκθεση είναι ικανή και μπορεί να ανταποκριθεί επαρκώς στις ανάγκες –ή, για την ακρίβεια, στις απαιτήσεις– του τομέα.

Ελπίζω ότι θα μπορέσουμε πλέον να συνεχίσουμε στην επιτροπή, κατά τον ίδιο τρόπο, το έργο που ξεκινήσαμε στην Επιτροπή Αλιείας, υπό την προεδρεία της κ. Fraga Estévez, και, σε ευρύτερη κλίμακα, σε συνεργασία με το Συμβούλιο και την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ούτως ώστε να προχωρήσουμε στις εργασίες κατάρτισης νομοθετικών προτάσεων, οι οποίες θα είναι εξίσου εντατικές.

Πιστεύω ότι εάν συνεχίσουμε να εργαζόμαστε κατ' αυτόν τον τρόπο, με ομαδικό πνεύμα και με γνώμονα την ανάγκη να εξετάσουμε όλα τα ζητήματα που είναι σημαντικά για διαφορετικές ζώνες της ευρείας Ευρωπαϊκής Ένωσης, και εάν προσπαθήσουμε να ανταποκριθούμε αποτελεσματικά σε όλες τις ανάγκες του αλιευτικού τομέα σε ολόκληρη την ευρεία αποκλειστική οικονομική ζώνη, τότε θα εργαζόμαστε πράγματι αποτελεσματικά για τον εν λόγω τομέα. Στο πλαίσιο αυτό, δεσμευόμαστε να καθορίσουμε τις συνθήκες υπό τις οποίες ο τομέας της αλιείας θα καταστεί πραγματικά βιώσιμος και θα μπορέσει να αναπτυχθεί περαιτέρω σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Η ψηφοφορία θα διεξαχθεί σήμερα, στις 11.30.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Vito Bonsignore (PPE), γραπτώς. – (IT) Πρωτίστως και κατ'εξοχήν, συγχαίρουμε την εισηγήτρια, την κ. Patrão Neves, για το εξαιρετικό έργο που έχει επιτελέσει μέχρι στιγμής και για το θετικό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας.

Ευελπιστούμε η Πράσινη Βίβλος, η οποία αναμένεται να υποβληθεί σύντομα στην επιτροπή, να αποτελέσει το προοίμιο της ταχείας υποβολής της Λευκής Βίβλου στη σύνοδο Ολομέλειας. Η Ευρώπη ενδιαφερόταν ανέκαθεν για τον τομέα της αλιείας. Εντούτοις, φρονούμε ότι είναι ουσιώδες να προνοήσουμε για την ενίσχυση των επενδύσεων στον τομέα της επιστημονικής έρευνας, ιδίως στον αλιευτικό τομέα, μεταξύ άλλων και εντός του προσεχούς προγράμματος πλαισίου. Θεωρούμε δε εξίσου ουσιώδη τη βελτίωση της επίγνωσης των κανόνων στον τομέα, μέσω μεγαλύτερης ευελιξίας του συστήματος των ποσοστώσεων και της αυξημένης ευθύνης σε σχέση με τον έλεγχο και τα αποθέματα.

Θέλουμε επίσης ισχυρότερες εταιρικές σχέσεις με τρίτες χώρες, προκειμένου να καταπολεμήσουμε την παράνομη αλιεία, και υψηλότερου βαθμού συνεργασία με τις χώρες της Μεσογείου, ούτως ώστε να μπορέσουμε να ρυθμίσουμε πιο αποφασιστικά την αλιευτική δραστηριότητα σε μία θάλασσα όπως η Μεσόγειος, η οποία αποτελούσε ανέκαθεν το λίκνο διαφόρων πολιτισμών και παραδόσεων.

Τέλος, συμφωνούμε με τις διατάξεις της παραγράφου 23 περί του εκσυγχρονισμού, ειδικότερα δε του στόλου μικρής κλίμακας, παρότι θα θέλαμε περαιτέρω λεπτομέρειες επί αυτού του θέματος. Όσον αφορά τις παραγράφους 62 και 63 σχετικά με τα επαγγελματικά προσόντα των φορέων του τομέα, θα επιθυμούσαμε περαιτέρω αποσαφηνίσεις, ιδίως αναφορικά με την αλιεία μικρής κλίμακας, η οποία ενδέχεται εν τέλει να ζημιωθεί περισσότερο, εάν οι κανόνες περί της διαχείρισης στόλου καταστούν αυστηρότεροι.

Nessa Childers (S&D), γραπτώς. – (EN) Μολονότι η ερασιτεχνική αλιεία αντιπροσωπεύει μικρό μόνο ποσοστό του αλιευτικού κλάδου της Ευρώπης, αποτελεί αναπόσπαστο οικονομικό και κοινωνικό στοιχείο πλείστων περιοχών της ΕΕ, ιδίως στην ανατολική Ιρλανδία. Η ερασιτεχνική αλιεία έχει μακρά και σημαντική ιστορία στα ανατολικά της Ιρλανδίας, με εικόνες ερασιτεχνών αλιέων σε ποταμούς όπως ο Slaney ή σε όχθες της ανατολικής ακτής· πρόκειται για λαϊκές απεικονίσεις της ιρλανδικής παράδοσης. Αυτή η φήμη της ερασιτεχνικής αλιείας έχει επίσης καίριο αντίκτυπο στον τουρισμό πολλών περιοχών της Ιρλανδίας, τόσο του εγχώριου όσο και του διεθνούς, με τον Tiger Woods να αποτελεί τακτικό επισκέπτη του ποταμού Liffey στην κομητεία Kildare. Λόγω της μείωσης των ιχθυαποθεμάτων, διαπιστώνεται μία προσπάθεια επιβολής ελέγχων στην παράκτια ερασιτεχνική αλιεία και αφαίρεσης των εν λόγω αλιευμάτων από τις ποσοστώσεις του εμπορικού αλιευτικού κλάδου.

Οι προτάσεις αυτές ενδέχεται να επιφέρουν σοβαρές επιπτώσεις στα τουριστικά έσοδα από την ερασιτεχνική αλιεία, και να έχουν επίσης αρνητικό πολιτιστικό αντίκτυπο σε πολλές περιοχές της Ιρλανδίας. Κατά συνέπεια, είναι απαραίτητο αφενός το παρόν Σώμα να αναγνωρίσει όλες τις μορφές ερασιτεχνικής αλιείας ως σημαντικό ενδιαφερόμενο φορέα του αλιευτικού κλάδου και αφετέρου η μεταρρυθμισμένη κοινή αλιευτική πολιτική να λάβει υπόψη τα οικονομικά και κοινωνικά οφέλη της στην οικεία Λευκή Βίβλο.

Robert Dušek (S&D), γραπτώς. – (CS) Η έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής αποβλέπει στη δρομολόγηση δημόσιου διαλόγου στα θεσμικά όργανα της ΕΕ και των κρατών μελών. Η αλιευτική πολιτική, ακριβώς όπως και η κοινή γεωργική πολιτική, αποτελεί ένα στρατηγικό πρόγραμμα δράσης το οποίο επηρεάζει άμεσα όλους τους πολίτες της ΕΕ, και για το οποίο πρέπει να ληφθεί απόφαση σύμφωνα με τις τρεις καίριες αρχές, ήτοι την οικονομική αποδοτικότητα της αλιείας, την προστασία και διατήρηση των αλιευτικών πόρων και τη διατήρηση ενός αποδεκτού βιοτικού επιπέδου για τους απασχολούμενους στον τομέα της αλιείας. Εάν δεν επιτευχθεί ισορροπία μεταξύ όλων αυτών των αρχών στο σχέδιο νομοθετικής πράξης, ενέχεται κίνδυνος οικονομικής ύφεσης στις παράκτιες περιφέρειες, πλήρους αλιεύσης ορισμένων ειδών ή ανεξέλεγκτης αύξησης της παράνομης αλιείας. Έχοντας υπόψη ότι το 88% του πληθυσμού των ιχθύων αλιεύεται πέραν των μεγίστων βιώσιμων επιπέδων και ότι το 80% των συνολικών αλιευμάτων απορρίπτονται, κρίνεται αναγκαίος ο καθορισμός ορίων που θα επιτρέψουν την αναγέννηση των πληθυσμών των ιχθύων, αυξάνοντας, επομένως, δραστικά τα μελλοντικά αλιεύματα, διατηρώντας ταυτόχρονα τη βιωσιμότητα. Η εισηγήτρια ορθώς επισημαίνει ότι, εξαιτίας της διαταραχής της ισορροπίας μεταξύ παραγωγών και αγοραστών από την παρεμβολή μεσαζόντων –των αλυσίδων λιανικής πώλησης– παρατηρείται πτώση στις τιμές των ιχθύων, η οποία θέτει την κατάσταση του αλιευτικού τομέα σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο. Η υποβληθείσα έκθεση λαμβάνει υπόψη και τις τρεις προαναφερθείσες βασικές αρχές της αλιείας και εισηγείται συγκεκριμένες λύσεις για τη βιωσιμότητα, και, ως εκ τούτου, αποτελεί, για όλους εμάς, ένα καλό ξεκίνημα για την προστασία της αλιείας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Θα ήθελα να συγχαρώ την κ. Patrão Neves για το έργο της και για την έκθεση επί της οποίας έχει πλέον διεξαχθεί ψηφοφορία. Το θέμα της αλιείας είναι προφανώς ευαίσθητο ζήτημα για εμάς

τους Πορτογάλους, διότι έχουμε αρκετές αλιευτικές κοινότητες, και αποτελεί απολύτως καίριο ζήτημα για το Δημοκρατικό και Κοινωνικό Κέντρο/Λαϊκό Κόμμα (CDS-PP).

Εκτιμώ ότι χρειαζόμαστε ένα νέο ρυθμιστικό πλαίσιο για την κοινή αλιευτική πολιτική (ΚΑΛΠ), περισσότερο αποδοτικό και καλύτερα προσαρμοσμένο στην κατάσταση των αντίστοιχων εδαφών. Για τον λόγο αυτόν, επικροτώ την πρόθεση εστίασης στις αρχές της περιφερειακότητας και της επικουρικότητας, εκχωρώντας κατά τον τρόπο αυτόν μεγαλύτερη αυτονομία στα κράτη μέλη και προβλέποντας μεγαλύτερη ευελιξία για την ΚΑΛΠ. Παράλληλα, δεδομένου ότι οι περιβαλλοντικές προκλήσεις δημιουργούν σοβαρά προβλήματα στους αλιευτικούς πόρους, θεωρώ ότι είναι ζωτικής σημασίας η νέα ΚΑΛΠ να καταστήσει δυνατή την οικολογικά βιώσιμη και οικονομικά εφικτή αλιεία. Δεν παραμένουμε αδιάφοροι στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι αλιείς, και συνιστούμε η νέα ΚΑΛΠ να παρέχει επαρκή προστασία όσον αφορά την αλιευτική ικανότητα των κοινοτήτων που εξαρτώνται από την αλιεία.

Θεωρώ εξίσου ζωτικής σημασίας η νέα ΚΑΛΠ να διασφαλίσει την ποιότητα των ιχθύων, και σε επαρκείς ποσότητες, ώστε να διατηρηθεί η πλούσια σε ψάρια ανθρώπινη διατροφή, η οποία γνωρίζουμε πλέον ότι είναι ιδιαίτερα ισορροπημένη και ωφέλιμη για έναν υγιεινό τρόπο ζωής.

Θα παρακολουθώ τη μελλοντική μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ με ενδιαφέρον και ιδιαίτερη προσοχή, και θα υπερασπίζομαι πάντα τα πορτογαλικά συμφέροντα σε αυτόν τον στρατηγικό τομέα.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Από πρακτική σκοπιά, επικροτώ τις προτεινόμενες εξελίξεις όσον αφορά τη μακροπρόθεσμη προστασία των θαλάσσιων πόρων, τόσο για περιβαλλοντικούς όσο και για οικονομικούς σκοπούς· την αναβάθμιση των αλιευτικών τεχνολογιών και την έμφαση που δίδεται μέσω αυτής στην ανάγκη επαγγελματικών προσόντων στον εν λόγω τομέα. Ειδικότερα, με χαροποιεί η σύσταση σχετικά με τη σταδιακή εισαγωγή οiwονδήποτε υποχρεωτικών αλλαγών και την απαίτηση αρχικής μεταβατικής περιόδου, προκειμένου να παραχωρηθεί επαρκής χρόνος στον κλάδο, και, ιδίως, στους επιμέρους αλιείς, για να ανταπεξέλθουν στις πρόσθετες δαπάνες σε έναν κλάδο που παρουσιάζει ήδη δυσπραγία. Εντούτοις, παρόλο που αναγνωρίζω ότι η έκθεση σκιαγραφεί τη διαφορετική μεταχείριση που προβλέπεται για την αλιεία ανοικτής θάλασσας και την αλιεία μικρότερης κλίμακας, είναι λυπηρό να επιβάλλονται περισσότερες δαπάνες ειδικά στην τελευταία. Η αλιεία δεν συνιστά μόνο οικονομική δραστηριότητα, αλλά αποτελεί επίσης κοινωνική και πολιτιστική δραστηριότητα, και πρέπει να διαφυλαχθεί ο τρόπος ζωής των μικρών αλιέων. Έως σήμερα, ο βιοπορισμός τους ήταν συνυφασμένος με τις ιστορικές διεκδικήσεις των τοπικών κοινοτήτων τους επί των δικαιωμάτων αλιείας των ακτών τους. Υπό αυτό το πρίσμα, δεν θα πρέπει επ' ουδενί λόγω να λησμονήσουμε την υπόσχεση που δίνεται στην έκθεση, ήτοι «να διασφαλιστεί (στον πληθυσμό που ζει από την αλιεία) ένα δίκαιο βιοτικό επίπεδο».

James Nicholson (ECR), γραπτώς. – (EN) Είναι πλέον ευρέως αποδεκτό ότι η μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής του 2002 απέτυχε παταγωδώς και η κατάσταση στον αλιευτικό κλάδο εξακολουθεί να επιδεινώνεται παρά να βελτιώνεται. Η ΚΑΛΠ μετατράπηκε σε γραφειοκρατικό εφιάλτη, με τις υπερβολικές ρυθμιστικές διατάξεις και τη μικροδιαχείριση να ταλανίζουν τον κλάδο και να επιτυγχάνονται, εν τω μεταξύ, ελάχιστα θετικά αποτελέσματα. Η επικείμενη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ παρέχει στην αλιευτική πολιτική τη δυνατότητα να στραφεί προς νέα κατεύθυνση, μακριά από την υπερβολική γραφειοκρατία, και να επιτύχει σε όλες τις πτυχές για τις οποίες έχει σχεδιαστεί – περιβαλλοντικά, κοινωνικά και οικονομικά. Ο καίριος στόχος της μεταρρυθμισμένης ΚΑΛΠ πρέπει να είναι η εγγύηση ότι οι αλιείς δύνανται να εξασφαλίσουν τον αξιοπρεπή βιοπορισμό τους, επιτυγχάνοντας συγχρόνως τη βιωσιμότητα του περιβάλλοντος. Η πρόκληση συνίσταται στη χάραξη μίας κοινής αλιευτικής πολιτικής, ικανής να διατηρήσει ταυτόχρονα τις θέσεις απασχόλησης και τα αλιευτικά αποθέματα. Η μεταρρυθμισμένη ΚΑΛΠ θα πρέπει να εξαλείψει την κεντρική υπερβολική ρύθμιση των Βρυξελλών και να εστιαστεί, αντιθέτως, σε ιδέες σχετικά, π.χ., με το πώς μπορούν να ανταποκρίνονται οι ενδιαφερόμενοι παράγοντες στην καθημερινή διαχείριση των αποθεμάτων σε τοπικό επίπεδο.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Η Πράσινη Βίβλος για την κοινή αλιευτική πολιτική καταρρακώνει τόσο την Ευρωπαϊκή Επιτροπή όσο και τα κράτη μέλη. Αποδεικνύει αδιάσειστα ότι δεν στέφονται με επιτυχία όλα τα σχέδια και όλες οι μεταρρυθμίσεις που υλοποιούνται στο πλαίσιο της Ένωσης. Ως εκ τούτου, οφείλουμε να συναγάγουμε τα σωστά συμπεράσματα όσον αφορά αμφότερες τις θεσμικές και τις πρακτικές λύσεις.

Ένα από τα θεμελιώδη σφάλματα της μεταρρύθμισης του 2002 ήταν η υπερβολική κεντρική διαχείριση. Η ποικιλομορφία και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των διαφόρων περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης μάς υποχρεώνουν να προβούμε στην περιφερειοποίησή της. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν πρέπει να αντιμετωπίζει επί ίσοις όροις τη Βαλτική Θάλασσα και τον Ατλαντικό ή τη Μεσόγειο Θάλασσα. Η περιφερειοποίηση της αλιευτικής πολιτικής θα πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένα μέτρα σχετικά με κοινωνικά και οικονομικά ζητήματα. Κατά την άποψη των ανθρώπων που ζουν σε περιοχές εξαρτώμενες από την αλιεία, ο πλέον ενδεδειγμένος τρόπος δράσης είναι η οικονομική και κοινωνική διαφοροποίηση και αναδιάρθρωση, περιλαμβανομένης της δημιουργίας νέων θέσεων απασχόλησης εκτός του τομέα της αλιείας. Δεδομένου ότι δεν είναι δυνατή η αύξηση των αλιευμάτων και της

απασχόλησης στον αλιευτικό τομέα της Βαλτικής, θα πρέπει να εφαρμοστούν τα προαναφερθέντα μέτρα. Τούτο ανταποκρίνεται στις κοινωνικές προσδοκίες και ανάγκες.

Έρευνες καταδεικνύουν ότι τα δύο τρίτα των ευρωπαϊκών αλιευτικών αποθεμάτων είναι επαπειλούμενα, συμπεριλαμβανομένων ευρέως γνωστών ειδών, όπως η γλώσσα, η χωματίδα και ο γάδος. Αναλύσεις που εκπονήθηκαν από το WWF αναφέρουν απερίφραστα ότι, εάν δεν επέλθουν συγκεκριμένες τροποποιήσεις, ο αναπαραγωγικός πληθυσμός του μεσογειακού τόνου και πλείστων άλλων ειδών θα έχει αφανιστεί έως το 2012.

Sirpa Pietikäinen (PPE), γραπτώς. – (FI) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, εδώ και δεκαετίες, η κοινή αλιευτική πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης ελέγχει την αλιευτική δραστηριότητα εντός της Κοινότητας, καθώς και στα χωρικά ύδατα τρίτων χωρών.

Δυστυχώς, πρόκειται για έναν από τους πλέον αποτυχημένους τομείς πολιτικής, και έχει οδηγήσει σε μία κατάσταση που θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως κρίση, και δικαιολογημένα. Η κατάσταση όσον αφορά τα αλιευτικά αποθέματα είναι άκρως ανησυχητική: τα δύο τρίτα των εμπορικά εκμεταλλεύσιμων ιχθύων της ΕΕ έχουν μειωθεί δραματικά. Η φθίνουσα κερδοφορία και η τεράστια μείωση των αλιευτικών πεδίων καταδεικνύουν ότι ο κλάδος της αλιείας διατρέχει σοβαρό κίνδυνο. Οι υπερβολικές αλιευτικές ποσοστώσεις και η παράνομη αλιεία εξαντλούν τα αλιευτικά αποθέματα σε ανησυχητικό βαθμό.

Η κρίση αυτή οφείλεται στο ότι, επί μακρόν, υπήρχε παντελής αδιαφορία για τα προβλήματα που συσσωρεύτηκαν εξαιτίας της υπεραλίευσης και της παράνομης αλιείας. Επιπροσθέτως, οι καταστρεπτικές αλιευτικές μέθοδοι αφανίζουν επίσης το υπόλοιπο θαλάσσιο περιβάλλον. Μία από τις πλέον επιβλαβείς μεθόδους είναι η χρήση τράτας βυθού.

Η ΕΕ οφείλει να λάβει σοβαρά υπόψη την κρίση στον τομέα των ιχθυαποθεμάτων. Εν προκειμένω, υπάρχει στενή σύνδεση με τις εξωτερικές προοπτικές, διότι η Ένωση εισάγει από το εξωτερικό σχεδόν το ένα τρίτο των ιχθύων που πουλά. Καίρια συνιστώσα της νέας κοινής αλιευτικής πολιτικής θα αποτελέσει η τοποθέτηση των συμφωνιών που διατηρούμε με τους εταίρους μας στον τομέα της αλιείας σε περισσότερο βιώσιμη βάση. Οι βασικές μεταρρυθμίσεις πρέπει να αφορούν την αντιμετώπιση της πλεονάζουσας ικανότητας των αλιευτικών πλοίων και την αποτελεσματικότερη παρακολούθηση με στόχο την εξάλειψη της παράνομης αλιείας.

Οι κύριοι θεμέλιοι λίθοι της μεταρρύθμισης της αλιευτικής πολιτικής, όπως προτείνεται από την Επιτροπή στην Πράσινη Βίβλο της, πρέπει να καθιστούν σημείο εκκίνησης το οικοσύστημα και την αρχή της προφύλαξης. Στο επίκεντρο της πολιτικής πρέπει να βρίσκεται η πραγματικά βιώσιμη αλιεία για έκαστο αλιευτικό είδος, και για την επίτευξη αυτού του στόχου, έκαστο κράτος πρέπει να διαθέτει τη δική του στρατηγική διαχείρισης και προστασίας. Εάν παραστεί ανάγκη, η Ένωση πρέπει να είναι επίσης διατεθειμένη να υιοθετήσει λύσεις για τη διασφάλιση της ανάκτησης των αποθεμάτων, επιβάλλοντας πλήρη απαγόρευση της αλιείας και του εμπορίου αλιευτικών ειδών.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Πράσινη Βίβλος για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) παρέχει τη δυνατότητα αναθεώρησης της εν λόγω ευρωπαϊκής πολιτικής στις διάφορες πτυχές της (οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές), επαναπροσδιορίζοντας νέες προσεγγίσεις, με στόχο την επίλυση των προβλημάτων που εξακολουθούν να υπάρχουν στον τομέα. Η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ εστιάζεται ιδιαίτερα στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, όπου η αλιεία είναι εξαιρετικά σημαντική για την τοπική ανάπτυξη και τον βιοπορισμό των ανθρώπων.

Η έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο εμμένει σε μεταρρυθμίσεις οι οποίες είναι, πιστεύω, απαραίτητες για την καλύτερη εφαρμογή της εν λόγω πολιτικής σε περιφερειακό επίπεδο, ειδικότερα δε στην αποκέντρωση της διαχείρισης της αλιείας, προκειμένου να ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά εκάστης περιφέρειας και να συναρτηθεί η βιωσιμότητα του τομέα μέσω της διατήρησης των ειδών. Στη Μαδέρα, απαιτείται επειγόντως ο εκσυγχρονισμός των σκαφών και η προώθηση μέτρων για τη διασφάλιση της οικονομικής βιωσιμότητας της αλιείας. Θα ήθελα να επαναλάβω ότι η αύξηση της αποδοτικότητας όσον αφορά τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων και μία στρατηγική χρηματοδοτικής στήριξης για τους εργαζόμενους του τομέα αποτελούν βασικές προτεραιότητες στο πλαίσιο αυτής της μεταρρύθμισης, και πρέπει να εφαρμοστούν σε περιφερειακό επίπεδο.

Η μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής σηματοδοτεί ένα νέο στάδιο στην ανάπτυξη του τομέα, με πιο ενεργό συμμετοχή από όλους τους ενεχόμενους παράγοντες σε εθνικό, περιφερειακό και κλαδικό επίπεδο.

5. Η ασφάλεια των σιδηροδρόμων, συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού συστήματος σήμανσης (συζήτηση)

Πρόεδρος. – Η ημερήσια διάταξη προβλέπει τη δήλωση της Επιτροπής σχετικά με την ασφάλεια των σιδηροδρόμων, συμπεριλαμβανομένου του ευρωπαϊκού συστήματος σηματοδότησης.

Siim Kallas, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, το σιδηροδρομικό ατύχημα στο Buizingen τη Δευτέρα 15 Φεβρουαρίου 2010 αποτέλεσε μία λιαν οδυνηρή τραγωδία. Αντιλαμβάνομαι ότι μετά από αυτό το σοβαρό δυστύχημα μπορούν να τεθούν αρκετά τεχνικής και πολιτικής φύσεως ερωτήματα όσον αφορά την ασφάλεια των σιδηροδρόμων.

Καταρχάς, οι σκέψεις μου στρέφονται στα θύματα αυτής της τραγωδίας και στους συγγενείς τους. Είναι πάντοτε δύσκολο να βρει κανείς λόγια παρηγοριάς σε αυτές τις θλιβερές περιστάσεις και μερικές φορές η σιωπή είναι πιο εύλογη. Τα αίτια του δυστυχήματος δεν είναι ακόμη πλήρως γνωστά, και ξεκίνησε η τεχνική διερεύνηση σύμφωνα με τις διατάξεις της οδηγίας της ΕΕ για την ασφάλεια.

Αρμόδιο για τη διεξαγωγή της είναι το βελγικό διερευνητικό όργανο. Θα πρέπει να ολοκληρωθεί ανεξάρτητα της οποιασ δικαστικής έρευνας. Ο στόχος της τεχνικής διερεύνησης δεν είναι ο καταλογισμός ευθυνών και υπαιτιότητας, αλλά μάλλον η επισημάνση των αιτίων με στόχο τη βελτίωση της σιδηροδρομικής ασφάλειας και την πρόληψη των ατυχημάτων.

Το βελγικό διερευνητικό όργανο ζήτησε από τον Ευρωπαϊκό Οργανισμό Σιδηροδρόμων να το συνδράμει στην έρευνά του. Δύο ερευνητές του οργανισμού προστέθηκαν στη βελγική ομάδα που είναι επιφορτισμένη με τη διερεύνηση λίγες μόλις ώρες αφότου συνέβη το ατύχημα.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι, εφόσον δεν έχουν ακόμη αποσαφηνιστεί τα αίτια του δυστυχήματος, είναι ανάρμοστο να βγάλουμε συμπεράσματα. Είμαι βέβαια διατεθειμένος να αποσαφηνίσω μερικά ζητήματα, τα οποία τέθηκαν μετά από αυτήν την τραγωδία, και θα σας εκθέσω το πώς εγώ αντιλαμβάνομαι την κατάσταση.

Όπως συμβαίνει πολύ συχνά όταν σημειώνονται σιδηροδρομικά δυστυχήματα, διατυπώνονται παρατηρήσεις που κάνουν λόγο για συσχέτισμό των ευρωπαϊκών κανόνων και κανονισμών με το δυστύχημα. Θα ήθελα καταρχάς να είμαι ξεκάθαρος όσον αφορά το άνοιγμα της αγοράς. Παράλληλα με το άνοιγμα του τομέα των σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών στον ανταγωνισμό και τη θέσπιση υποχρεώσεων για τον διαχωρισμό μεταξύ των δραστηριοτήτων διαχείρισης υποδομής και σιδηροδρομικών επιχειρήσεων, θεσπίστηκε ένα αυστηρό κανονιστικό πλαίσιο το οποίο διέπει την ασφάλεια και τη διαλειτουργικότητα των σιδηροδρόμων. Θέλουμε να διασφαλίσουμε ότι θα διατηρηθεί το υψηλό επίπεδο ασφάλειας των σιδηροδρόμων, ενώ αναγνωρίζουμε τις διαδικασίες και μεθόδους που προσδιάζουν σε κάθε κράτος μέλος σε αυτόν τον τομέα.

Ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων συντάσσει περιοδικές εκθέσεις για την ασφάλεια του ευρωπαϊκού δικτύου και παρακολουθεί την εξέλιξη της κατάστασης στα κράτη μέλη.

Δείκτες δείχνουν ότι το άνοιγμα του τομέα των σιδηροδρόμων στον ανταγωνισμό δεν είχε κατά κανέναν τρόπο αρνητικές επιπτώσεις στην ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Επιτρέψτε μου να πω με μεγάλη σαφήνεια ότι κάθε πρόταση που συνδέει τα επίπεδα ασφάλειας των σιδηροδρόμων με το άνοιγμα της σιδηροδρομικής αγοράς δεν αποτελεί, κατά την άποψή μου, παρά δικαιολογία προκειμένου να αποπροσανατολιστεί η συζήτηση σε σχέση με τα πραγματικά αίτια του δυστυχήματος.

Το ζήτημα της συνύπαρξης συστημάτων ελέγχου αμαξοστοιχιών σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο μπορεί να τεθεί σε αυτήν τη βάση. Περισσότερα από 20 διαφορετικά εθνικά συστήματα χρησιμοποιούνται στην Ευρώπη σήμερα για την κατοχύρωση της ασφαλούς κίνησης των τρένων. Αυτά τα συστήματα που αναπτύχθηκαν σε εθνικό επίπεδο συνίστανται σε έναν αισθητήρα γραμμής και σε έναν μηχανισμό επί της αμαξοστοιχίας. Ο αισθητήρας γραμμής αποστέλλει πληροφορίες σε έναν υπολογιστή στο τρένο και ο υπολογιστής ενεργοποιεί τα φρένα, όταν ανιχνευθεί μια επικίνδυνη κατάσταση.

Επομένως, για να λειτουργήσουν τα συστήματα, τα τρένα και οι γραμμές πρέπει να είναι εφοδιασμένα με συμβατό σύστημα. Τα επίπεδα ασφάλειας και τα λειτουργικά χαρακτηριστικά των διαφόρων εθνικών αυτόματων συστημάτων προστασίας αμαξοστοιχιών διαφέρουν, όπως διαφέρουν και οι κανόνες που αφορούν τον εξοπλισμό γραμμών και μηχανών έλξης στα εν λόγω εθνικά συστήματα.

Η ασυμβατότητα των διαφορετικών εθνικών συστημάτων θέτει ένα μείζον πρόβλημα για τις διεθνείς αμαξοστοιχίες, διότι είτε οι μηχανές έλξης πρέπει να αλλάζουν σε κάθε σύνορο, είτε πρέπει να είναι εφοδιασμένες με τόσα συστήματα επί των αμαξοστοιχιών όσα και τα συστήματα που υπάρχουν στις γραμμές επί των οποίων θα κινηθούν. Υπάρχουν

μάλιστα και περιπτώσεις όπου διαφορετικά εθνικά συστήματα συνυπάρχουν σε μία και μόνη χώρα. Το Thalys, για παράδειγμα, πρέπει να είναι εφοδιασμένο με επτά διαφορετικά εθνικά συστήματα προκειμένου να λειτουργεί σε τέσσερις χώρες.

Για τον λόγο αυτόν, σχεδιάστηκε και αναπτύχθηκε ένα ενιαίο σύστημα για χρήση σε ευρωπαϊκό επίπεδο και επί του παρόντος εγκαθίσταται σε μείζονες σιδηροδρομικές γραμμές και αμαξοστοιχίες στην Ευρώπη. Το σύστημα είναι γνωστό ως ERTMS – Ευρωπαϊκό Σύστημα Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας.

Σε ό,τι αφορά την επιλογή του χρόνου, μπορούμε να πούμε ότι τα περισσότερα από τα εθνικά συστήματα αναπτύχθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του 1980, η ανάπτυξή τους όμως αποτέλεσε μια μακρά και δαπανηρή διαδικασία. Στην πλειονότητα των χωρών, μέρος μόνο των εθνικών δικτύων και μηχανών έλξης είναι σήμερα εφοδιασμένο, και γι' αυτόν τον επιμέρους εξοπλισμό απαιτήθηκαν περίπου 20 χρόνια.

Οι προδιαγραφές ERTMS είναι διαθέσιμες από το 2000. Κάποια πιλοτικά προγράμματα υλοποιήθηκαν μεταξύ 2000 και 2005. Από το 2005, αρκετές γραμμές εξοπλισμένες με ERTMS τέθηκαν σε υπηρεσία. Επί του παρόντος, δέκα κράτη μέλη έχουν γραμμές με ERTMS, και υπάρχουν τρέχοντα προγράμματα σε όλα σχεδόν τα κράτη μέλη. Στο Βέλγιο, για παράδειγμα, είναι εξοπλισμένη η σιδηροδρομική γραμμή Άαχεν-Λιέγη, οι δε αμαξοστοιχίες ICT που κινούνται σε αυτήν τη γραμμή είναι επίσης εφοδιασμένες.

Το ERTMS δημιουργήθηκε πρωτίστως με στόχο την προώθηση της διαλειτουργικότητας. Αυτό συνεπάγεται τη δυνατότητα των σιδηροδρομικών μηχανών έλξης να διασχίζουν σύνορα, αναγνωρίζεται όμως επίσης ως ένα σύστημα που παρέχει πλεονέκτημα από την άποψη της αυξημένης ασφάλειας. Το σύστημα βρίσκεται σήμερα σε πλήρη επιχειρησιακή λειτουργία, αλλά εξαιτίας του μεγάλου χρόνου που απαιτείται για την εγκατάστασή του επί των αμαξοστοιχίων, καθώς και του μεγάλου μήκους των γραμμών, τα υφιστάμενα εθνικά συστήματα θα εξακολουθήσουν να συνυπάρχουν με το ERTMS εκ παραλλήλου.

Τρίτες χώρες όπως η Ταϊβάν, για να δώσω ένα μόνο παράδειγμα, επέλεξαν επίσης το ERTMS και όχι μόνο για επιχειρησιακούς λόγους. Η Ταϊβάν επένδυσε στο ERTMS απλώς διότι το σύστημα είναι το καλύτερο διαθέσιμο σύστημα στην αγορά σήμερα.

Αρκετά ερωτήματα τέθηκαν σε σχέση με τη σύγκριση της κατάστασης μεταξύ των κρατών μελών. Είναι εξαιρετικά δυσχερές και ελάχιστα χρήσιμο να καταρτιστεί σειρά κατάταξης των κρατών μελών και να γίνουν εποικοδομητικές συγκρίσεις. Όλα εξαρτώνται από την επιλογή των δεικτών, την περίοδο αναφοράς και την ποιότητα των δεδομένων που αποστέλλονται. Ένα ή δύο σοβαρά δυστυχήματα μπορούν επίσης να έχουν αξιοσημείωτο αντίκτυπο σε όποιο είδος σειράς κατάταξης και να έχουμε.

Τα συνολικά δεδομένα δείχνουν ότι οι βελγικές επιδόσεις κυμαίνονται στον μέσο όρο. Είναι γεγονός, όμως, ότι το Βέλγιο υστερεί έναντι του ευρωπαϊκού μέσου όρου σε ό,τι αφορά τις γραμμές που είναι εφοδιασμένες με αυτόματο σύστημα προστασίας αμαξοστοιχιών, είτε αναφερόμαστε στο εθνικό είτε στο ευρωπαϊκό σύστημα.

Mathieu Grosch, *εξ ονόματος της Ομάδας PPE*. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Kallas, θα ήθελα να σας ευχαριστήσω για τις εξηγήσεις σας. Υπό το πρίσμα του δυστυχήματος στο Buizingen είναι βέβαια σημαντικό να επιδείξουμε σεβασμό προς τα θύματα, αλλά και προς την έρευνα. Για τον λόγο αυτόν, δεν πρέπει να βγάλουμε βεβαιωμένα συμπεράσματα για το δυστύχημα και, ακόμη πιο σημαντικό, δεν πρέπει να αρχίσουμε να καταλογίζουμε ευθύνες.

Θεώρησα ότι η Επιτροπή ενήργησε ορθώς όταν απέρριψε σθεναρά την κατηγορία της βελγικής εταιρείας σιδηροδρόμων ότι απαιτήθηκε υπερβολικά μεγάλο διάστημα για την ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας. Γνωρίζουμε ότι η ασφάλεια παραμένει εθνική προτεραιότητα, και αυτό θα συνεχίσει να ισχύει. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εμείς –και αυτό περιλαμβάνει τόσο την Επιτροπή όσο και το Κοινοβούλιο– ανέκαθεν εκφράζαμε την λύπη μας διότι οι σιδηροδρομικές εταιρίες δεν δίνουν μεγαλύτερη προτεραιότητα στην ασφάλεια και τη διαλειτουργικότητα μεταξύ των διαφορετικών συστημάτων στην Ευρώπη.

Μετά την πρόκληση ατυχημάτων συχνά γίνονται νέες προτάσεις σε πολιτικό πλαίσιο. Πρέπει να πω ότι, σε αυτήν την περίπτωση, όλα ήταν εντάξει, τόσο η νομοθεσία όσο και η τεχνολογία. Το μόνο πράγμα που ενδεχομένως έλειπε ήταν η βούληση να δοθεί υψηλή προτεραιότητα στην τεχνολογία. Από τα μέσα της δεκαετίας του 1990, υπάρχει διαθέσιμη τεχνολογία που επιτρέπει την ασφαλή μετάβαση μεταξύ του ευρωπαϊκού συστήματος και του προηγμένου βελγικού συστήματος, με άλλα λόγια, του λεγόμενου TBL 1+ συστήματος. Δεν υπήρξε έλλειψη χρόνου ή τεχνικών διευκολύνσεων.

Εκείνο που θεωρώ σημαντικό είναι το μέλλον και θα ήθελα να τονίσω τα ακόλουθα σημεία. Πρώτον, δεν πρέπει σε καμία περίπτωση να κάνουμε περικοπές στην εκπαίδευση στον σιδηροδρομικό τομέα. Αυτό ουδέποτε ήταν και ούτε πρόκειται να αποτελέσει μία από τις υποχρεώσεις της ΕΕ. Οι σιδηρόδρομοι έχουν λίαν καταρτισμένο προσωπικό, και αυτό θα πρέπει να ισχύει και στο μέλλον.

Δεύτερον, χρειαζόμαστε οριστικά, δεσμευτικά σχέδια μετασχηματισμού από τις σιδηροδρομικές εταιρείες και τις χώρες. Δεν αρκεί πλέον να επαφίενται τα πάντα στην καλή θέληση. Χρειαζόμαστε ένα ακριβές χρονοδιάγραμμα και σύντομα θα έχουμε την ευκαιρία στο Κοινοβούλιο να διερευνήσουμε ειδικούς στόχους.

Η τρίτη μου πρόταση είναι ότι και οι επιβάτες θα πρέπει να έχουν το δικαίωμα να γνωρίζουν αν το δίκτυο των γραμμών και το τροχαίο υλικό με το οποίο ταξιδεύουν πληρούν τις πλέον υψηλές προδιαγραφές ασφαλείας. Αυτό είναι το ελάχιστο επίπεδο ενημέρωσης το οποίο πρέπει να τίθεται στη διάθεση των επιβατών στο μέλλον. Χρειάζεται, επίσης, να διερευνήσουμε με ποιον τρόπο μπορούμε να θεσπίσουμε μια υποχρεωτική απαίτηση προκειμένου να γίνει αυτό.

Saïd El Khadraoui, εξ ονόματος της Ομάδας S&D. – (NL) Καταρχάς, μιλώντας εξ ονόματος της Ομάδας της Προοδευτικής Συμμαχίας Σοσιαλιστών και Δημοκρατών στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, θέλω και εγώ να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια για τα θύματα του σιδηροδρομικού καταστροφικού δυστυχήματος στο Buizingen στις οικογένειες και τους φίλους τους.

Όντως θα πρέπει να αναμένουμε τα αποτελέσματα της έρευνας προτού βεβαίως βγάλουμε πραγματικά, διεξοδικά συμπεράσματα, αυτό όμως δεν αλλάζει το ότι η ασφάλεια των σιδηροδρόμων πρέπει να παραμείνει σταθερά στο επίκεντρο της προσοχής σε όλα τα επίπεδα, περιλαμβανομένου του ευρωπαϊκού επιπέδου, πρέπει δε να αξιολογούμε, να βελτιώνουμε, να συμπληρώνουμε και να προσαρμόζουμε την πολιτική για την ασφάλεια ανά τακτά διαστήματα. Θα ήθελα να εκφράσω και εγώ με τον πιο σαφή τρόπο, όπως ο συνάδελφός μου αλλά και εσείς, κύριε Επίτροπε, τη λύπη μας διότι κάποια άτομα με σημαντικές ευθύνες στο Βέλγιο επεδίωξαν να επιρρίψουν την ευθύνη για το δυστύχημα στην Ευρώπη ή τουλάχιστον αυτή είναι η εντύπωση που έδωσαν. Η καθυστέρηση στην ανάπτυξη του Ευρωπαϊκού Συστήματος Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας (ERTMS) αναφέρθηκε ιδιαίτερα ως λόγος εξαιτίας του οποίου τώρα, το 2010, ελάχιστες σιδηροδρομικές μηχανές έλξης στο Βέλγιο είναι εφοδιασμένες με αυτόματο σύστημα ακινητοποίησης.

Κυρίες και κύριοι, από την άλλη πλευρά, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ένα πράγμα και πρέπει να είμαστε ειλικρινείς επ' αυτού: για την ανάπτυξη αυτής της καλής ιδέας –ένα ενιαίο σύστημα σηματοδότησης για την αντικατάσταση των 20 ξεχωριστών συστημάτων– απαιτήθηκε περισσότερος χρόνος από αυτόν που ελπίζαμε και προσδοκούσαμε. Αυτό βεβαίως οφείλεται στην τεχνική περιπλοκότητα και στο ότι η συμφωνία για ένα πρότυπο πρέπει να επιτευχθεί μεταξύ ενός πολύ μεγάλου αριθμού χωρών, συγκεκριμένα 27, παρόλο που τότε, υπήρχαν δύο λιγότερες. Υπάρχουν βεβαίως και σχετικές δημοσιονομικές επιπτώσεις. Ωστόσο, όπως ορθώς είπατε, αυτό δεν απέτρεψε ούτε ένα κράτος μέλος από το να εξελίξει το δικό του σύστημα ή να αρχίσει να χρησιμοποιεί ένα είδος υβριδικής εκδοχής του ERTMS σε πρώιμο στάδιο.

Είμαι της άποψης ότι όντως πρέπει να κοιτάξουμε μπροστά τώρα και να αναρωτηθούμε με ποιον τρόπο μπορούμε να συμβάλουμε σε ασφαλέστερες σιδηροδρομικές γραμμές. Πιστεύω ότι μπορούμε να συμβάλουμε κατ' αυτόν τον τρόπο σε πολλά επίπεδα, καθώς και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Μπορούμε να το κάνουμε αυτό, πρώτον, χάρη στην περαιτέρω ανάπτυξη του ERTMS. Υφίσταται τέτοιο αναπτυξιακό σχέδιο. Το 2009, προβλέψαμε 240 εκατομμύρια ευρώ από τον προϋπολογισμό για τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών (ΔΕΔ-Μ) προκειμένου να βοηθήσουμε τα κράτη μέλη σε αυτό.

Δεύτερον, όμως, και νομίζω ότι αυτό είναι σημαντικό καθήκον της Επιτροπής και του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων, πρέπει να καταγράψουμε επίσης αν εφαρμόζεται στην πράξη η υφιστάμενη ευρωπαϊκή νομοθεσία για την ασφάλεια στα σιδηροδρομικά δίκτυα. Θα μπορούσα να επικαλεστώ το παράδειγμα της οδηγίας 2004/49/EK σχετικά με την ασφάλεια των κοινοτικών σιδηροδρόμων. Αυτή ορίζει, μεταξύ άλλων, ότι πρέπει να ιδρυθεί μια αρχή ασφαλείας σε κάθε κράτος μέλος, η οποία πρέπει να είναι ανεξάρτητη από τις σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και τον διαχειριστή της υποδομής, τα καθήκοντα της οποίας περιλαμβάνουν την παρακολούθηση, την ενθάρρυνση και την επιβολή της ασφαλείας στους σιδηροδρόμους και την ανάπτυξη κανονιστικού πλαισίου. Έχω την αίσθηση, κυρίες και κύριοι, ότι αυτό δεν λειτουργεί και πολύ καλά στο Βέλγιο και νομίζω ότι θα πρέπει να οργανώσετε κάποιου είδους έλεγχο για να διερευνήσετε αν όντως τα κράτη μέλη έχουν την ικανότητα να κατοχυρώσουν αυτήν την ασφάλεια με προορατικό τρόπο στα εθνικά σιδηροδρομικά τους συστήματα. Αυτό είναι ένα καθήκον το οποίο θα ήθελα να σας αναθέσω.

Dirk Sterckx, εξ ονόματος της Ομάδας ALDE. – (NL) Θέλω και εγώ να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου για τα θύματα εξ ονόματος της Ομάδας μου και θέλω βέβαια επίσης να περιμένω τα αποτελέσματα της έρευνας. Ελπίζω αυτή να διεξαχθεί το συντομότερο δυνατόν, αλλά και όσο το δυνατόν πιο διεξοδικά.

Στη χώρα μου, τέθηκαν κάποια ερωτήματα όσον αφορά τον χαρακτήρα της προσέγγισης της Ευρώπης έναντι των σιδηροδρόμων. Πρέπει να είμαι ειλικρινής μαζί σας: με εκπλήσσει δυσάρεστα το γεγονός ότι κάποιοι μας κατηγορήσαν ότι παραμελούμε την ασφάλεια. Ήμουν εισηγητής του Κοινοβουλίου σε σχέση με την οδηγία για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων, στην οποία μόλις αναφέρθηκε ο κ. El Khadraoui, και είμαι υπερήφανος για το έργο που επιτελέσαμε

τότε. Δεσμευτήκαμε ότι έπρεπε να είμαστε πολύ απαιτητικοί όσον αφορά την ασφάλεια σε όλα τα κράτη μέλη και έπρεπε να θεσπίσουμε ένα ευρωπαϊκό πλαίσιο γι' αυτό και να θεσπίσουμε απαιτήσεις. Το περάσαμε αυτό στα κράτη μέλη με πολύ μεγάλη δυσκολία. Σημειώνω –και ο κ. El Khadraoui ορθά το ανέφερε αυτό– ότι δυστυχώς σε ορισμένες χώρες, περιλαμβανομένης της δικής μου, η εφαρμογή αυτής της οδηγίας σε εθνικό επίπεδο στην πράξη έχει οργανωθεί με άσχημο τρόπο. Ελπίζω να το επανεξετάσετε αυτό προσεκτικά, κύριε Επίτροπε. Ίσως τούτο το Σώμα θα πρέπει επίσης να επανεξετάσει την Οδηγία και να καταστήσει αυστηρότερο το πλαίσιο, όπως είπε ο κ. Grosch. Συνεπώς, δεν είναι αλήθεια ότι αμελούμε την ασφάλεια· ισχύει το αντίθετο.

Δεύτερον, ο κανονισμός για τα δικαιώματα των επιβατών περιέχει μια παράγραφο που ελπίζαμε ότι δεν θα χρειαζόταν ποτέ: αφορά προκαταβολικές πληρωμές για άτομα που σκοτώθηκαν ή τραυματίστηκαν σε σιδηροδρομικά δυστυχήματα. Επικροτώ την ανακοίνωση της βελγικής εταιρείας σιδηροδρόμων SNCB ότι θα κάνει χρήση αυτού του συστήματος και θα καταβάλει προκαταβολές. Μάλιστα, υπήρξε εποχή που αυτό δεν θα συνέβαινε.

Ορισμένα άτομα είπαν ότι το άνοιγμα της αγοράς υπονόμωσε την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Θέλω να το διαψεύσω αυτό με τον πλέον κατηγορηματικό τρόπο. Δεν είναι αλήθεια, όπως καταδεικνύεται με μια ματιά στα τελευταία στοιχεία του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων, από το 2008. Οι χώρες με τις καλύτερες επιδόσεις το 2008 ήταν το Ηνωμένο Βασίλειο και οι Κάτω Χώρες, δύο κράτη που άνοιξαν τις αγορές τους.

Νομίζω επίσης ότι θα πρέπει να δοθεί προσοχή στα άτομα, στους κατά τόπους εργαζομένους των σιδηροδρόμων: στους μηχανοδηγούς, στο προσωπικό των σταθμών, στους διαχειριστές. Θα πρέπει να ρίξουμε άλλη μια ματιά στην κατάστασή τους και να κατοχυρώσουμε ότι η ασφάλεια αποτελεί πρώτη προτεραιότητα όχι μόνο στην εκπαίδευσή τους, αλλά και στην οργάνωση της εργασίας τους και σε ολόκληρη της εταιρική τους κουλτούρα. Εν είδει συμπεράσματος, κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να πω ότι δεν πρέπει να λησμονήσουμε το γεγονός ότι οι σιδηρόδρομοι εξακολουθούν να συγκαταλέγονται μεταξύ των ασφαλέστερων μέσων μεταφοράς που διαθέτουμε.

Isabelle Durant, *εξ ονόματος της Ομάδας Verts/ALE. – (FR)* Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, πιστεύω και εγώ ότι το τραγικό δυστύχημα την περασμένη εβδομάδα είναι η χειρότερη σιδηροδρομική καταστροφή που έπληξε το Βέλγιο από το 2001, όταν εγώ η ίδια κατείχα τη θέση της υπουργού Κινητικότητας και Μεταφορών. Για μία ακόμη φορά, βεβαίως, οι σκέψεις μου είναι με τη συνάδελφό μας, *Claudia Candea*, καθώς και όλα τα άλλα θύματα αυτής της τραγωδίας, τα προσφιλή τους άτομα, καθώς και όλους τους πενθούντες εργαζομένους των σιδηροδρόμων.

Θα αποφύγω να βγάλω οποιαδήποτε συμπεράσματα, όπως έκαναν και εκείνοι που μίλησαν πριν από εμένα. Η έρευνα βρίσκεται σε εξέλιξη και δεν θα κάνουμε εικασίες για τα αποτελέσματά της. Ωστόσο, είναι σαφές πως στην περίπτωση του Βελγίου είναι λυπηρό το ότι οι σιδηρόδρομοι χρειάστηκαν τόσο πολύ καιρό για να εφοδιαστούν με αυτόματο σύστημα προστασίας αμαξοστοιχιών, όπως ήδη ανέφεραν μερικοί. Όταν άκουσα μετά το δυστύχημα ότι, ενώ δεν μπορούσε να γίνει επίκληση δημοσιονομικών λόγων, τέθηκε το ζήτημα ότι αυτό το δυστύχημα οφειλόταν στις καθυστερήσεις στην ανάπτυξη των ευρωπαϊκών προδιαγραφών διαλειτουργικότητας, το θεώρησα απαράδεκτο και ένιωσα αμέσως ότι η Ευρώπη βρισκόταν στο στόχαστρο αβάσιμων κατηγοριών.

Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας (ERTMS) όντως παρέχει τη δυνατότητα σε εταιρείες να επενδύσουν στην ασφάλεια με έναν συντονισμένο και διαλειτουργικό τρόπο. Πρέπει να απαλλαγούμε από τις αναρίθμητες εθνικές προδιαγραφές που θέτουν προσκόμματα στην ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα, σε μια περίοδο κατά την οποία εξελίσσεται το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ελέγχου των Τρένων (ETCS). Βεβαίως και εξελίσσεται και θα συνεχίσει να εξελίσσεται. Αυτό απαιτείται για να διαφυλαχθεί ένα πολύ υψηλό επίπεδο τεχνολογίας. Συν τοις άλλοις, δεν έχω καμία αμφιβολία ότι στα επόμενα πέντε ή δέκα χρόνια θα σημειωθούν πολλές ακόμα εξελίξεις.

Πρέπει να πούμε ότι τέτοια ατυχήματα, όσο και αν αποτελούν εξαίρεση στον κανόνα, μας υπενθυμίζουν ότι υπάρχουν πάντοτε περιθώρια βελτίωσης σε ό,τι αφορά την ασφάλεια, και θα ήθελα να κάνω μερικές σχετικές προτάσεις.

Πρώτον, όπως γνωρίζετε, κύριε Επίτροπε, συζητούμε επί του παρόντος για τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών, τις προϋποθέσεις και τα κριτήριά τους. Πιστεύω ότι, όταν συζητάμε για τα ευρωπαϊκά δίκτυα, η ανάπτυξη του ERTMS σε ολόκληρη την Ευρώπη μπορεί πράγματι να καταστεί προτεραιότητα. Πιστεύω επίσης ότι σε αυτό το πλαίσιο θα πρέπει να τεθούν χρονοδιαγράμματα που θα αφορούν ιδιαίτερα τους πόρους με τους οποίους θα πρέπει να εφοδιαστούν οι επιμέρους χώρες και το δίκτυο.

Τέλος, πιστεύω ότι πρέπει να προτάξουμε την ασφάλεια έναντι της ελευθέρωσης των αγορών, υποχρεώνοντας τους νέους σιδηροδρομικούς φορείς εκμετάλλευσης σε διάφορα εθνικά δίκτυα να προσαρμοστούν για λίγο μεγαλύτερο διάστημα στο αυτόματο σύστημα προστασίας που υπάρχει σε αυτά τα δίκτυα και, επομένως, να εφοδιάσουν τις αμαξοστοιχίες τους με τους αντίστοιχους δέκτες και τον εξοπλισμό θαλάμου μηχανοδηγού.

Ανακεφαλαιώνοντας, πιστεύω ότι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων θα μπορούσε, από πλευράς του, να παράσχει επίσης πολύτιμη υποστήριξη για μια πιο αποτελεσματική ολοκλήρωση των εθνικών ρυθμιστικών αρχών

ασφάλειας. Μια τέτοια ολοκλήρωση θα καθιστούσε δυνατή, για παράδειγμα, τη χορήγηση έγκρισης τύπου για τον εξοπλισμό.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει την ομιλήτρια)

Derk Jan Eppink, εξ ονόματος της Ομάδας ECR. – (NL) Η έρευνα για τα αίτια του σιδηροδρομικού δυστυχήματος στο Buizingen δεν ολοκληρώθηκε ακόμα και, επομένως, δεν μπορώ να την σχολιάσω, αλλά οδηγήθηκα στο ακόλουθο συμπέρασμα. Όταν συμβαίνει σιδηροδρομικό δυστύχημα στο Ηνωμένο Βασίλειο, οι άνθρωποι σπεύδουν να το αποδώσουν στην ιδιωτικοποίηση των σιδηροδρόμων. Η βελγική εταιρεία σιδηροδρόμων SNCB λαμβάνει αναλογικά την υψηλότερη επιδότηση σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Το Βέλγιο επιδοτεί τους σιδηροδρόμους του με 32 λεπτά του ευρώ ανά επιβάτη για κάθε χιλιόμετρο. Η Γαλλία κατατάσσεται δεύτερη με 24 λεπτά του ευρώ. Οι Κάτω Χώρες δίνουν 15 λεπτά του ευρώ και το Ηνωμένο Βασίλειο 4 λεπτά του ευρώ. Παρ' όλες αυτές τις επιδοτήσεις, η SNCB εξακολουθεί να έχει χρέη ύψους 10 δισεκατομμυρίων ευρώ. Πού πάνε τα λεφτά;

Όταν εξετάζω την υποδομή της SNCB, η αμέλεια είναι κραυγαλέα. Όλα είναι πεπαλαιωμένα και φθαρμένα. Μήπως κατά καιρούς επιδεικνύεται αμέλεια και στο σύστημα ασφάλειας; Ίσως υπερβολικά πολλά χρήματα διοχετεύονται στις πληρωμές του προσωπικού λόγω της ισχύος των εργατικών συνδικάτων. Στο Βέλγιο, οι σιδηροδρομικοί αποτελούν σοσιαλιστικό φέουδο και υπάρχει κακοδιαχείριση. Πράγματι, αυτά είναι τα ερωτήματα που πρέπει να τεθούν, καθώς η SNCB δεν μπορεί κατά βάση να επικαλεστεί την έλλειψη χρημάτων ως δικαιολογία!

Jacky Hénin, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, όταν, τον Νοέμβριο, ο κ. Simpson δήλωσε εδώ στο Σώμα: «παρόλο που το ευρωπαϊκό σύστημα σιδηροδρόμων είναι πολύ ασφαλές και σημειώθηκε πρόοδος τα τελευταία χρόνια χάρη στην ελευθέρωση της αγοράς», εκνευρίστηκα. Ωστόσο, συνέχισε με τα ακόλουθα λόγια: «τα πρόσφατα θανατηφόρα δυστυχήματα ήγειραν ζητήματα ασφάλειας».

Μετά το δυστύχημα στο Buizingen, ο τρομερός απολογισμός σε νεκρούς, καθώς και οι σοβαρές σωματικές και ψυχολογικές επιπτώσεις στους τραυματίες, αποτέλεσαν ισχυρή υπενθύμιση ότι είναι πλέον καιρός να αρχίσουμε μια σοβαρή συζήτηση για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Ας απορρίψουμε αμέσως την αντίληψη ότι όλα τα ατυχήματα είναι εκ φύσεως απρόβλεπτα. Ο κύριος παράγοντας της έλλειψης ασφάλειας στα σιδηροδρομικά δίκτυα ολόκληρης της Ευρώπης αποτελεί άμεση συνέπεια του διαχωρισμού της διαχείρισης της σιδηροδρομικής υποδομής μας από τη διαχείριση του τροχαίου μας υλικού. Αυτός ο διαχωρισμός –πρέπει να το πούμε εμφαντικά εδώ– επιβλήθηκε από την Επιτροπή παρά την πιο εμπεριστατωμένη άποψη των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους, προκειμένου ο τομέας των σιδηροδρόμων να ανοιχθεί στον ανταγωνισμό. Αυξάνει κατά πολύ την πιθανότητα ατυχημάτων. Εξαιτίας αυτού του διαχωρισμού, η συντήρηση του ευρωπαϊκού δικτύου σιδηροδρόμων θυσιάζεται χάριν της υψηλότερης κερδοφορίας. Ενδεχομένως να επιχειρήσετε να κερδίσετε χρόνο προτείνοντας τη χρήση των καλύτερων σύγχρονων τεχνικών ως τη μόνη εναλλακτική για την επίλυση των προβλημάτων. Σε τελική όμως ανάλυση χρειαζόμαστε στην Ευρώπη μια διαφορετική πολιτική για τους σιδηροδρόμους. Αν κάθε χρόνο υπάρχουν λιγότεροι εργαζόμενοι στους σιδηροδρόμους, λιγότερη συντήρηση, λιγότερες επενδύσεις και λιγότερη κατάρτιση, είναι αναπόφευκτο ότι θα βρεθούμε και πάλι αντιμέτωποι με το ζήτημα των ατυχημάτων και θα πενήθισουμε ανθρώπινες ζωές. Για να κατοχυρώσουμε πραγματική ασφάλεια στους σιδηροδρόμους, η Ένωση πρέπει να γυρίσει σελίδα και από τον ανταγωνισμό να στραφεί στο άνοιγμα της συνεργασίας.

Συνοψίζοντας, κυρίες και κύριοι, όταν θα τελειώσουμε αυτήν τη συζήτηση, κανένας μας δεν θα μπορεί να αγνοήσει πλέον τις ευθύνες μας. Σε ό,τι με αφορά, αρνούμαι να συνεπικουρήσω σε μια κακόβουλη πρόθεση. Χωρίς αλλαγή ...

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Philip Claeys (NI). – (NL) Θα ήθελα καταρχάς απλώς να σημειώσω ότι η βελγική φορολογία είναι από τις υψηλότερες στον κόσμο, ωστόσο, σε αυτήν τη χώρα που είναι αδύνατο να κυβερνηθεί, οι φορολογούμενοι –ιδίως εκείνοι στη Φλάνδρα– λαμβάνουν πολύ λίγα ως ανταποδοτικές υπηρεσίες σε σύγκριση με τα χρήματα που καταβάλλουν. Το σύστημα των σιδηροδρόμων αντικατοπτρίζει ακριβώς αυτό το πράγμα. Είναι απηρχαιωμένο πέραν πάσης ελπίδας και χαρακτηρίζεται από συχνές και μεγάλες καθυστερήσεις και από υπερπλήρεις συρμούς τις ώρες αιχμής.

Η διαχείριση της βελγικής εταιρείας σιδηροδρόμων SNCB χαρακτηρίζεται από έντονη κομματικοποίηση και αναποτελεσματικότητα, ένα δε τυπικό χαρακτηριστικό της βελγικής πολιτικής είναι ότι, όταν κάτι πάει λάθος, ποτέ δεν αναλαμβάνει κανείς την ευθύνη για τίποτα απολύτως. Το 2001, σημειώθηκε σύγκρουση τρένων στο Ρέσροτ, η οποία ήταν παρόμοια με αυτή στο Buizingen την περασμένη εβδομάδα. Πριν από εννέα χρόνια, όλοι σκέφτονταν ότι θα αναλαμβανόταν σοβαρή δράση για να βελτιωθεί το σύστημα ασφάλειας· ωστόσο, αυτό δεν συνέβη. Ενώσω εκκρεμούσε η εγκατάσταση του Ευρωπαϊκού Συστήματος Ελέγχου των Τρένων (ETCS), το Βέλγιο ανέπτυξε το δικό του σύστημα, τούτο όμως εγκαταστάθηκε με υπερβολική καθυστέρηση και ήταν άκρως ανεπαρκές.

Το δίδαγμα που πρέπει να αντλήσουμε από αυτό είναι ότι πρέπει να γίνουν περισσότερες επενδύσεις στην ασφάλεια και ότι τα διάφορα υφιστάμενα συστήματα πρέπει να συνεργάζονται καλύτερα μεταξύ τους. Έπειτα, αν αποδειχθεί αδύνατη η επίτευξη αποτελεσματικής διαλειτουργικότητας, πρέπει να προωθηθεί κατά το δυνατόν η μετάβαση στο ευρωπαϊκό ETCS, καθώς δεν είναι φυσιολογικό ένα τρένο Thalys που κάνει το δρομολόγιο Παρίσι-Άμστερνταμ, για παράδειγμα, να έχει, ούτε λίγο ούτε πολύ, επτά διαφορετικά συστήματα ασφάλειας.

Werner Kuhn (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, η σύγκρουση μεταξύ των δύο επιβατηγών αμαξοστοιχιών στις Βρυξέλλες, η οποία κατέληξε σε αυτό το φρικτό δυστύχημα, μας συγκλόνισε. Οι σκέψεις μας είναι στραμμένες στις οικογένειες και τους φίλους των θυμάτων.

Μετά από καταστροφικά δυστυχήματα αυτού του είδους, η πρώτη αντίδραση των ανθρώπων είναι να ψάξουν κάποιον για να του επιρρίψουν τις ευθύνες. Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση, η Επιτροπή και οι διατάξεις ασφάλειας που θεσπίστηκαν με την οδηγία 2004/49 δεν πρέπει να γίνουν ο αποδιοπομπαίος τράγος σε αυτήν την περίπτωση. Από την άλλη πλευρά, το σημαντικό ερώτημα είναι, βεβαίως, αν θα πρέπει να καταστήσουμε αυστηρότερες τις διατάξεις ασφάλειας. Οι έρευνες σε σχέση με αυτό το σιδηροδρομικό δυστύχημα δεν έχουν ακόμα ολοκληρωθεί και, επομένως, δεν μπορούμε να αναμένουμε ακόμα σαφή συμπεράσματα. Το μείζον ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι αν θα ήταν δυνατό να αποφευχθεί αυτό το δυστύχημα. Δεν μπορούμε να αποκλείσουμε ανθρώπινο σφάλμα ή τεχνικές αστοχίες και, επομένως, και τα δύο αυτά πράγματα διαδραματίζουν ρόλο στην ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Όλοι οι σιδηροδρομικοί φορείς εκμετάλλευσης, τόσο οι κρατικοί όσο και οι ιδιωτικοί, έχουν την υποχρέωση να παρέχουν το αναγκαίο επίπεδο ασφάλειας. Οι εθνικές εταιρείες σιδηροδρόμων πρέπει να διασφαλίσουν τη συμμόρφωσή τους προς τις ενδεδειγμένες προδιαγραφές ασφαλείας.

Δεν θέλω να παραδώσω μαθήματα από τη γερμανική σκοπιά σε σχέση με την κατάσταση αυτή. Θέλω απλώς να πω ότι στη Γερμανία επιχειρήσαμε να εφαρμόσουμε πλήρως την οδηγία. Όπου υπάρχει το ενδεχόμενο ανθρώπινου λάθους, τα τεχνικά συστήματα πρέπει να είναι ικανά να παρέμβουν. Θυμάμαι τη λαβή εκτάκτου ανάγκης, η οποία ενεργοποίησε αυτόματα τα φρένα, αν η λαβή δεν πιεζόταν επί ένα λεπτό. Αν μια αμαξοστοιχία περάσει κόκκινο σηματοδότη, τα φρένα ενεργοποιούνται επίσης αυτόματα. Πρέπει να έχουμε εγκατεστημένα συστήματα αυτού του είδους. Πρέπει να υλοποιηθεί το Ευρωπαϊκό Σύστημα Ελέγχου των Τρένων, ούτως ώστε να μπορούμε να ασκούμε κάποια έξωθεν επίδραση σε αυτά τα πράγματα.

Τα μέλη της Επιτροπής Μεταφορών και Τουρισμού θα συνεργαστούν στενά για να διεξαγάγουν τις αναγκαίες αξιολογήσεις, καθώς και για να αντλήσουν τα αναγκαία συμπεράσματα όσον αφορά τις διατάξεις ασφαλείας.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το σιδηροδρομικό δυστύχημα στο Buizingen, κοντά στις Βρυξέλλες, προκάλεσε τον θάνατο 18 ατόμων και τον τραυματισμό περισσότερων από 160. Προφανώς, οι σκέψεις μας στρέφονται πρωτίστως στις οικογένειες. Τα αίτια του δυστυχήματος δεν είναι ακόμη γνωστά –η έρευνα είναι υπό εξέλιξη– και πρέπει να σκεφθούμε το ενδεχόμενο να πραγματοποιήσουμε αξιολόγηση της ασφάλειας των σιδηροδρόμων στην Ευρώπη ανά κράτος μέλος.

Αυτή η αξιολόγηση πρέπει βέβαια να επικεντρωθεί στα συστήματα ασφαλείας, στον βαθμό εφαρμογής τους, στη διαλειτουργικότητα και την αποτελεσματικότητά τους. Ωστόσο, αυτή η αξιολόγηση του επιπέδου ασφαλείας των ευρωπαϊκών σιδηροδρομικών δικτύων πρέπει να εκληφθεί με την ευρεία έννοια και πρέπει ιδιαίτερα να περιλαμβάνει μια αξιολόγηση των συνθηκών εργασίας των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους, εφόσον οι τελευταίοι είναι οι καλύτεροι θεματοφύλακες της ασφαλείας.

Συνεπώς, καλώ την Επιτροπή να προβεί σε αξιολόγηση της ασφάλειας των σιδηροδρομικών δικτύων της Ευρώπης μέσω μιας παγκόσμιας προσέγγισης, που θα έχει ως αφετηρία τη διαδικασία ελευθέρωσης των σιδηροδρόμων. Ένα πράγμα είναι σαφές: ήλθε πλέον η ώρα να διεξαχθεί μια αξιολόγηση απαλλαγμένη από αναστολές σχετικά με τα πρακτικά αποτελέσματα αυτών των πολιτικών που στοχεύουν στην ελευθέρωση και την αποδιάρθρωση των δημοσίων υπηρεσιών. Τι προστιθέμενη αξία προσέφεραν; Ποιος επωφελήθηκε από αυτές; Ποιος υπέφερε εξαιτίας τους;

Ο στόχος είναι να συγκριθεί η εφαρμογή των προδιαγραφών ευρωπαϊκής ασφαλείας και σηματοδότησης με τις συνθήκες εργασίας από τη στιγμή που ενεργοποιήθηκε αυτή η ελευθέρωση του σιδηροδρομικού τομέα σε κάθε κράτος μέλος. Η Επιτροπή πρέπει, επομένως, να εξετάσει τον ρόλο των δημοσίων υπηρεσιών σε γενικότερη βάση. Το γαλλικό σοσιαλιστικό κόμμα –το κόμμα στο οποίο ανήκω– ζητεί επί μακρόν θετική δράση από την Ευρωπαϊκή Ένωση για την προστασία και την ανάπτυξη δημοσίων υπηρεσιών. Αυτή είναι η αντίληψη που οδήγησε στη θέσπιση μιας οδηγίας-πλαίσιο για τις υπηρεσίες κοινής ωφέλειας. Η τελευταία θα εγγυάται στις δημόσιες υπηρεσίες ένα σταθερό νομοθετικό πλαίσιο και επαρκή χρηματοδότηση σύμφωνα με τις αρχές της καθολικότητας και της ισότιμης πρόσβασης.

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ*Αντιπρόεδρος*

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Θα ήθελα να θέσω ένα ερώτημα στον κ. Tarabella, τον οποίο κατά τα άλλα εκτιμώ ιδιαίτερα. Αναμφίβολα, δεν μπορεί να παραβλέψει το γεγονός ότι η βελγική εταιρεία σιδηροδρόμων SNCB λαμβάνει τις μεγαλύτερες επιδοτήσεις στην Ευρώπη. Συνεπώς, δεν μπορεί να επιρρίπτει την ευθύνη στην ελευθέρωση, καθώς οι επιβατικές μεταφορές δεν έχουν ελευθερωθεί ακόμα, ούτε μπορεί να προβάλλει κάθε είδους άλλες δικαιολογίες.

Θα ήθελα επίσης να επισημάνω ότι μιλά εξ ονόματος του βελγικού γαλλόφωνου σοσιαλιστικού κόμματος (PS), του κόμματος που ελέγχει σε μεγάλο βαθμό την SNCB μέσω των εργατικών συνδικάτων. Αν το κομματικοποιημένο σύστημα σιδηροδρόμων διαχειριζόταν καλύτερα τους σιδηροδρόμους, αυτά τα πράγματα δεν θα συνέβαιναν.

Marc Tarabella (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, το μόνο που θα έλεγα ως απάντηση στον κ. Eppink είναι ότι εδώ δεν είναι εξέδρα για προεκλογική ομιλία. Συνέβη ένα καταστροφικό δυστύχημα που προκάλεσε θύματα –συνέβησαν και άλλα στο παρελθόν– και είναι απολύτως φυσικό κάποιος να αναρωτηθεί για τα αίτιά του. Οι έρευνες βρίσκονται σε εξέλιξη· πρέπει να αφήσουμε να συνεχιστούν απρόσκοπτα.

Ωστόσο, υπάρχει ένας παράγοντας που δεν πρέπει να παραγνωρίζεται ποτέ, και αυτός είναι ο ανθρώπινος παράγοντας. Σε κάθε ελευθέρωση –γνωρίζω ότι υποστηρίζετε την ελευθέρωση, εγώ την υποστηρίζω πολύ λιγότερο και μάλιστα αντιτιθέμαι σε αυτήν όταν πρόκειται για την ελευθέρωση δημοσίων υπηρεσιών– παραβλέπεται ο ανθρώπινος παράγοντας. Ασκείται τρομερή πίεση στα μέλη του προσωπικού, που εργάζονται επί ατέλειωτες ώρες ή, σε κάθε περίπτωση, με πιο επιμνηκυσμένα ωράρια και χωρίς ανάπαυση. Οι μηχανοδηγοί είναι υπεύθυνοι για την ασφάλεια των επιβατών. Συνεπώς, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να θέσουμε ερωτήματα για τις συνθήκες εργασίας και για τυχόν αλλαγές σε αυτές τις συνθήκες. Πιστεύω ότι αυτό είναι ένα σημαντικό σημείο.

Joe Higgins (GUE/NGL). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, η αποτρόπαιη σύγκρουση αμαξοστοιχιών κοντά στην Halle αποτέλεσε τρομερή τραγωδία για τα θύματα, τις οικογένειές τους, τους συναδέλφους και τους φίλους τους. Το σημαντικό τώρα είναι να αντληθούν τα αναγκαία διδάγματα από την τραγωδία αυτή, προκειμένου να αποφευχθούν μελλοντικές απώλειες. Στο πλαίσιο αυτό, έχει κρίσιμη σημασία να ακουστεί καθαρά η φωνή των εργαζομένων στους σιδηροδρόμους και να προσεχθεί ώστε τα σιδηροδρομικά ταξίδια να καταστούν ασφαλή τόσο για τους εργαζομένους όσο και για τους επιβάτες.

Είναι πραγματικά προκλητικό να ακούμε από έναν βρετανό Συντηρητικό, αν δεν απατώμαι, βουλευτή αυτού του Κοινοβουλίου, να διασύρει και να διαβάλλει τους βέλγους εργαζομένους των σιδηροδρόμων κατά τη διάρκεια της παρέμβασής του, όταν είναι ξεκάθαρο ότι οι πολιτικές του νεοφιλελευθερισμού και της απορρύθμισης προκάλεσαν τεράστια ζημιά στο σιδηροδρομικό μας σύστημα ως δημόσια υπηρεσία. Υπάρχει, μάλιστα, μεγάλη πικρία μεταξύ των βέλγων εργαζομένων στους σιδηροδρόμους. Αυτό φάνηκε καθαρά από αυθόρμητες απεργίες αυτών των εργαζομένων τις ημέρες μετά την εν λόγω τραγωδία ως απάντηση σε αυτή. Αυτό είναι το τρίτο σοβαρό συμβάν στο Βέλγιο μέσα σε εννέα μήνες.

Μετά από μια προηγούμενη τραγωδία στο Βέλγιο το 2001, είχε δοθεί υπόσχεση για ολοκληρωμένα μέτρα ασφαλείας, τα οποία όμως δεν υλοποιήθηκαν. Η πραγματικότητα είναι ότι οι εργαζόμενοι στους βελγικούς σιδηροδρόμους υφίστανται συνεχή πίεση να εργάζονται βάσει πιο επιμνηκυσμένων ωραρίων, πιο μεγάλων δρομολογίων και λιγότερων διαλειμμάτων, κάτι που σημαίνει λιγότερη ασφάλεια. Βέβαια, η παράσπονδη πολιτική της Ευρωπαϊκής Επιτροπής σε σχέση με την ελευθέρωση και την ιδιωτικοποίηση θα απειλήσει περαιτέρω την ασφάλεια. Σημαίνει ότι προτάσσονται τα κέρδη των μεγάλων μεταφορικών εταιρειών. Είναι σαφές ότι η καλύτερη δομή για την κατοχύρωση της ασφαλείας είναι η διατήρηση της σιδηροδρομικής υποδομής στην ιδιοκτησία του δημοσίου με δημοκρατικό έλεγχο και με τις αναγκαίες επενδύσεις.

Georges Bach (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου στις οικογένειες των θυμάτων. Ωστόσο, θα είναι μικρή η παρηγοριά για εκείνους που επλήγησαν –για τις οικογένειες που πενθούν και για τους σοβαρά τραυματισμένους– αν συνεχίσουμε να τονίζουμε ότι ο σιδηροδρόμος είναι ο ασφαλέστερος τρόπος μεταφορών και ότι ο αριθμός των ατυχημάτων είναι πολύ χαμηλός σε σύγκριση με τον αριθμό των οδικών ατυχημάτων.

Βέβαια, τίθεται το θέμα των περιστάσεων. Πώς είναι δυνατό να συμβεί ένα καταστροφικό δυστύχημα αυτού του είδους; Ωστόσο, όπως ήδη ειπώθηκε, αυτό το ζήτημα πρέπει να εξεταστεί από τους τεχνικούς εμπειρογνώμονες και αργότερα από τα δικαστήρια. Το ερώτημα που πρέπει να απαντήσουμε είναι το ακόλουθο: τι πήγε στραβά στη διαδικασία δημιουργίας μιας κοινής ευρωπαϊκής σιδηροδρομικής αγοράς; Και δεύτερον, πώς μπορούμε να αποτρέψουμε περαιτέρω ατυχήματα χρησιμοποιώντας όλα τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας; Κάθε ατύχημα συνιστά από μόνο του τεράστιο πλήγμα.

Ως πρώην εργαζόμενος στους σιδηροδρόμους, βίωσα ο ίδιος τις αλλαγές. Θα ήθελα να αναφέρω μερικά από τα προβλήματα που ως έναν βαθμό έχουν αντίκτυπο στην ασφάλεια. Στις αρχές της δεκαετίας του 1990, αντί να θεσπίσουμε τον ανταγωνισμό στους σιδηροδρόμους, θα έπρεπε καταρχάς να ξεκινήσουμε τη διαδικασία τεχνικής εναρμόνισης. Θα έπρεπε τη δεκαετία του 1990 να είχαμε ξεπεράσει όλα τα προβλήματα που ανέφερε ο κ. Kallas. Θα έπρεπε να είχαμε ανοίξει την αγορά στον ανταγωνισμό μόνο με βάση την τεχνική εναρμόνιση. Ο κατακερματισμός των εταιρειών οδήγησε στο να ενέχονται πολλοί παράγοντες στο σύστημα των σιδηροδρόμων, και αυτό είναι ένα σύστημα που λειτουργεί ομαλά μόνο όταν λειτουργεί ως ενιαία οντότητα. Συνεπώς, κατά τη γνώμη μου, τα κράτη μέλη, οι σιδηροδρομικές εταιρείες, οι φορείς εκμετάλλευσης της υποδομής καθώς και η Επιτροπή, που όπως ήδη ειπώθηκε θέσπισε οδηγίες και κανονισμούς χωρίς να διεξαγάγει ενδιάμεση αξιολόγηση, έχουν όλοι τους μερίδιο ευθύνης για τα πιο πρόσφατα ατυχήματα. Η αξιολόγηση ολοκληρώθηκε μόλις πριν από λίγο καιρό. Οι σιδηροδρομικές εταιρείες έκαναν το σφάλμα να επιλέξουν λανθασμένη στρατηγική και να αναμένουν για υπερβολικά μεγάλο διάστημα ένα ευρωπαϊκό σύστημα. Επιχειρούσαν σε σταθερή βάση να μειώσουν τα κόστη, προσέλαβαν προσωπικό χωρίς το αναγκαίο επίπεδο δεξιοτήτων, όπως ήδη αναφέρθηκε, ενώ προέβλεπαν επίσης σε ελάχιστες επενδύσεις.

Υπάρχουν τρία σημεία που θα ήθελα να επισημάνω. Η χρηματοδότηση πρέπει να αυξηθεί αμέσως, προκειμένου να επιταχυνθεί το σχεδιαζόμενο πρόγραμμα εκσυγχρονισμού.

(Ο Πρόεδρος διακόπτει τον ομιλητή)

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Γενικά, οι σιδηροδρομικές μεταφορές είναι ασφαλέστερες, ταχύτερες και λιγότερο ρυπογόνες σε σύγκριση με τις οδικές μεταφορές. Εντούτοις, το 2007, περίπου 2.600 άτομα έπεσαν θύματα σιδηροδρομικών ατυχημάτων, ενώ την περασμένη χρονιά, σημειώθηκαν περισσότερα σιδηροδρομικά ατυχήματα στα οποία εμπλέκονταν επιβατικές και εμπορικές αμαξοστοιχίες.

Το πρόσφατο σιδηροδρομικό δυστύχημα στο Βέλγιο, με 20 νεκρούς και περισσότερους από 120 τραυματίες, θέτει εκ νέου στο επίκεντρο της προσοχής μας με λίαν οδυνηρό τρόπο τη σημασία της ασφάλειας των σιδηροδρομικών μεταφορών. Δυστυχώς, η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση επιδείνωσε τις χρηματοπιστωτικές δυσκολίες που αντιμετωπίζουν τόσο οι φορείς εκμετάλλευσης όσο και οι διαχειριστές της υποδομής των σιδηροδρομικών μεταφορών. Προκαλεί μερίκι ανησυχία το ότι η έλλειψη εξειδικευμένου προσωπικού και χρηματοδοτικών πόρων για την υλοποίηση του ERTMS είναι μία από τις πιθανές αιτίες του δυστυχήματος, ενώ χιλιάδες εργαζόμενοι στους σιδηροδρόμους χάνουν τις δουλειές τους. Καλώ τα κράτη μέλη και την Επιτροπή να λάβουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου:

1. να εκσυγχρονίσουν τη σιδηροδρομική υποδομή και το υφιστάμενο τροχαίο υλικό για να κατοχυρώσουν αποδοτικές και ασφαλείς σιδηροδρομικές μεταφορές,
2. να δώσουν προτεραιότητα στις επενδύσεις που απαιτούνται για την ασφάλεια των σιδηροδρομικών μεταφορών, και
3. να αναπτύξουν νέες υποδομές σιδηροδρομικών μεταφορών και να εφαρμόσουν το ERTMS.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, τα πρόσφατα καταστροφικά σιδηροδρομικά δυστυχήματα που έπληξαν την Ευρώπη –στο Βέλγιο σήμερα, στην Ιταλία χθες– μας υποχρεώνουν να εξετάσουμε τις ατέλειες στο σύστημα και τα μέτρα που είναι πρόσφορα για τη βελτίωση των υπηρεσιών από πλευράς ασφαλείας.

Για παράδειγμα, είναι εκπληκτικό όταν αναλογίζεται κανείς ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση καθιέρωσε ένα ενδεδειγμένο σύστημα παρακολούθησης της σιδηροδρομικής κυκλοφορίας –το ERTMS– ήδη το 2000, και ότι, παρά ταύτα, δέκα χρόνια μετά, το σύστημα έχει υιοθετηθεί από ελάχιστα μόνο κράτη μέλη.

Ακόμη και σήμερα, υπάρχουν περισσότερα από 20 διαφορετικά συστήματα ασφαλείας των σιδηροδρόμων στην επικράτεια της ΕΕ και είναι σαφές ότι αυτό μπορεί να προκαλέσει προβλήματα, ιδιαίτερα στις διεθνείς σιδηροτροχιές.

Είναι αλήθεια ότι η προσαρμογή της σιδηροδρομικής υποδομής και του τροχαίου υλικού του ευρωπαϊκού συστήματος θα συμπεριλάβει τεχνικές και οικονομικές αξιολογήσεις και καθήκοντα, τα οποία αναπόφευκτα θα πρέπει να τα διαχειριστούν εταιρείες του κλάδου. Ωστόσο, δεν μπορούμε να μην παρατηρήσουμε ότι η ευρωπαϊκή νομοθεσία δεν θέτει ημερομηνία κατά την οποία οι εθνικές γραμμές θα πρέπει να έχουν προσαρμοστεί στο σύστημα ERTMS και ότι δίνει στα κράτη μέλη την εξουσία να καθορίζουν τις ανάγκες τους σε τροχαίο υλικό.

Θα ήταν καλύτερο να επιβληθούν και να καθοριστούν ημερομηνίες, να δοθούν κίνητρα μέσω επενδύσεων ή ακόμη καλύτερα να αποσυρθούν οι επενδύσεις από εκείνους που δεν προσαρμόζονται στα έργα υποδομής ή που αγοράζουν τροχαίο υλικό το οποίο δεν χρησιμοποιεί αυτά τα συστήματα.

Το άλλο επιχείρημα είναι ότι η διαλειτουργικότητα και η ολοκλήρωση της εσωτερικής αγοράς δεν θα πρέπει να επιβραδυνθούν. Σήμερα, έχουμε μια ανεξάρτητη εθνική αρχή ασφάλειας των σιδηροδρόμων, η οποία θα πρέπει να επαληθεύσει την έγκριση των ενδεδειγμένων συστημάτων ασφάλειας. Συνεπώς, θα πρέπει να οριστεί ότι τα πιστοποιητικά ασφάλειας πρέπει να εξασφαλίζονται ως προϋπόθεση για την χορήγηση αδειών λειτουργίας.

Επιπλέον, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι, κοιτώντας τη μελλοντική προοπτική μιας ελεύθερης κοινής σιδηροδρομικής αγοράς, οι εποπτικές εξουσίες του Ευρωπαϊκού Οργανισμού Σιδηροδρόμων πρέπει να ενισχυθούν σε κεντρικό επίπεδο.

Debora Serracchiani (S&D). – (IT) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, μετά το πρόσφατο σιδηροδρομικό δυστύχημα στις Βρυξέλλες, στο οποίο αναφέρθηκαν πολλοί συνάδελφοι, το ενδιαφέρον επικεντρώθηκε για μία ακόμη φορά στην ασφάλεια των σιδηροδρόμων.

Η οδηγία 2004/49/EK σχετικά με την ασφάλεια των σιδηροδρόμων ορίζει γενικά ότι οι σιδηροδρομικές επιχειρήσεις και οι διαχειριστές υποδομής θα πρέπει να έχουν την πλήρη ευθύνη για την ασφάλεια του συστήματος, ο καθένας στον δικό του τομέα.

Στη συγκεκριμένη περίπτωση του δυστυχήματος που συνέβη στο Βέλγιο, η αιτία φαίνεται να είναι ανθρώπινο λάθος. Θα περιμένουμε, βέβαια, τις έρευνες. Φαίνεται, πάντως, πως το τρένο δεν ήταν εφοδιασμένο με αυτόματο σύστημα πέδησης.

Γνωρίζει η Επιτροπή ποια δίκτυα και ποια τρένα στα κράτη μέλη δεν είναι εφοδιασμένα με αυτήν τη συσκευή ασφαλείας; Επιπλέον, προτίθεται να εκπονήσει νομοθετική πρόταση, ούτως ώστε να διασφαλίσει ότι ολόκληρο δίκτυο της Ένωσης θα εφοδιαστεί με αυτό το σύστημα;

Śławomir Witold Nitras (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να εκφράσω τα συλλυπητήριά μου στις οικογένειες των θυμάτων. Θα ήθελα να μιλήσω για κάτι το οποίο θεωρώ πολύ σημαντικό και το οποίο δεν ειπώθηκε εδώ. Διεξάγεται μια συζήτηση εδώ που, από πολλές απόψεις, είναι δικαιολογημένη. Έχω και εγώ τις δικές μου ξεκάθαρες απόψεις για το θέμα. Πιστεύω ότι μια απορρυθμισμένη αγορά είναι αισθητά καλύτερη από μια αγορά που κυριαρχείται από κρατικές επιχειρήσεις, θα ήθελα όμως να μιλήσω για κάτι που είναι σημαντικό στο πλαίσιο αυτής της συζήτησης.

Αυτή η διαμάχη δεν αφορά μόνο το αν μια επιχείρηση είναι κρατική ή ιδιωτική· αφορά επίσης το αν η αγορά είναι μια ελεύθερη ή μία περιορισμένη, ρυθμιζόμενη αγορά, πράγμα που συχνά σημαίνει στην πράξη ότι σε πολλά κράτη μέλη υπάρχει μονοπώλιο που το κατέχει μία και μοναδική κρατική επιχείρηση. Υπάρχουν πάμπολλα συστήματα σιδηροδρόμων και δεν διαφέρουν μόνο σε κάθε κράτος μέλος, αλλά σε πολλές περιπτώσεις, χρησιμοποιούνται διαφορετικά συστήματα σε ένα και το αυτό κράτος μέλος, τα δε συστήματα για τα οποία συζητάμε συχνά αποτελούν διοικητικό φραγμό προστατευτισμού, τα οποία δημιουργήθηκαν μόνο και μόνο για να προστατεύσουν τη μονοπωλιακή επιχείρηση εντός της εθνικής αγοράς. Σε πολλές περιπτώσεις, δεν επιτρέπονται συγκεκριμένος εξοπλισμός και μηχανές έλξης, μόνο και μόνο για να περιοριστεί η δυνατότητα ανταγωνιστή άλλης χώρας ή ιδιωτικού ανταγωνιστή να εισέλθει στην αγορά. Η συνέπεια αυτού του πράγματος είναι η θέσπιση πάμπολλων διαφορετικών συστημάτων και η ανάδυση προβλημάτων ασφαλείας.

Αν κοιτούσατε την κατανομή των διαρθρωτικών ταμείων για έργα υποδομής στα νέα κράτη μέλη, θα βλέπατε ότι σε εκείνες τις χώρες στην πράξη δεν υπάρχουν καθόλου χρήματα για σιδηροδρομικές υποδομές. Οι διαχειριστές που υποτίθεται ότι συμπληρώνουν αιτήσεις και ζητούν χρήματα δεν ενδιαφέρονται στο ελάχιστο γι' αυτό. Βρισκόμαστε αντιμέτωποι με ένα μοντέλο όπου πολλά κράτη μέλη δεν θέλουν την παραμικρή αλλαγή στους σιδηροδρόμους τους, έτσι ώστε ο ανταγωνισμός που προέρχεται από άλλες χώρες ή την ιδιωτική αγορά, για παράδειγμα, να βρίσκεται σε δυσχερή θέση. Συνεπώς, η ασφάλεια και η ανταγωνιστικότητα πλήττονται από αυτό.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Το τραγικό δυστύχημα στο Buizingen μάς υποχρεώνει όλους –περιλαμβανομένης της Ευρώπης– να διενεργήσουμε έρευνα. Αυτή η τραγωδία κόστισε τη ζωή σε 18 ανθρώπους, και το οφείλουμε σε εκείνα τα θύματα να αντλήσουμε σύντομα διδάγματα από το καταστροφικό δυστύχημα και να διασφαλίσουμε ότι θα κατοχυρωθεί η ασφάλεια στις βελγικές και τις ευρωπαϊκές σιδηροδρομικές γραμμές.

Όπως γνωρίζουμε, και ήδη το είπατε, δεν φταίει η Ευρώπη που το αυτόματο σύστημα πέδησης δεν έχει ακόμα εγκατασταθεί πλήρως στο Βέλγιο. Ωστόσο, αυτό δεν σημαίνει ότι δεν επιβάλλεται να δράσει τώρα η Ευρώπη· το εντελώς αντίθετο. Ζητούμε ρητά και από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να διεξαγάγει τώρα μια αξιολόγηση, η οποία πρέπει να δώσει τις απαντήσεις σε αρκετά πολύ ειδικά ερωτήματα. Για παράδειγμα, όπως γνωρίζετε, υποχρεώσαμε τις σιδηροδρομικές εταιρείες –περιλαμβανομένων των ιδιωτικών εταιρειών– να εξοπλίσουν πλήρως τις αμαξοστοιχίες τους με το νέο Ευρωπαϊκό Σύστημα Ελέγχου των Τρένων (ETCS) από το 2013, ωστόσο γνωρίζουμε ήδη ότι οι σιδηροδρομικές γραμμές της Ευρώπης δεν θα έχουν εξοπλιστεί με αυτό το σύστημα μέχρι τότε.

Θέλω να παραθέσω δύο στοιχεία. Επί του παρόντος, κύριε Επίτροπε, μόλις 2.800 χιλιόμετρα σιδηροδρόμου σε ολόκληρη την Ευρώπη έχουν εφοδιαστεί με αυτό το νέο ευρωπαϊκό σύστημα ασφάλειας. Μόνο το βελγικό σιδηροδρομικό δίκτυο, με τα 3.400 χιλιόμετρα που περιλαμβάνει, είναι μεγαλύτερο από αυτό. Συνεπώς, είναι σαφές ότι εμείς στην Ευρώπη δεν είμαστε έτοιμοι γι' αυτό και, επομένως, τα τρένα μας θα αδυνατούν ή θα έχουν περιορισμένες δυνατότητες να επικοινωνήσουν με αυτές τις νέες εγκαταστάσεις σηματοδότησης. Αυτό επιτάσσει διεξοδική αξιολόγηση.

Κύριε Επίτροπε, πρέπει επίσης να τολμήσουμε να διερευνήσουμε αν ο προσεχής ανταγωνισμός μεταξύ των σιδηροδρομικών εταιρειών αύξησε ενδεχομένως την πίεση στο προσωπικό. Μήπως θα πρέπει να θεσπίσουμε επιτρεπόμενα όρια συνεχούς μηχανοδηγησης και χρόνους ανάπαυσης για μηχανοδηγούς σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως πράξαμε για τους οδηγούς φορτηγών; Εν ολίγοις, αυτό το ατύχημα υποχρεώνει την Ευρωπαϊκή Ένωση να επανεξετάσει τη στάση της και να διεξαγάγει αξιολόγηση, θα πρέπει δε να υπάρχει η προθυμία και η πολιτική βούληση να γίνουν προσαρμογές, εφόσον είναι ανάγκη.

Michael Cramer (Verts/ALE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κύριε Επίτροπε, σε αυτό το φρικτό δυστύχημα ενεπλάκησαν δύο σιδηροδρομικές μηχανές έλξης της SNCB, της βελγικής εταιρείας σιδηροδρόμων, σε ένα κρατικό σιδηροδρομικό δίκτυο. Δεν υφίσταται κανένας ανταγωνισμός στην αγορά σιδηροδρομικών επιβατικών μεταφορών στο Βέλγιο. Κατά συνέπεια, αυτό δεν έχει καμία σχέση με τον ανταγωνισμό ή με το άνοιγμα του δικτύου. Το θέμα αφορά αποκλειστικά τις ανεπαρκείς προδιαγραφές ασφάλειας. Ο κ. Grosch επεσήμανε ήδη ότι η τεχνολογία αυτόματης ακινητοποίησης μιας αμαξοστοιχίας όταν αυτή παραβιάσει κόκκινο σηματοδότη υφίσταται για περισσότερο από 20 χρόνια. Το ερώτημα είναι: γιατί δεν εγκαταστάθηκε;

Αυτό επίσης δεν έχει καμία σχέση με το Ευρωπαϊκό Σύστημα Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας (ERTMS). Ήμουν ο εισηγητής για το ERTMS. Αντιπροσωπεύει ένα όραμα για το μέλλον, δεν απαλλάσσει όμως τα κράτη μέλη από την ευθύνη να θεσπίσουν μέτρα ασφάλειας τα οποία είναι ήδη διαθέσιμα σε εθνικό επίπεδο. Αυτό είναι καθήκον κάθε επιμέρους χώρας.

Συνεπώς, το ερώτημα που πρέπει να θέσουμε είναι γιατί το Βέλγιο δεν επένδυσε σε αυτό το σύστημα ασφάλειας τα τελευταία 20 χρόνια. Αν είχαν κατασκευάσει έναν αυτοκινητόδρομο που υπολειπόταν κατά ένα ή δύο χιλιόμετρα, θα είχαν τα διπλάσια ή τριπλάσια χρήματα που απαιτούνται για να εγκαταστήσουν αυτά τα συστήματα ασφάλειας και να αποφύγουν ατυχήματα όπως αυτό. Αυτή δεν ήταν η πρώτη φορά που μια αμαξοστοιχία παραβίασε κόκκινο σηματοδότη. Ήταν απλώς η πρώτη φορά που αυτό οδήγησε σε ένα τέτοιο φρικτό δυστύχημα.

Siim Kallas, Αντιπρόεδρος της Επιτροπής. – (EN) Κύριε Πρόεδρε, αυτή βέβαια η συζήτηση που ξεκίνησε τώρα με το τραγικό δυστύχημα στο Βέλγιο θα αποτελέσει μέρος της συνολικής μας συζήτησης για την ασφάλεια των σιδηροδρόμων και την ανάπτυξη των μεταφορών στην Ευρώπη. Η Επιτροπή ετοιμάζει μια Λευκή Βίβλο για το μέλλον των μεταφορών, όπου λαμβάνονται σοβαρά υπόψη όλες οι πτυχές ασφάλειας όλων των μέσων μεταφορών, περιλαμβανομένου του σιδηροδρόμου – ο οποίος εξακολουθεί να αποτελεί, όπως ειπώθηκε πολλές φορές, ένα από τα ασφαλέστερα μέσα μεταφορών.

Είναι επίσης σημαντικό να συζητήσουμε τώρα για τη νομοθετική δέσμη για τους σιδηροδρόμους – την πρώτη αναθεώρηση της νομοθετικής δέσμης για τους σιδηροδρόμους – και σίγουρα θα εργαστούμε επ' αυτού και θα το εξετάσουμε.

Θα ήθελα μόνο να κάνω ορισμένες πραγματολογικές παρατηρήσεις. Το Ευρωπαϊκό Σύστημα Διαχείρισης της Σιδηροδρομικής Κυκλοφορίας (ERTMS) σχεδιάστηκε με την πρόθεση να υπάρξει διαλειτουργικότητα των σιδηροδρόμων. Είναι προφανές πως πρόκειται για ένα καλό σύστημα το οποίο έχει πολύ σοβαρά στοιχεία ασφάλειας. Ωστόσο, η ασφάλεια εξακολουθεί να παραμένει αρμοδιότητα των κρατών μελών, ασχέτως του συστήματος που χρησιμοποιείται. Το ERTMS, όμως, προχωρεί πολύ καλά.

Τα διευρωπαϊκά δίκτυα μεταφορών: και πάλι θα το συζητήσουμε προσεχώς. Αυτό το συγκεκριμένο έργο αφορά την ανάπτυξη ενός συστήματος διαχείρισης της κυκλοφορίας. Το 2020, 20.000 χιλιόμετρα σιδηροδρόμων θα χρησιμοποιούν αυτό το σύστημα στην Ευρώπη, περιλαμβανομένου του Βελγίου.

Αυτό συνεχίζεται: στους σιδηροδρόμους, όμως, τα πράγματα θέλουν τον χρόνο τους και οι επενδύσεις είναι τεράστιες, το δε 85% των χρημάτων του διευρωπαϊκού δικτύου μεταφορών χρησιμοποιείται ειδικά για τη βελτίωση των σιδηροδρόμων, περιλαμβανομένου του ERTMS. Βέβαια, θα ήμουν πολύ ευτυχής αν, με την στήριξη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, μπορέσουμε να αυξήσουμε τη χρηματοδότηση των επενδύσεων για τα δίκτυα μεταφορών. Αυτό θα είναι πολύ σημαντικό.

Αλλά και πάλι, βέβαια, ο ανθρώπινος παράγοντας είναι πάντοτε κρίσιμος. Και καθώς μιλάμε για προδιαγραφές ασφάλειας, υπάρχει ένα πρότυπο – το οποίο είναι ο κόκκινος σηματοδότης – που σημαίνει ότι πρέπει να σταματήσουμε.

Αυτή η προδιαγραφή υφίσταται από τον 19ο αιώνα. Επομένως, αν λέμε τώρα ότι θα υπάρξει ένα 100% ασφαλές σύστημα πέδησης που αποφεύγει το ανθρώπινο σφάλμα – αυτό δεν είναι αλήθεια. Υπάρχει πάντοτε μια μικρή πιθανότητα ανθρώπινου σφάλματος. Η δε ανθρώπινη ευθύνη είναι πολύ σημαντική.

Θα ήθελα να κάνω άλλη μία παρατήρηση για την ελευθέρωση και τις δημόσιες υπηρεσίες: αυτά είναι δύο διαφορετικά πράγματα. Κανένας δεν εμποδίζει τα κράτη να παρέχουν καλές δημόσιες υπηρεσίες, ακόμη και στο πλαίσιο της ελευθέρωσης. Οι ευρωπαϊκοί κανόνες επιτρέπουν την παροχή στήριξης –το επιτρέπουν τα κράτη– και αυτή η ελευθέρωση δεν αποκλείει τις καλές δημόσιες υπηρεσίες.

Πρόεδρος. – Η συζήτηση έληξε.

Γραπτές δηλώσεις (άρθρο 149)

Herbert Dorfmann (PPE), γραπτώς. – (DE) Το τραγικό σιδηροδρομικό δυστύχημα στο Βέλγιο προσέγκυσε το ενδιαφέρον της κοινής γνώμης όσον αφορά την ασφάλεια των σιδηροδρόμων. Η ασφάλεια του τροχαίου υλικού πρέπει να βελτιωθεί, καθώς και η ασφάλεια των συστημάτων σηματοδότησης. Υπάρχουν πολλοί πλήρως απηρχαιωμένοι καλοί συρμοί, ιδιαίτερα στους σιδηροδρόμους της Ευρώπης. Το ατύχημα στην Ιταλία την περασμένη χρονιά κατέδειξε τις πιθανές συνέπειες αυτού του πράγματος. Δυστυχώς η ΕΕ έπραξε ελάχιστα μέχρι τώρα για να υποχρεώσει τους φορείς σιδηροδρομικών εμπορευματικών μεταφορών να αναβαθμίσουν το τροχαίο υλικό τους σε ένα αποδεκτό επίπεδο προδιαγραφών ασφαλείας. Είναι σημαντικό να θυμόμαστε ότι επικίνδυνα εμπορεύματα επίσης μεταφέρονται σιδηροδρομικώς, πράγμα που μπορεί να έχει ολέθριες συνέπειες σε περίπτωση ατυχήματος. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, απαιτώ υψηλότερες προδιαγραφές ασφαλείας στους σιδηροδρόμους.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Η τραγωδία που βύθισε το Βέλγιο στο τρέχον πένθος συνέβη αναμφίβολα για λόγους που έχουν να κάνουν με τα ειδικά χαρακτηριστικά αυτής της χώρας, όπως τόνισαν πολλοί φλαμανδοί συναδέλφοι βουλευτές του ΕΚ σήμερα. Εναπόκειται στην έρευνα να καθορίσει την έκταση στην οποία αυτά τα χαρακτηριστικά ευθύνονταν για την τραγωδία.

Ωστόσο, όντως είχε μια ιδιαίτερη, θεμελιώδη αιτία: την ελευθέρωση των σιδηροδρομικών μεταφορών και τον διαχωρισμό της διαχείρισης του δικτύου από τη διαχείριση των σιδηροδρομικών μεταφορών. Επομένως, το δίκτυο, η ποιότητα και η ασφάλειά του θυσιάστηκαν χάριν του κέρδους των μεταφορέων, που θεωρούν υπερβολικά υψηλά τα διόδια που τους επιβάλλονται, ενώ θυσιάζεται η αντικατάσταση και ο εκσυγχρονισμός των τρένων. Τα δρομολόγια και η συχνότητα των υπηρεσιών σήμερα ανταποκρίνονται στη λογική της κερδοφορίας και όχι πλέον στις ανάγκες των χρηστών. Παρόλο που χρησιμοποιούνται σε τακτή βάση, ορισμένες γραμμές τίθενται εκτός λειτουργίας, διότι δεν είναι αρκούντως επικερδείς. Άλλες παραμένουν σε λειτουργία, ενώ η κοινή λογική λέει πως δεν θα έπρεπε. Οι καθυστερήσεις γίνονται κανόνας, μεταξύ άλλων, στην περίπτωση των υπηρεσιών του TGV.

Στο φιλελεύθερο σύστημά σας, οι πολίτες που παίρνουν το τρένο δεν θεωρούνται πελάτες που πρέπει να χαίρουν σεβασμού· εξακολουθούν να είναι χρήστες-φορολογούμενοι τους οποίους μπορεί κάποιος να μεταχειρίζεται αγγελαία. Όπως ισχύει με όλες τις δραστηριότητες που ελευθερώσατε, σήμερα πληρώνουμε ολοένα και περισσότερα για μια υπηρεσία που χειροτερεύει ολοένα και περισσότερο, για να μην πω ότι δυστυχώς γίνεται ολοένα και πιο επικίνδυνη.

Marian-Jean Marinescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Λαμβανομένου υπόψη του τραγικού δυστυχήματος στις Βρυξέλλες, βρισκόμαστε για μία ακόμη φορά αντιμέτωποι με το ζήτημα ότι τα κράτη μέλη δεν έχουν εναρμονίσει ακόμη πλήρως τα σιδηροδρομικά συστήματα ασφαλείας τους, παρόλο που η οδηγία 2004/49/ΕΚ καθορίζει με σαφήνεια κοινές προδιαγραφές για δείκτες ασφαλείας και πληροί πλήρως και συνολικά τις απαιτήσεις ασφαλείας, μεταξύ άλλων, για την υποδομή και τη διαχείριση της κυκλοφορίας. Το μείζον πρόβλημα είναι στην πράξη ένα αυστηρά χρηματοδοτικό ζήτημα: η διάρκεια ζωής των σιδηροδρομικών υποδομών και του τροχαίου υλικού, περιλαμβανομένων των συστημάτων σηματοδότησης, είναι εξαιρετικά μεγάλη. Σε αυτές τις περιστάσεις, θα ήταν επιθυμητό τα κράτη μέλη να κοιτάξουν πέρα από αυτό το χρηματοδοτικό ζήτημα, παρά την κρίση, και να εξετάσουν την επιτάχυνση της εφαρμογής διαλειτουργικών συστημάτων, καθώς και να επενδύσουν περισσότερα στη σιδηροδρομική υποδομή και στα συστήματα σηματοδότησης τόσο για την υποδομή όσο και για το τροχαίο υλικό.

Η εξοικονόμηση που γίνεται σε χρήματα μέσω της αναβολής της ανανέωσης και του εκσυγχρονισμού του τροχαίου υλικού και των σιδηροδρομικών υποδομών μπορεί, όπως σε αυτήν την περίπτωση, να καταλήξει δυστυχώς σε τραγικά δυστυχήματα, τα οποία προκάλεσαν όχι μόνο τεράστια οικονομική ζημία, αλλά και την απώλεια ανθρώπινων ζωών, πράγμα που είναι απαράδεκτο. Θα ήθελα αυτήν τη δύσκολη ώρα να εκφράσω τα θερμά μου συλλυπητήρια στις οικογένειες που επλήγησαν και ελπίζω ότι αυτού του είδους η τραγωδία δεν θα ξανασυμβεί ποτέ πια.

(Η συνεδρίαση διακόπτεται στις 11.25 και συνεχίζεται στις 11.30)

ΠΡΟΕΔΡΙΑ: ΣΤΑΥΡΟΣ ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ*Αντιπρόεδρος***6. Έγκριση των Συνοπτικών Πρακτικών της προηγούμενης συνεδρίασης***(Εγκρίνονται τα Συνοπτικά Πρακτικά της προηγούμενης συνεδρίασης)*

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Κύριε Πρόεδρε, δεν θέλω να επανέλθω σε ένα λυπηρό περιστατικό που συνέβη χθές σε τούτο το Σώμα, ένα περιστατικό το οποίο δεν είναι αντάξιο αυτού του Κοινοβουλίου και κατά τη διάρκεια του οποίου εκτοξεύθηκαν προσβολές κατά του κ. Van Rompuy. Ο Πρόεδρος του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου είναι απολύτως ικανός να υπερασπιστεί τον εαυτό του, όμως δεν πρόκειται να ανεχθώ να υποστηρίζει ο οποιοσδήποτε, σε τούτο το Σώμα, ότι η χώρα μου είναι «μη χώρα». Είναι μια ιδρυτική χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η οποία μάλιστα πολύ σύντομα θα αναλάβει την Προεδρία. Δεν αντιλαμβάνομαι πώς είναι δυνατόν, σε τούτο το Σώμα, να πέφτει κανείς τόσο χαμηλά ώστε να δηλώνει τέτοια πράγματα· απαιτώ λοιπόν μια συγγνώμη, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα)

Gerard Batten (EFD). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επί της διαδικασίας, θα ήθελα να μου δοθεί ο λόγος βάσει της ίδιας διάταξης του Κανονισμού σύμφωνα με την οποία δόθηκε ο λόγος στην κυρία, για να αναφερθεί στον συνάδελφό μου Nigel Farage.

Αυτό λέγεται πολιτική. Ενώ έχετε επιβάλει τη Συνθήκη της Λισαβόνας στις χώρες μας χωρίς να ζητηθεί η γνώμη των πολιτών, όταν ο συνάδελφός μου λέει κάτι γι' αυτό, που δεν αρέσει σε ορισμένους, τότε διαμαρτύρονται. Αυτό λέγεται πολιτική. Αυτό είχαμε στη χώρα μας προτού η Ευρωπαϊκή Ένωση καταστρέψει τη δημοκρατία μας, καλό είναι λοιπόν να συνηθίσετε να ακούτε την αντιπολίτευση σε αυτόν τον χώρο.

Πρόεδρος. – Κύριε Batten, η προηγούμενη δήλωση αποτελεί απάντηση σε κάτι που είχε λεχθεί χθές στο Σώμα. Πραγματοποιήθηκε λοιπόν με βάση αυτήν τη διάταξη του Κανονισμού. Δεν αποτελούσε παρέμβαση επί της διαδικασίας. Ως εκ τούτου, η παρέμβασή σας επί της διαδικασίας είναι άτοπη.

7. Ώρα των ψηφοφοριών

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι οι ψηφοφορίες.

*(Για τα αποτελέσματα και λοιπές πληροφορίες επί της ψηφοφορίας: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά)***7.1. Επενδυτικά προγράμματα σε ενεργειακές υποδομές στην Ευρωπαϊκή Κοινότητα (A7-0016/2010, Adina-Ioana Vălean)****7.2. Κατάσταση στην Ουκρανία (B7-0116/2010)**

- Πριν από την ψηφοφορία της παραγράφου 4α:

Cristian Dan Preda, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (FR) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να καταθέσω την ακόλουθη τροπολογία: «Ζητεί από τις ουκρανικές αρχές, τονίζοντας ότι η Ουκρανία έχει επικυρώσει τη σύμβαση-πλαίσιο του Συμβουλίου της Ευρώπης για την προστασία των εθνικών μειονοτήτων και τον Ευρωπαϊκό Χάρτη για τις περιφερειακές ή μειονοτικές γλώσσες, να προβούν σε περαιτέρω προσπάθειες προσέγγισης των μειονοτικών κοινοτήτων της χώρας, ενσωματώνοντάς τις στις πολιτικές εξελίξεις της Ουκρανίας και υποστηρίζοντας πλήρως το δικαίωμα της εκπαίδευσης των μειονοτήτων στη δική τους γλώσσα».

Ο λόγος είναι πολύ απλός: πρέπει να αξιοποιήσουμε τη μετεκλογική περίοδο για να επισημάνουμε ότι η εξωτερική πολιτική της Ένωσης στηρίζεται στον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιλαμβανομένων των δικαιωμάτων των μειονοτήτων.

(Η προφορική τροπολογία κρατείται)

- Πριν από την ψηφοφορία της παραγράφου 14:

Michael Gahler, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, αν γίνει δεκτή η προφορική μου τροπολογία, δεν χρειαζόμαστε ψηφοφορία κατά τμήματα. Η τροπολογία έχει ως εξής:

(EN) «καλεί την Επιτροπή να εναρμονίσει στενά το εθνικό ενδεικτικό πρόγραμμα 2011-2013 με την ατζέντα σύνδεσης».

(DE) Στο αρχικό κείμενο, στη μορφή που έχει αυτήν τη στιγμή, δηλώνεται το ακριβώς αντίστροφο, και πρόκειται για λάθος.

(Η προφορική τροπολογία κρατείται)

- Πριν από την ψηφοφορία της παραγράφου 15:

Michael Gahler, εξ ονόματος της Ομάδας PPE. – (DE) Κύριε Πρόεδρε, πρόκειται για απλή πραγματολογική διόρθωση. Η νέα διατύπωση είναι η ορθή. Στο αρχικό κείμενο, η παραπομπή ήταν εσφαλμένη. Δεν χρειάζεται να σας διαβάσω το κείμενο, μιας και έχετε την πρόταση μπροστά σας γραπτώς.

(Η προφορική τροπολογία κρατείται)

7.3. Προτεραιότητες του Κοινοβουλίου για το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (Γενεύη, 1-26 Μαρτίου 2010) (B7-0119/2010)

- Πριν από την ψηφοφορία:

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra (PPE). – (ES) Κύριε Πρόεδρε, εχθές, κατά τη διάρκεια της συζήτησης για την πρόταση ψηφίσματος επί της οποίας καλούμαστε να ψηφίσουμε, εκφράσαμε τη λύπη μας για τον θάνατο του Orlando Zapata Tamayo, ενός 42χρονου οικοδόμου και κουβανού πολιτικού κρατούμενου, ο οποίος εξέπνευσε μετά από απεργία πείνας, αφού είχε προηγηθεί πολυετής αυθαίρετη, άδικη, απάνθρωπη και βάνανυση φυλάκισή του.

Εχθές, στο παρόν Σώμα, η Επιτροπος Georgieva καταδίκασε με έντονο και κατηγορηματικό τρόπο το γεγονός αυτό. Σας καλώ λοιπόν, κύριε Πρόεδρε, εξ ονόματος του Κοινοβουλίου, να εκφράσετε τα συλλυπητήριά σας στην οικογένεια του κ. Zapata, η οποία δέχεται παρενοχλήσεις κατά την κηδεία του.

Σας παρακαλώ να επικοινωνήσετε με τις κουβανικές αρχές και να τους εκφράσετε την εντονότατη καταδίκη σας γι' αυτόν τον θάνατο, ο οποίος μπορούσε κάλλιστα να έχει αποφευχθεί, και τον οποίο ο επικεφαλής της Κουβανικής Επιτροπής για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα και την Εθνική Συμφιλίωση, Elizardo Sánchez, περιέγραψε ως δολοφονία υπό τον μανδύα της δικαιοσύνης. Ευελπιστώ, κύριε Πρόεδρε, ότι ο θάνατος αυτός θα δώσει τροφή για σκέψη σε όσους, λόγω καλής πίστης ή αφέλειας, επιθυμούν να μεταβληθεί η κοινή θέση του Συμβουλίου, μια έντιμη θέση η οποία αποβλέπει απλώς στη διασύνδεση οποιασδήποτε βελτίωσης των σχέσεων με το νησί με τα ανθρώπινα δικαιώματα και τις θεμελιώδεις ελευθερίες, οι οποίες, όπως διαπιστώνουμε, συνεχίζουν να παραβιάζονται.

(Χειροκροτήματα)

- Μετά την ψηφοφορία της τροπολογίας 3:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, προτείνω μια προφορική τροπολογία για τη διενέργεια ψηφοφορίας κατά τμήματα επί της παραγράφου 10, όσον αφορά το ακόλουθο απόσπασμα: «θεωρεί ότι δεν ενδείκνυται η ένταξη της έννοιας αυτής στο πρωτόκολλο περί συμπληρωματικών κανόνων για τον ρατσισμό, τις φυλετικές διακρίσεις, την ξενοφοβία και τις παντός είδους διακρίσεις». Πρέπει να πραγματοποιηθεί ψηφοφορία κατά τμήματα ως προς αυτό το κεντρικό στοιχείο, καθότι συνδυάζουμε όλες αυτές τις πτυχές και δεν διευκρινίζουμε ότι πρέπει να καταπολεμήσουμε τις διακρίσεις κατά των θρησκευτικών μειονοτήτων εξίσου σθεναρά με όλες τις υπόλοιπες μορφές διακρίσεων. Είναι απαράδεκτο τα μέτρα για την καταπολέμηση των διακρίσεων κατά των θρησκευτικών μειονοτήτων να είναι λιγότερο αυστηρά. Ως εκ τούτου, πρέπει να μας δοθεί εν προκειμένω η δυνατότητα να ψηφίσουμε κατά τμήματα.

Το αίτημα για ψηφοφορία κατά τμήματα δεν κρατείται.

- Πριν από την ψηφοφορία της παραγράφου 20:

Elmar Brok (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα και εγώ να ζητήσω τη διενέργεια ψηφοφορίας κατά τμήματα όσον αφορά τη διαγραφή των λέξεων «θέσεις της ΕΕ» από την τελευταία περίοδο. Το κείμενο πρέπει λοιπόν να αναφέρει: «Ζητεί να περιληφθούν στο διάλογο της ΕΕ με τις δύο πλευρές και σε πολυμερή φόρα οι συστάσεις και οι σχετικές παρατηρήσεις». Διαγράφονται δηλαδή οι λέξεις «θέσεις της ΕΕ». Ζητώ να διενεργηθεί εν προκειμένω ψηφοφορία κατά τμήματα.

Το αίτημα για ψηφοφορία κατά τμήματα δεν κρατείται.

7.4. "Πεκίνο, 15 χρόνια μετά" - Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων

7.5. Προβλέψεις εσόδων και δαπανών για τον διορθωτικό προϋπολογισμό 1/2010 (Τμήμα I, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο) (A7-0017/2010, Vladimír Maňka)

7.6. Η Πράσινη Βίβλος σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (A7-0014/2010, Maria do Céu Patrão Neves)

8. Ανακοίνωση κοινών θέσεων του Συμβουλίου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

9. Αιτιολογήσεις ψήφου

Πρόεδρος. – Το επόμενο σημείο είναι οι προφορικές αιτιολογήσεις ψήφου.

Zoltán Balczó (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, θα ήταν εύκολο να γίνει διακοπή δύο λεπτών, καθώς υπάρχει κόσμος που αποχωρεί από την Αίθουσα; Ή, έστω, διακοπή ενός λεπτού;

Έκθεση: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Ο στόχος του κανονισμού είναι θετικός: συνίσταται στη συλλογή πληροφοριών από τα κράτη μέλη σχετικά με τις ενεργειακές υποδομές, την οργάνωσή τους και τη διάθεσή τους σε οικονομικούς παράγοντες σε κοινοτικό επίπεδο. Κατ' αυτόν τον τρόπο παρεμβαίνει –ορθώς– στη λειτουργία της αγοράς. Ωστόσο, το Κοινοβούλιο έχει δεχτεί μια πρωτοβουλία η οποία είναι εκ διαμέτρου αντίθετη προς αυτό, φτάνει μάλιστα στο σημείο να θεωρήσει ότι αυτός είναι ο πολιτικός σκοπός του κανονισμού. Αναφέρω επί λέξει: «Τα μέτρα που προτείνονται ή λαμβάνονται σε ενωσιακό επίπεδο θα πρέπει να είναι ουδέτερα και να μην ισοδυναμούν με παρεμβάσεις στη λειτουργία της αγοράς.» Η πλειονότητα των μελών αυτού του Κοινοβουλίου δεν έχει διδαχθεί τίποτε από την παγκόσμια χρηματοπιστωτική και οικονομική κρίση. Εξακολουθεί να υποστηρίζει νεοφιλελεύθερα δόγματα και, ακόμη και σε αυτόν τον στρατηγικό τομέα, εμπιστεύεται την αυτορρύθμιση της αγοράς. Αυτό είναι απαράδεκτο, γι' αυτό και καταψήφισα την πρόταση ψηφίσματος.

Peter Jahr (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, η ύπαρξη υποδομών που να λειτουργούν εύρυθμα στην Ευρωπαϊκή Ένωση αποτελεί αποφασιστικό παράγοντα για την προσδόκιμη ανάπτυξη της ευημερίας. Παράλληλα με την επισιτιστική ασφάλεια και μια κοινή εξωτερική πολιτική και πολιτική ασφάλειας, η ενεργειακή πολιτική διαδραματίζει κρίσιμο ρόλο. Γι' αυτόν και μόνο τον λόγο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο επιβάλλεται όχι μόνο να λάβει μέρος στη συναφή συζήτηση, αλλά και να έχει δικαίωμα συναπόφασης. Ως εκ τούτου, καλώ την Επιτροπή να θέσει τέρμα στην πολιτική αποκλεισμού που εφαρμόζει και να εκχωρήσει δικαίωμα συναπόφασης στο Κοινοβούλιο.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, θα είμαι πολύ σύντομος. Η όλη ιδέα είναι πολύ σωστή. Συμφωνώ ιδιαίτερα με την έμφαση στην οικολογική πτυχή. Μιας και μιλάμε γι' αυτό το θέμα, είναι καλό να είμαστε συνεπείς. Ακριβώς αυτά τα θέματα οικολογίας και προστασίας του περιβάλλοντος αποτέλεσαν τα σημαντικά, αντικειμενικά επιχειρήματα στα οποία στηρίχθηκε η αντίθεση στην ιδέα της κατασκευής του βόρειου αγωγού φυσικού αερίου. Αυτά ακριβώς τα δικαιολογημένα, πρακτικά και επιστημονικά τεκμηριωμένα επιχειρήματα απορρίφθηκαν λόγω του θριάμβου των πολιτικών σκοπιμοτήτων. Θεωρώ ότι, όταν υποστηρίζουμε αυτό το έργο, πρέπει να θυμόμαστε να μην είμαστε υποκριτές στην πολιτική. Στην περίπτωση του βόρειου αγωγού φυσικού αερίου, αυτό λησμονήθηκε από πολλά κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και από πολλές πολιτικές ομάδες.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Στις αρχές του 2009, ήταν φανερό ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη μέλη δεν ήταν σε θέση να συνδράμουν το ένα το άλλο σε περίπτωση διακοπών της παροχής είτε ηλεκτρισμού είτε φυσικού αερίου. Ήταν εμφανές ότι τα δίκτυα ενέργειας της ανατολικής και της δυτικής Ευρώπης δεν είναι διασυνδεδεμένα, λειτουργούν βάσει διαφορετικών παραμέτρων και δεν είναι συμβατά.

Επομένως, είναι θετικό το ότι τα κράτη και οι φορείς εκμετάλλευσης δικτύου θα παράσχουν βασικές πληροφορίες σχετικά με τις δυνατότητές τους ως προς την προμήθεια ενέργειας στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, η οποία θα μπορέσει έτσι να αξιολογήσει τις αδυναμίες των δικτύων και της πολιτικής της ΕΕ για την ενεργειακή ασφάλεια, καθώς και να ενημερώσει τις επιμέρους χώρες σχετικά με τις δυνατότητες αποθήκευσης των ενεργειακών τους συστημάτων. Από αυτήν την άποψη, εκτιμώ ότι θα πρέπει να στηρίξουμε την πρωτοβουλία του Συμβουλίου και της Επιτροπής σχετικά με την παροχή και συλλογή πληροφοριών στον τομέα της ενέργειας προς όφελος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Προτάσεις ψηφίσματος RC-B7-0116/2010

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Θα ήθελα να υπογραμμίσω ιδιαίτερα τη στήριξή μου προς την Ουκρανία για τη διενέργεια δημοκρατικών εκλογών και την παροχή στους πολίτες της δυνατότητας να εκφράσουν ελεύθερα τη βούλησή τους. Γνωρίζοντας καλά την Ουκρανία, αντιλαμβάνομαι ότι όχι μόνο η κυβέρνηση αλλά και η ίδια η κοινωνία ακολουθεί δυναμικά τον δρόμο της δημοκρατίας και της εδραίωσης των δημοκρατικών θεσμών. Ελπίζω επίσης ότι οι εκλογές αυτές θα φέρουν την Ουκρανία ακόμα πιο κοντά στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και ίσως μάλιστα να δημιουργήσουν μια ισχυρότερη γέφυρα στο πλαίσιο της συνεργασίας ΕΕ-Ρωσίας. Αισθάνομαι επίσης ικανοποίηση διότι ενδέχεται ακόμη και μια μετασοβιετική χώρα να αποκτήσει σύντομα καθεστώς απαλλαγής από την υποχρέωση θεώρησης εισόδου στις σχέσεις της με την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, το ψήφισμα σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία είναι ισορροπημένο και παρουσιάζει με αντικειμενικό τρόπο την πραγματικότητα. Απομένει μόνο να ευχηθούμε στην Ουκρανία κάθε επιτυχία για την υπέρβαση των οικονομικών της προβλημάτων και του πολύ έντονου διχασμού της κοινωνίας όσον αφορά το γεωπολιτικό μέλλον της Ουκρανίας.

Θα ήθελα επίσης να επιστήσω την προσοχή στην απόφαση του απερχόμενου προέδρου Yushchenko να τιμήσει με τον τίτλο του «Εθνικού Ήρωα της Ουκρανίας» τον Stefan Bandera, και στο διάταγμα με το οποίο αναγνωρίζονται δύο εθνικιστικές οργανώσεις, η Οργάνωση Ουκρανών Εθνικιστών και ο Ουκρανικός Επαναστατικός Στρατός, ως συμμετοχοί στον αγώνα για την ανεξαρτησία της Ουκρανίας. Τόσο ο Stefan Bandera όσο και οι δύο αυτές οργανώσεις ευθύνονταν για εθνοτικές εκκαθαρίσεις και ωμότητες εις βάρος του πολωνικού πληθυσμού τη δεκαετία του 1940 σε τμήματα της σημερινής δυτικής Ουκρανίας. Οι εθνικιστές δολοφόνησαν 120.000 Πολωνούς. Αν και εύχομαι ό,τι καλύτερο για την Ουκρανία, ευελπιστώ ότι ο εκδιασμός του ακραίου, εγκληματικού εθνικισμού θα καταδικαστεί.

Elżbieta Katarzyna Łukacijewska (PPE). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, είχα τη χαρά να είμαι παρατηρήτρια του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου κατά τον πρώτο γύρο των προεδρικών εκλογών στην Ουκρανία. Οφείλω να πω ότι ο ουκρανικός λαός πέρασε τις εξετάσεις. Οι εκλογές υπήρξαν πολύ διαφανείς και δημοκρατικές, παρά τις αλλαγές της τελευταίας στιγμής που έγιναν στις εκλογικές διατάξεις.

Σήμερα, η Ουκρανία χρειάζεται πολιτική, διοικητική και οικονομική σταθερότητα. Ως εκ τούτου, σεβόμενοι τη δημοκρατική επιλογή του ουκρανικού λαού, οφείλουμε να στηρίξουμε και να επιταχύνουμε τα μέτρα εκείνα τα οποία θα βοηθήσουν την Ουκρανία να υπερβεί τα υφιστάμενα προβλήματα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να στείλει το σαφές μήνυμα ότι οι πύλες της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι ανοικτές για την ένταξη της Ουκρανίας. Αν η Ευρωπαϊκή Ένωση ενδιαφέρεται πραγματικά για την Ουκρανία, το πρώτο βήμα προς αυτήν την κατεύθυνση θα πρέπει να είναι η άρση της υποχρέωσης θεώρησης για τους Ουκρανούς. Ευελπιστώ ότι η έγκριση του σημερινού ψηφίσματος θα επιταχύνει τις διαδικασίες με τις οποίες θα γίνουν πράξη αυτές οι ιδέες. Γι' αυτό ψήφισα υπέρ της έγκρισης του ψηφίσματος.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Κύριε Πρόεδρε, είχα τη χαρά να είμαι παρατηρητής στις προεδρικές εκλογές της Ουκρανίας, τόσο στον πρώτο όσο και στον δεύτερο γύρο, όπως άλλωστε και πριν από αρκετά χρόνια. Θα ήθελα να δηλώσω ότι θα πρέπει να αντιμετωπίζουμε την Ουκρανία ως εταίρο, και δεν πρέπει να παρεμβαίνουμε στις προτιμήσεις του ουκρανικού εκλογικού σώματος. Κρίνω εντελώς άστοχη τη δήλωση που έγινε εχθές στο Σώμα από έναν από τους επικεφαλής της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη, από έναν φιλελεύθερο, ο οποίος δήλωσε ότι ο νέος Πρόεδρος θα είναι υποστηρικτής της Μόσχας. Ο νέος Πρόεδρος της Ουκρανίας, στην πρώτη επίσημη επίσκεψή του στο εξωτερικό μετά την ανάληψη των καθηκόντων του, θα επισκεφθεί τις Βρυξέλλες. Θα πρέπει να αξιολογούμε τους πολιτικούς της Ουκρανίας με βάση τις πράξεις τους και όχι με βάση δηλώσεις στις οποίες μπορεί να είχαν προβεί κάποτε. Η Ουκρανία πρέπει να είναι πολιτικός εταίρος μας, και πρέπει να ανοίξουμε τον δρόμο για την ένταξή της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Εκφράζω την ικανοποίησή μου για τη δήλωση του νέου Προέδρου σύμφωνα με την οποία θα ακυρώσει το διάταγμα στο οποίο αναφέρθηκε ο κ. Kalinowski, το σκανδαλώδες διάταγμα με το οποίο αναγνωρίζεται ως εθνικός ήρωας της Ουκρανίας ένας άνθρωπος ο οποίος έχει βαμμένα τα χέρια του με το αίμα πολλών χιλιάδων Πολωνών.

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL). – Κύριε Πρόεδρε, καταψήφισα το σχέδιο ψηφίσματος διότι θεωρώ κατ' αρχήν ότι προσπαθεί να αναμειχθεί στα εσωτερικά της Ουκρανίας και ότι περιέχει αντιφατικές αναφορές. Είναι απαράδεκτο από αυτή την άποψη.

Δεύτερον, γιατί θεωρώ ότι ο ουκρανικός λαός μόνον οδύνη θα έχει από τη συμμετοχή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Το συγκεκριμένο ψήφισμα προετοιμάζει το έδαφος σ' αυτή την προοπτική και βεβαίως θα υπάρχουν και αναδιρθώσεις σ' αυτή τη διαδικασία, όπως έχει γίνει σε τόσες άλλες χώρες.

Τρίτον, ένας από τους βασικούς λόγους που το καταψήφισα είναι η αναφορά στον Bandera. Πολύ καλά κάνει το ψήφισμα και αναφέρεται σ' αυτόν. Όμως, αυτή η αϊθουσα και η Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν τεράστιες ευθύνες όταν έχουμε τέτοια φαινόμενα, όχι μόνο στην Ουκρανία αλλά και σε άλλες χώρες, στις Βαλτικές χώρες, όπως ασφαλώς

θα γνωρίζετε, και είναι πραγματικά μεγάλες οι ευθύνες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το ότι φτάσαμε να γίνεται αποκατάσταση των εγκληματιών πολέμου.

Jaroslav Paška (EFD). – (SK) Στην Ουκρανία υπήρξε αλλαγή πολιτικής ηγεσίας, όμως δεν έχει επέλθει καμία αλλαγή για τον γενικό πληθυσμό της Ουκρανίας. Είναι ένας πληθυσμός που μπορεί να έχει περιέλθει σε κατάσταση ένδειας, όμως ζει σε μια χώρα η οποία είναι εξαιρετικά πλούσια και διαθέτει τεράστιες δυνατότητες.

Από αυτήν την άποψη, εκτιμώ ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να συνεχίσει τον διάλογο με την Ουκρανία και να ασκήσει πίεση για πιο εντατικό και πιο αποτελεσματικό διάλογο. Η Ουκρανία χρειάζεται πραγματικά βοήθεια από την ΕΕ, βοήθεια την οποία χρειάζονται πρωτίστως οι πολίτες, όχι οι πολιτικοί αλλά ο λαός της Ουκρανίας, η δε συνεργασία μεταξύ της Ουκρανίας και της ΕΕ θα μπορούσε να οδηγήσει σε μια πολύ ισχυρή εταιρική σχέση, καθώς και σε πολύ στενή συνεργασία και δυναμική αναζωογόνηση της οικονομίας. Ζητώ να επιδείξουμε μεγαλύτερη πρωτοβουλία σε αυτόν τον τομέα.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, ο σοβιετικός κομμουνισμός υπήρξε η πλέον δολοφονική ιδεολογία που έχει επινοήσει ποτέ το είδος μας. Με βάση αντικειμενικά στοιχεία, δολοφόνησε περισσότερους ανθρώπους από οποιοδήποτε άλλο πολιτικό σύστημα, και η Ουκρανία υπέστη δυσανάλογα μεγάλο ποσοστό αυτών των απωλειών.

Και η τραγωδία συνεχίζεται. Το όνομα της Ουκρανίας, απ' ό,τι γνωρίζω, σημαίνει «σύνορο» ή «άκρο», και η χώρα βρίσκεται στα σύνορα μεταξύ δύο μεγάλων συνασπισμών χωρών, η δε διάκριση μεταξύ σλαβόφιλων και δυτικόφρονων στο εσωτερικό της χώρας αντικατοπτρίζεται στις αντικρουόμενες φιλοδοξίες των δυνάμεων με τις οποίες γειτνιάζει.

Ποιες δικές μας ενέργειες θα βοηθούσαν περισσότερο αυτήν τη χώρα; Θα μπορούσαμε να προσφερθούμε να ανοίξουμε τις αγορές μας. Οι Ουκρανοί είναι καταρτισμένοι και εργατικός λαός, όμως διαθέτουν σχετικά φθηνά κόστη και σχετικά ανταγωνιστικές εξαγωγές. Αν απλώς τους εντάξουμε πλήρως σε μια Ευρωπαϊκή Τελωνειακή Ένωση, θα βελτιώσουμε ουσιαστικά την ποιότητα ζωής τους.

Αντ' αυτού, εμείς απαιτούμε να αυξήσουν τη γραφειοκρατία τους, να οικοδομήσουν ικανότητες, προσπαθώντας να τους σύρουμε στις δομές συνεργασίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι ίδιοι δεν ζητούν τίποτα τέτοιο! Δεν θέλουν την ελεημοσύνη μας. Ζητούν μόνο τη δυνατότητα να πωλούν τα προϊόντα τους.

Έκθεση: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, είναι ιδίον της ανθρώπινης φύσης, όταν κάτι απροσδόκητο συμβαίνει, να προσπαθούμε να προσαρμόσουμε τα δεδομένα στην υφιστάμενη κοσμοθεωρία μας, ή «Weltanschauung», όπως λένε στα γερμανικά. Οι ψυχίατροι χρησιμοποιούν μια περίτεχνη φράση γι' αυτό το φαινόμενο, ακόμη πιο περίτεχνη από τον όρο «Weltanschauung»: το αποκαλούν «γνωστική δυσαρμονία». Έτσι, λόγου χάρι, όταν ένα δημοψήφισμα καταλήγει στην επικράτηση του «όχι», η αντίδραση στο παρόν Σώμα είναι να υποστηρίζεται ότι οι πολίτες επιθυμούσαν περισσότερη Ευρώπη. Ψήφισαν «όχι» επειδή το κείμενο που υποβλήθηκε στην έγκρισή τους δεν κινούνταν προς επαρκώς φεντεραλιστική κατεύθυνση.

Το ίδιο συμβαίνει και κατά την παρούσα οικονομική κρίση. Διανύουμε κρίση επειδή έχουμε ξεμείνει από χρήματα. Έχουμε δαπανήσει τα πάντα, έχουμε εξαντλήσει τα δημόσια ταμεία μας, έχουμε εξαντλήσει τις πιστώσεις μας, και τώρα το Σώμα έρχεται να πει ότι πρέπει να δαπανήσουμε περισσότερα. Χρειαζόμαστε περισσότερα ευρωπαϊκά προγράμματα υποδομών, χρειαζόμαστε μεγαλύτερο προϋπολογισμό.

Κύριε Πρόεδρε, αυτό είναι το ίδιο φάρμακο που είχε προκαλέσει την ασθένεια εξαρχής. Έχουμε δει από τη δεκαετία του 1970 πού οδηγεί αυτή η διαδικασία. Οδηγεί σε μείωση του ΑΕγχΠ, οδηγεί σε ανεργία, οδηγεί σε στασιμότητα και κάνει την περιοχή του κόσμου στην οποία ζούμε να υστερεί όλο και περισσότερο έναντι των ανταγωνιστών της.

Προτάσεις ψηφίσματος RC-B7-0123/2010

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, υποστήριξα το ψήφισμα και, ως μία από τις συντάκτριες αυτού του κειμένου, θα ήθελα να προβώ σε ορισμένες παρατηρήσεις σχετικά με την έκθεση Goldstone, η οποία αποτελεί το αντικείμενο αυτού του ψηφίσματος.

Η έκθεση Goldstone κατέδειξε για μία ακόμη φορά ότι οι έρευνες τις οποίες διενεργούν οι ίδιες οι εμπόλεμες πλευρές πολύ σπανίως είναι αμερόληπτες και αντικειμενικές. Στην έκθεση αναφέρεται με κατηγορηματικό τρόπο ότι καμία από τις δύο πλευρές δεν προέβη σε επαρκή και αποτελεσματική διερεύνηση των καταγγελλόμενων παραβιάσεων του δικαίου του πολέμου από τις δυνάμεις της.

Επίσης, θα πρέπει να επικροτήσουμε το γεγονός ότι η έκθεση αναθεωρήθηκε προσφάτως και κατέστη λιγότερο αμφιλεγόμενη, ενώ χρησιμοποιεί λιγότερο καυστική γλώσσα, με αποτέλεσμα να είναι περισσότερο αποδεκτή.

Άλλωστε, το βασικό δίδαγμα που πρέπει να αντλήσουμε από αυτήν την υπόθεση είναι ότι θα πρέπει να καταβάλουμε προσπάθειες ώστε να επιτύχουμε τη μεγαλύτερη συμμετοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης στη διαδικασία, όχι μόνο για τη διερεύνηση των καταγγελλόμενων εγκλημάτων, αλλά και με δυναμικό, προληπτικό τρόπο, ως μέλος της Τετραμερούς Διάσκεψης για τη Μέση Ανατολή.

Martin Kastler (PPE). – (DE) Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, θα ήθελα να δηλώσω εξ ονόματος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) και, πάνω απ' όλα, εξ ονόματος του συναδέλφου μου, Elmar Brok, ότι μας εκπλήσσει δυσάρεστα το γεγονός ότι το Σώμα απέρριψε σήμερα την τροπολογία βάσει της οποίας σε αυτήν την έκθεση θα είχαν συμπεριληφθεί οι χριστιανοί και άλλες θρησκευτικές μειονότητες. Φρονώ ότι είναι πραγματικά εξοργιστικό, ενώ προβαίνουμε διαρκώς σε δηλώσεις για ζητήματα ανθρωπίνων δικαιωμάτων, να μην κρίνουμε ότι αξίζει τον κόπο να προστατέψουμε τμήματα του πληθυσμού τα οποία υφίστανται διώξεις λόγω της θρησκευτικής τους κληρονομιάς. Είναι πραγματικά κρίμα που δεν μπορούσαμε να δεχτούμε αυτήν την τροπολογία για ένα θέμα το οποίο έχει τεράστια σημασία για το μέλλον του κόσμου. Αν δεν είμαστε σε θέση να προστατέψουμε τις μειονότητες για οποιονδήποτε λόγο, δεν έχουμε πλέον το δικαίωμα να ισχυριζόμαστε ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο είναι λίκνο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, των θεμελιωδών δικαιωμάτων και του αγώνα για την προάσπισή τους ανά τον κόσμο. Καταψήφισα αυτό το κείμενο, διότι δεν έπρεπε να εξαιρεθούν οι θρησκευτικές μειονότητες.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, όπως επεσήμανε προηγουμένως ο κ. Kastler, η πολιτική μας ομάδα θα προτιμούσε να διεξαχθεί χωριστή ψηφοφορία ως προς αυτήν την πτυχή σχετικά με τις θρησκευτικές μειονότητες, δυστυχώς όμως η πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο δεν συμφώνησε.

Πρέπει να συνειδητοποιήσουμε ότι η προάσπιση των δικαιωμάτων των θρησκευτικών μειονοτήτων είναι εξίσου σημαντική με την προάσπιση των δικαιωμάτων οποιασδήποτε άλλης μειονοτικής ομάδας.

Η ΕΕ θα πρέπει να παρέμβει στο έργο της Επιτροπής Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, διότι επί του παρόντος είναι προκατειλημμένη και βρίσκεται σε πλήρη παραλυσία, καθώς δεν εμπνέει πλέον γενική εμπιστοσύνη.

Η έκθεση Goldstone είναι ένα μόνο παράδειγμα του πώς το Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών έχει χειραγωγηθεί ώστε να εξυπηρετεί τα συμφέροντα διάφορων αντισημιτικών στοιχείων. Σήμερα, οι 21 από τις 25 εκθέσεις που έχει εκδώσει το Δικαστήριο για επιμέρους χώρες αφορούν το Ισραήλ, σαν να ήταν το Ισραήλ η πιο καταπιεστική χώρα του κόσμου στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παρέμβει στο έργο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, από τη λήξη του Ψυχρού Πολέμου, στα 200 κράτη που απαρτίζουν τα Ηνωμένα Έθνη έχει επιβληθεί ένα επαναστατικό νέο δόγμα. Προωθείται πλέον η αντίληψη ότι οι νόμοι δεν πρέπει να προκύπτουν από εθνικά κοινοβούλια, τα οποία είναι κατά κάποιον τρόπο συνδεδεμένα με τους πληθυσμούς τους, αλλά θα πρέπει, απεναντίας, να επιβάλλονται από μια διεθνή τεχνοκρατική ελίτ δικαστών οι οποίοι δίνουν λόγο μόνο στη συνειδησή τους.

Αντιστρέφουμε έτσι μια διαδικασία δημοκρατικής εξέλιξης 300 ετών. Απομακρυνόμαστε από την αντίληψη ότι οι άνθρωποι που θεσπίζουν τους νόμους πρέπει να λογοδοτούν με κάποιον τρόπο μέσω της κάλπης στον υπόλοιπο πληθυσμό, και επιστρέφουμε στην προνεωτερική αντίληψη ότι οι νομοθέτες θα πρέπει να λογοδοτούν μόνο στον δημιουργό τους ή στους εαυτούς τους.

Χρησιμοποιώντας τα μέσα που τους προσφέρουν αυτοί οι κώδικες ανθρωπίνων δικαιωμάτων, αυτές οι διεθνείς γραφειοκρατίες έχουν τη δυνατότητα να παρεμβαίνουν στο εσωτερικό των κρατών μελών και να επιβάλλουν τις δικές τους επιθυμίες, παρά τις επιθυμίες των τοπικών πληθυσμών.

Επιτρέψτε μου να ολοκληρώσω αυτήν την παρέμβαση παραπέμποντας στα λόγια του δικαστή Bork, του απορριφθέντος υποψηφίου δικαστή του Ανωτάτου Δικαστηρίου των Ηνωμένων Πολιτειών κατά την προεδρία Ρήγκαν, ο οποίος είχε δηλώσει χαρακτηριστικά: «Αυτό που έχουμε διαπράξει είναι πραξικόπημα: είναι μεν σταδιακό και ήπιο, δεν παύει όμως να είναι πραξικόπημα.»

Προτάσεις ψηφίσματος B7-0118/2010

Γεώργιος Παπανικολάου (PPE). – Κύριε Πρόεδρε, το θέμα της ισότητας των φύλων στην παρούσα φάση έρχεται αντιμέτωπο και με μία ακόμη πρόκληση. Η πρόοδος που έχει επιτευχθεί τα τελευταία χρόνια από την Ευρωπαϊκή Ένωση στον τομέα της ισότητας κινδυνεύει να επιβραδυνθεί, ή ακόμη και να αντιστραφεί, από την τρέχουσα οικονομική ύφεση.

Οι αποτελεσματικές πολιτικές, όμως, για την ισότητα των φύλων μπορούν να αποτελέσουν μέρος της λύσης του προβλήματος για την έξοδο από αυτή την κρίση, τη στήριξη της ανάκαμψης και την ενίσχυση της οικονομίας.

Επομένως, η επένδυση σε πολιτικές που προάγουν την ισότητα γυναικών και ανδρών πρέπει να αποτελούν βασική μας επιδίωξη και να στηριχθούν από όλους μας με σθένος, ακόμη περισσότερο, ακόμη πιο δυνατά, στη δύσκολη αυτή οικονομική συγκυρία.

Έκθεση: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Κατά τη γνώμη μου, το Κοινοβούλιο θα πρέπει να ντρέπεται λίγο για την ντε φάκτο δημοσιονομική τροπολογία που μόλις ενέκρινε μαζί με αυτήν την έκθεση. Συγκεκριμένα, ενώ, σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό, όλες οι ευρωπαϊκές χώρες διέρχονται σοβαρή οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση και μεγάλα πλήθη ανθρώπων χάνουν τις δουλειές τους, η καλύτερη ιδέα που σκεφτήκαμε εμείς ήταν να εξασφαλίσουμε για τους εαυτούς μας σημαντικά περισσότερους πόρους, περισσότερο προσωπικό και μεγαλύτερες δαπάνες εις βάρος των φορολογουμένων. Άλλωστε, όλοι γνωρίζουν ότι, κατ' ουσίαν, αυτοί οι πρόσθετοι πόροι και προσλήψεις αποσκοπούν κυρίως στο να διασφαλιστεί ότι θα εξασφαλιστούν οικονομικά οι διάφοροι σοσιαλιστές που έχασαν τις θέσεις τους στις πρόσφατες εκλογές. Και στο παρελθόν, αυτό οδήγησε σε επιπλέον σημαντικές αυξήσεις των επιδοτήσεων, μεταξύ άλλων, προς τα ευρωπαϊκά πολιτικά κόμματα και ευρωπαϊκά πολιτικά ιδρύματα. Είναι εκπληκτικό το πώς, ξανά και ξανά, ανακαλύπτουμε εύχρηστα επιχειρήματα για να βυθίσουμε όλο και περισσότερο το χέρι στα φορολογικά έσοδα χάριν αυτού του θεσμικού οργάνου· τέτοιες πρακτικές είναι απαράδεκτες την περίοδο κρίσης που διανύουμε.

Miguel Portas, εξ ονόματος της Ομάδας GUE/NGL. – (PT) Θα ήθελα να επισημάνω ότι ο διορθωτικός προϋπολογισμός που μόλις εγκρίναμε, ύψους 13.400.000 ευρώ, ο οποίος θα έχει ισχύ μόνο από 1ης Μαΐου, καλύπτοντας έτσι ένα εξάμηνο, είναι πολύ ασύνετος.

Η πτυχή του που αφορά την αύξηση των ανθρωπίνων πόρων για τις κοινοβουλευτικές επιτροπές και ομάδες, κόστους 4 εκατ. ευρώ, μπορεί να δικαιολογηθεί επειδή η Συνθήκη της Λισαβόνας επιβάλλει νέες νομοθετικές απαιτήσεις στο Κοινοβούλιο. Ωστόσο, η αύξηση κατά 8 εκατ. ευρώ των πόρων των βουλευτών του ΕΚ για την πρόσληψη βοηθών σημαίνει ότι, το προσεχές έτος, το αντίστοιχο ποσό δεν θα είναι 8 εκατ. αλλά 16 εκατ. ευρώ, και αυτό είναι εμφανώς υπερβολικό, καθότι το προσεχές έτος σχεδιάζεται νέα αύξηση κατά 1.500 ευρώ ετησίως στις αποδοχές των βουλευτών, με αποτέλεσμα το συνολικό ποσό να ανέλθει όχι στα 16, αλλά στα 32 εκατ. ευρώ. Σε μια περίοδο κατά την οποία παρατηρείται εκτεταμένη ανεργία και κοινωνική κρίση στο σύνολο των χωρών μας, η πραγματοποίηση αυξήσεων στη χρηματοδότηση των βουλευτών δεν είναι βιώσιμη εκτός εάν, ταυτοχρόνως, έχουμε το θάρρος να περικόψουμε τις δαπάνες και τα επιδόματα που δικαιούμαστε ως βουλευτές, και τα οποία δεν είναι σε καμία περίπτωση δικαιολογημένα στο σύνολό τους.

Αδυνατώ να κατανοήσω πώς, για μία ημέρα ταξιδιού, ένας βουλευτής του ΕΚ μπορεί να λάβει επίδομα 300 ευρώ, συν επίδομα για την απόσταση που καλύπτει καθώς και επίδομα για τον χρόνο που διαρκεί το ταξίδι, παροχές οι οποίες είναι εντελώς αφορολόγητες. Μπορούμε να περικόψουμε τις περιττές δαπάνες και τότε θα μπορούσαμε να συζητήσουμε πώς μπορούμε να αυξήσουμε τα μέσα που έχουμε στη διάθεσή μας για τη νομοθετική δραστηριότητα. Αν δεν το πράξουμε συγχρόνως, θα επιδεικνύουμε απλώς αδιαφορία για τις δυσχέρειες που αντιμετωπίζουν σήμερα οι ψηφοφόροι μας. Έχουμε καθήκον να δίνουμε το καλό παράδειγμα, όμως σήμερα δώσαμε κακό παράδειγμα.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, χαίρομαι που μπορούμε να συμφωνήσουμε ως προς το θέμα αυτό με τον κ. Portas και την Κομμουνιστική Ομάδα. Σε ολόκληρη την Ευρώπη, από την Ιρλανδία ως τη Λετονία, οι κυβερνήσεις αγωνίζονται να ανταποκριθούν στην οικονομική κρίση, στην πιστωτική κρίση, μειώνοντας τα κόστη λειτουργίας τους, όμως εδώ, σε τούτο το Σώμα, αυξάνουμε σε τεράστιο βαθμό τις δαπάνες μας τόσο με σχετικούς όσο και με απόλυτους όρους. Αυξάνουμε τα επιδόματα και τα κονδύλια που διατίθενται στους βουλευτές και στο προσωπικό.

Η δικαιολογία που προβάλλεται σε αυτήν την έκθεση είναι πολύ ενδιαφέρουσα, διότι ο λόγος για τον οποίο μας λένε ότι χρειαζόμαστε όλες αυτές τις επιπλέον δαπάνες είναι τα νέα καθήκοντα που έχει δημιουργήσει η Συνθήκη της Λισαβόνας. Κατά μία έννοια, αυτό είναι αλήθεια, όχι όμως κατά την έννοια που είχαν κατά νου οι συντάκτες. Εκείνο που διαπιστώνουμε είναι ότι η γραφειοκρατία επεκτείνεται ώστε να εξυπηρετήσει τις ανάγκες της γραφειοκρατίας. Η πρωταρχική λειτουργία της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι να προσφέρει πρόσθετη εργασία και πρόσθετα έσοδα στο σύνολο των δεκάδων χιλιάδων ανθρώπων που εξαρτώνται πλέον άμεσα ή έμμεσα από την Ευρωπαϊκή Ένωση για τον βιοπορισμό τους. Η μοναδική ομάδα ανθρώπων που δεν συμβουλευθήκαμε σχετικά με το θέμα αυτό είναι τα εκλογικά σώματα, και θα ήθελα πάρα πολύ να δω θέματα όπως αυτό να υποβάλλονται στην κρίση των ψηφοφόρων μας, ώστε να δούμε αν θα συμφωνήσουν με το να ψηφίζουμε για τη διάθεση περισσότερων πόρων στους εαυτούς μας, τη στιγμή που αυτήν την περίοδο όλοι τους υποχρεώνονται να σφίξουν το ζωνάρι.

Έκθεση: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Viktor Uspaskich (ALDE). – (LT) Χαιρετίζω ολόψυχα την εγκριθείσα απόφαση σχετικά με τους νέους κανόνες στον τομέα της αλιείας. Τα ψάρια, όπως και άλλα ζώα, δεν μπορούν να περιοριστούν σε συγκεκριμένες περιοχές, γι' αυτό η αξιολόγηση του κατά πόσον μια χώρα μεριμνά περισσότερο από άλλες θα κατέληγε σε ατέρμονες αντιπαραθέσεις.

Αν λάβουμε υπόψη τις νέες επιστημονικές έρευνες που αποδεικνύουν ότι σήμερα πολλά είδη ψαριών βρίσκονται στα πρόθυρα της εξαφάνισης, η ανάγκη για μια κοινή απόφαση μοιάζει προφανής, όχι μόνο σε επίπεδο ΕΕ, αλλά και σε παγκόσμιο επίπεδο. Ως εκ τούτου, το συγκεκριμένο βήμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης χαιρετίζεται ως καλό παράδειγμα το οποίο καλούνται να μιμηθούν και άλλες τρίτες χώρες.

Ευελπιστώ ότι η απόφαση αυτή, η οποία διέπει επίσης τη διενέργεια κοινής ανάλυσης, θα βοηθήσει τόσο τις επιχειρήσεις όσο και τις χώρες που δραστηριοποιούνται στον τομέα της αλιείας, ανεξαρτήτως του μεγέθους τους. Ευελπιστώ επίσης ότι η απόφαση αυτή θα συμβάλει στη διάσωση ειδών ιχθύων τα οποία τελούν υπό εξαφάνιση. Εκφράζω λοιπόν την ολόψυχη υποστήριξή μου για το κείμενο.

Diane Dodds (NI). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, δεν με ευχαριστεί καθόλου το ότι σήμερα υποχρεώθηκα να καταψηφίσω μία έκθεση η οποία περιλαμβάνει πολλές δυνητικά θετικές πτυχές για το μέλλον της αλιείας μας.

Γεγονός παραμένει, ωστόσο, ότι η κοινή αλιευτική πολιτική εξακολουθεί να είναι ολέθρια για την αλιευτική βιομηχανία της χώρας μου.

Το προτιμησιακό καθεστώς της Χάγης επιφέρει διακρίσεις σε βάρος των αλιέων της Βόρειας Ιρλανδίας αφαιρώντας μέρος των ποσοστώσεων τους. Μετά από έντεκα χρόνια προσωρινών παύσεων της αλιευτικής δραστηριότητας στη Θάλασσα της Ιρλανδίας, ο στόλος μας για την αλιεία κορέγονου έχει μειωθεί από πάνω από 40 τράτες σε έξι, ωστόσο μιλούμε ακόμη για πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα.

Έπειτα υπάρχει το ζήτημα της εφαρμογής στη Θάλασσα της Ιρλανδίας διατάξεων οι οποίες σχεδιάστηκαν για την αλιεία στη Βόρεια Θάλασσα: πρόκειται για μια συνεπή ή κοινή προσέγγιση η οποία δεν ανταποκρίνεται στην πραγματικότητα που επικρατεί στη συγκεκριμένη περιοχή. Σκεφτείτε μόνο τις διατάξεις για τα μάτια των δικτύων, που συμφωνήθηκαν μεν για αξιόπαινους λόγους, όμως η Ευρώπη τους επέβαλε στην αλιευτική βιομηχανία αποτυγχάνοντας ολοκληρωτικά να γνωστοποιήσει τις συνέπειες της μετάβασης στη νέα μέθοδο.

Γι' αυτό λοιπόν καταψήφισα την έκθεση, παρότι θεωρώ ενθαρρυντικές ορισμένες πτυχές της.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Υπερψήφισα το κείμενο του ψηφίσματος σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τις κατευθυντήριες γραμμές της μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Ευελπιστώ ότι, με τη σημερινή ψηφοφορία, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συνέβαλε έστω και ελάχιστα στη διατήρηση των αλιευτικών αποθεμάτων και ενός εύρωστου θαλάσσιου περιβάλλοντος, καθώς και στη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Όπως γνωρίζουμε εδώ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, το 27% των ειδών ιχθύων βρίσκονται στα πρόθυρα της εξαφάνισης και, εάν δεν περιοριστεί η αλιεία, πρόκειται να εξαφανιστούν. Γνωρίζουμε επίσης ότι τα αλιευτικά αποθέματα θα ήταν δυνατόν να αυξηθούν κατά 86% αν η αλιεία των ψαριών δεν γινόταν με τόσο δραστικό τρόπο. Γνωρίζουμε δε ότι τα αποθέματα του 18% των ειδών ιχθύων είναι πολύ μειωμένα και ότι οι επιστήμονες συνιστούν να σταματήσουμε αμέσως την αλιεία τους.

Ελπίζω και εύχομαι να επιδείξει επαρκή πολιτική βούληση η Ευρωπαϊκή Ένωση, ώστε να μην καταρτίσει απλώς το κείμενο της μεταρρύθμισης, αλλά να την εφαρμόσει στην πράξη.

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα καταρχάς να επισημάνω ότι ψήφισα υπέρ της Πράσινης Βίβλου για τη μεταρρύθμιση της αλιευτικής πολιτικής, όπως είχε συμβουλευτεί την πολιτική μας ομάδα ο σκιώδης εισηγητής μας, Carl Haglund.

Θέλω, ωστόσο, να επισημάνω ότι είναι πολύ σημαντικό να μεριμνήσουμε περισσότερο για την αλιεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση και για την κατάσταση των υδάτων της. Το θέμα αυτό αποτελεί τεράστια πρόκληση αυτήν την περίοδο. Ανησυχώ ιδιαίτερα διότι η κατάσταση όσον αφορά την υπεραλιείωση στην ΕΕ –η οποία στην πραγματικότητα ισοδυναμεί με ληστεία– έχει τεθεί εκτός ελέγχου και δίνεται προτεραιότητα στην ποσότητα παρά στην ποιότητα.

Θα πρέπει τώρα να αρχίσουμε να εξετάζουμε πολύ πιο σοβαρά πώς μπορούμε να αναπτύξουμε με βιώσιμο τρόπο τα αλιευτικά αποθέματα και να διασφαλίσουμε ότι θα μπορούμε να αλιεύουμε και στο μέλλον. Η προσοχή μας εν προκειμένω πρέπει να εστιαστεί κυρίως στον άγριο σολομό και στα αποθέματα άγριων ιχθύων. Πρέπει να σχεδιάσουμε ένα ειδικό πρόγραμμα για την αποκατάσταση του άγριου σολομού.

Κατάγομαι από τη φινλανδική Λαπωνία. Χρειαζόμαστε την επιστροφή του σολομού στα ποτάμια μας όπου το είδος αυτό αναπαράγεται, και χρειαζόμαστε ένα πρόγραμμα το οποίο θα διασφαλίζει, ειδικότερα, τη διατήρηση και ενίσχυση των αποθεμάτων άγριου σολομού και τη βιώσιμη αλιεία τους και στο μέλλον.

Daniel Hannan (ECR). – (EN) Κύριε Πρόεδρε, επί έντεκα χρόνια διαμαρτύρομαι στο παρόν Σώμα για τον αρνητικό αντίκτυπο της κοινής αλιευτικής πολιτικής στη χώρα μου: βάσει του διεθνούς δικαίου, το Ηνωμένο Βασίλειο είχε τον έλεγχο του 65% των αλιευτικών αποθεμάτων στα ύδατα της Βόρειας Θάλασσας που καλύπτονται από την ΚΑΛΠ, σύμφωνα όμως με το σύστημα των ποσοστώσεων μας δόθηκε ο έλεγχος του 25% με βάση τον όγκο ή του 15% με βάση το σύστημα των ποσοστώσεων.

Η συζήτηση αυτή είναι πλέον θεωρητική, μιας και τα ψάρια έχουν ουσιαστικά εξαφανιστεί. Ακόμη και την περίοδο κατά την οποία είμαι μέλος αυτού του Σώματος, έχει σημειωθεί ολέθρια μείωση ενός φυσικού πόρου που θα έπρεπε να είναι ανανεώσιμος. Άλλες χώρες, οι οποίες βρήκαν τρόπους παροχής κινήτρων σε σχέση με την κυριότητα, έτσι ώστε να έχουν λόγους οι αλιείς να αντιμετωπίζουν τις θάλασσες ως ανανεώσιμο έσοδο, κατάφεραν να διατηρήσουν τα επίπεδα των αλιευμάτων τους: τέτοιες χώρες είναι η Ισλανδία, η Νορβηγία, η Νέα Ζηλανδία και οι Νήσοι Φώκλαντ. Στην Ευρώπη, όμως, είχαμε την τραγωδία των «κοινών πολιτικών», σύμφωνα με τις οποίες αντιμετωπίσαμε τα αλιεύματα ως κοινό φυσικό πόρο στον οποίο είχαν ίση πρόσβαση όλα τα αλιευτικά σκάφη.

Δεν μπορείτε να πείσετε έναν καπετάνιο να δέσει το καράβι του στο λιμάνι όταν γνωρίζει ότι τα ύδατα στα οποία αλιεύει λεηλατούνται από άλλους. Όπως προανέφερα, ουσιαστικά αυτή η συζήτηση έχει πλέον καταστεί θεωρητική. Το θέμα έχει λήξει. Τα αλιευτικά μας σκάφη έχουν παροπλιστεί. Τα αλιευτικά μας λιμάνια είναι άγονα. Οι ωκεανοί μας είναι άδειοι.

Γραπτές αιτιολογήσεις ψήφου

Έκθεση: Adina-Ioana Vălean (A7-0016/2010)

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Υπερψήφισα αυτήν την έκθεση επειδή επιφέρει ορισμένες βελτιώσεις στο τρέχον σύστημα οι οποίες θα βελτιώσουν το σύστημα αναφοράς πληροφοριών σχετικά με τα επενδυτικά προγράμματα που αφορούν τις υποδομές της ΕΕ στον τομέα της ενέργειας. Η ανάγκη βελτίωσης του συστήματος αναφοράς πληροφοριών απορρέει από τη μεταβολή της ενεργειακής κατάστασης σε μια περίοδο κατά την οποία η ενεργειακή αλληλεξάρτηση μεταξύ των χωρών έχει αυξηθεί και διαθέτουμε μια εσωτερική αγορά. Συνεπώς, αυτό έχει καταστήσει αναγκαία τη δημιουργία μέσων και σε επίπεδο ΕΕ, προκειμένου να μπορούμε να λαμβάνουμε αποφάσεις σχετικά με τον τομέα της ενέργειας.

Υποστηρίζω την τροποποίηση της νομικής βάσης που προτείνει η Επιτροπή, έτσι ώστε να μπορεί ο κανονισμός να στηριχθεί στο άρθρο 194 της Συνθήκης της Λισαβόνας. Σκοπός είναι να ενισχυθεί ο ρόλος που μπορούν να διαδραματίσουν τα όργανα της ΕΕ στον τομέα της ενεργειακής πολιτικής, ιδίως ως προς τη λειτουργία της αγοράς ενέργειας και την ασφάλεια των πηγών, την προώθηση της ενεργειακής απόδοσης και την ανάπτυξη νέων μορφών ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, καθώς και τη στήριξη της διασύνδεσης μεταξύ των ενεργειακών δικτύων.

Liam Aylward (ALDE), γραπτώς. – (GA) Υπερψήφισα την έκθεση σχετικά με τις επενδύσεις στον τομέα των ενεργειακών υποδομών, η οποία αποβλέπει στη διασφάλιση του ενεργειακού εφοδιασμού και του ανταγωνιστικού δυναμικού, καθώς και στην ενίσχυση της καταπολέμησης της αλλαγής του κλίματος. Η έκθεση αυτή υποχρεώνει τις κυβερνήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης να παρέχουν πληροφορίες στην Επιτροπή για τις επενδύσεις που πραγματοποιούνται σε σχέση με τις ενεργειακές υποδομές, τον εκσυγχρονισμό ή την αποδοτική παραγωγή ενέργειας, πράγμα που θα συμβάλει στην αποδοτικότητα, τη συνεργασία και τον ενεργειακό σχεδιασμό εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος, η εγγύηση του ενεργειακού εφοδιασμού και η χρήση ανανεώσιμων πηγών ενέργειας: όλα αυτά είναι πολύ σημαντικά θέματα για την Ευρωπαϊκή Ένωση, πρέπει δε να καταβληθούν μεγαλύτερες προσπάθειες ώστε να ενθαρρυνθούν και να διασφαλιστούν αποτελεσματικές, εστιασμένες επενδύσεις, ενώ πρέπει να ληφθεί μέριμνα ώστε τα θέματα αυτά να βρίσκονται στο επίκεντρο της ενεργειακής πολιτικής της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Υποστήριξα αυτήν την έκθεση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει αποκτήσει νέες αρμοδιότητες βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας, και πρέπει να διασφαλίζει την πλήρη και αποτελεσματική άσκησή τους. Οι αρμοδιότητες της ΕΕ ενισχύονται στο πεδίο της ενεργειακής πολιτικής, ενώ η δημιουργία κοινής αγοράς ενέργειας αποτελεί επιδίωξη άμεσης προτεραιότητας για την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Ωστόσο, η ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική δεν μπορεί να προαχθεί αποτελεσματικά χωρίς την ύπαρξη επαρκών και σαφών πληροφοριών σχετικά με τις υφιστάμενες και σχεδιαζόμενες ενεργειακές υποδομές και έργα στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ο νέος κανονισμός αποτελεί πολύ σημαντικό νομοθετικό κείμενο για την ενεργειακή πολιτική της ΕΕ και ευελπιστώ ειλικρινά ότι θα μπορέσει να λειτουργήσει στην πράξη. Η ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική δεν μπορεί να προαχθεί

αποτελεσματικά χωρίς την ύπαρξη επαρκών και σαφών πληροφοριών σχετικά με τις υφιστάμενες και σχεδιαζόμενες ενεργειακές υποδομές στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Όπως γνωρίζουμε, στο πλαίσιο του προηγούμενου κανονισμού, πολλά κράτη μέλη δεν συμμορφώνονταν με την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων και αυτό δεν θα πρέπει να επαναληφθεί κατά την εφαρμογή του νέου κανονισμού. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, ως θεματοφύλακας της Συνθήκης για την ΕΕ, πρέπει να διασφαλίσει ότι όλα τα κράτη μέλη θα συμμορφωθούν με τις διατάξεις του κανονισμού και θα υποβάλουν εγκαίρως όλες τις αναγκαίες πληροφορίες σχετικά με τις αναμενόμενες εξελίξεις όσον αφορά τις ενεργειακές υποδομές.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η εφαρμογή συνεκτικής ενεργειακής πολιτικής από την ΕΕ είναι εντελώς ανέφικτη, εκτός εάν τα 27 κράτη μέλη είναι σε θέση να υποβάλλουν ακριβείς, λεπτομερείς εκθέσεις σχετικά με τις επενδύσεις στον τομέα της ενέργειας που γίνονται σε καθεμία από τις χώρες αυτές. Ωστόσο, είναι σημαντικό να λάβει υπόψη η εκτελεστική εξουσία της Ευρωπαϊκής Ένωσης την ανάγκη προστασίας του απορρήτου των πληροφοριών τις οποίες παρέχουν οι εθνικοί φορείς, καθώς πρόκειται για ευαίσθητες πληροφορίες που αφορούν μια πολύ σημαντική αγορά.

Η ενεργειακή ασφάλεια της Ευρώπης αποτελεί σημαντικό ζήτημα, όμως η Επιτροπή οφείλει να λάβει υπόψη ότι οι πληροφορίες τις οποίες λαμβάνει από κάθε επιμέρους χώρα δεν μπορούν να γνωστοποιούνται σε τρίτους, ιδίως όταν είναι αμιγώς εμπορικού χαρακτήρα. Η υποβολή εκθέσεων ανά διετία για τα επενδυτικά έργα στο πεδίο της ενέργειας θα επιτρέψει στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή να καταρτίζει τακτική ανάλυση στην οποία θα καθορίζεται η μετέπειτα εξέλιξη του ενεργειακού συστήματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα καταστεί έτσι δυνατή η πραγματοποίηση εγκαίρων παρεμβάσεων όταν εμφανίζονται κενά ή προβλήματα.

Πρέπει να εξευρεθεί ένας μηχανισμός συμμόρφωσης με τους όρους υποβολής εκθέσεων που ζητεί η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σε περιπτώσεις στις οποίες οι διατάξεις του προηγούμενου κανονισμού σχετικά με την ενημέρωση της Επιτροπής για επενδυτικά προγράμματα στο πεδίο των ενεργειακών υποδομών εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας δεν τηρούνταν από το σύνολο των κρατών μελών.

Antonio Cancian (PPE), γραπτώς. – (IT) Σήμερα ψηφίζουμε υπέρ αυτού του κανονισμού, ενισχυμένοι από τις αυξημένες αρμοδιότητες που παρέχει η Συνθήκη της Λισαβόνας στο Κοινοβούλιο στο πλαίσιο του καθορισμού των ενεργειακών πολιτικών. Είναι οπωσδήποτε ωφέλιμο να επιδιώκουμε τη διοργανική συνεργασία ως προς τον προγραμματισμό της συμβολής της ΕΕ στον σχεδιασμό και την εφαρμογή των ενεργειακών υποδομών κατά τρόπο συστηματικό, ορθολογικό και προορατικό: αναφέρομαι στα δυνητικά οφέλη για τον προγραμματισμό των διευρωπαϊκών δικτύων ενέργειας και την έναρξη εφαρμογής πιλοτικών προγραμμάτων αποθήκευσης CO₂, τα οποία αποτελούν το μέλλον του τομέα της ενέργειας. Ωστόσο, οι υποχρεώσεις ενημέρωσης τις οποίες επιβάλλει ο κανονισμός θα μπορούσαν να έχουν ως αποτέλεσμα την υπερβολική παρέμβαση της πολιτικής στην οικονομία και την υπονόμηση του ανταγωνισμού, λόγω της διάδοσης των πληροφοριών σχετικά με τα αντίστοιχα έργα. Για τον λόγο αυτόν, είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι τα στοιχεία που θα συλλέγονται και θα υπόκεινται σε επεξεργασία θα προφυλάσσουν την εμπιστευτικότητα και τις δραστηριότητες των επιχειρήσεων. Η ανάλυση των εν λόγω στοιχείων θα συμβάλει οπωσδήποτε στο να διασφαλιστεί η καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των επενδύσεων. Ωστόσο, η ανάλυση πρέπει να συνοδεύεται από συγκεκριμένα χρηματοδοτικά μέτρα για την υποστήριξη αυτών των έργων και για την παροχή κινήτρων με σκοπό την προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων στον τομέα. Το ταμείο Marguerite για τις υποδομές, την ενέργεια και την αλλαγή του κλίματος πρέπει να ενισχυθεί. Η πρωτοβουλία αυτή είναι εύλογη και αναγκαία, όμως το εν λόγω ταμείο πρέπει να γεμίσει από τους πόρους της ΕΕ που διατίθενται ήδη στον προϋπολογισμό και σχετίζονται με μορφές χρηματοδότησης τις οποίες εγγυάται η Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων ή/και άλλα χρηματοπιστωτικά όργανα, έτσι ώστε να διατίθεται επαρκές μερίδιο των πιστώσεων στις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα που βρίσκονται σε εξέλιξη.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Συνθήκη της Λισαβόνας έχει δώσει στην Ευρωπαϊκή Ένωση περισσότερες αρμοδιότητες στον τομέα της ενεργειακής πολιτικής.

Τα κράτη μέλη επιβάλλεται να συνεργαστούν ώστε να εγγυηθούν μια ενεργειακή πολιτική η οποία θα είναι πιο αποδοτική, ασφαλέστερη και λιγότερο δαπανηρή για τους πολίτες τους. Η επίτευξη της σταθερότητας που απαιτείται για τη μείωση του κινδύνου μιας άλλης κρίσης όσον αφορά το φυσικό αέριο μεταξύ Ουκρανίας και Ρωσίας είναι κρίσιμη. Έτσι θα διασφαλιστεί η ασφάλεια του εφοδιασμού, την οποία προσδοκούν τα κράτη μέλη και οι καταναλωτές της ΕΕ.

Μία από τις σπουδαιότερες προτεραιότητες της ΕΕ είναι η δημιουργία ενός χώρου ενέργειας. Η δέσμη μέτρων για το κλίμα και την ενέργεια αποσκοπεί στην αύξηση της ανταγωνιστικότητας της βιομηχανίας της ΕΕ σε έναν κόσμο στον οποίο εφαρμόζονται όλο και περισσότεροι περιορισμοί στις εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα.

Αυτός ο κανονισμός για τα επενδυτικά προγράμματα όσον αφορά τις ενεργειακές υποδομές στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης θα συμβάλει ώστε να καταστεί η αγορά πιο διαφανής και προβλέψιμη, στηρίζοντας τις επιχειρήσεις μας και διαμορφώνοντας θετικό περιβάλλον για την ανταγωνιστικότητα.

David Casa (PPE), γραπτώς. – (EN) Για να είναι σε θέση η Ευρωπαϊκή Επιτροπή να ασκεί αποτελεσματικά τα καθήκοντά της στο πλαίσιο της ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής, πρέπει οπωσδήποτε να είναι καλά ενημερωμένη για τις όποιες εξελίξεις στον αντίστοιχο τομέα. Αυτός είναι ένας από τους λόγους για τους οποίους αποφάσισα να ψηφίσω υπέρ αυτής της έκθεσης.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Υπερψήφισα την έκθεση σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που αφορά την ανακοίνωση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 736/96, καθώς αυτό θα επιτρέψει στην Επιτροπή να παρακολουθεί τις υποδομές και να προλαμβάνει δυνητικά προβλήματα, ιδίως προβλήματα που άπτονται του περιβάλλοντος. Ως εκ τούτου, αξίζει να υπογραμμιστεί η σπουδαιότητα της αξιολόγησης του περιβαλλοντικού αντικτύπου των έργων ενεργειακών υποδομών, έτσι ώστε η κατασκευή και ο παροπλισμός τους να πραγματοποιούνται κατά τρόπο βιώσιμο.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεδομένης της σημασίας μιας ολοκληρωμένης ενεργειακής πολιτικής, όχι μόνο για την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος και τη μείωση των εκπομπών CO₂, αλλά και για τη διασφάλιση της αποδοτικότητας και τη μείωση της ενεργειακής εξάρτησης εντός της Ευρώπης, η ανακοίνωση και διαβίβαση πληροφοριών σχετικά με τις επενδύσεις και τα σχέδια ενεργειακών υποδομών έχουν κρίσιμη σημασία.

Είναι ζωτικό για την ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική να διαθέτει η Επιτροπή σαφή εικόνα για τις τρέχουσες τάσεις των επενδύσεων στον τομέα της ενέργειας στο εσωτερικό των κρατών μελών, έτσι ώστε να μπορεί να χαράσσει ολοκληρωμένες πολιτικές για την προώθηση αυξημένης ενεργειακής απόδοσης και επενδύσεων σε καθαρότερες μορφές ενέργειας, διασφαλίζοντας έτσι την προοδευτική ενεργειακή ανεξαρτησία έναντι των εξωτερικών προμηθευτών και των ορυκτών καυσίμων.

Στο πλαίσιο αυτό, υποστηρίζω την πρόταση κανονισμού, ιδίως όσον αφορά την υποχρεωτική εφαρμογή του, κάτι που δεν ίσχυε για τον κανονισμό τον οποίο αντικαθιστά.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Αυτή η πρόταση κανονισμού συμβάλλει στην καθιέρωση μιας ευρωπαϊκής ενεργειακής πολιτικής η οποία αποβλέπει στην απόδοση, την αξιοπιστία και την ασφάλεια. Η ενεργειακή απόδοση αποτελεί πολιτική προτεραιότητα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δεδομένης της ανάγκης διατήρησης και μεγιστοποίησης των πόρων και τήρησης των δεσμεύσεων που έχει αναλάβει ως προς την καταπολέμηση της αλλαγής του κλίματος.

Σας υπενθυμίζω ότι, προτού προωθηθεί η υλοποίηση νέων έργων, πρέπει να ληφθεί υπόψη ο στόχος της ΕΕ για την επίτευξη ενεργειακής απόδοσης σε ποσοστό 20%. Αυτό σημαίνει ότι τα επενδυτικά προγράμματα για τη δημιουργία ενεργειακών υποδομών πρέπει να συνάδουν με τον στόχο της εξασφάλισης τουλάχιστον του 20% της ενέργειας από βιώσιμες, ανανεώσιμες πηγές έως το 2020. Η ενεργειακή πολιτική που υποστηρίζεται πρέπει να διασφαλίζει μειωμένες εκπομπές διοξειδίου του άνθρακα και να στηρίζεται στην αλληλεγγύη και τη βιωσιμότητα. Η αξιοπιστία του συστήματος είναι σημαντική, καθώς η λειτουργία πρέπει να είναι διαρκής. Πρέπει να λαμβάνεται υπόψη η υποβάθμιση του τομέα της ενέργειας ως προς την πλευρά της προσφοράς, η οποία παρατηρείται τόσο εντός όσο και εκτός της ΕΕ. Αξίζει επίσης να ληφθεί μέριμνα για κρίσιμες επενδύσεις με σκοπό τη δημιουργία υποδομών οι οποίες να αποφεύγουν προβλήματα ασφάλειας ως προς την προμήθεια ενέργειας.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η εισηγήτρια εκτιμά ότι το κείμενο αυτό είναι πραγματικά σημαντική ψηφίδα στο μωσαϊκό της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ, ισχυριζόμενη ότι δεν μπορούμε να προωθήσουμε αποτελεσματικά μια ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική σε επίπεδο ΕΕ αν δεν διαθέτουμε επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις ενεργειακές μας υποδομές. Εντούτοις, πέρα από τη θεμελιώδη διαφωνία μας με την ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική, η έκθεση αυτή μπορεί επίσης να ενταχθεί σε συγκεκριμένο νομικό πλαίσιο, με άλλα λόγια στο πλαίσιο της εσωτερικής αγοράς.

Ωστόσο, εν προκειμένω εξετάζονται συγχρόνως ορισμένες θετικές πτυχές, ιδίως στο σημείο στο οποίο αναφέρεται ότι είναι αναγκαία η διασφάλιση του απορρήτου των πληροφοριών, καθώς και ότι οι τυχόν συνακόλουθες προτάσεις πρέπει να είναι ουδέτερες και να μην συνιστούν πολιτική παρέμβαση στην αγορά. Επιπλέον, οι απαιτήσεις ως προς την υποβολή εκθέσεων θα πρέπει να μπορούν τηρηθούν εύκολα, αποφεύγοντας περιττές γραφειοκρατικές επιβαρύνσεις των επιχειρήσεων, καθώς και του διοικητικού μηχανισμού των κρατών μελών ή της Επιτροπής.

Γι' αυτό λοιπόν αποφασίσαμε εν τέλει να απόσχουμε από την ψηφοφορία.

Françoise Grossetête (PPE), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα την έκθεση Vălean σχετικά με την πρόταση κανονισμού του Συμβουλίου που αφορά την ανακοίνωση στην Επιτροπή των επενδυτικών σχεδίων σε ενεργειακή υποδομή εντός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Πράγματι, είναι εξαιρετικά σημαντικό να υπάρχει αρκετά λεπτομερής εικόνα, προκειμένου να επιτευχθεί καλύτερη ισορροπία μεταξύ προσφοράς και ζήτησης ενέργειας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και να ληφθούν αποφάσεις σχετικά με τις πλέον πρόσφορες επενδύσεις για τη δημιουργία υποδομών. Έτσι θα καταστεί άλλωστε δυνατή και η αύξηση της διαφάνειας των αγορών (προστατεύοντας συγχρόνως τα εταιρικά στοιχεία), καθώς και η πρόληψη των φαινομένων ενεργειακής εξάρτησης από συγκεκριμένες μορφές ενέργειας ή τόπους προέλευσης.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Παρά την απογοήτευση της Κοπεγχάγης, η ΕΕ δεν πρέπει να επιτρέψει στην έλλειψη διεθνούς συναίνεσης να επιβραδύνει τις προσπάθειές μας να εφαρμόσουμε μια βιώσιμη ενεργειακή πολιτική. Η κυβέρνηση της Σκωτίας παραμένει πρωτοπόρος στο πεδίο των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, και η ΕΕ οφείλει να διαδραματίσει επίσης σημαντικό ρόλο στην προώθηση αυτού του θέματος. Η αποτελεσματική προώθηση της ενεργειακής μας πολιτικής προϋποθέτει επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τις υποδομές, και σε αυτό απέβλεπε η ψήφος μου σήμερα.

Alan Kelly (S&D), γραπτώς. – (EN) Η ανάγκη συλλογής λεπτομερών δεδομένων για τις επενδύσεις που αφορούν ενεργειακές υποδομές στο εσωτερικό της ΕΕ είναι αναμφίλεκτη – μια γενική επισκόπηση των βασικών τάσεων που παρατηρούνται στον κλάδο είναι αναγκαία για τον μελλοντικό προγραμματισμό και την ανάδειξη πιθανών δυσχερειών. Οι ενεργειακές υποδομές θα αποτελέσουν το θεμέλιο της μελλοντικής μας οικονομικής ανάπτυξης. Όπου λοιπόν μπορεί η Ευρώπη να αναλάβει κοινή δράση σε αυτό το πεδίο, πρέπει να ενθαρρυνθεί να το πράξει.

Erminia Mazzoni (PPE), γραπτώς. – (IT) Η πρόταση αυτή αντικατοπτρίζει τις συνέπειες της κατάστασης έκτακτης ανάγκης ως προς την προμήθεια φυσικού αερίου η οποία δημιουργήθηκε τον Ιανουάριο του 2009, οπότε η Επιτροπή συνειδητοποίησε την ανεπάρκεια των ενεργειακών υποδομών της Ένωσης. Στόχος της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, τον οποίο στηρίξε πλήρως το Κοινοβούλιο, ήταν να τηρείται διαρκώς ενήμερη για τη συνολική κατάσταση του συστήματος υποδομών στο πεδίο της ενέργειας. Σήμερα, επικρατεί μεγάλη αβεβαιότητα σχετικά με το κατά πόσον θα υλοποιηθούν τα προγράμματα υποδομών, και η κατάσταση αυτή έχει επιδεινωθεί λόγω της οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης. Εκτιμώ ότι οι παρεμβάσεις είναι αναγκαίες και ότι η απουσία συνεκτικών δεδομένων και πληροφοριών για τα επενδυτικά προγράμματα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί. Χωρίς αυτά τα δεδομένα, είναι αδύνατον να αναλυθεί η αναμενόμενη εξέλιξη των υποδομών της Ένωσης και να υπάρξει ικανοποιητική παρακολούθηση στο πλαίσιο μιας διατομεακής προσέγγισης. Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 736/96, τον οποίο ακυρώνει η υπό εξέταση πρόταση, δεν εφαρμόζεται πλέον με συνέπεια και είναι ασύμβατος με τις πρόσφατες εξελίξεις στο πεδίο της ενέργειας. Επομένως, με την παρούσα πρόταση ενισχύουμε το υπάρχον σύστημα, βελτιώνοντας σημαντικά τη συγκρισιμότητα των πληροφοριών και μειώνοντας συγχρόνως τις αντίστοιχες διοικητικές επιβαρύνσεις. Τέλος, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι καταψήφισα την τροπολογία 81 (η οποία προέβλεπε την ένταξη του συνόλου της αλυσίδας παραγωγής πυρηνικής ενέργειας στις υποδομές τις οποίες καλύπτει ο κανονισμός), καθώς υπάρχουν ήδη διατάξεις για τη ρύθμιση αυτών των θεμάτων στο πλαίσιο της Συνθήκης Ευρατόμ.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ενεργειακή πολιτική της ΕΕ είναι πολύ σημαντική αν θέλουμε να καταφέρουμε να χρησιμοποιούμε κατά κύριο λόγο ανανεώσιμες πηγές ενέργειας στο εγγύς μέλλον. Με την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας, οι αποφάσεις για θέματα που άπτονται της ενεργειακής πολιτικής λαμβάνονται στο πλαίσιο της διαδικασίας συναπόφασης, γι' αυτό είναι αναγκαία η αναπροσαρμογή των οικείων κανονισμών βάσει του νέου νομικού πλαισίου λειτουργίας της ΕΕ. Για τον λόγο αυτόν, και προκειμένου να μπορούν όλα τα κράτη μέλη να ενημερώνουν σχετικά με τη σχεδιαζόμενη ανάπτυξη ενεργειακών υποδομών κατά τρόπο ικανοποιητικό και ωφέλιμο, πρέπει να εφαρμοστεί ένας νέος κανονισμός που να διευκολύνει και να επιταχύνει αυτήν τη διαδικασία.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Το όλο σχέδιο μπορεί σίγουρα να στηρίζεται σε μια καλή ιδέα – με άλλα λόγια στη δυνατότητα αντίδρασης σε περιορισμούς της προσφοράς ενέργειας – όμως τα κράτη μέλη έχουν ήδη αποτύχει να τηρήσουν τις υποχρεώσεις υποβολής εκθέσεων βάσει του προηγούμενου κανονισμού. Η υπό εξέταση πρόταση δεν φαίνεται να μπορεί να επιφέρει σπουδαίες αλλαγές από αυτήν την άποψη. Με την παρούσα μορφή της, ωστόσο, δεν μπορούν να αποκλειστούν ούτε παρεμβάσεις στην αγορά ούτε υπερβολικές διοικητικές επιβαρύνσεις για τις επιχειρήσεις. Για τους λόγους αυτούς, και προκειμένου να μην ενθαρρύνω την ενίσχυση της γραφειοκρατίας, ψήφισα κατά του κειμένου της έκθεσης.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Σκοπός αυτής της πρότασης ψηφίσματος είναι να διασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη θα παρέχουν επαρκείς πληροφορίες σχετικά με τα έργα που υλοποιούν στον τομέα των ενεργειακών υποδομών. Κάθε φορά που ξεκινά ή διακόπτεται ένα έργο στον τομέα της ενέργειας, αυτό πρέπει να γνωστοποιείται στην Επιτροπή· επομένως, η Επιτροπή αποκτά τη δυνατότητα να καταρτίζει νέες ή τροποποιημένες προτάσεις προγραμμάτων, ασκώντας έτσι σημαντική επιρροή στη διαφοροποίηση του ενεργειακού εφοδιασμού των επιμέρους

κρατών μελών. Αυτό αποτελεί περαιτέρω βήμα προς την κατεύθυνση της μεγαλύτερης συγκέντρωσης. Ως εκ τούτου, καταψήφισα αυτήν την πρόταση ψηφίσματος.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (RO) Σκοπός αυτής της πρότασης κανονισμού είναι να διασφαλιστεί η παροχή επαρκούς ενημέρωσης στην Επιτροπή σε τακτική βάση όσον αφορά τα προγράμματα επενδύσεων στην ΕΕ για τη δημιουργία ενεργειακών υποδομών, έτσι ώστε να μπορεί να ασκήσει τα καθήκοντά της, ιδίως όσα σχετίζονται με τη συμβολή της στην ευρωπαϊκή πολιτική ενέργειας.

Ο ανακληθείς κανονισμός θεωρείται παρωχημένος, καθώς δεν αντικατοπτρίζει τις μείζονες αλλαγές που έχουν συμβεί στο πεδίο της ενέργειας μετά το 1996 (η διεύρυνση της ΕΕ και οι πτυχές που σχετίζονται με την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού, τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, την πολιτική για την αλλαγή του κλίματος και τον νέο ρόλο της ΕΕ στο πεδίο της ενέργειας δυνάμει της Συνθήκης της Λισαβόνας). Υπερψήφισα αυτήν την έκθεση, διότι είναι αναγκαία η ενημέρωση της ευρωπαϊκής νομοθεσίας σε όλους τους τομείς, και ιδίως στον τομέα της ενέργειας.

Teresa Riera Madurell (S&D), γραπτώς. – (ES) Αυτός ο κανονισμός είναι πολύ σημαντικός, διότι αποσκοπεί να διασφαλίσει την ακριβή και τακτική ενημέρωση της Επιτροπής σχετικά με τα προγράμματα επενδύσεων όσον αφορά τις ενεργειακές υποδομές, τόσο σε εθνικό όσο και σε διασυνοριακό επίπεδο, έτσι ώστε η Ένωση να μπορεί να διασφαλίσει την ορθή λειτουργία της εσωτερικής αγοράς και την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού όλων των κρατών μελών. Επιδιώκεται η ενημέρωση του κανονισμού του 1996 όσον αφορά τις δεσμεύσεις της Ένωσης για την ασφάλεια του εφοδιασμού, την αλλαγή του κλίματος και τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η έκθεση αυτή παρουσιάζει ιδιαίτερο ενδιαφέρον, καθώς ενισχύει τον ρόλο του κανονισμού ως μηχανισμού έγκαιρης προειδοποίησης έναντι αδυναμιών ως προς τη διασύνδεση των δικτύων. Η Επιτροπή Βιομηχανίας, Έρευνας και Ενέργειας του Κοινοβουλίου υπογράμμισε πάντα την ανάγκη επίτευξης επιπέδου διασύνδεσης 10% μεταξύ των κρατών μελών, όπως προβλέπει το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, και όλες οι διατάξεις που υπογραμμίζουν τις αδυναμίες σε αυτόν τον τομέα είναι ευπρόσδεκτες. Κατά συνέπεια, υπερψήφισα αυτήν την έκθεση.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ του κειμένου του τελικού ψηφίσματος κυρίως επειδή, κατά τη διάρκεια της ψηφοφορίας, καταφέραμε να διασφαλίσουμε: τη συναπόφαση: πρόκειται για σπουδαία νίκη δεδομένου ότι, για πρώτη φορά, διαθέτουμε πλέον τη νομική βάση της ΣΛΕΕ (Συνθήκη της Λισαβόνας) στον τομέα της ενέργειας για την εφαρμογή της διαδικασίας συναπόφασης, ενάντια στις επιδιώξεις της Επιτροπής. Ακόμη πιο ιστορική σημασία έχει το ότι, για πρώτη φορά αφέθηκε να εργάζομαι στο παρόν Σώμα, καταφέραμε να απαλλαγούμε από τη Συνθήκη Ευρατόμ ως νομική βάση, παρότι ο κανονισμός αυτός καλύπτει επίσης τη διαφάνεια των επενδύσεων στον τομέα της πυρηνικής ενέργειας. Αυτό έχει επιβεβαιωθεί από τη θετική ψήφο όσον αφορά την τροπολογία 30 για τη συμπερίληψη των πυρηνικών καυσίμων ως πρωτογενούς πηγής ενέργειας στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού. Βεβαίως, καλούμαστε τώρα να αγωνιστούμε για να διατηρήσουμε αυτήν τη νίκη στις επικείμενες τριμερείς διαπραγματεύσεις με το Συμβούλιο και την Επιτροπή· τα κράτη μέλη πρέπει να ενημερώνουν, τουλάχιστον πέντε έτη πριν από την έναρξη των εργασιών, σχετικά με την έκταση και τους τύπους επενδύσεων όσον αφορά τα ενεργειακά έργα. Αυτή είναι μια πραγματικά συνετή στροφή προς καλύτερα μελλοντικά ενεργειακά σενάρια, καθώς η Επιτροπή θα έχει καλύτερη εικόνα του πώς εξελίσσεται η ενεργειακή αγορά· θα πρέπει να εξετάζονται λεπτομερώς οι ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, περιλαμβανομένων των αποκεντρωμένων ανανεώσιμων πηγών ενέργειας· ενώ έχει διαγραφεί κάθε αναφορά σε «μειωμένη εκπομπή διοξειδίου του άνθρακα», που αποτελεί τον δούρειο ίππο των υποστηρικτών της πυρηνικής ενέργειας.

Όσον αφορά τις αρνητικές πτυχές, προσπαθήσαμε, ανεπιτυχώς, μέσω των τροπολογιών μας στην Ολομέλεια, να εξασφαλίσουμε μεγαλύτερη διαφάνεια, μεταξύ άλλων σχετικά με τις επενδύσεις που θα χρηματοδοτηθούν με πόρους των φορολογουμένων καθώς και σχετικά με τις δημόσιες διαβουλεύσεις, αν και καταφέραμε να χρησιμοποιηθούν πιο ήπιες διατυπώσεις σχετικά με τη διαβούλευση και την πρόσβαση σε έγγραφα.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την έκθεση της κ. Vălean, διότι ζητεί την ελευθέρωση του τομέα της ενέργειας και την εφαρμογή φιλελεύθερης ενεργειακής πολιτικής στην Ευρώπη, και όλοι γνωρίζουμε τις τραγικές συνέπειες που θα είχε αυτό για τους εργαζόμενους στον τομέα και για όλο και περισσότερους από τους πολίτες μας, οι οποίοι μπορεί ακόμη και να βρεθούν αντιμέτωποι με τακτικές διακοπές του ενεργειακού τους εφοδιασμού.

Η έκθεση αυτή εδραιώνει την πρωτοκαθεδρία της αγοράς και την ουδετερότητα των δημοσίων παρεμβάσεων, ενώ δίνει προτεραιότητα στους «οικονομικούς παράγοντες». Δεν πρέπει να έχουμε καμία αμφιβολία για το ποια συμφέροντα εξυπηρετεί αυτό. Έχουμε βάσιμους λόγους να ανησυχούμε για τη διατήρηση των υφιστάμενων υποδομών, όταν μια τροπολογία αξιώνει εγγυήσεις ότι θα πραγματοποιηθούν κατά προτεραιότητα επενδύσεις προς όφελος της αγοράς ενέργειας και μόνο.

Δεν αρκεί να προσθέτουμε απλώς τη λέξη «αλληλεγγύη» σε μια τροπολογία για να καταστήσουμε αποδεκτή αυτήν την ευρωπαϊκή ενεργειακή πολιτική, ιδίως όταν η ίδια ακριβώς τροπολογία απαγορεύει την παρέμβαση της ΕΕ στη λειτουργία της αγοράς. Έτσι αποκτά νέο νόημα η φράση «δίκαιος ανταγωνισμός».

Σε γενικές γραμμές, σκοπός μας δεν θα έπρεπε να είναι να προσπαθούμε να ανταποκριθούμε στην ολοένα και μεγαλύτερη ζήτηση ενέργειας. Απεναντίας, οι πρόσθετες χρηματοδοτήσεις για νέες επενδύσεις όσον αφορά τις υποδομές θα πρέπει να χρησιμοποιηθούν για τη βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης.

Παρά την τρέχουσα οικονομική κρίση, πολλές πολιτικές της ΕΕ εξακολουθούν να στηρίζονται στα δόγματα του νεοφιλελευθρισμού.

Προτάσεις ψηφίσματος RC-B7-0116/2010

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Στηρίζω αυτό το ψήφισμα και συμφωνώ ολόψυχα με τις παρατηρήσεις που περιλαμβάνει. Χαίρομαι διότι οι πρόσφατες προεδρικές εκλογές αντικατοπτρίζουν την ουσιαστική πρόοδο που έχει σημειώσει η Ουκρανία και εξελίχθηκαν καλύτερα από τις προηγούμενες εκλογές, ειδικότερα, από την άποψη του σεβασμού των ατομικών και πολιτικών δικαιωμάτων των πολιτών, περιλαμβανομένων της ελευθερίας του συνέρχεσθαι και του συνεταίρειζεσθαι καθώς και της ελευθερίας έκφρασης. Η συμμόρφωση με τα διεθνή εκλογικά πρότυπα καταδεικνύει ότι η Ουκρανία επιλέγει να εξελιχθεί σε ώριμη δημοκρατία και να αναπτύξει σχέσεις στενότερης συνεργασίας με την ΕΕ, βάσει αμοιβαίου σεβασμού για τις θεμελιώδεις αξίες της ΕΕ. Πρέπει να ενθαρρύνουμε την Ουκρανία να συμμετάσχει ενεργά στην ανατολική εταιρική σχέση και να στηρίξουμε τις προσπάθειές της για τη διασφάλιση της εμβάθυνσης της δημοκρατίας και του σεβασμού του κράτους δικαίου, των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και τη δέσμευσή της υπέρ της προάσπισης της οικονομίας της αγοράς, της βιώσιμης ανάπτυξης και της χρηστής διακυβέρνησης.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Είμαι μία από τους βουλευτές που μετείχαν στην προετοιμασία αυτού του ψηφίσματος και, ως εκ τούτου, ψήφισα υπέρ των στόχων που σχεδιάζονται στο κείμενο. Μετά τις προεδρικές εκλογές, η Ουκρανία πρέπει να προσεγγίσει περισσότερο την Ευρωπαϊκή Ένωση. Με χαροποιεί ιδιαίτερα το ότι η Ουκρανία επιλέγει αποφασιστικά την ατραπό της δημοκρατίας και κατανοεί ότι ανήκει σαφώς στην κοινότητα των ευρωπαϊκών δημοκρατικών χωρών. Η πόρτα της Ευρώπης θα πρέπει να είναι ανοικτή για την Ουκρανία.

Οι διαφανείς εκλογές αποτελούν σημαντικό βήμα για την εδραίωση των αρχών λειτουργίας ενός δημοκρατικού κράτους. Αν και οι παρατηρητές ανακοίνωσαν ότι οι προεδρικές εκλογές στην Ουκρανία συμμορφώνονταν με υψηλής ποιότητας απαιτήσεις και δημοκρατικές αρχές, οι κυβερνητικές αρχές της χώρας θα πρέπει παρ' όλα αυτά να θεσπίσουν σαφείς διατάξεις για τη διεξαγωγή των εκλογών. Η ελευθερία έκφρασης και η πολυφωνία των μέσων ενημέρωσης στην Ουκρανία πρέπει να διασφαλίζονται για όλους τους πολίτες και όλους τους υποψηφίους στις εκλογές.

Είναι πολύ σημαντικό να συμμετάσχει η Ουκρανία στην ανατολική εταιρική σχέση και στην Κοινοβουλευτική Συνέλευση ΕΕ-Ανατολικών Γειτόνων, σε συνεργασία με το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο. Η Ουκρανία σήμερα είναι ευρωπαϊκή χώρα, η οποία έχει δικαίωμα να λαμβάνει αποφάσεις σχετικά με την Ευρώπη. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να αναπτύξει εντατική συνεργασία με την Ουκρανία με σκοπό την ενίσχυση της δημοκρατικής διαδικασίας και την ενσωμάτωση στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Ο προσφάτως εκλεγείς Πρόεδρος της Ουκρανίας στέλνει ένα σημαντικό μήνυμα με την επιλογή του να επισκεφθεί τις Βρυξέλλες κατά την πρώτη επίσημη επίσκεψή του στο εξωτερικό. Η Ουκρανία είναι ένα κράτος με ευρωπαϊκές φιλοδοξίες, και η μετάβαση του προέδρου Yanukovich στην πρωτεύουσα της ΕΕ για να συναντηθεί με την ηγεσία της Επιτροπής υπογραμμίζει τη στροφή του Κιέβου προς τη Δύση.

Ο νέος Πρόεδρος της Ουκρανίας βρίσκεται αντιμέτωπος με σοβαρές προκλήσεις σε μια περίοδο κατά την οποία το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο έχει αναστείλει τη συμφωνία stand-by που έχει υπογραφεί με το Κίεβο, λόγω μη εκπλήρωσης ή παραβίασης πολυάριθμων δεσμεύσεων. Είναι σημαντικό να μην λησμονήσει ο πρόεδρος Viktor Yanukovich τις υποσχέσεις που έδωσε την ημέρα που ανέλαβε τα καθήκοντά του. Η Ουκρανία χρειάζεται εσωτερική σταθερότητα, όπως επεσήμανε ο νέος ηγέτης του Κιέβου, ενώ πρέπει επίσης να καταπολεμήσει τη διαφθορά και να στηρίξει την οικονομία σε γερά θεμέλια. Η Ουκρανία πρέπει να ανακτήσει την εμπιστοσύνη της επιχειρηματικής και της διεθνούς κοινότητας, έτσι ώστε να μπορέσει να ξεπεράσει επιτυχώς την οικονομική ύφεση, η οποία επιδεινώθηκε λόγω της αστάθειας του πολιτικού κλίματος.

Το αποτέλεσμα της εκλογικής διαδικασίας και της ανάδειξης στην προεδρία του κ. Yanukovich πρέπει να θέσουν τέρμα σε λαϊκίστικες πρακτικές όπως η τεχνητή αύξηση του εισοδήματος του πληθυσμού σε οικονομικά μη βιώσιμη

βάση. Η εναρκτήρια ομιλία του προέδρου Yanukovich δίνει στη διεθνή κοινότητα την ελπίδα ότι θα επανέλθει η ομαλότητα στην Ουκρανία. Απομένει λοιπόν, την περίοδο που θα ακολουθήσει, αυτά τα λόγια να γίνουν πράξη.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα αποχή γιατί θεωρώ πως οι σχέσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τις άλλες χώρες πρέπει να διακρίνονται από την ισοτιμία, τις αμοιβαία επωφελείς εμπορικές και οικονομικές ανταλλαγές, τη μη παρέμβαση στις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις και τις δημοκρατικές διαδικασίες κάθε χώρας και φυσικά, το σεβασμό της βούλησης των λαών. Η οικοδόμηση μιας Ευρώπης φιλειρηνικής προϋποθέτει, εκτός των άλλων, τη δυνατότητα κάθε χώρας να καθορίζει τις διεθνείς της σχέσεις χωρίς υπαγορεύσεις και πιέσεις. Επειδή η ενεργειακή ασφάλεια αποτελεί κρίσιμο παράγοντα για τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ο ρόλος της Ουκρανίας είναι σημαντικός και γι' αυτό, θα πρέπει να ενθαρρύνεται να αντιμετωπίσει τα ενεργειακά προβλήματα μέσα από τη βελτίωση των σχέσεων με τη Ρωσία με την χρήση διμερών συμφωνιών. Αυτό θα είναι και προς όφελος των δύο πλευρών και θα εξασφαλίσει την απρόσκοπτη ροή φυσικού αερίου προς την Ευρώπη.

Robert Dušek (S&D), γραπτώς. – (CS) Χαιρετίζω το συμβιβαστικό ψήφισμα που καταρτίστηκε σχετικά με την Ουκρανία, το οποίο δεν αφορά μόνο το πόσο δημοκρατικές ήταν οι πρόσφατες εκλογές, αλλά παρέχει επίσης λύσεις στο πρόβλημα της διαμετακόμισης πετρελαίου και φυσικού αερίου, και καλεί την Ουκρανία να εγκρίνει τη Συνθήκη για την Ενεργειακή Κοινότητα, καθώς και νομοθεσία στο πεδίο της ενέργειας που να συνάδει με την οδηγία 2003/55/ΕΚ. Συμφωνώ ως προς το ότι η τήρηση ενεργού και θετικής στάσης έναντι της ΕΕ από πλευράς της Ουκρανίας δεν είναι το μόνο κριτήριο αξιολόγησης. Η Ουκρανία πρέπει επίσης, και μάλιστα επείγοντως, να καλλιεργήσει καλές σχέσεις με τις γειτονικές της χώρες, τις χώρες της Ανατολικής Εταιρικής Σχέσης και τη EURONEST. Στηρίζω τις προτάσεις καθώς και τις υπόλοιπες διατάξεις αυτού του συμβιβαστικού ψηφίσματος συνολικά και θα ψηφίσω υπέρ της έγκρισής τους.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Υπερψήφισα την κοινή πρόταση ψηφίσματος στην οποία υπογραμμίζεται πόσο σημαντική είναι η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της ΕΕ και της Ουκρανίας. Η πολιτική και οικονομική σταθεροποίηση της χώρας αυτής και η ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ της Ουκρανίας και της ΕΕ στο πεδίο της ενέργειας είναι αναγκαίες προϋποθέσεις για την αναγνώριση των ευρωπαϊκών φιλοδοξιών της Ουκρανίας. Η σταθερότητα της ΕΕ εξαρτάται και από τη σταθερότητα των γειτόνων της.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Θυμάμαι το αίσθημα ελπίδας που είχε δημιουργήσει η Πορτοκαλί Επανάσταση και τη ρήξη με το επηρεαζόμενο από τη Σοβιετική Ένωση παρελθόν που επέφερε για τον ουκρανικό λαό. Θυμάμαι τις υποσχέσεις για επιτυχία, πρόοδο, δημοκρατία και συνεργασία που είχαν δοθεί τότε στους Ουκρανούς, τόσο στο εσωτερικό της χώρας όσο και από το εξωτερικό. Εκείνη την περίοδο, η Ευρωπαϊκή Ένωση εμφανιζόταν ως πιθανός προσορισμός ενός λαού που έστρεφε ξεκάθαρα το βλέμμα προς τη Δύση.

Τώρα που η ευφορία τελείωσε, σήμερα μοιάζει σαφές ότι οι πρωταγωνιστές της Πορτοκαλί Επανάστασης δεν ήταν σε θέση να ανταποκριθούν στην πρόκληση. Η απογοήτευση του λαού από τον τρόπο διακυβέρνησης της χώρας είναι επίσης εμφανής.

Η εκλογή του υποψηφίου που είχε ηττηθεί από τον κ. Yushchenko τον Δεκέμβριο του 2004 αποτελεί ένδειξη είτε βαθύς χάσματος στο εσωτερικό της χώρας είτε μεταστροφής του λαϊκού αισθήματος, καθώς οι πολίτες αντιμετωπίζουν πλέον ευνοϊκότερα τη ρωσική επιρροή.

Εκτιμώ ότι είναι σημαντικό να διατηρήσει η Ευρωπαϊκή Ένωση τη δυνατότητα να εμφανίζεται ως ελκυστική επιλογή για την Ουκρανία, και ότι πρέπει να χρησιμοποιήσει τα διάφορα μέσα που έχει στη διάθεσή της για να το επιτύχει. Ευελπιστώ ότι η Ουκρανία θα επιμείνει και θα ακολουθήσει με συνέπεια τη διαδικασία εσωτερικού εκδημοκρατισμού και ότι, όσον αφορά τη σχέση της με το παρελθόν και την ιστορία της, θα κινηθεί στον δρόμο της σύγκλισης προς την ΕΕ, μια διαδικασία που θα έχει ως τελική έκβαση την ένταξή της στην ΕΕ ως πλήρους μέλους.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Μετά την κατάρρευση του Ανατολικού Συνασπισμού και της Ένωσης Σοβιετικών Σοσιαλιστικών Δημοκρατιών, ο λαός και οι θεσμοί της Ουκρανίας επέδειξαν έντονη προσηλωση στον στόχο του εκδημοκρατισμού της χώρας και της οικοδόμησης μιας σύγχρονης κοινωνίας, αναπτύσσοντας ένα κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό σύστημα το οποίο μπορεί να εδραιώσει το κράτος δικαίου και τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, παρά τις δυσκολίες που είναι εκ των πραγμάτων συμφυείς σε ένα κράτος το οποίο βρίσκεται σε πορεία αναγέννησης της διαρθρωτικής του οργάνωσης και της πολιτικής του ταυτότητας.

Ως χώρος αναφοράς και τόπος προαγωγής της ειρήνης και της οικονομικής, κοινωνικής και πολιτισμικής ανάπτυξης των πολιτών της, η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει καθήκον να αναλάβει αποφασιστικό ρόλο στην ανάπτυξη του δημοκρατικού συστήματος στο εσωτερικό της Ουκρανίας, περιλαμβανομένης της ενίσχυσης των μηχανισμών προώθησης της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Αυτό θα συμβάλει επίσης στην άμβλυνση των περιφερειακών συγκρούσεων στο εσωτερικό της χώρας, η οποία έχει τεράστια γεωστρατηγική σημασία για την ΕΕ, λαμβανομένων υπόψη των σχέσεων με τη Ρωσία και την Κεντρική Ασία, ιδίως στον τομέα της ενέργειας. Στο πλαίσιο αυτής της διαδικασίας, θα ήθελα επίσης

να υπογραμμίσω τη συμβολή αυτής της πρότασης ψηφίσματος στην ένταξη στην ΕΕ μιας μεγάλης ομάδας μεταναστών Ουκρανών, παράλληλα με την προαγωγή του ρόλου των νέων και της εκπαίδευσης στην κοινωνική, οικονομική και πολιτιστική πρόοδο στο εσωτερικό της Ουκρανίας.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Βάσει της σημερινής ψηφοφορίας επί του ψηφίσματος σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία, χαιρετίσαμε όχι μόνο το γεγονός ότι οι προεδρικές εκλογές διεξήχθησαν σύμφωνα με δημοκρατικές αρχές, αλλά και την ανάληψη καθηκόντων ενός νέου Προέδρου, ο οποίος προσδοκούμε ότι θα εφαρμόσει μια πολιτική ανοίγματος και συνεργασίας με την ΕΕ. Τονίσαμε τη σπουδαιότητα της υπογραφής συμπληρωματικών συμφωνιών στον τομέα της ενέργειας, προστατεύοντας έτσι την ασφάλεια του ενεργειακού εφοδιασμού. Χαιρετίσαμε επίσης με αυτήν την ψηφοφορία την ανάγκη συνέχισης των συζητήσεων με σκοπό τη θέσπιση ενός ευνοϊκού συστήματος χορήγησης θεωρήσεων. Η Ουκρανία καλείται με το μήνυμα που εκπέμψαμε σήμερα να συνεχίσει να συνεργάζεται μαζί μας, έτσι ώστε να επιδείξει στην πράξη τη δέσμευσή της να ακολουθήσει την ατραπό της δημοκρατίας. Επιβεβαιώσαμε με την ψηφοφορία αυτή κάτι που είχαμε πει και στο παρελθόν, ότι δηλαδή πρέπει να τηρήσουμε ανοικτή προσέγγιση μέσω διαλόγου και αυστηρών δεσμεύσεων, έτσι ώστε να ενθαρρύνουμε δεόντως την Ουκρανία να προτιμήσει να ακολουθήσει ευρωπαϊκή πορεία. Ωστόσο, η Ουκρανία πρέπει να αποδείξει και η ίδια ότι αποτελεί αξιόπιστο εταίρο μας.

Tunne Kelam (PPE), γραπτώς. – (EN) Υποστήριξα την τροπολογία 2, η οποία κατατέθηκε εξ ονόματος της Ομάδας των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών, επί της κοινής πρότασης ψηφίσματος σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία, στην οποία εκφράζεται ανησυχία για το ότι η κατασκευή του αγωγού Nord Stream υποσκάπτει την αρχή της αλληλεγγύης όσον αφορά την ενεργειακή ασφάλεια της ΕΕ και θα κατασκευαστεί προκειμένου να παρακαμφθεί η Ουκρανία. Ακόμη και αν δεν συνδέεται άμεσα με την τρέχουσα κατάσταση στην Ουκρανία, συμμερίζομαι την άποψη ότι ο αγωγός Nord Stream έχει σχεδιαστεί από τη ρωσική κυβέρνηση ως πρωταρχικά πολιτικό έργο, με στόχο τον διχασμό της Ευρώπης και την απομόνωση όχι μόνο της Ουκρανίας αλλά και ορισμένων νέων κρατών μελών. Αυτή η τροπολογία υπενθυμίζει ότι η συζήτηση για τον αγωγό Nord Stream δεν έχει τερματιστεί, αλλά πρόκειται να συνεχιστεί. Η ΕΕ, η οποία κινείται προς μια κοινή αγορά ενέργειας με την εφαρμογή της αρχής για την ενεργειακή αλληλεγγύη, δεν μπορεί να στηρίζεται στη διαμόρφωση μακροπρόθεσμης σχέσης με ένα πολιτικά επηρεαζόμενο κρατικό μονοπώλιο το οποίο έχει ήδη αποτύχει οικονομικά και αψηφά τις βασικές αρχές της ΕΕ περί ανοικτού ανταγωνισμού, διαφάνειας και διαχωρισμού της παραγωγής, της μεταφοράς και της διανομής.

Iosif Matula (PPE), γραπτώς. – (RO) Υπερψήφισα το σχέδιο ψηφίσματος το οποίο κατέθεσε η Κοινοβουλευτική Ομάδα του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) επειδή εκτιμώ ότι η ΕΕ πρέπει να βοηθήσει την Ουκρανία να εφαρμόσει δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις, καθώς και τις ευρωπαϊκές αξίες, και να εγγυηθεί τα ανθρώπινα δικαιώματα και τα δικαιώματα των ατόμων που ανήκουν σε εθνικές μειονότητες.

Ο νέος Πρόεδρος της Ουκρανίας κέρδισε τις εκλογές βάσει ενός προγράμματος το οποίο εγγυάται τα δικαιώματα των μειονοτήτων, και η ΕΕ πρέπει να στηρίξει την αποτελεσματική, μακροπρόθεσμη εφαρμογή αυτού του προγράμματος. Στο πλαίσιο αυτό, ο νόμος για την εφαρμογή του Ευρωπαϊκού Χάρτη για τις περιφερειακές ή μειονοτικές γλώσσες πρέπει να εγκριθεί και να εφαρμοστεί. Πρέπει να καταργηθούν προηγούμενα μέτρα τα οποία περιόριζαν δραστικά τη δυνατότητα των σχολείων να διδάσκουν στη μητρική γλώσσα των μειονοτήτων. Η εκπροσώπηση των μειονοτήτων στις τοπικές, διαμερισματικές, περιφερειακές και κεντρικές αρχές της Ουκρανίας πρέπει να βελτιωθεί. Πρέπει να διασφαλιστεί ο σεβασμός των δικαιωμάτων όλων των μειονοτήτων, σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα, περιλαμβανομένων των Ρώσων, των Πολωνών, των Τατάρων, των Βουλγάρων, των Ελλήνων, των Ρουμάνων, των Ούγγρων, των Εβραίων και των Ρομά. Καμία μειονότητα δεν πρέπει να αγνοηθεί.

Θέλω δε να επιστήσω την προσοχή στην ανάγκη διατήρησης και αποκατάστασης της πολιτισμικής και ιστορικής κληρονομιάς της περιοχής Chernivtsi, η οποία αποτελεί μέρος της εβραϊκής, γερμανοαυστριακής, πολωνικής, ρουμανικής, ρωσικής και ουκρανικής πολιτισμικής κληρονομιάς. Φρονώ ότι η διατήρηση αυτής της αξιόλογης ευρωπαϊκής πολυπολιτισμικής και πολυομολογιακής κληρονομιάς, που περιλαμβάνει κοιμητήρια, μνημεία, κτίρια και εκκλησίες στη Βόρεια Μπουκοβίνα, πρέπει να καταστεί στόχος προτεραιότητας για τη συνεργασία μεταξύ της ΕΕ και της Ουκρανίας.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι εκλογές που διεξήχθησαν προσφάτως στην Ουκρανία, λαμβάνοντας υπόψη τις δηλώσεις της αποστολής εκλογικών παρατηρητών του ΟΑΣΕ και του Γραφείου Δημοκρατικών Θεσμών και Ανθρώπινων Δικαιωμάτων (ODIHR), σύμφωνα με τις οποίες τηρήθηκε η πλειονότητα των διεθνών προτύπων, καταδεικνύουν ότι η χώρα αυτή συνεχίζει να αναπτύσσεται θετικά, ακολουθώντας την πορεία της μελλοντικής ένταξης στην ΕΕ. Ωστόσο, είναι κρίσιμο οι πολιτικοί και οι αρχές της Ουκρανίας να παραμείνουν προσηλωμένοι στην επίτευξη της πολιτικής και οικονομικής σταθεροποίησης σύντομα. Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος αυτός, πρέπει να εφαρμοστούν οι αναγκαίες συνταγματικές μεταρρυθμίσεις, να εδραιωθεί το κράτος δικαίου, να καθιερωθεί

μία κοινωνική οικονομία της αγοράς και να ενταθούν οι προσπάθειες καταπολέμησης της διαφθοράς και βελτίωσης του επιχειρηματικού και επενδυτικού κλίματος.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Η πρόταση ψηφίσματος σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία αναφέρεται εξαιρετικά εύστοχα στην τρέχουσα κατάσταση στη χώρα αυτή και στην κατάσταση όσον αφορά τις προεδρικές εκλογές. Υπενθυμίζει στους πολιτικούς και την κυβέρνηση της Ουκρανίας την ανάγκη για πολιτική και οικονομική σταθεροποίηση, η οποία μπορεί, ειδικότερα, να επιτευχθεί μέσω συνταγματικών μεταρρυθμίσεων, εδραίωσης του κράτους δικαίου, καθιέρωσης της κοινωνικής οικονομίας της αγοράς, καταβολής περαιτέρω προσπαθειών για την καταπολέμηση της διαφθοράς και βελτίωσης του οικονομικού και επενδυτικού κλίματος. Παρ' όλα αυτά, κατά τη γνώμη μου, οι αναφορές σε ταχεία ένταξη της στη ζώνη ελευθέρων συναλλαγών, με άλλα λόγια στην κοινή εσωτερική αγορά της ΕΕ, είναι υπερβολικές. Η Ουκρανία πρέπει να ανοικοδομήσει και να ενισχύσει σταδιακά την οικονομία της και να καταλήξει στο εσωτερικό της σε συμφωνία σχετικά με τις πραγματικές της ανάγκες. Παρ' όλο τον ευρωπαϊκό προσανατολισμό της Ουκρανίας, δεν πρέπει να λησμονούμε τις βαθιές ρίζες της χώρας αυτής στη ρωσική σφαίρα επιρροής, και αυτή είναι μία παράμετρος την οποία οφείλουμε να λάβουμε υπόψη. Για τους λόγους που εξέθεσα, απείχα από την ψηφοφορία επί της πρότασης ψηφίσματος.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Το κείμενο περιλαμβάνει ορισμένες καλές δηλώσεις, όπως την καταδίκη του κομμουνιστικού καθεστώτος. Από την άλλη πλευρά, θεωρώ ότι η εκτεταμένη άρση των περιορισμών στη χορήγηση θεωρήσεων και η ταχεία ένταξη της Ουκρανίας στην κοινή αγορά δεν είναι συνετή. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο απείχα από την ψηφοφορία.

Kristiina Ojuland (ALDE), γραπτώς. – (ET) Κύριε Πρόεδρε, υποστήριξα το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία. Μεταξύ άλλων, φρονώ ότι θα πρέπει να λάβουμε πολύ σοβαρά υπόψη την απόφαση του νεοεκλεγέντος προέδρου Yanukovich να έρθει στις Βρυξέλλες για την πρώτη επίσημη επίσκεψή του στο εξωτερικό. Πρόκειται για σαφή ένδειξη της διάθεσης της Ουκρανίας να συνεχίσει την πορεία ένταξής της στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Θεωρώ ότι είναι σημαντικό να προσφέρει η Ευρωπαϊκή Ένωση τη στήριξή της στην Ουκρανία υπό τις παρούσες συνθήκες, συνάπτοντας συμφωνία σύνδεσης καθώς και διασφαλίζοντας την απαλλαγή από την υποχρέωση θεώρησης, υπό την προϋπόθεση ότι η Ουκρανία θα τηρήσει τους στόχους της. Οι πόρτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης πρέπει να παραμείνουν ανοικτές για την Ουκρανία.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D), γραπτώς. – (PL) Χαιρετίζω το γεγονός ότι οι προεδρικές εκλογές στην Ουκρανία πραγματοποιήθηκαν σύμφωνα με τα δημοκρατικά πρότυπα. Στις αρχές του 2010, η ουκρανική δημοκρατία απέδειξε ότι είναι ζωντανή. Η αυξημένη συμμετοχή του εκλογικού σώματος αξίζει ιδιαίτερη μνεία. Σήμερα, το ίδιο το αποτέλεσμα των ουκρανικών εκλογών δεν αποτελεί αντικείμενο επιφυλάξεων που μπορεί να οδηγήσουν σε αμφισβήτησή του ενώπιον των δικαστηρίων.

Ωστόσο, η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν πρέπει να αρκестεί σε εκφράσεις επιδοκμασίας για τον τρόπο διενέργειας των εκλογών. Έχει ζωτική σημασία να προσφέρει στην Ουκρανία μια ευρωπαϊκή προοπτική με πολλαπλά ενδιάμεσα στάδια. Το πρώτο στάδιο πρέπει να είναι η συμμετοχή στην ανατολική εταιρική σχέση, και το τελευταίο πρέπει να είναι η ένταξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να τηρήσει πολιτική ανοικτών θυρών έναντι της Ουκρανίας. Ο βαθμός ένταξης σε διαφορετικές κοινότητες είναι θέμα για το οποίο την απόφαση πρέπει να λάβει η ίδια η Ουκρανία – πρέπει να εξαρτηθεί από κυρίαρχη απόφαση της ίδιας της ουκρανικής κοινωνίας.

Η βελτίωση των σχέσεων μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσίας αποτελεί ζωτικό συμφέρον της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Διότι οι συνέπειες των διμερών σχέσεων μεταξύ της Ουκρανίας και της Ρωσίας αφορούν επίσης τα κράτη μέλη της ΕΕ. Χαιρετίζω λοιπόν την ανακοίνωση της βελτίωσης αυτών των σχέσεων.

Justas Vincas Paleckis (S&D), γραπτώς. – (LT) Οι προεδρικές εκλογές στην Ουκρανία υπήρξαν σύμφωνες με τα διεθνή πρότυπα για τη διενέργεια εκλογών. Η χώρα έχει πραγματοποιήσει ένα βήμα προς την κατεύθυνση της ευρωπαϊκής δημοκρατίας. Αυτό αποδεικνύει ότι η Ουκρανία αισθάνεται όλο και περισσότερο ότι αποτελεί μέρος της κοινότητας των ευρωπαϊκών δημοκρατικών κρατών.

Ας ελπίσουμε ότι ο νέος Πρόεδρος της Ουκρανίας θα είναι αξιόπιστος εταίρος με τον οποίο θα μπορούμε να συνεργαστούμε με σκοπό την ενίσχυση της σταθερότητας και της οικονομικής ανάπτυξης στην Ανατολική Ευρώπη μαζί με άλλα γειτονικά κράτη. Ένα από τα σημαντικότερα πρακτικά βήματα στις σχέσεις της ΕΕ με την Ουκρανία είναι η απλούστευση του καθεστώτος των θεωρήσεων, με απώτερο στόχο την κατάργηση των θεωρήσεων για τους πολίτες της Ουκρανίας που ταξιδεύουν στην ΕΕ.

Ψήφισα υπέρ αυτής της πρότασης ψηφίσματος διότι λαμβάνει υπόψη τις θετικές αλλαγές που έχουν συντελεστεί σε αυτό το σημαντικό γειτονικό της ΕΕ κράτος, παρότι εξακολουθούν να υπάρχουν πολλές περιπλοκές και εντάσεις μεταξύ των διαφόρων κυβερνητικών οργάνων της χώρας αυτής.

Jarosław Leszek Wałęsa (PPE), γραπτώς. – (PL) Κατά τη διάρκεια αυτής της περιόδου συνόδου της Ολομέλειας ψηφίσαμε επί της πρότασης ψηφίσματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με την κατάσταση στην Ουκρανία. Εξέφρασα τη συμφωνία μου με το ψήφισμα, διότι αποτελεί μια πολύ σημαντική δήλωση του θεσμικού μας οργάνου η οποία αποδεικνύει ότι παρακολουθούμε προσεκτικά την πορεία της δημοκρατίας στην Ουκρανία. Το ψήφισμα παρουσιάζει μια, εν γένει, θετική αξιολόγηση της διαδικασίας των προεδρικών εκλογών και απευθύνει έκκληση να καταβληθούν προσπάθειες προκειμένου να διασφαλιστεί η πολιτική και οικονομική σταθερότητα της χώρας. Μια καίρια πτυχή είναι η ζωτική ανάγκη ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ της Ουκρανίας και της ΕΕ, ιδίως στον τομέα της ενέργειας. Κατά τη γνώμη μου, κατατέθηκαν δύο αμφιλεγόμενες τροπολογίες. Η πρώτη αφορούσε τις μειονοτικές γλώσσες. Καταψήφισα την τροπολογία αυτή, διότι ενίσχυε το ενδεχόμενο χρήσης της ρωσικής αντί της ουκρανικής γλώσσας. Η δεύτερη τροπολογία αφορούσε τον αγωγό Nord Stream. Στην προκειμένη περίπτωση, υπερψήφισα την τροπολογία, επειδή ήθελα να εκφράσω την αντίθεσή μου στην κατασκευή αυτού του αγωγού.

Προτάσεις ψηφίσματος RC-B7-0123/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η Ευρωπαϊκή Ένωση πραγματοποίησε εκστρατεία υπέρ της σύστασης του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (UNHRC) και ανέλαβε, σε συνεργασία με τα κράτη μέλη, να διαδραματίσει ενεργό και πρωτοπόρο ρόλο στη στήριξη ενός αποτελεσματικού οργάνου το οποίο θα διαχειρίζεται τις τρέχουσες προκλήσεις στο πεδίο των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η νέα θεσμική διάρθρωση που δημιουργήθηκε μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας προσφέρει την ευκαιρία να βελτιωθεί η συνέπεια, η εικόνα και η αξιοπιστία της δράσης της ΕΕ ως μέλος του UNHRC. Γι' αυτό είναι σημαντικό να υιοθετήσει η ΕΕ μια κοινή, ενοποιημένη θέση κατά τη διάρκεια της δέκατης τρίτης συνόδου του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών ως προς το σύνολο των θεμάτων που θα συζητηθούν. Η ΕΕ πρέπει να ασκεί αποτελεσματική επιρροή ως μέλος του ευρύτερου συστήματος των Ηνωμένων Εθνών και να επιδιώκει με συνέπεια τη διαμόρφωση κοινής θέσης, καθώς και την επίδειξη αυξημένης ευελιξίας σε λιγότερο σημαντικά θέματα, ώστε να μπορεί να ελίσσεται ταχύτερα και αποτελεσματικότερα στις διαπραγματεύσεις για θεμελιώδη ζητήματα. Πάνω απ' όλα, πρέπει να συμμετέχει ενεργά στη δημιουργία ειδικευμένων μηχανισμών του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών που θα ανταποκρίνονται με ταχύτητα και αποτελεσματικότητα σε κρίσεις όσον αφορά τα ανθρώπινα δικαιώματα στο Ιράν, το Αφγανιστάν, το Ιράκ και την Υεμένη.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (EN) Τα ανθρώπινα δικαιώματα συνεχίζουν να παραβιάζονται σε πολλές χώρες και είναι λυπηρό το ότι πολύ σοβαρές παραβιάσεις αυτού του είδους ορισμένες φορές δεν αντιμετωπίζονται με έγκαιρο και κατάλληλο τρόπο από τη διεθνή κοινότητα. Δεν διαθέτουμε συντονισμένη προσέγγιση στη διεθνή σκηνή. Ο ρόλος της ΕΕ ως παγκόσμιου παράγοντα έχει ενισχυθεί τις τελευταίες δεκαετίες και η νεοϊδρυθείσα Ευρωπαϊκή Υπηρεσία Εξωτερικής Δράσης βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας θα μπορούσε να διαδραματίσει αποφασιστικό ρόλο στο να μπορέσει η Ένωση να ανταποκριθεί αποτελεσματικότερα στις παγκόσμιες προκλήσεις και να αντιμετωπίσει τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων κατά τρόπο πιο συνεκτικό, συνεπή και αποτελεσματικό. Η ΕΕ έχει σήμερα μια σπουδαία ευκαιρία να ενισχύσει τον ρόλο της στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών και θα πρέπει να την αξιοποιήσει πλήρως, ώστε να αυξήσει την προβολή και την αξιοπιστία των δράσεων της ΕΕ στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Mara Bizzotto (EFD), γραπτώς. – (IT) Το συμβιβαστικό ψήφισμα που τέθηκε σε ψηφοφορία στο Σώμα περιλαμβάνει, δυστυχώς, χωρία τα οποία δεν μου επιτρέπουν να το υπερψηφίσω. Το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών είναι ένα πολιτικό όργανο το οποίο υπόκειται σε «ακραία πολιτικοποίηση», όπως αναγνωρίζεται στο κείμενο του ψηφίσματος. Ωστόσο, εκτιμώ ότι θα μπορούσαμε να είχαμε πει περισσότερα, δεδομένου ιδίως ότι ασχολούμαστε με ένα θέμα το οποίο είναι ευαίσθητο και σημαντικό για πολλούς από εμάς, ήτοι τα ανθρώπινα δικαιώματα. Διαβάζοντας το κείμενο, διαπιστώνω μια λυπηρή αδυναμία – ίσως όχι για την πολιτική της διπλωματίας, αλλά σίγουρα για την πολιτική των αξιών – και αυτή συνίσταται στην έλλειψη αποφασιστικότητας κατά την άσκηση κριτικής στις πτυχές οι οποίες καθιστούν το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών πολύ αμφιλεγόμενο όργανο. Στην πραγματικότητα, θα μπορούσαμε να επιδείξουμε μεγαλύτερη αποφασιστικότητα και να εκφραστούμε με εντονότερο τρόπο κατά της υποψηφιότητας του Ιράν στις προσεχείς εκλογές του Συμβουλίου. Δεν γίνεται συγκεκριμένη αναφορά στην παράλογη σύνθεση ενός Συμβουλίου στο οποίο συμμετέχουν πάρα πολλά μέλη τα οποία είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν νομιμοποιούνται να δίνουν διαλέξεις για τα ανθρώπινα δικαιώματα, και τα οποία προφανώς διαθέτουν πολύ λιγότερα διαπιστευτήρια ώστε να κρίνουν ή να δικάζουν οποιονδήποτε άλλον. Κατά συνέπεια, η ψήφος μου εκφράζει αποχή και σκεπτικισμό έναντι αυτού του κειμένου: απέχω με την ελπίδα ότι το Κοινοβούλιο θα βγάλει τον μανδύα της διπλωματίας – η δουλειά του δεν είναι να είναι διπλωματικό – και θα αποδωθεί με μεγαλύτερη τόλμη στον αγώνα υπέρ των αξιών και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Ψήφισα αποχή, παρά το ότι το Ψήφισμα έχει θετικά στοιχεία, γιατί καταψηφίστηκαν σημαντικές τροπολογίες που είχε καταθέσει η ευρωομάδα της Αριστεράς με αποτέλεσμα να μην

είναι επαρκές στο περιεχόμενό του. Η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να υποστηρίξει τις προσπάθειες του ΟΗΕ για να γίνουν σεβαστά τα ανθρώπινα δικαιώματα σε όλο τον κόσμο. Οφείλει να πρωταγωνιστεί σε μια τέτοια προσπάθεια, πολύ περισσότερο σήμερα που η παραβίαση τους τείνει να γίνει κανόνας από αυταρχικά καθεστώτα που τα χαρακτηρίζει η "καπιταλιστική βία" για την επιβολή των αντικοινωνικών πολιτικών τους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, οφείλει να επανεξετάσει τις σχέσεις της με το κράτος του Ισραήλ, λαμβάνοντας σοβαρά υπόψη τις πολεμικές επιχειρήσεις του Ισραήλ στα Παλαιστινιακά εδάφη αλλά και τις επιθέσεις στα δικαιώματα του Παλαιστινιακού λαού, συμπεριλαμβανομένου και του δικαιώματός του να αποκτήσει τελικά τη δική του πατρίδα. Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να παραιτηθεί από τις εκστρατείες "εξαγωγής δημοκρατίας" των ΗΠΑ και να διαμορφώσει πλαίσιο διεθνών σχέσεων με σεβασμό στους κανόνες του διεθνούς δικαίου και ενισχυμένο ρόλο του ΟΗΕ.

Anna Maria Corazza Bildt, Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark και Anna Ibrisagic (PPE), γραπτώς. – (SV) Σήμερα, 25 Φεβρουαρίου 2010, εμείς οι σουηδοί Συντηρητικοί ψηφίσαμε υπέρ του κοινού ψηφίσματος σχετικά με τη δέκατη τρίτη σύνοδο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών (B7-0123/2010). Θα θέλαμε, εντούτοις, να επισημάνουμε ότι θεωρούμε ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ θα πρέπει να κληθούν να καταδικάσουν τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων εν γένει, και ότι είναι λυπηρή η αδυναμία του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών να αντιμετωπίσει με ικανοποιητική ταχύτητα τις σοβαρές παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε άλλες χώρες οι οποίες δεν αναφέρονται ούτε στο παρόν ψήφισμα, όπως λόγου χάρη η Κούβα, καθώς και άλλες χώρες.

Vasileia Viorica Dăncilă (S&D), γραπτώς. – (RO) Οφείλω να υπογραμμίσω ότι η συμμόρφωση όλων των πλευρών, και σε όλες τις περιστάσεις, με το διεθνές δικαίο για τα ανθρώπινα δικαιώματα και με την ανθρωπιστική νομοθεσία εξακολουθεί να αποτελεί ζωτική προϋπόθεση για την εδραίωση δίκαιης και διαρκούς ειρήνης σε όλο τον κόσμο.

Εκτιμώ ότι, σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, η ενορχηστρωμένη δράση τόσο της Υπατης Εκπροσώπου της ΕΕ για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας όσο και των κρατών μελών, που προϋποθέτει μια ισχυρή κοινή θέση, θα διασφάλιζε τη λογοδοσία των ενόχων για παραβιάσεις του διεθνούς δικαίου για τα ανθρώπινα δικαιώματα και της διεθνούς ανθρωπιστικής νομοθεσίας.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα το κείμενο του ψηφίσματος σχετικά με την πλατφόρμα δράσης των Ηνωμένων Εθνών για την ισότητα των φύλων, όπου παρουσιάζονται συγκεκριμένα καίρια βήματα που απαιτούνται, προκειμένου η Ευρωπαϊκή Ένωση να ανταποκριθεί σε στρατηγικούς στόχους ως προς την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών. Είναι εμφανώς αναγκαίο να εντείνει η Επιτροπή τις προσπάθειές της για τη συγκέντρωση συγκρίσιμων στοιχείων σχετικά με κρίσιμους δείκτες για την παρακολούθηση της πλατφόρμας δράσης και για τη μετατροπή τους σε τακτικές αναθεωρήσεις των πρωτοβουλιών ενσωμάτωσης της πτυχής του φύλου σε ευρύ φάσμα πολιτικών. Έχει ιδιαίτερη σημασία να παρακολουθείται η διάσταση του φύλου –και να αναλαμβάνεται σχετική δράση– σε θέματα φτώχειας ή βίας, καθώς και όσον αφορά τις ανάγκες των ανήλικων κοριτσιών. Η παρακολούθηση του χάρτη πορείας της Επιτροπής για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών 2006-2010 πρέπει να λαμβάνει επίσης υπόψη τις μακροπρόθεσμες συνέπειες της οικονομικής κρίσης και της αλλαγής του κλίματος σε μια κοινωνία η οποία γηράσκει και καθίσταται όλο και περισσότερο εθνοτικά πολύμορφη. Η σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία και τα συναφή δικαιώματα πρέπει να αναγνωριστούν και να προωθηθούν στην Ευρώπη και σε παγκόσμιο επίπεδο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει τώρα να προσχωρήσει στη Σύμβαση για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών, ένα νομικό βήμα που έχει καταστεί δυνατό μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Ψήφισα υπέρ της κοινής πρότασης ψηφίσματος σχετικά με τη δέκατη τρίτη σύνοδο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Η νέα θεσμική διάρθρωση της ΕΕ προσφέρει μια μοναδική ευκαιρία για την αύξηση της συνεκτικότητας, της προβολής και της αξιοπιστίας της ΕΕ στους κόλπους του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών. Οι δραστηριότητες της Υπατης Εκπροσώπου της Ένωσης για θέματα εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας θα συμβάλουν επίσης στην ενίσχυση της δυνατότητας της ΕΕ να συνεργάζεται με χώρες από άλλους περιφερειακούς συνασπισμούς, με σκοπό τον τερματισμό των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, περιλαμβανομένης της βίας που στρέφεται ειδικότερα κατά γυναικών και παιδιών.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Η πολιτικοποίηση του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και η συνεχιζόμενη παρεμπόδιση του έργου όσων τηρούν αυστηρότερη στάση ως προς την καταδίκη των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων σε διάφορες περιοχές του κόσμου δικαιολογούν την αλλαγή της διάρθρωσης και του τρόπου λειτουργίας του Συμβουλίου. Η ανακοίνωση της υποψηφιότητας του Ιράν αποτελεί μία ακόμη ένδειξη ότι η πορεία που ακολουθεί αυτό το όργανο μάλλον στερείται αξιοπιστίας και ασφάλειας, και ότι οι χώρες με ιστορικό επανειλημμένων παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων μπορούν να εκμεταλλεύονται την ιδιότητα

του μέλους του εν λόγω Συμβουλίου στην προσπάθειά τους να συγκαλύψουν τις παραβιάσεις που διαπράττουν οι ίδιες.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση πρέπει να συμμετέχει ενεργά στις εργασίες του Συμβουλίου, έχοντας συγχρόνως επίγνωση των περιορισμών και των προβλημάτων του, και να προσπαθεί να επιβάλει μια ισορροπημένη, αλλά αυστηρή και απαιτητική, αντίληψη όσον αφορά το νόημα του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Αν το επιτύχει, θα μπορέσει να ανταποκριθεί στις ευθύνες της σε αυτό το πεδίο.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών αποτελεί πλατφόρμα η οποία ειδικεύεται στα οικουμενικά ανθρώπινα δικαιώματα και ειδικό βήμα το οποίο ασχολείται με τα ανθρώπινα δικαιώματα εντός του συστήματος των Ηνωμένων Εθνών. Η προαγωγή και διασφάλιση της οικουμενικότητας των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι τμήμα του νομικού, ηθικού και πολιτισμικού κληρονομίου της ΕΕ και ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της ενότητας και της ακεραιότητάς της.

Είμαι βέβαιος ότι τα κράτη μέλη της ΕΕ αντιτίθενται σε κάθε απόπειρα υπονόμευσης του καθολικού, αδιαίρετου και αλληλένδετου χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Προσβλέπω στην ενεργό συμμετοχή των κρατών μελών στον ετήσιο διαδραστικό διάλογο σχετικά με τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία και στην ετήσια διάσκεψη για τα δικαιώματα του παιδιού... Θα ήθελα δε να υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα της δέκατης τρίτης συνόδου του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, στην οποία θα παρίστανται υπουργοί και άλλοι εκπρόσωποι υψηλού επιπέδου. Στην ημερήσια διάταξή της περιλαμβάνονται η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση και η διακήρυξη των Ηνωμένων Εθνών για την εκπαίδευση και την κατάρτιση στον τομέα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Τέλος, χαιρετίζω την ανανέωση της συμμετοχής των Ηνωμένων Πολιτειών στα όργανα των Ηνωμένων Εθνών και τη συνακόλουθη εκλογή τους ως μέλους του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και την εποικοδομητική τους παρέμβαση υπέρ της ελευθερίας έκφρασης στην 64η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Συμφωνούμε σε μεγάλο βαθμό με την αντίληψη που περιγράφεται στην έκθεση, όσον αφορά τον καθολικό, αδιαίρετο και αλληλένδετο χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Ωστόσο, βάσει των ιδίων αυτών εννοιών, είναι αναγκαίο να υπογραμμιστεί η αγεφύρωτη αντίφαση μεταξύ της άποψης αυτής και της σκληρής επίθεσης κατά των δικαιωμάτων των εργαζομένων και των λαών, την οποία προκαλεί η κρίση του καπιταλιστικού συστήματος, περιλαμβανομένων των υψηλών ποσοστών ανεργίας, της αυξημένης φτώχειας και της ολοένα και πιο δύσκολης πρόσβασης σε υψηλής ποιότητας δημόσιες υπηρεσίες σε προσιτές τιμές. Δυστυχώς, η πλειονότητα των μελών του Κοινοβουλίου δεν έλαβε δεόντως υπόψη αυτήν την αντίφαση.

Εκφράζουμε τη λύπη μας για την απόρριψη των προτάσεων τις οποίες κατέθεσε η πολιτική μας ομάδα, κυρίως δε των ακόλουθων:

- επισημαίνει ότι τα κράτη μέλη του ΟΗΕ θα έπρεπε να προωθήσουν την επισιτιστική κυριαρχία και την επισιτιστική ασφάλεια ως μέσον για τη μείωση της φτώχειας και της ανεργίας·

- χαιρετίζει το γεγονός ότι μια έκθεση του Ύπατου Αρμοστή των Ηνωμένων Εθνών για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα σχετικά με τις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στην Ονδούρα μετά το πραξικόπημα περιλαμβάνεται στην ημερήσια διάταξη της 13ης συνόδου· καλεί τα κράτη μέλη της ΕΕ να υποστηρίξουν μια ισχυρή καταδίκη του πραξικοπήματος και να ενεργήσουν για την αποκατάσταση της δημοκρατίας και του κράτους δικαίου στη χώρα·

- τονίζει την ανησυχία του για την κατάσταση στην Κολομβία, ιδίως δε την ανακάλυψη χιλιάδων μη αναγνωρισμένων πτωμάτων.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα την πρόταση ψηφίσματος σχετικά με τη δέκατη τρίτη σύνοδο του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών (UNHCR), καταρχάς για να χαιρετίσω πολύ θερμά το γεγονός ότι το UNHCR έθεσε στην κορυφή της ημερήσιας διάταξής του τον αντίκτυπο της παγκόσμιας οικονομικής και χρηματοπιστωτικής κρίσης στον σεβασμό του συνόλου των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Εκτιμώ επίσης ότι είναι σημαντικό να υπογραμμιστεί η ανάγκη για μια κοινή θέση της ΕΕ σχετικά με την παρακολούθηση της διερευνητικής αποστολής σχετικά με τη σύγκρουση στη Γάζα και το Νότιο Ισραήλ· επ' αυτού, επιβάλλεται να εφαρμοστούν οι συστάσεις που περιλαμβάνονται στην έκθεση Goldstone. Τέλος, η υποψηφιότητα του Ιράν στις εκλογές του UNHRC που θα διεξαχθούν τον Μάιο του 2010 προκαλεί ιδιαίτερη ανησυχία και πρέπει να οδηγήσει στη λήψη αυστηρών μέτρων από την ΕΕ, έτσι ώστε να μην επιτραπεί η εκλογή χωρών με βεβαρημένο ιστορικό ως προς τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεδομένου ότι το Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων είναι διακυβερνητικό όργανο με βασικό σκοπό την αντιμετώπιση των παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, και δεδομένου ότι ένας από τους ακρογωνιαίους λίθους της ευρωπαϊκής ενότητας και ακεραιότητας είναι ο σεβασμός και η προστασία του

οικουμενικού χαρακτήρα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, θα ήθελα να εκφράσω την ενθάρρυνσή μου προς το UNHRC, με την ελπίδα ότι θα συνεχίσει να καταπολεμά όλες τις μορφές διακρίσεων.

Frédérique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Το ψήφισμά μας απευθύνεται στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών, ένα όργανο το οποίο θα ήλπιζε κανείς ότι θα αποτελούσε μέσο επιβολής, σε παγκόσμιο επίπεδο, του σεβασμού των δικαιωμάτων, των αξιών και των πλέον θεμελιωδών ελευθεριών. Χρησιμοποιώ υποθετική διατύπωση μιας και η νομιμότητα του Συμβουλίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών υπονομεύεται ιδιαίτερα, δεδομένου ότι δεν είναι αμερόληπτο.

Τώρα, όπως αιφνιδίως, εμφανίζεται και το πρόσθετο ζήτημα της υποψηφιότητας του Ιράν. Πρόκειται για εσκεμμένη πρόκληση. Αυτό το κράτος, αυτή η κυβέρνηση, αυτός ο πρόεδρος, διακωμωδούν τα δικαιώματα των ανδρών και των γυναικών. Τουλάχιστον 346 πολίτες της χώρας αυτής, μεταξύ αυτών και ανήλικοι, είτε κρεμάστηκαν είτε λιθοβολήθηκαν μέχρι θανάτου το 2008. Οι δε δίκες είναι εντελώς προσχηματικές. Χρησιμοποιούνται βασανιστήρια. Επικρατεί πλήρης απουσία ελευθερίας της έκφρασης, ελευθερίας του συνεταιρίζεσθαι και ελευθερίας του τύπου. Οι μειονότητες, και κυρίως τα μέλη της κοινότητας των Μπαχάι, υφίστανται διώξεις. Μετά τις προεδρικές εκλογές του Ιουνίου του 2009, όλα τα είδη διαδηλώσεων καταστέλλονται αιματηρά και συστηματικά. Θα μπορούσα να συνεχίσω.

Ο κόσμος έχει ανάγκη από διακυβέρνηση που να στηρίζεται σε οικουμενικές αξίες. Αν τα Ηνωμένα Έθνη επιθυμούν να αποτελέσουν το βήμα διεξαγωγής αυτού του διαλόγου, πρέπει να διασφαλίσουν την αντικειμενικότητα των οργάνων τους. Η υποψηφιότητα του Ιράν είναι κάτι παραπάνω από δοκιμασία της αξιοπιστίας των Ηνωμένων Εθνών· είναι δοκιμασία της βιωσιμότητάς του.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα το τελικό κείμενο του ψηφίσματος επειδή, μεταξύ άλλων λόγων, διατηρεί τις παραγράφους που αναφέρονται στην κοινή μελέτη σχετικά με την ύπαρξη μυστικών κέντρων κράτησης, στην ανάγκη εφαρμογής των συστάσεων της έκθεσης Goldstone και του ΔΠΔ, και επειδή περιλαμβάνει επίσης την τροπολογία σχετικά με τη Δυτική Σαχάρα την οποία κατέθεσε η Συνομοσπονδιακή Ομάδα της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστερά των Πρασίνων των Βορείων Χωρών. Χαίρομαι επίσης διότι το αίτημα του κ. Brok για διενέργεια ψηφοφορίας κατά τμήματα επί της παραγράφου που αφορά τη δυσφήμιση θρησκειών απορρίφθηκε και η παράγραφος διαμορφώθηκε ως εξής:

10. «επαναλαμβάνει την άποψή του όσον αφορά την έννοια της “δυσφήμισης θρησκειών” και, μολονότι αναγνωρίζει την ανάγκη να εξετασθεί ενδελεχώς το πρόβλημα των διακρίσεων εις βάρος θρησκευτικών μειονοτήτων, εκτιμά ότι δεν ενδείκνυται η ένταξη της έννοιας αυτής στο πρωτόκολλο περί συμπληρωματικών κανόνων για το ρατσισμό, τις φυλετικές διακρίσεις, την ξενοφοβία και τις παντός είδους διακρίσεις· καλεί τα κράτη μέλη των Ηνωμένων Εθνών να εφαρμόζουν πλήρως τα υφιστάμενα πρότυπα για την ελευθερία έκφρασης και την ελευθερία θρησκευμάτων και πεποιδήσεων»

Επιθυμούσαμε τη διατήρηση αυτής της περιόδου επειδή είμαστε της άποψης ότι δεν χρειαζόμαστε νέα νομοθεσία σε επίπεδο Ηνωμένων Εθνών η οποία να διέπει την έννοια της δυσφήμισης θρησκειών, καθώς διαθέτουμε ήδη διεθνή πρότυπα, και συγκεκριμένα το προαναφερθέν πρωτόκολλο για την αποτροπή των διακρίσεων εις βάρος των θρησκευτικών μειονοτήτων.

Czesław Adam Siekierski (PPE), γραπτώς. – (PL) Η πολιτική της ΕΕ για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων είναι μία από τις σημαντικότερες αξίες που εφαρμόζουμε στην πράξη. Η κοινοτική πολιτική για τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων περιλαμβάνει την προστασία των ατομικών, πολιτικών, οικονομικών, κοινωνικών και πολιτισμικών δικαιωμάτων. Δίνει ιδιαίτερη έμφαση στην υποστήριξη των δικαιωμάτων των γυναικών, των παιδιών και των εθνικών μειονοτήτων και, ειδικότερα, στην καταπολέμηση του ρατσισμού, της ξενοφοβίας και άλλων τύπων διακρίσεων. Είναι πολύ επικίνδυνη η χρήση νομοθεσίας η οποία επιβάλλει διακρίσεις κατά μειονοτήτων με σκοπό την παραβίαση του δικαιώματός τους στη θρησκευτική ελευθερία ή τον περιορισμό της πρόσβασής τους στην εκπαίδευση και την απασχόληση, περιορίζοντας έτσι το δικαίωμά τους στην εργασία, με αποτέλεσμα να περιορίζεται το δικαίωμά τους να απολαμβάνουν ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης. Το μέχρι σήμερα έργο της Ένωσης σε αυτόν τον τομέα μάς δίνει το δικαίωμα να απαιτούμε από άλλους την τήρηση υψηλών προτύπων στους τομείς της δημοκρατίας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Viktor Uspaskich (ALDE), γραπτώς. – (LT) Ως προς το θέμα των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, σε όλα τα επίπεδα και όλους τους τομείς της ΕΕ, πρέπει να υπογραμμιστεί ότι καθήκον μας ως βουλευτών του ΕΚ είναι όχι απλώς να επικρίνουμε και να καταρτίζουμε ψηφίσματα για τρίτες χώρες, αλλά και να παρακολουθούμε εκ του σύνεγγυς την κατάσταση στα κράτη μέλη, προσέχοντας ακόμη και τα ελάχιστα αρνητικά φαινόμενα που συνιστούν παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Σε περιπτώσεις παραβιάσεων των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο καταρτίζει ψήφισμα το οποίο απευθύνεται στην αντίστοιχη χώρα. Προτού ασκήσουμε κριτική σε τρίτους, πρέπει

να θέσουμε τέρμα στις παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων στο εσωτερικό της ΕΕ, καθώς μόνο τότε θα μπορέσουμε να επικρίνουμε τους άλλους και να προσπαθήσουμε να τους βοηθήσουμε όσο το δυνατόν περισσότερο.

Anna Záborská (PPE), γραπτώς. – (FR) Δεν υποστήριξα αυτό το ψήφισμα διότι δεν υπογραμμίζει επαρκώς τη σημασία των ανθρωπίνων δικαιωμάτων των χριστιανικών μειονοτήτων στη Μέση Ανατολή. Εκφράζω τη λύπη μου για την έλλειψη θάρρους που επιδείχθηκε όσον αφορά την καταδίκη των επιθέσεων κατά χριστιανικών μειονοτήτων στη Μέση Ανατολή και την παραπομπή του προβλήματος στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών κήρυξε το 2009 «διεθνές έτος για τη γνώση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων», η δε ΕΕ έχει κηρύξει το 2010 «ευρωπαϊκό έτος καταπολέμησης της φτώχειας». Δεν θα πρέπει να λησμονούμε ότι τα Ηνωμένα Έθνη έχουν αναγνωρίσει την έσχατη φτώχεια ως μορφή παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Στο μάρμαρο των κτιρίων του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της Ευρώπης έχουμε χαράξει το έμβλημα της 17ης Οκτωβρίου – της διεθνούς ημέρας για την εξάλειψη της φτώχειας: «Όπου άνδρες και γυναίκες καταδικάζονται να ζουν στη φτώχεια, παραβιάζονται τα ανθρωπίνια δικαιώματά τους. Η κοινή προσπάθεια για την επιβολή του σεβασμού των δικαιωμάτων αυτών αποτελεί ιερό καθήκον μας. Πατήρ Joseph Wresinski». Στο ψήφισμά μας δεν εκφράζεται η βαθιά ανησυχία μας σχετικά με την έσχατη φτώχεια ως μορφή παραβίασης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Γι' αυτό καλώ τα μέλη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής Τέταρτου Κόσμου να στείλουν επιστολή που να διέπεται από αυτό το πνεύμα στους αντιπροσώπους της Γενικής Συνέλευσης των Ηνωμένων Εθνών, εκφράζοντας την ανησυχία του Κοινοβουλίου για τα θέματα αυτά.

Προτάσεις ψηφίσματος B7-0118/2010

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών είναι θεμελιώδες δικαίωμα και κοινή αξία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι επίσης αναγκαία προϋπόθεση για την επίτευξη των στόχων της ΕΕ σχετικά με την οικονομική μεγέθυνση, την απασχόληση και την κοινωνική συνοχή. Παρότι έχει σημειωθεί ουσιαστική πρόοδος ως προς την επίτευξη των στόχων της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου, η οποία υιοθετήθηκε το 1995, η ανισότητα μεταξύ των φύλων και τα στερεότυπα δεν έχουν εξαλειφθεί.

Εκτιμώ ότι η αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισαβόνας πρέπει να εστιαστεί περισσότερο στην ισότητα των φύλων, να θέσει νέους στόχους και να βελτιώσει τη διασύνδεση με την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου, έτσι ώστε τα κράτη μέλη να επιτύχουν απτά αποτελέσματα μέσω συγκεκριμένων πολιτικών. Γι' αυτό άλλωστε απαιτείται βελτιωμένη προώθηση της ανταλλαγής εμπειριών και ορθών πρακτικών μεταξύ των κρατών μελών σε όλους τους τομείς που σχετίζονται με την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου.

Elena Băsescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Υπερψήφισα το κείμενο του ψηφίσματος σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» – Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων. Δεκαπέντε χρόνια μετά την έγκριση της δήλωσης και της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο συζητά σήμερα την πρόοδο που έχει συντελεστεί σε διεθνές επίπεδο όσον αφορά την ισότητα των φύλων. Η ισότητα ευκαιριών για άνδρες και γυναίκες είναι μία από τις θεμελιώδεις αξίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο άρθρο 2 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση υπογραμμίζεται μια σειρά αξιών τις οποίες μοιράζονται τα κράτη μέλη: πολυφωνία, κατάρνηση των διακρίσεων, ανεκτικότητα, δικαιοσύνη, αλληλεγγύη και ισότητα των φύλων. Παρότι έχει επιτευχθεί σημαντική πρόοδος σε ορισμένους τομείς και επαγγελματικούς κλάδους, ορισμένες ανισότητες εξακολουθούν να υφίστανται ακόμη και τώρα. Ως εκ τούτου, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει να συνεχίσει να καταβάλλει προσπάθειες για την επίλυση αυτών των ζητημάτων. Η ισότητα πρέπει να προαχθεί σε όλους τους τομείς. Σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όταν σχεδιάζει στρατηγικές για την καταπολέμηση της οικονομικής κρίσης και του αντικτύπου της αλλαγής του κλίματος, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή πρέπει να λαμβάνει επίσης υπόψη τον αντίκτυπο των στρατηγικών αυτών στις γυναίκες. Το ψήφισμα ενθαρρύνει την ανάπτυξη των στρατηγικών και των μέσων που απαιτούνται για τη διερεύνηση της κατάστασης όσον αφορά την ισότητα των φύλων σύμφωνα με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων.

Regina Bastos (PPE), γραπτώς. – (PT) Υπερψήφισα το κείμενο του ψηφίσματος σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» – Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων, καθώς οι στρατηγικοί στόχοι της Πλατφόρμας του Πεκίνου δεν έχουν επιτευχθεί και συνεχίζουν να υπάρχουν ανισότητες και στερεότυπα με βάση το φύλο, ενώ οι γυναίκες εξακολουθούν να βρίσκονται σε υποδεέστερη θέση έναντι των ανδρών στους τομείς που αναφέρονται στην Πλατφόρμα.

Εκφράζουμε τη λύπη μας για την έλλειψη έγκαιρων, αξιόπιστων, συγκρίσιμων στοιχείων, τόσο σε περιφερειακό επίπεδο όσο και σε επίπεδο ΕΕ, σχετικά με τους δείκτες που αποφασίστηκαν για την παρακολούθηση της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου, περιλαμβανομένης της σχέσης των γυναικών και της φτώχειας, της βίας κατά των γυναικών, των θεσμικών μηχανισμών, των γυναικών και των ενόπλων συγκρούσεων, καθώς και των κοριτσιών. Η Επιτροπή πρέπει να αναπτύξει περαιτέρω την ετήσια αναθεώρηση της εφαρμογής της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου και να χρησιμοποιήσει αποτελεσματικά τους δείκτες και τις αναλυτικές εκθέσεις ως συνεισφορά σε διάφορα πεδία πολιτικής, καθώς και ως βάση για νέες πρωτοβουλίες με σκοπό την επίτευξη της ισότητας των φύλων.

Επαναλαμβάνουμε την αναγκαιότητα συστηματικής εφαρμογής και παρακολούθησης της ενσωμάτωσης της διάστασης του φύλου στις νομοθετικές, δημοσιονομικές και άλλες σημαντικές διαδικασίες, καθώς και σε στρατηγικές, προγράμματα και έργα σε διάφορους τομείς πολιτικής.

Vilija Blinkevičiūtė (S&D), γραπτώς. – (LT) Υπερψήφισα το κείμενο αυτού του ψηφίσματος, καθώς πρέπει να προωθήσουμε περαιτέρω την προοπτική της ισότητας των φύλων στο σύνολο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Ευρωπαϊκή Ένωση θα πρέπει να προετοιμάσει μια στρατηγική δράσης όσον αφορά τις κατευθυντήριες γραμμές για την ισότητα των φύλων και να λάβει υπόψη την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, τη βιώσιμη ανάπτυξη, καθώς και τις τρέχουσες κατευθυντήριες γραμμές προτεραιότητας, την ίση οικονομική ανεξαρτησία ανδρών και γυναικών, τον συνδυασμό εργασίας, οικογένειας και ιδιωτικής ζωής και την ίση συμμετοχή των γυναικών και των ανδρών στη λήψη αποφάσεων.

Επί του παρόντος, υπάρχει εμφανής έλλειψη στοιχείων για την ισότητα των φύλων, τη βία κατά των γυναικών και τους θεσμικούς μηχανισμούς. Είναι πολύ σημαντικό να συνεργαστούν τα κράτη μέλη όσο το δυνατόν στενότερα με το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων, ένα από τα καθήκοντα του οποίου είναι να επεξεργάζεται συγκρίσιμα στοιχεία. Το εν λόγω ινστιτούτο θα τηρεί στατιστικά στοιχεία, θα διεξάγονται έρευνες με στόχο την εκπόνηση αναλύσεων σχετικά με θέματα ισότητας των φύλων και θα διενεργούνται μελέτες σχετικά με στατιστικές δεικτών δεδομένων και την ερμηνεία δεδομένων. Οι στόχοι που ορίζονται στο πρόγραμμα εργασίας του ινστιτούτου θα πρέπει να συμβάλουν ιδιαίτερα στην εφαρμογή των δεικτών που καθορίστηκαν στο Πεκίνο.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ισότητα των φύλων αποτελεί θεμελιώδη αρχή στην εποχή μας, όμως οι ανισότητες μεταξύ των φύλων εξακολουθούν να υφίστανται, και οι στρατηγικοί στόχοι της Πλατφόρμας του Πεκίνου απέχουν ακόμη πολύ από την επίτευξή τους.

Χαιρετίζω την πρόταση ψηφίσματος που τίθεται σε ψηφοφορία σήμερα στην Ολομέλεια, καθώς αποτελεί κίνητρο βελτίωσης των θεσμικών μηχανισμών για την προαγωγή της ισότητας των φύλων.

Η ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου στην αναπτυξιακή συνεργασία είναι αναγκαία για την προώθηση μιας πιο ευημερούσας, δικαιότερης και πλουσιότερης κοινωνίας.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σπουδαιότητα του ρόλου που διαδραματίζουν οι γυναίκες στους τομείς της επιστήμης και της τεχνολογίας. Οι γυναίκες έχουν αυξανόμενη παρουσία στους τομείς της επιστημονικής έρευνας, όμως απέχουν ακόμη πολύ από την κορύφωση της σταδιοδρομίας τους και από τα κέντρα λήψης αποφάσεων. Η αξιοποίηση αυτού του δυναμικού είναι αναγκαία για την προώθηση μιας δίκαιης ισορροπίας και τη στήριξη της ανάπτυξης και της απασχόλησης.

Είναι κρίσιμο να προσεγγίσουμε την ενσωμάτωση της διάστασης του φύλου σε διάφορους τομείς πολιτικής ως έναν από τους πυλώνες για τη δημιουργία μιας πιο ευημερούσας, δικαιότερης και πλουσιότερης κοινωνίας.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Ως σθεναρός υποστηρικτής των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και της αρχής της ισότητας, δεν θα υπέσκαπτα πρωτοβουλίες οι οποίες αποβλέπουν στην προστασία των δικαιωμάτων των γυναικών και των κοριτσιών. Τα δικαιώματα αυτά συχνά υφίστανται σοβαρές παραβιάσεις σε έναν κόσμο στον οποίο οι γυναίκες εξακολουθούν να είναι τα κύρια θύματα εγκλημάτων κατά της σωματικής τους ακεραιότητας και της γενετήσιας αυτοδιάθεσής τους.

Ωστόσο, η ισότητα των φύλων δεν μπορεί ούτε για μια στιγμή να αποκρύψει τη σωματική, κοινωνική και πολιτισμική διαφοροποίηση μεταξύ των φύλων· τα ίσα δικαιώματα δεν σημαίνουν και ίση μεταχείριση. Οι άνδρες και οι γυναίκες πρέπει να αντιμετωπίζονται δίκαια, να τους αναγνωρίζονται τα ίδια δικαιώματα αλλά να λαμβάνονται υπόψη οι διαφορετικές ανάγκες τους. Στην περίπτωση των γυναικών, αυτό είναι ιδιαίτερα σημαντικό σε τομείς όπως η στήριξη της μητρότητας, ο συνδυασμός επαγγελματικής και οικογενειακής ζωής και η ιδιαίτερη προστασία έναντι εγκλημάτων τα οποία διαπράττονται κυρίως κατά γυναικών και παιδιών, όπως η σεξουαλική εκμετάλλευση, η εμπορία ανθρώπων ή η κακομεταχείριση.

Τέλος, θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι καμία πρωτοβουλία της ΕΕ σε αυτόν τον τομέα δεν επιτρέπεται να προσπαθεί να δώσει στις γυναίκες το δικαίωμα άμβλωσης στο όνομα της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας· το θέμα αυτό πρέπει να παραμείνει στο πεδίο αποκλειστικής αρμοδιότητας των επιμέρους κρατών μελών.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Η ισότητα των φύλων είναι θεμελιώδης αρχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κατοχυρώνεται στη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Έτσι, η Ένωση έχει την ειδική αποστολή της προώθησης και ενσωμάτωσης της διάστασης της ισότητας μεταξύ ανδρών και γυναικών σε όλες τις πολιτικές. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι το λυπηρό φαινόμενο των διακρίσεων μεταξύ των φύλων εξακολουθεί να υφίσταται έως σήμερα, τόσο στις αναπτυσσόμενες όσο και στις ανεπτυγμένες χώρες –και, ειδικότερα, στην Ευρωπαϊκή Ένωση– σε όλα τα κοινωνικά, οικονομικά και πολιτισμικά επίπεδα. Προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά

αυτό το φαινόμενο, είναι ζωτικό να διασφαλιστεί η ύπαρξη αποτελεσματικών μηχανισμών εντοπισμού των προβλημάτων και συλλογής πληροφοριών χωρίς προσκόμματα ή πολιτικούς φραγμούς, έτσι ώστε να διαπιστώνονται οι αιτίες και τα αποτελέσματα με σαφή και βιώσιμο τρόπο που να καθιστά δυνατή τη συνολική αντιμετώπιση. Αυτό το διαρθρωτικό πρόβλημα αποτελεί εμπόδιο στην πρόοδο και την ανάπτυξη των κοινοτήτων ειδικότερα και της ανθρωπότητας γενικότερα.

Φρονώ ότι η εξέλιξη της ενδοοικογενειακής βίας πρέπει να αποτελέσει κορυφαία προτεραιότητα. Για να επιτευχθεί αυτό, έχει ζωτική σημασία να διασφαλιστεί η πολιτισμική, κοινωνική και οικονομική ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Η οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση, ο αντίκτυπος της αλλαγής του κλίματος και η γήρανση της κοινωνίας είναι παράγοντες τους οποίους η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν υπόψη στις παρεμβάσεις και τις πολιτικές τους που αποσκοπούν στην προώθηση της ισότητας των φύλων.

Christofer Fjellner, Gunnar Hökmark και Anna Ibrisagic (PPE), γραπτώς. – (SV) Σήμερα, 25 Φεβρουαρίου 2010, εμείς οι σουηδοί Συντηρητικοί ψηφίσαμε υπέρ του ψηφίσματος σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» – Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων (B7-0118/2010). Θα θέλαμε, εντούτοις, να επισημάνουμε ότι θεωρούμε πως δεν πρέπει να συμπεριληφθεί κεφάλαιο σχετικά με την ισότητα των φύλων στη στρατηγική της Λισαβόνας 2010, καθώς το θέμα αυτό καλύπτεται ήδη από τη Συνθήκη της Ρώμης και τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Θα θέλαμε επίσης να επισημάνουμε ότι θεωρούμε πως οι γυναίκες πρέπει να έχουν τον έλεγχο της σεξουαλικότητας και της αναπαραγωγής τους. Πιστεύουμε στην ικανότητα των ατόμων να λαμβάνουν αποφάσεις που αφορούν τη ζωή τους· η ΕΕ δεν πρέπει να παρεμβαίνει σε αυτόν τον τομέα. Η ενίσχυση της ισότητας είναι μία από τις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει η ΕΕ όπου η πρόοδος που έχει σημειώσει η Σουηδία μπορεί να εμπνεύσει τα υπόλοιπα κράτη μέλη της ΕΕ.

Sylvie Guillaume (S&D), γραπτώς. – (FR) Υποστήριξα αυτό το ψήφισμα επειδή, 15 χρόνια μετά την Παγκόσμια Διάσκεψη του Πεκίνου για τις Γυναίκες, οφείλουμε να αναγνωρίσουμε ότι έχει σημειωθεί ελάχιστη πρόοδος ως προς την ισότητα των φύλων και ότι τα σεξιστικά στερεότυπα συνεχίζουν να κυριαρχούν σε πολλούς τομείς, όπως η απασχόληση, η εκπαίδευση και η πολιτική. Τάχθηκα επίσης υπέρ της αναφοράς στην ανάγκη βελτίωσης της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας των γυναικών τόσο στην Ευρώπη όσο και παγκοσμίως, και ενθάρρυνσης των πατεράδων ώστε να μοιράζονται τις οικογενειακές ευθύνες, λόγω χάρη αξιοποιώντας τον θεσμό της άδειας πατρότητας. Τέλος, όσον αφορά την αναθεώρηση της στρατηγικής της Λισαβόνας, προτεραιότητα θα πρέπει να δοθεί στον στόχο της ισότητας των φύλων, ο οποίος πρέπει να έχει πραγματικό αντίκτυπο στα εθνικά μέτρα κοινωνικής προστασίας και ένταξης.

Livia Járóka (PPE), γραπτώς. – (HU) Οι στόχοι της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνου που υιοθετήθηκαν πριν από 15 χρόνια δεν έχουν επιτευχθεί έως σήμερα, και στους περισσότερους τομείς που σχετίζονται με την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών έχει σημειωθεί ελάχιστη πρόοδος. Είναι λυπηρό το ότι, και σε επίπεδο κρατών μελών αλλά και σε επίπεδο Ευρωπαϊκής Ένωσης, δίνεται ελάχιστη έμφαση στην καταπολέμηση της έσχατης φτώχειας και των πολλαπλών διακρίσεων κατά των γυναικών.

Πρέπει να εναρμονίσουμε πολύ στενότερα τους στόχους του Πεκίνου, οι οποίοι εγκρίθηκαν στο πλαίσιο των Ηνωμένων Εθνών, και την εφαρμογή του νέου χάρτη πορείας της ΕΕ για την ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Κατά τη διάρκεια αυτού του ευρωπαϊκού έτους καταπολέμησης της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού, είναι ιδιαίτερα σημαντικό οι γυναίκες που μόλις υπερβαίνουν το όριο της φτώχειας να τυγχάνουν επαρκούς προστασίας, καθώς η αλλαγή της επαγγελματικής ή οικογενειακής τους κατάστασης –όπως η απώλεια της θέσης εργασίας τους, το διαζύγιο, η χηρεία, ακόμη και η τεκνοποίηση– σημαίνει ότι αυξάνεται εκθετικά ο κίνδυνος της φτώχειας που τις απειλεί. Είναι ευχάριστο το ότι το πρόγραμμα της προεδρικής τριάδας της Ισπανίας, του Βελγίου και της Ουγγαρίας αφενός μεν δίνει μεγάλη έμφαση στην παρακολούθηση της εφαρμογής των στόχων του Πεκίνου, αφετέρου δε ανακοινώνει την πρόθεσή της να υιοθετήσει μια συνολική προσέγγιση όσον αφορά την πρόληψη και την καταπολέμηση της φτώχειας που πλήττει τις γυναίκες και τα κορίτσια. Ευελπιστούμε επίσης ότι οι προοπτικές αυτές θα αντιμετωπιστούν με τη δέουσα σοβαρότητα στη διάσκεψη των Ηνωμένων Εθνών που έχει προγραμματιστεί για τις αρχές Μαρτίου. Για την αξιολόγηση και αναθεώρηση των πολιτικών που αποβλέπουν στην επίτευξη ίσων ευκαιριών μεταξύ ανδρών και γυναικών, είναι αναγκαίο να υπάρχουν στοιχεία με βάση το φύλο, ενώ θα άξιζε επίσης τον κόπο να εξεταστεί το ενδεχόμενο θέσπισης τυποποιημένων, κοινών δεικτών για την αξιολόγηση της ανισότητας των φύλων.

Monica Luisa Macovei (PPE), γραπτώς. – (EN) Ψήφισα υπέρ της παραγράφου 9 του ψηφίσματος σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» – Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων, όσον αφορά τη στήριξη της σεξουαλικής και αναπαραγωγικής υγείας και των συναφών δικαιωμάτων των γυναικών. Τα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά δικαιώματα στηρίζονται στα καθολικώς αναγνωριζόμενα δικαιώματα στη σωματική ακεραιότητα, την κατάρνηση των διακρίσεων και τις υψηλότερες δυνατές προδιαγραφές προστασίας της υγείας. Τα δικαιώματα αυτά κατοχυρώνονται από το διεθνές δίκαιο (όπως το άρθρο 12 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Κοινωνικά,

Οικονομικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα στο οποίο τα συμβαλλόμενα κράτη αναγνωρίζουν «το δικαίωμα όλων να απολαύουν των υψηλότερων δυνατών προτύπων σωματικής και ψυχικής υγείας» και το άρθρο 12 της Σύμβασης για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών όσον αφορά την εξάλειψη «των διακρίσεων κατά των γυναικών στον τομέα της υγειονομικής περίθαλψης έτσι ώστε να διασφαλίζεται, βάσει της ισότητας ανδρών και γυναικών, η πρόσβαση σε υπηρεσίες υγειονομικής περίθαλψης, περιλαμβανομένων όσων σχετίζονται με τον οικογενειακό προγραμματισμό»). Συναινετικά έγγραφα (όπως το πρόγραμμα δράσης του Καΐρου, του 1994, και η Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου, του 1995) αντικατοπτρίζουν επίσης τη δέσμευση των κυβερνήσεων υπέρ των σεξουαλικών και αναπαραγωγικών δικαιωμάτων (των γυναικών). Πολλά μέλη του εκλογικού μου σώματος στη Ρουμανία συμμερίζονται αυτήν την προσέγγιση.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Οι ανισότητες μεταξύ ανδρών και γυναικών σε διάφορα επίπεδα, όσον αφορά είτε το επάγγελμα είτε τον κλάδο είτε διάφορα άλλα στερεότυπα, έχουν εξαφανιστεί με την πάροδο των ετών. Η ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών στην ΕΕ αποτελεί όλο και περισσότερο πραγματικότητα και, ενώ εξακολουθούν να υπάρχουν περιπτώσεις διακρίσεων, αρχίζουμε να παρατηρούμε πολύ θετικές εξελίξεις.

Franz Obermayr (NI), γραπτώς. – (DE) Και εγώ θεωρώ σημαντική την προάσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών. Ωστόσο, δεν θεωρώ λογική τη χρήση ποσοστώσεων, με άλλα λόγια των επονομαζόμενων θετικών διακρίσεων. Στον τομέα αυτόν αποφασιστικό ρόλο θα πρέπει να διαδραματίζουν τα προσόντα, και όχι το φύλο. Αυτός θα πρέπει να είναι ο βασικός κανόνας για άνδρες και γυναίκες εξίσου. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο απείχα από την ψηφοφορία.

Rovana Plumb (S&D), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα αυτήν την πρόταση ψηφίσματος επειδή είναι υποχρεωτική η εφαρμογή της ισότητας των φύλων σε όλους τους τομείς.

Στην περίπτωση της Ρουμανίας, αυτά τα δεκαπέντε χρόνια έχει σημειωθεί πρόοδος μόνο σε ορισμένους από τους τομείς που περιγράφονται στην Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου. Η παρουσία γυναικών στη ρουμανική πολιτική σκηνή στο επίπεδο λήψης αποφάσεων μετά τις εκλογές του 2009 ανέρχεται στο 11% περίπου στο Κοινοβούλιο, ενώ μία μόνο γυναίκα έχει διοριστεί μέλος της κυβέρνησης. Η ανδρική βία κατά των γυναικών, η εμπορία ανθρώπων και η εκπροσώπηση των γυναικών στα όργανα λήψης αποφάσεων είναι προτεραιότητες τις οποίες οφείλουμε να χειριστούμε με αποφασιστικότητα.

Όλα αυτά μπορούμε να τα αντιμετωπίσουμε μόνον εάν οι γυναίκες αποφασίζουν για τις γυναίκες! Το να μην περιλαμβάνονται γυναίκες στο σύνολο των κοινωνικών και πολιτικών εκτελεστικών οργάνων ισοδυναμεί με σπατάλη του 50% του διανοητικού δυναμικού, καθώς και με αδυναμία πραγματικής εκπροσώπησης των συμφερόντων όλων των πολιτών.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα το τελικό κείμενο του ψηφίσματος επειδή συμπεριέλαβε τα αιτήματά μας προς την Επιτροπή της ΕΕ να λάβει υπόψη στον χάρτη πορείας για την περίοδο 2010-2014 όχι μόνο την οικονομική και χρηματοπιστωτική κρίση αλλά και τον αντίκτυπο της αλλαγής του κλίματος στις γυναίκες· επειδή ανισότητες και στερεότυπα με βάση το φύλο εξακολουθούν να υφίστανται στην ΕΕ, καθώς οι γυναίκες συνεχίζουν να βρίσκονται σε υποδεέστερη θέση έναντι των ανδρών στους τομείς που περιγράφονται στην Πλατφόρμα του Πεκίνου· και επειδή προάγει την ισότητα των φύλων ιδίως όσον αφορά την άδεια πατρότητας.

Marc Tarabella (S&D), γραπτώς. – (FR) Υπερψήφισα το κείμενο αυτού του ψηφίσματος επειδή υπογραμμίζει την πρόοδο που απομένει να σημειωθεί από τα 189 κράτη που έχουν συνυπογράψει την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου, προκειμένου να γίνει πράξη η πραγματική ισότητα μεταξύ ανδρών και γυναικών. Υποστηρίζω ιδιαίτερα την παράγραφο στην οποία υπογραμμίζεται ότι «η σεξουαλική και αναπαραγωγική υγεία καθώς και τα σχετικά δικαιώματα αποτελούν αναπόσπαστο τμήμα της ατζέντας των δικαιωμάτων των γυναικών». Θέλω να επισημάνω επ' αυτού ότι, όταν εγκρίθηκε το 2009 η έκθεσή μου για την ισότητα μεταξύ γυναικών και ανδρών, η πλειονότητα των βουλευτών του ΕΚ είχε υποστηρίξει τη θέση ότι οι γυναίκες πρέπει να έχουν εύκολη πρόσβαση στην αντισύλληψη και τη διακοπή της κύησης.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Εγώ και οι συνάδελφοί μου της Συνομοσπονδιακής Ομάδας της Ευρωπαϊκής Ενωτικής Αριστεράς/Αριστεράς των Πρασίνων των Βορείων Χωρών, ψηφίσαμε υπέρ της έκθεσης της κ. Svensson σχετικά με το «Πεκίνο, 15 χρόνια μετά» – Πρόγραμμα Δράσης του ΟΗΕ για την Ισότητα των Φύλων. Η αξιολόγησή της παρουσιάζει μια μικτή εικόνα.

Πράγματι, έχει σημειωθεί πρόοδος, δεν είναι όμως δυνατόν να εκφράσουμε ικανοποίηση όταν εξακολουθεί να υφίσταται μισθολογική διαφορά που ανέρχεται σε ποσοστό μεταξύ 14% και 17,5%.

Επιπλέον, είναι απαράδεκτο το γεγονός ότι η πλειοψηφία των βουλευτών του ΕΚ ενέκρινε μια άκρως αμφιλεγόμενη τροπολογία⁽¹⁾ την οποία κατέθεσαν οι Ευρωπαίοι Συντηρητικοί και Μεταρρυθμιστές και η οποία υπονοεί ότι οι γυναίκες οι οποίες επιλέγουν τη διακοπή της κύησης δεν λαμβάνουν τεκμηριωμένη και υπεύθυνη απόφαση. Πρόκειται για έμμεση επίθεση κατά του δικαιώματος στην άμβλωση.

Marina Yannakoudakis (ECR), γραπτώς. – (ΕΝ) Τα κράτη μέλη της Ομάδας των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών έχουν υπογράψει τη Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για την εξάλειψη όλων των μορφών διακρίσεων κατά των γυναικών και την Πλατφόρμα Δράσης του Πεκίνου. Επομένως, θεωρούμε ότι είναι περιττό να καταστεί η ΕΕ συνολικά «συμβαλλόμενο μέρος της Σύμβασης», και είμαστε αντίθετοι στο να ενεργεί η ΕΕ σαν κράτος. Ενώ η Ομάδα των Ευρωπαίων Συντηρητικών και Μεταρρυθμιστών αποδίδει τεράστια σημασία στην ισότητα μεταξύ όλων των ανθρώπων, τασσόμαστε κατά της θέσπισης περαιτέρω νομοθεσίας σε επίπεδο ΕΕ· θεωρούμε ότι το ζήτημα της ισότητας των φύλων είναι καλύτερα να αντιμετωπίζεται σε εθνικό επίπεδο, με τη συμμετοχή της κοινωνίας των πολιτών στους κόλπους των τοπικών κοινοτήτων. Για τους λόγους αυτούς, καταψηφίσαμε το κείμενο του ψηφίσματος.

Έκθεση: Vladimír Maňka (A7-0017/2010)

Alexander Alvaro, Jorgo Chatzimarkakis, Nadja Hirsch, Silvana Koch-Mehrin, Holger Krahmer, Britta Reimers και Alexandra Thein (ALDE), γραπτώς. – (DE) Σύμφωνα με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το σχέδιο γενικού προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2010, το οποίο εγκρίθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2009, σήμερα διεξήχθη ψηφοφορία επί του διορθωτικού προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε συνέχεια των αναθεωρημένων υπολογισμών των διοικητικών υπηρεσιών του Κοινοβουλίου. Η αντιπροσωπεία του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος (FDP) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απείχε, διότι η σχετική δέσμη τροπολογιών περιλάμβανε μία παράγραφο την οποία θεωρούμε απολύτως ασύμβατη με τις πεποιθήσεις μας. Το Ελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα είχε εκφράσει ήδη τη διαφωνία του ως προς την αύξηση της αποζημίωσης γραμματείας κατά 1.500 ευρώ κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην αρμόδια επιτροπή. Οι βοηθοί των βουλευτών του ΕΚ πληρώνονται από την αποζημίωση γραμματείας. Το Ελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα εκτιμά ότι το επιχείρημα ότι απαιτούνται περισσότερα χρήματα λόγω του πρόσθετου φόρτου εργασίας που αναλαμβάνουν οι βουλευτές του ΕΚ μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι αβάσιμο, καθότι αυτό δεν επιβεβαιώνεται από προηγούμενες εμπειρίες. Αναμφίβολα, λόγω της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία μόλις τέθηκε σε ισχύ, το Κοινοβούλιο συνολικά θα χρειαστεί πρόσθετους πόρους για την εκτέλεση του νομοθετικού έργου, με τη θέσπιση, όμως, του καθεστώτος των βοηθών από τις αρχές της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου, εξακολουθούν να μην υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν την άποψη ότι οι βουλευτές του ΕΚ χρειάζονται όντως περισσότερους βοηθούς. Για τον λόγο αυτόν, εκφράζεται η εύλογη ανησυχία ότι θα ακολουθήσουν περαιτέρω απαιτήσεις και συμπληρωματικές αυξήσεις ή η επέκταση της γραμματειακής υποστήριξης. Ως εκ τούτου, η αντιπροσωπεία του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απείχε από την ψηφοφορία.

Mara Bizzotto (EFD), γραπτώς. – (IT) Η έκθεση Maňka, η οποία παρουσιάστηκε για πρώτη φορά στη συνεδρίαση της Επιτροπής Προϋπολογισμών στις 25 Ιανουαρίου 2010, χαρακτηρίζεται από τρεις κρίσιμες πτυχές, στις οποίες οφείλεται η απόφασή μου να απόσχω από την ψηφοφορία.

Πρώτον, από την ξαφνική και όψιμη ανακάλυψη, όσον αφορά την υπογραφή του προϋπολογισμού του 2010 τον Δεκέμβριο του 2009, ότι έχει ξεπεραστεί το όριο του 20% ως προς τις δαπάνες της «γραμμής 5». Η συμφωνία να μετατεθεί το πρόβλημα από τον Δεκέμβριο στον Ιανουάριο, η επιθυμία να μην δημοσιευθεί η δημοσιονομική επιβάρυνση που επιφέρει η Συνθήκη της Λισαβόνας και η σπουδή με την οποία εθίγη το ζήτημα, χωρίς περιθώρια να απαιτηθεί, όπου ήταν αναγκαίο, η αποδοτικότερη χρήση των διαθέσιμων επί του παρόντος πόρων, οδήγησαν σε πραγματική στρέβλωση των στοιχείων.

Δεύτερον, διαφωνώ με την απόφαση να χρησιμοποιηθούν τα αποθεματικά που προορίζονταν για την πολιτική κτιρίων προκειμένου να καλυφθούν οι νέες ανάγκες ρευστότητας. Αυτό είναι ένα αμφιλεγόμενο θέμα το οποίο πρέπει να αντιμετωπιστεί τους προσεχείς μήνες, όταν βεβαιωθούμε ότι θα έχουμε στη διάθεσή μας τους αναγκαίους δημοσιονομικούς πόρους.

Τέλος, εκτιμώ ότι το ποσό των 1.500 ευρώ ως μηνιαία αποζημίωση των βοηθών των βουλευτών φαίνεται να είναι ανεπαρκές, δεδομένου ότι το κατώτατο όριο για τον διορισμό νέου διαπιστευμένου βοηθού στη βαθμίδα Ι είναι 1.649 ευρώ.

(1) Τροπολογία 3 της Marina Yannakoudakis, εξ ονόματος της Ομάδας ECR, στην παράγραφο 9 β (νέα): «επισημαίνει ότι η άμβλωση δεν πρέπει να προωθείται ως μέθοδος οικογενειακού σχεδιασμού και ότι σε κάθε περίπτωση πρέπει να προβλέπεται η ανθρώπινη μεταχείριση και η παροχή συμβουλών στις γυναίκες που υπεβλήθησαν σε άμβλωση».

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Η Συνθήκη της Λισαβόνας παρέχει περισσότερες αρμοδιότητες στο Κοινοβούλιο. Παρ' όλα αυτά, σε έναν παγκοσμιοποιημένο κόσμο, τα ζητήματα που μας απασχολούν είναι όλο και πιο σύνθετα, και οι αποφάσεις πρέπει να είναι καλά τεκμηριωμένες από τεχνική και επιστημονική άποψη.

Είναι κρίσιμο να είναι ενήμεροι οι πολιτικοί ιδύνοντες για τις πρόσφατες επιστημονικές εξελίξεις, καθώς αυτές θα τους επιτρέψουν να λάβουν τις βέλτιστες δυνατές αποφάσεις.

Αυτός ο προϋπολογισμός λαμβάνει αποφάσεις που οδηγούν στην περικοπή των δαπανών της γραμμής που αφορά τα κτίρια και στην αύξηση της τεχνικής υποστήριξης προς τους βουλευτές, ενώ παρέχει στο Κοινοβούλιο τους αναγκαίους πόρους για να ασκεί επαρκώς τα καθήκοντά του, με την επιστημονική και τεχνική στήριξη που είναι τόσο αναγκαία τον 21ο αιώνα.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα τη σχετική έκθεση διότι ο προϋπολογισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης εξακολουθεί να αποτελεί ένα ελάχιστο ποσοστό του ευρωπαϊκού ΑΕΠ (0,97%) μην καλύπτοντας τις ανάγκες ενίσχυσης των αδύναμων οικονομιών και κοινωνιών και τη χρηματοδότηση της διεύρυνσης. Η ανάγκη της γενναίας αύξησης του Προϋπολογισμού, τουλάχιστον στο 5%, γίνεται πιο επιτακτική, ιδιαίτερα σήμερα σε συνθήκες οικονομικής κρίσης που αφορά όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, προκειμένου να αντιμετωπιστούν κοινωνικές ανάγκες και να σταματήσει η περικοπή δημόσιων δαπανών. Στο πνεύμα αυτό θα πρέπει να αντιμετωπίζονται και τα προβλήματα των λειτουργικών αναγκών και ο εναρμονισμός των δαπανών του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Jurgen Creutzmann (ALDE), γραπτώς. – (DE) Σύμφωνα με το ψήφισμα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου σχετικά με το σχέδιο γενικού προϋπολογισμού για το οικονομικό έτος 2010, το οποίο εγκρίθηκε στις 17 Δεκεμβρίου 2009, σήμερα διεξήχθη ψηφοφορία επί του διορθωτικού προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, σε συνέχεια των αναθεωρημένων υπολογισμών των διοικητικών υπηρεσιών του Κοινοβουλίου. Η αντιπροσωπεία του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος (FDP) στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απείχε, διότι η σχετική δέσμη τροπολογιών περιλάμβανε μία παράγραφο την οποία θεωρούμε απολύτως ασύμβατη με τις πεποιθήσεις μας.

Το Ελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα είχε εκφράσει ήδη τη διαφωνία του ως προς την αύξηση της αποζημίωσης γραμματείας κατά 1.500 ευρώ κατά τη διάρκεια των συζητήσεων στην αρμόδια επιτροπή. Οι βοηθοί των βουλευτών του ΕΚ πληρώνονται από την αποζημίωση γραμματείας. Το Ελεύθερο Δημοκρατικό Κόμμα εκτιμά ότι το επιχείρημα ότι απαιτούνται περισσότερα χρήματα λόγω του πρόσθετου φόρτου εργασίας που αναλαμβάνουν οι βουλευτές του ΕΚ μετά την έναρξη ισχύος της Συνθήκης της Λισαβόνας είναι αβάσιμο, καθότι αυτό δεν επιβεβαιώνεται από προηγούμενες εμπειρίες. Αναμφίβολα, στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας, η οποία μόλις τέθηκε σε ισχύ, το Κοινοβούλιο συνολικά θα χρειαστεί πρόσθετους πόρους για την εκτέλεση του νομοθετικού έργου, με τη θέσπιση, όμως, του καθεστώτος των βοηθών από τις αρχές της τρέχουσας κοινοβουλευτικής περιόδου, εξακολουθούν να μην υπάρχουν στοιχεία που να τεκμηριώνουν την άποψη ότι οι βουλευτές του ΕΚ χρειάζονται όντως περισσότερους βοηθούς. Για τον λόγο αυτόν, εκφράζεται η εύλογη ανησυχία ότι θα ακολουθήσουν περαιτέρω απαιτήσεις και συμπληρωματικές αυξήσεις ή η επέκταση της γραμματειακής υποστήριξης. Ως εκ τούτου, η αντιπροσωπεία του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απείχε από την ψηφοφορία.

Proinsias De Rossa (S&D), γραπτώς. – (EN) Υπερψήφισα την έκθεση Maňka, η οποία αποτελεί το πρώτο βήμα για την αναθεώρηση του προϋπολογισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το 2010, με σκοπό την εξασφάλιση πρόσθετων δημοσιονομικών και ανθρώπινων πόρων οι οποίοι θα επιτρέψουν στο Κοινοβούλιο να ασκήσει τα διευρυμένα καθήκοντά του. Οι πρόσθετοι πόροι περιλαμβάνουν αύξηση του μηνιαίου επιδόματος βοηθού που διατίθεται στους βουλευτές του ΕΚ, προκειμένου να ανταπεξέλθουν στον ενισχυμένο νομοθετικό ρόλο τους βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας. Η Συνθήκη της Λισαβόνας θέτει το Κοινοβούλιο σε ισότιμη θέση με το Συμβούλιο ως συννομοθέτη στο 95% περίπου των νομοθετικών διαδικασιών. Τώρα οι αρμοδιότητές του περιλαμβάνουν τομείς όπως η ελευθερία, η ασφάλεια και η δικαιοσύνη, η γεωργία, η αλιεία, η έρευνα και τα διαρθρωτικά ταμεία. Επίσης, το Κοινοβούλιο πρέπει πλέον να παρέχει σύμφωνη γνώμη και για τη διαπραγμάτευση και σύναψη διεθνών συμφωνιών οι οποίες απαιτούν λεπτομερή εξέταση από εμπειρογνώμονες. Οι βουλευτές του ΕΚ επιβάλλεται να διαθέτουν το αναγκαίο προσωπικό για να επιτελούν με ορθό τρόπο αυτό το έργο.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog και Åsa Westlund (S&D), γραπτώς. – (SV) Εμείς, οι σοσιαλδημοκράτες, θεωρούμε ότι πρέπει να ενισχυθούν μόνο οι επιτροπές οι οποίες θα αναλάβουν αυξημένο φόρτο εργασίας μετά τη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Αυτό δικαιολογεί την αύξηση του προσωπικού του Κοινοβουλίου και των γραμματειών των πολιτικών ομάδων στις εν λόγω επιτροπές. Ωστόσο, δεν συμφωνούμε με την άποψη ότι εμείς οι βουλευτές του ΕΚ χρειαζόμαστε περισσότερο προσωπικό. Πάνω απ' όλα, προκρίνουμε την αύξηση των πόρων του Κοινοβουλίου μέσω ανακατανομών και μέτρων αύξησης της αποδοτικότητας, και όχι μέσω αύξησης του συνολικού προϋπολογισμού.

Diogo Feio (PPE), γραπτώς. – (PT) Δεδομένου του νέου ρόλου του Κοινοβουλίου στο πλαίσιο της Συνθήκης της Λισαβόνας καθώς και των νέων καθηκόντων του, και λαμβανομένης υπόψη της δέσμευσης που αναλήφθηκε κατά την έγκριση του προϋπολογισμού του 2010, αυτή η αύξηση των πόρων που διατίθενται για τη λειτουργία του Σώματος είναι εύλογη, καθώς διασφαλίζει ότι το θεσμικό μας όργανο θα διαθέτει όλους τους υλικούς και ανθρώπινους πόρους που χρειάζεται για να εκπληρώσει τα νέα του καθήκοντα στο νέο θεσμικό πλαίσιο με ακρίβεια και αριστεία.

Αυτή η αύξηση των πόρων δεν πρέπει, ωστόσο, να θέτει σε κίνδυνο τη δημοσιονομική βιωσιμότητα και την ακρίβεια των οικονομικών δηλώσεων, καθώς αυτό έχει κρίσιμη σημασία για κάθε θεσμικό όργανο. Επιπροσθέτως, απαιτείται ακρίβεια και διαφάνεια ως προς τη διαχείριση των πόρων που διατίθενται στο πλαίσιο αυτού του προϋπολογισμού.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Αυτός ο διορθωτικός προϋπολογισμός για το οικονομικό έτος 2010 που αφορά τον προϋπολογισμό του Κοινοβουλίου (Τμήμα 1 του γενικού προϋπολογισμού της ΕΕ) ανέρχεται πλέον σε 1.616.760.399 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 19,99% της αρχικής γραμμής 5, όπως εγκρίθηκε στην πρώτη ανάγνωση. Σε αυτόν τον διορθωτικό προϋπολογισμό, έχουμε μειώσει το αποθεματικό των κτιρίων από 15 εκατ. ευρώ σε 11 εκατ. ευρώ.

Η αναγκαιότητα αυτού του προϋπολογισμού είναι αποτέλεσμα της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας. Το Κοινοβούλιο αναλαμβάνει νέες αρμοδιότητες και νέα καθήκοντα. Προτεραιότητά μας είναι τώρα η αριστεία στη νομοθεσία. Για να επιτύχουμε αυτόν τον στόχο, είναι σημαντικό να εξοπλίσουμε τους βουλευτές, τις επιτροπές και τις πολιτικές ομάδες με επαρκή μέσα. Αυτός ο διορθωτικός προϋπολογισμός συνάδει με τα νομικά και δημοσιονομικά πρότυπα και την αρχή της δημοσιονομικής πειθαρχίας. Ως εισηγητής της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Κόμματος (Χριστιανοδημοκράτες) γι' αυτόν τον προϋπολογισμό, εκτιμώ ότι η δημοσιονομική πειθαρχία και η προσπάθεια εξοικονόμησης πόρων είναι σήμερα περισσότερο αναγκαία από κάθε άλλη φορά, καθ' όλη τη διάρκεια της εφαρμογής του. Ως εκ τούτου, επιβεβαιώνω τη σπουδαιότητα της κατάρτισης ενός προϋπολογισμού μηδενικής βάσης ο οποίος θα χαρακτηρίζεται από ενισχυμένη αυστηρότητα και διαφάνεια, απευθύνω δε έκκληση για επείγουσα ενημέρωση σχετικά με τις πάγιες δαπάνες του Κοινοβουλίου. Οφείλω δε να επιμείνω στην ανάγκη μακροπρόθεσμου προγραμματισμού της κτιριακής πολιτικής, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η δημοσιονομική βιωσιμότητα.

Bruno Gollnisch (NI), γραπτώς. – (FR) Εχθές, δεκάδες χιλιάδες πολίτες κατέβηκαν στους δρόμους της Αθήνας, και η Ελλάδα παρέλυσε από μια γενική απεργία διαμαρτυρίας κατά του προγράμματος λιτότητας που επιβάλλουν η ΕΕ, η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα στη Φρανκφούρτη και το ΔΝΤ. Είναι αλήθεια ότι η Ελλάδα δεν υπήρξε πάντοτε όσο αυστηρή όφειλε να είναι ως προς τη διαχείριση των δημοσίων οικονομικών της και των πόρων της ΕΕ. Ωστόσο, είναι σκανδαλώδες το ότι το στοιχείο που προβάλλεται ως κύριο πλεονέκτημα αυτού του προγράμματος λιτότητας είναι ότι καθισχύαζε τις αγορές, τις ίδιες αγορές οι οποίες σήμερα κερδοσκοπούν σε βάρος του ελληνικού δημόσιου χρέους και οι οποίες προκάλεσαν αυτήν την αναταραχή. Πρόκειται, με άλλα λόγια, για τις ίδιες αγορές από τις οποίες τα κράτη, χάρη στους υπερφιλελεύθερους νόμους που έχετε ψηφίσει, καλούνται να δανειστούν με υψηλά επιτόκια. Συγχρόνως, υπό το πρόσχημα της υποτιθέμενης αύξησης του φόρτου εργασίας λόγω της θέσης σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας και του δήθεν ενδιαφέροντος του Κοινοβουλίου για την ποιότητα των νομοθετικών του κειμένων, οι βουλευτές του ΕΚ χαρίζουν στους εαυτούς τους μια «μικρή» αύξηση του προϋπολογισμού τους της τάξεως ορισμένων εκατομμυρίων ευρώ, έτσι ώστε να μπορεί να προσληφθεί προσωπικό από τις πολιτικές ομάδες! Εφαρμόστε, λοιπόν, τους αυστηρούς σας ελέγχους στις δικές σας δαπάνες και επιδείξτε την ίδια αυστηρότητα που αξιώνετε και από τα κράτη μέλη! Εμείς θα καταψηφίσουμε αυτό το κείμενο.

Sylvie Goulard (ALDE), γραπτώς. – (FR) Η κρίση είναι εδώ, και είναι αλήθεια ότι μεγάλος αριθμός επιχειρήσεων και πολιτών πασχίζει να τα βγάλει πέρα οικονομικά. Εντούτοις, ψήφισα υπέρ της αύξησης της δέσμης ενίσχυσης του Κοινοβουλίου, επειδή η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας αυξάνει τα καθήκοντα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου: αναλαμβάνουμε περισσότερα καθήκοντα και αρμοδιότητες στις οποίες οφείλουμε να ανταπεξέλθουμε για χάρη των πολιτών μας. Αυτή η αύξηση θα ωφελήσει μόνο τους βοηθούς μας· οι μισθοί των ιδίων των βουλευτών του ΕΚ δεν θα αυξηθούν καθόλου.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Όπως και η πολιτική μου ομάδα, σήμερα εξέφρασα την υπό όρους στήριξη μου για την αύξηση της αποζημίωσης γραμματείας στο τρέχον στάδιο της διαδικασίας. Αυτή η στήριξη εξαρτάται από την αξιολόγηση της χρήσης αυτής της αποζημίωσης, όπως ζητείται στην έκθεση Maňka. Η τελική μας θέση ως προς την αυξημένη αποζημίωση θα εξαρτηθεί από το αποτέλεσμα αυτής της αξιολόγησης.

Cătălin Sorin Ivan (S&D), γραπτώς. – (RO) Υπερψήφισα με αποφασιστικότητα αυτήν την τροποποίηση του προϋπολογισμού. Στην προκειμένη περίπτωση δεν ζητούμε χρήματα για τους εαυτούς μας, όπως υποστηρίζεται στον Τύπο. Οφείλουμε, όμως, να παράσχουμε στο θεσμικό όργανο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τους απαραίτητους πόρους, ώστε να ανταποκριθεί στις προσδοκίες που έχουν οι ευρωπαίοι πολίτες από τούτο το βήμα. Γνωρίζω ότι

δεν διερχόμαστε απλώς μία δύσκολη οικονομικά περίοδο, αλλά και ότι οι δημοσιονομικοί περιορισμοί σε πολλά κράτη είναι τεράστιοι. Αυτός ο προϋπολογισμός δεν είναι καν υπερβολικός. Εξοικονόμηση πόρων έχει γίνει και θα συνεχίσει να γίνεται.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE), γραπτώς. – (DE) Υπερψήφισα την έκθεση Maňka, παρότι δεν συμφωνώ με την αύξηση του κονδυλίου για την αποζημίωση γραμματείας των βουλευτών του ΕΚ. Στην αιτιολόγηση ψήφου μας, η κ. Trüpel, η οποία είναι αρμόδια για το θέμα εξ ονόματος της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας, εξέφρασε τη θέση του συνόλου της πολιτικής μας ομάδας ότι η θετική ψήφος μας εξαρτάται από το αποτέλεσμα της αξιολόγησης της αποζημίωσης γραμματείας προτού εφαρμοστεί η εν λόγω αύξηση. Φρονώ ότι οι δύο άλλες πτυχές –ήτοι η αύξηση του προσωπικού των επιτροπών και των πολιτικών ομάδων– είναι εύλογες και αναγκαίες λόγω των νέων νομοθετικών καθηκόντων του Κοινοβουλίου σύμφωνα με τη Συνθήκη της Λισαβόνας. Εμείς οι βουλευτές σκοπεύουμε και πρόκειται να αντιμετωπίσουμε με μεγάλη σοβαρότητα αυτά τα καθήκοντα, ανταποκρινόμενοι στον ρόλο μας ως μόνων εκλεγμένων εκπροσώπων των ευρωπαίων πολιτών.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (EN) Η έγκριση και η συνακόλουθη θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας αναθέτει αυξημένα καθήκοντα στο Κοινοβούλιο, με τον διοικητικό φόρτο που αυτό συνεπάγεται. Δεδομένου ότι η νομοθετική αριστεία αποτελεί προτεραιότητα του Κοινοβουλίου, οι βουλευτές πρέπει να έχουν στη διάθεσή τους επαρκείς υλικούς και ανθρώπινους πόρους για να την κάνουν πράξη. Αυτός ο νέος προϋπολογισμός πρέπει, ωστόσο, να τηρεί τα ποσοστά χρησιμοποίησης της γραμμής 5 (διοικητικές διατάξεις) του πολυετούς δημοσιονομικού πλαισίου, τα οποία έχουν οριστεί στο 20% της αξίας της εν λόγω γραμμής, έτσι ώστε να διατηρηθεί η δημοσιονομική βιωσιμότητα.

Carl Schlyter (Verts/ALE), γραπτώς. – (SV) Υπό το πρίσμα των περικοπών που πραγματοποιούνται σε όλη την Ευρώπη, πρέπει να επιδείξουμε αλληλεγγύη προς τις χώρες εκείνες οι οποίες χρηματοδοτούν τον προϋπολογισμό της ΕΕ και να μην αυξήσουμε τις δαπάνες μας, γι' αυτό και καταψηφίζω την πρόταση διορθωτικού προϋπολογισμού όσον αφορά το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Καταψήφισα την έκθεση αυτή, διότι προβλέπει αύξηση των κονδυλίων για τις προσλήψεις και τις αποζημιώσεις των βοηθών των βουλευτών κατά 1.500 ευρώ μηνιαίως από 1ης Μαΐου 2010. Ευτυχώς, μία τροπολογία της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας προβλέπει την αξιολόγηση του συστήματος των αποζημιώσεων, το οποίο ισχύει από τις εκλογές του 2009, στην παρούσα του μορφή. Ωστόσο, η αύξηση της αποζημίωσης εξόδων γραμματείας πρόκειται να τεθεί σε εφαρμογή άνευ όρων, χωρίς να είναι υποχρεωτικός ο συνυπολογισμός των αποτελεσμάτων αυτής της αξιολόγησης. Στην έκθεση προβλέπεται επίσης η ενίσχυση των κοινοβουλευτικών ομάδων και των πολιτικών ομάδων. Αυτό το μέτρο κοστίζει 1,3 εκατ. ευρώ ετησίως, από τα οποία τα 8,832 εκατ. ευρώ προορίζονται για τις αποζημιώσεις των βοηθών.

Η απόφαση αυτή είναι σαφής. Υποσκάπτει το κύρος του θεσμικού μας οργάνου. Δεν έχει μελετηθεί σωστά. Δεν έχει εξεταστεί καθόλου το ενδεχόμενο περαιτέρω συνεπειών. Πού θα στεγαστούν οι νέοι βοηθοί; Θα στεγαστούν μήπως σε νέο κτίριο; Θα επισύρει μήπως αυτό νέα κόστη; Επιπλέον, φοβάμαι ότι τα χρήματα αυτά θα χρησιμοποιηθούν ως επί το πλείστον για την πρόσληψη μη διαπιστευμένων βοηθών με βάση τους όρους των εθνικών μισθολογικών συστημάτων. Αυτό ακριβώς το σύστημα έχει δημιουργήσει τις προϋποθέσεις για βρώμικα τεχνάσματα σε ορισμένες περιπτώσεις. Τώρα ενδέχεται να αφήνουμε τις πόρτες ορθάνοιχτες σε καταχρήσεις. Ως εκ τούτου, απευθύνω έκκληση για σαφή αξιολόγηση του υφιστάμενου συστήματος εκ των προτέρων· μόνο τότε θα μπορούσαμε να λάβουμε εμπεριστατωμένη απόφαση.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η θέση σε ισχύ της Συνθήκης της Λισαβόνας οδήγησε στην έγκριση μιας πρότασης τροποποίησης του προϋπολογισμού του 2010, προκειμένου να καλυφθούν οι πρόσθετες ανάγκες του Κοινοβουλίου βάσει των διατάξεων της Συνθήκης. Δεδομένου ότι η νομοθετική αριστεία αποτελεί προτεραιότητα του Κοινοβουλίου, θα ήθελα να τονίσω ότι είναι σημαντικό να διατεθούν στους βουλευτές, τις επιτροπές και τις πολιτικές ομάδες τα αναγκαία μέσα ώστε να επιτύχουν αυτόν τον στόχο, παράλληλα με τα μέσα κάλυψης των συνολικών αναγκών τους σε σχέση με τη μακροπρόθεσμη κτιριακή πολιτική.

Ως εκ τούτου, ο διορθωτικός προϋπολογισμός για το οικονομικό έτος 2010 ανέρχεται πλέον σε 1.616.760.399 ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 19,99% της αρχικής γραμμής 5, όπως εγκρίθηκε στην πρώτη ανάγνωση, ενώ το αποθεματικό για τα κτίρια έχει μειωθεί από 15 εκατ. ευρώ σε 11 εκατ. ευρώ. Θα ήθελα να υπογραμμίσω ότι είναι σημαντικό το ότι στην έκθεση περιλαμβάνεται η καθιέρωση προϋπολογισμού μηδενικής βάσης, στοιχείο που διασφαλίζει αυξημένη δημοσιονομική βιωσιμότητα, καθώς και ότι αυτό πρέπει να είναι σύμφωνο με το ετήσιο νομοθετικό πρόγραμμα. Για τους προαναφερθέντες λόγους, ψήφισα υπέρ της έγκρισης του εγγράφου, το οποίο θα προσφέρει στο Κοινοβούλιο επαρκή μέσα για την κάλυψη των δαπανών που σχετίζονται με τον νέο ρόλο του βάσει της Συνθήκης της Λισαβόνας.

Helga Trüpel (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Η Ομάδα των Πρασίνων/ΕΕΣ προσφέρει σήμερα την υπό όρους στήριξή της για την αύξηση της αποζημίωσης εξόδων γραμματείας στο τρέχον στάδιο της διαδικασίας. Κατά τη γνώμη της Ομάδας μας, η αξιολόγηση της χρήσης της εν λόγω αποζημίωσης που ζητείται να διενεργηθεί στην έκθεση Μαϊκά είναι κρίσιμης σημασίας. Αυτή η αξιολόγηση θα πρέπει να πραγματοποιηθεί εγκαίρως, ώστε η δημοσιονομική αρχή να μπορέσει να αποφασίσει σχετικά με τον αντίστοιχο διορθωτικό προϋπολογισμό στα τέλη της άνοιξης. Η Ομάδα μας επιφυλάσσεται να επανεξετάσει τη στήριξή της για την αποζημίωση των βοηθών με βάση το αποτέλεσμα αυτής της αξιολόγησης και τις συζητήσεις στο εσωτερικό της πολιτικής ομάδας μας.

Viktor Uspaskich (ALDE), γραπτώς. – (LT) Θα ήθελα πραγματικά να στηρίξω τους βουλευτές του ΕΚ, και συγχρόνως να εκφράσω την ανησυχία μου διότι, κατά τη διάρκεια ιδίως της τρέχουσας κρίσης, αυξάνονται διάφορες αποζημιώσεις τόσο των βουλευτών του ΕΚ όσο και των υπαλλήλων τους οποίους απασχολούν. Ειδικότερα, θα ήθελα να επιστήσω την προσοχή στις κατηγορίες δαπανών οι οποίες είτε είναι δύσκολο να παρακολουθηθούν είτε δεν παρακολουθούνται καθόλου. Ιδίως αυτές οι κατηγορίες δαπανών δεν θα πρέπει να αυξηθούν κατά τη διάρκεια της κρίσης.

Έκθεση: Maria do Céu Patrão Neves (A7-0014/2010)

Χαράλαμπος Αγγουράκης (GUE/NGL), γραπτώς. – Η Έκθεση στηρίζει την Κοινή Αλιευτική Πολιτική (ΚΑΛΠ) της ΕΕ, που στο όνομα της προστασίας των ιχθυοαποθεμάτων οδήγησε στην καταστροφή μεγάλου αριθμού μικρών αλιευτικών σκαφών στην Ελλάδα και στην εκδίωξη από το επάγγελμα πολλών μικρομεσαίων ψαράδων, την καταδίκη πολλών παράκτιων περιοχών στην ερήμωση και στην ανεργία, συγκεντρώνοντας τη δραστηριότητα στα χέρια των μεγάλων αλιευτικών επιχειρήσεων. Ο χαρακτήρας της φιλομονοπωλιακής πολιτικής της ΕΕ αποδεικνύεται από το γεγονός ότι τα 2/3 των κοινοτικών κονδυλίων κατευθύνθηκαν στο μεγάλο κεφάλαιο (αλιευτικές επιχειρήσεις, υδατοκαλλιέργειες, μεταποίηση), ενώ το υπόλοιπο 1/3 πήραν οι φτωχομεσαίοι ψαράδες για να διαλύσουν τα σκάφη τους και να φύγουν από το επάγγελμα. Τα μέτρα για αντικατάσταση/βελτίωση των σκαφών ωφέλησαν μόνο τις μεγάλες επιχειρήσεις. Η Έκθεση, όπως και η Πράσινη Βίβλος, επιμερίζει με τον ίδιο τρόπο την ευθύνη για την μείωση των ιχθυοαποθεμάτων στις μεγάλες αλιευτικές επιχειρήσεις και την μικρή παράκτια αλιεία. Δεν κάνει καμία διαφοροποίηση των μέτρων που απαιτούνται στις αλιευτικές περιοχές, παραγνωρίζοντας τις υπαρκτές τους ιδιαιτερότητες. Η ΚΑΛΠ της ΕΕ υπηρετεί τις επιδιώξεις των μεγάλων αλιευτικών επιχειρήσεων που θα απομείνουν να λυμαίνονται τον θαλάσσιο πλούτο και ενισχύει το μεγάλο κεφάλαιο που δραστηριοποιείται στον τομέα της υδατοκαλλιέργειας. Η πολιτική αυτή, που μοναδικό κριτήριο έχει τη κερδοφορία του κεφαλαίου, οδηγεί στην καταστροφή του θαλάσσιου περιβάλλοντος και των οικοσυστημάτων.

Elena Oana Antonescu (PPE), γραπτώς. – (RO) Χαιρετίζω την εγκαίνιαση μιας νέας στρατηγικής με σκοπό την επίλυση των ζητημάτων που σχετίζονται με την αλιεία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η υπεραλιείωση, η παράνομη αλιεία, η ρύπανση και η αλλαγή του κλίματος είναι παράγοντες οι οποίοι θέτουν σε κίνδυνο τα θαλάσσια οικοσυστήματα. Γι' αυτό ακριβώς η μέριμνα για υψηλής ποιότητας υδατοκαλλιέργειες στην Ευρώπη θα προσφέρει οικονομικά οφέλη, παράλληλα με οικολογικά οφέλη.

Είναι ζωτικό να διατηρήσουμε την ενδεδειγμένη ισορροπία μεταξύ της οικονομικής μεγέθυνσης, των αλιευτικών παραδόσεων σε ορισμένες περιφερειακές κοινότητες και των βέλτιστων αλιευτικών πρακτικών. Το σημαντικότερο είναι να συνειδητοποιήσουμε ότι η προαγωγή της βιώσιμης και οικονομικώς αποδοτικής υδατοκαλλιέργειας σε μακροπρόθεσμο ορίζοντα εξαρτάται πρωτίστως από το πόσο φιλικά για το περιβάλλον είναι τα μέτρα που λαμβάνουμε.

Zigmantas Balčytis (S&D), γραπτώς. – (LT) Ο τομέας της αλιείας στην Ευρώπη διανύει πολύ δύσκολη εποχή. Οι αλιείς χάνουν τη μόνη πηγή εισοδήματός τους, και αυτό ισχύει κυρίως στις περιφέρειες της ΕΕ στις οποίες υπάρχουν ελάχιστες κοινωνικές και οικονομικές εναλλακτικές. Ως εκ τούτου, στηρίζω ολόψυχα την πρόταση της Επιτροπής, όπως περιγράφεται στην Πράσινη Βίβλο, ότι είναι αναγκαίο να μεταρρυθμιστεί συνολικά και εκ βάθρων η αλιευτική πολιτική, έτσι ώστε να προσαρμοστεί ο τομέας αυτός στις μεταβαλλόμενες συνθήκες της αγοράς. Είναι λυπηρό, όμως έχουν περάσει 27 χρόνια από τη θέσπιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής και ο τομέας αυτός δεν λειτουργεί όπως έπρεπε, ενώ τα προβλήματα δεν επιλύονται με ικανοποιητική ταχύτητα. Τα προβλήματα του 2002 εξακολουθούν να υφίστανται και έχουν μάλιστα επιδεινωθεί λόγω των πρόσφατων εξελίξεων, λόγω της οικονομικής κρίσης και του αντικτύπου της αλλαγής του κλίματος στα αλιευτικά αποθέματα. Προτεραιότητες κατά τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής πρέπει να συνεχίσουν να είναι η αποκατάσταση των αποθεμάτων, η βιώσιμη διαχείριση και η διασφάλιση του επιπέδου διαβίωσης των αλιέων. Η αλιεία είναι πολύ σημαντική για ολόκληρη την ΕΕ, γι' αυτό δεν πρέπει να αντιμετωπίζεται ως μια απλή δραστηριότητα, αλλά ως τομέας ο οποίος αποτελεί άμεση πηγή απασχόλησης.

Gerard Batten, John Bufton, David Campbell Bannerman, Derek Roland Clark, William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage και Paul Nuttall (EFD), γραπτώς. – (EN) Αν και η Έκθεση αυτή περιγράφει μια

μάλλον λιγότερο φρικτή ΚΑΛΠ από το τερατούργημα που εφαρμόζεται σήμερα, εντούτοις προτείνει την παραμονή της αλιείας υπό τον αρπακτικό έλεγχο της μη δημοκρατικής και αντιδημοκρατικής «Ευρωπαϊκής Ένωσης» και, επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή από το Κόμμα της Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

Sebastian Valentin Bodu (PPE), γραπτώς. – (RO) Η προαγωγή του κοινού συμφέροντος μεταξύ των οργάνων παραγωγών κατά την τήρηση των αρχών τις οποίες υποστηρίζει η Ευρωπαϊκή Ένωση καθίσταται καίρια παράμετρος της μεταρρύθμισης της αλιευτικής πολιτικής. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν μπορεί να προσδοκά ότι οι αλιευτικοί στόλοι της Ευρώπης θα μεταβάλουν το μέγεθός τους με φυσικό τρόπο, βάσει των οικονομικών πραγματικότητων. Η πλεονάζουσα ικανότητά τους, οκτώ χρόνια μετά την παγκόσμια διάσκεψη κορυφής για τη βιώσιμη ανάπτυξη, και η συνεχιζόμενη μείωση των αλιευτικών αποθεμάτων είναι επιπλέον λόγοι που συνηγορούν υπέρ μιας εκτεταμένης μεταρρύθμισης της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Ωστόσο, δεν πρέπει να λησμονείται ότι, στις παράκτιες περιοχές των κρατών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπάρχουν ολόκληρες κοινότητες των οποίων η ύπαρξη περιστρέφεται γύρω από την αλιεία. Όπως αναφέρεται και στο κείμενο της έκθεσης για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, αυτή η δραστηριότητα είναι μέρος της πολιτισμικής κληρονομιάς και των παραδόσεων που κανείς δεν επιθυμεί να χαθούν.

Η αναθεώρηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής είναι προς το συμφέρον όλων των κρατών μελών, έτσι ώστε να καταστεί δυνατή η επίτευξη του βασικού στόχου που είχε τεθεί στη διάσκεψη κορυφής του 2002, που συνίσταται στην επίτευξη επιπέδου αλιευτικών αποθεμάτων το οποίο να επιτρέπει τη μέγιστη δυνατή βιώσιμη απόδοση έως το 2015, εξασφαλίζοντας έτσι ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν θα είναι πλέον υποχρεωμένη να εισάγει το ήμισυ των αλιευμάτων που χρειάζεται από άλλες αγορές.

Maria Da Graça Carvalho (PPE), γραπτώς. – (PT) Ο τομέας της αλιείας έχει στρατηγική σημασία για την κοινωνικοοικονομική ευημερία των παράκτιων κοινοτήτων, την τοπική ανάπτυξη, την απασχόληση, καθώς και τη διατήρηση αλλά και τη δημιουργία οικονομικής δραστηριότητας.

Η διασφάλιση της βιώσιμης ανάπτυξης σε αυτόν τον τομέα είναι ζωτικής σημασίας, τόσο από οικονομική όσο και από κοινωνική άποψη, όμως είναι εξίσου αναγκαίο να διασφαλιστεί η διατήρηση καλών περιβαλλοντικών συνθηκών σε όλα τα θαλάσσια ύδατα της ΕΕ.

Η εφαρμογή της ΚΑΛΠ συνδέεται άμεσα με θέματα όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η αλλαγή του κλίματος, η ασφάλεια, η δημόσια υγεία, η προστασία των καταναλωτών και η περιφερειακή ανάπτυξη, το εσωτερικό και εξωτερικό εμπόριο, οι σχέσεις με τρίτες χώρες και η αναπτυξιακή συνεργασία, και επιβάλλεται να διασφαλιστεί η κατάλληλη και προσεκτική εξισορρόπηση όλων αυτών των τομέων.

Θα ήθελα να υπογραμμίσω την ανάγκη δημιουργίας ενός συνεκτικού πλαισίου του Ευρωπαϊκού Χώρου Έρευνας για την υποστήριξη της βιώσιμης χρήσης των ωκεανών και των θαλασσών.

Είναι επίσης σημαντικό να ληφθεί υπόψη ο χαρακτήρας των περιορισμών που υφίστανται στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, οι οποίοι, λόγω του μόνιμου και διαβρωτικού χαρακτήρα και της συνδυασμένης επίδρασής τους, διαφοροποιούν αυτές τις περιφέρειες από τις υπόλοιπες περιφέρειες της Ένωσης, καθώς δημιουργούν γεωγραφικά μειονεκτήματα ή/και δημογραφικά προβλήματα.

Νικόλαος Χουντής (GUE/NGL), γραπτώς. – Καταψήφισα την Έκθεση για την Κοινή Αλιευτική Πολιτική παρά το γεγονός, ότι περιέχει και ορισμένα σημεία που αποτελούν θετική εξέλιξη σε σχέση με την ισχύουσα κατάσταση. Δυστυχώς όμως, βασικά σημεία της Έκθεσης αντιβαίνουν στο γεγονός ότι οι θαλάσσιοι πόροι είναι κοινό δημόσιο αγαθό, το οποίο δεν μπορεί να ιδιωτικοποιηθεί και σχετική τροπολογία της ευρωομάδας μου απορρίφθηκε. Η συγκεκριμένη Έκθεση δεν κατορθώνει να συνδυάσει την απαραίτητη προστασία του θαλάσσιου περιβάλλοντος, την εξασφάλιση της διατήρησης των αποθεμάτων των ψαριών με την κοινωνική και οικονομική προστασία των αλιέων, και ιδιαίτερα των μικρών, με συνέπειες καταστροφικές για το περιβάλλον και τη βιώσιμη αλιεία, αρνητικές για τους ψαράδες αλλά και για τους καταναλωτές οι οποίοι θα επιβαρύνονται και στην τελική τιμή του προϊόντος, χωρίς αυτό το κέρδος να ωφελεί τους μικρούς ψαράδες αλλά τις μεγάλες ιδιωτικές επιχειρήσεις. Η Έκθεση, δεν καταφέρνει να λάβει πραγματικά υπόψη τις διαφορετικές συνθήκες που επικρατούν στις επιμέρους χώρες της Ένωσης και, επομένως δεν καταφέρνει να προβλέψει τις αντίστοιχα προσαρμοσμένες αναγκαίες πολιτικές.

Carlos Coelho (PPE), γραπτώς. – (PT) Θέλω να συγχαρώ την κ. Patrão Neves για την εξαιρετική έκθεσή της σχετικά με τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής. Τα αναριθμητά προβλήματα και οι προκλήσεις που δημιουργεί η ΚΑΛΠ είχαν επισημανθεί ήδη από το 2002, όμως έχουν πλέον επιδεινωθεί λόγω της οικονομικής και της ενεργειακής κρίσης, καθώς και των καταστροφικών συνεπειών της αλλαγής του κλίματος. Προκειμένου να εξυπηρετεί η ΚΑΛΠ τα συμφέροντα της σύγχρονης αλιείας, χρειάζεται μια σειρά ριζικών αλλαγών οι οποίες θα διασφαλίσουν τη δίκαιη εξισορρόπηση μεταξύ της διατήρησης των πόρων και της βιωσιμότητας του τομέα,

δημιουργώντας τις προϋποθέσεις για την εφαρμογή νέων συστημάτων διαχείρισης των διαφόρων τύπων αλιείας στο εσωτερικό της ΕΕ.

Χαιρετίζω το ενδιαφέρον που επιδεικνύεται για την αποκέντρωση και τη μείωση της γραφειοκρατίας της ΚΑΛΠ, καθώς και για τη μεταφορά της διαχείρισης της αλιείας σε περιφερειακό επίπεδο εντός των ορίων που θέτει η Συνθήκη της Λισαβόνας, καθώς και όσον αφορά την ανάγκη να διασφαλιστεί η προσαρμογή της μεταποίησης στη μικρής κλίμακας παράκτια αλιεία και τη βιομηχανική αλιεία, με παράλληλο σεβασμό των περιβαλλοντικών, οικονομικών και κοινωνικών προτύπων. Εφιστώ επίσης την προσοχή στην προστασία των συμφερόντων της κοινοτικής αλιείας. Ωστόσο, απαιτείται κατάλληλη παρακολούθηση από τις εθνικές κυβερνήσεις, οι οποίες θα πρέπει να αντιμετωπίσουν την αλιεία ως στρατηγική προτεραιότητα, έτσι ώστε να διασφαλιστεί η οικονομική και κοινωνική βιωσιμότητα των παράκτιων κοινοτήτων.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), γραπτώς. – (RO) Εκτιμώ ότι πρέπει να καταρτιστούν σχέδια για τη διαχείριση και υποστήριξη της μακροπρόθεσμης αποκατάστασης των αλιευτικών αποθεμάτων κάθε είδους και σε όλες τις γεωγραφικές ζώνες αλιείας στο εσωτερικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Πρέπει να ληφθεί μέριμνα, πρωτίστως, για τις τεράστιες διαφορές που υφίστανται στην Ευρώπη στον τομέα της αλιείας. Πρέπει να ανατεθούν μεγαλύτερες ευθύνες στις ζώνες αλιείας και να πραγματοποιηθούν βελτιώσεις στο παραδοσιακό σύστημα των ποσοστώσεων. Η Ευρώπη πρέπει να υιοθετήσει μια ισχυρή, κοινή προσέγγιση ως προς τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων, η οποία να περιλαμβάνει μια ηπειρωτική και μια αγοραία συνιστώσα, καθώς και τους τομείς της αλιείας και της υδατοκαλλιέργειας, σύμφωνα με τη νέα ολοκληρωμένη θαλάσσια πολιτική της Ευρωπαϊκής Ένωσης και το ενδιαφέρον που επιδεικνύει για τη βιώσιμη ανάπτυξη των παράκτιων περιφερειών.

William (The Earl of) Dartmouth, Nigel Farage και Paul Nuttall (EFD), γραπτώς. – (EN) Αν και η έκθεση αυτή περιγράφει μια μάλλον λιγότερο φρικτή ΚΑΛΠ από το τερατούργημα που εφαρμόζεται σήμερα, εντούτοις προτείνει την παραμονή της αλιείας υπό τον αρπακτικό έλεγχο της μη δημοκρατικής και αντιδημοκρατικής «Ευρωπαϊκής Ένωσης» και, επομένως, δεν μπορεί να γίνει δεκτή από το Κόμμα της Ανεξαρτησίας του Ηνωμένου Βασιλείου.

Edite Estrela (S&D), γραπτώς. – (PT) Υπερψήφισα την έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, επειδή περιλαμβάνει ουσιαστικές δεσμεύσεις οι οποίες συμβάλλουν σαφώς στη βελτίωση της αρχικής πρότασης. Υπογραμμίζω ότι είναι σημαντικό να θεσπιστεί μια περιβαλλοντική και κοινωνική προσέγγιση ως προς τη διερεύνηση νέων συστημάτων διαχείρισης των αλιευτικών πόρων, η οποία να συμπληρώνει το τρέχον σύστημα, βάσει της αρχής της σχετικής σταθερότητας.

Göran Färm, Anna Hedh, Olle Ludvigsson, Marita Ulvskog και Åsa Westlund (S&D), γραπτώς. – (SV) Εμείς, οι σοσιαλδημοκράτες καταψηφίσαμε την έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο και τη μεταρρύθμιση της αλιευτικής πολιτικής της ΕΕ. Η πλειοψηφία στο Κοινοβούλιο απέρριψε την πρόταση να δοθεί προτεραιότητα στην περιβαλλοντική βιωσιμότητα και ψήφισε υπέρ μιας τροπολογίας όπου δηλώνεται ότι η πολιτική μας έναντι των χωρών εκτός της ΕΕ θα πρέπει να καθορίζεται με βάση τα συμφέροντα της ευρωπαϊκής αλιείας. Αυτό το θεωρούμε απαράδεκτο, ως εκ τούτου επιλέξαμε να ψηφίσουμε «όχι». Εκφράζουμε επίσης τη δυσπιστία μας έναντι της πρόθεσης του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου να προσφέρει αυξημένη χρηματοδότηση στην κοινή αλιευτική πολιτική – δεν θέλουμε να μετάσχουμε σε μια τέτοια απόφαση, εκτός εάν επιδιώξή μας είναι η σαφής τροποποίηση της πολιτικής.

José Manuel Fernandes (PPE), γραπτώς. – (PT) Θα ήθελα καταρχάς να υπογραμμίσω την εξαιρετική έκθεση την οποία κατάρτισε η κ. Patrão Neves. Οι αλιευτικές κοινότητες σήμερα διέρχονται μια δύσκολη περίοδο, η οποία χαρακτηρίζεται από σοβαρή υποβάθμιση των αλιευτικών αποθεμάτων. Η δραστηριότητα αυτή έχει αντίκτυπο στην προμήθεια του γενικού πληθυσμού με τρόφιμα και στη συνοχή των εξόχως απόκεντρων περιφερειών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τον λόγο αυτόν, απαιτείται μια ολοκληρωμένη και λεπτομερής προσέγγιση ως προς τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Εκτιμώ ότι είναι επείγουσα και ζωτική ανάγκη να μεριμνήσει επαρκώς η Ευρωπαϊκή Ένωση για την παροχή στους αλιείς καλύτερων συνθηκών οικονομικής βιωσιμότητας, εντός ενός πλαισίου το οποίο να μπορεί να προστατεύει τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά κάθε επιμέρους περιφέρειας και να αναγνωρίζει ότι απαιτείται διαφορετική προσέγγιση όσον αφορά την αλιεία μικρής κλίμακας. Αξίζει να επισημανθεί η σύσταση συγκεκριμένων μέτρων όπως η μείωση του αριθμού των μεσαζόντων στην αλυσίδα που μεσολαβεί μεταξύ παραγωγού και καταναλωτή. Από την άλλη πλευρά, η μεταρρύθμιση αυτή δεν μπορεί να αποκοπεί από τη βιώσιμη χρήση των θαλάσσιων πόρων βάσει μιας τεχνικής και επιστημονικής διαδικασίας αξιολόγησης η οποία έχει υποβληθεί σε εμπεριστατωμένο έλεγχο, και η οποία θα συμβάλει στη συμφιλίωση του τομέα και θα έχει αντίκτυπο στη διατροφική ασφάλεια των καταναλωτών. Στο πλαίσιο της αλλαγής της αλιευτικής ικανότητας, θα ήθελα να υπογραμμίσω τον αντίκτυπο που έχει ο εκσυγχρονισμός του εξοπλισμού στην επαγγελματική αξιοπρέπεια και την ασφάλεια των αλιέων σε έναν τομέα όπου η απώλεια ανθρώπινων ζωών είναι σύννηδες φαινόμενα.

João Ferreira (GUE/NGL), γραπτώς. – (PT) Η απόρριψη από την πλειοψηφία του Σώματος των προτάσεων που καταθέσαμε εδώ, για την απόρριψη της ιδιωτικοποίησης των αλιευτικών πόρων, είναι ενδεικτική της πορείας που επιχειρείται να ακολουθηθεί στην επικείμενη μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ. Το Κοινοβούλιο όχι μόνο δεν απορρίπτει την πρόταση της Επιτροπής για επιβολή (ιδιωτικών) δικαιωμάτων ιδιοκτησίας όσον αφορά την πρόσβαση σε ένα δημόσιο αγαθό, αλλά προετοιμάζει επίσης το έδαφος ώστε η πρόθεση αυτή να εκφραστεί και επισήμως. Η επιλογή αυτή δεν διασφαλίζει τη βιωσιμότητα των πόρων και θα έχει ως αναπόφευκτη συνέπεια τη συγκέντρωση της αλιευτικής δραστηριότητας στα χέρια παραγόντων με μεγαλύτερη οικονομική και χρηματοοικονομική δύναμη σε όλη την ΕΕ, απειλώντας σοβαρά τη μικρής κλίμακας, παράκτια αλιεία η οποία, στην περίπτωση της Πορτογαλίας, αντιπροσωπεύει πάνω από το 90% του αλιευτικού στόλου.

Διαπιστώσαμε πάντως ορισμένες θετικές πτυχές στο κείμενο της έκθεσης, ορισμένες από τις οποίες αντιστοιχούσαν στις προτάσεις που είχαμε καταθέσει, όμως δεν μπορούμε να αγνοήσουμε το ότι, εν γένει, η έκθεση παραμένει προσκολλημένη σε μια άκρως φιλελεύθερη προσέγγιση, η οποία μάλιστα περιορίζει σημαντικά την κυριαρχία των κρατών μελών επί των θαλάσσιων πόρων τους. Δεν προσφέρει άλλωστε συνολική λύση σε ένα από τα βασικά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο τομέας: το εισόδημα από την αλιευτική δραστηριότητα. Δεν μπορούμε παρά να επισημάνουμε την απόρριψη των προτάσεων τις οποίες καταθέσαμε, με σκοπό τη βελτίωση του καθεστώτος εμπορίας στον τομέα, κατά τρόπο που θα αύξανε τα έσοδα των αλιέων από την εργασία τους.

Marian Harkin (ALDE), γραπτώς. – (EN) Υποστηρίζω την επέκταση των παράκτιων ζωνών από τα 12 στα 20 μίλια ως μία από τις κρίσιμες μεταρρυθμίσεις της ΚΑΛΠ. Πρέπει να θέσουμε επίσης τέρμα στην πρακτική της απόρριψης ευάλωτων αποθεμάτων. Είναι σημαντικό να διατηρηθεί το τρέχον σύστημα διαχείρισης των ποσοστώσεων, και δεν συμφωνώ με την υποχρεωτική ιδιωτικοποίηση των ποσοστώσεων.

Ian Hudghton (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Η έκθεση περιλαμβάνει πολλά θετικά και σημαντικά στοιχεία και επικρατεί συναίνεση ως προς το ότι το συγκεντρωτικό και προκρούστειο πρότυπο της ΚΑΛΠ υπήρξε καταστροφικό. Ορισμένες τροπολογίες τις οποίες είχα καταθέσει έχουν εγκριθεί, γι' αυτό το κείμενο της έκθεσης αναγνωρίζει τη σχετική σταθερότητα, την ανάγκη παροχής κινήτρων για τις προσπάθειες διατήρησης και την επιτυχία της άσκησης εθνικού ελέγχου εντός της ζώνης των 12 μιλίων. Ωστόσο, το κείμενο της έκθεσης αναφέρει στη συνέχεια ότι τα ιστορικά δικαιώματα θα πρέπει να αναθεωρηθούν. Η διαχείριση της αλιείας πρέπει να επανέλθει στα χέρια των αλιευτικών κρατών· τα κράτη αυτά δεν πρέπει να χάσουν τα ιστορικά τους δικαιώματα. Ως εκ τούτου, καταψήφισα μια έκθεση η οποία συνιστά την υπονόμευση αυτών των θεμελιώδους σημασίας παραδοσιακών δικαιωμάτων πρόσβασης σε αλιευτικά αποθέματα.

Elisabeth Köstinger (PPE), γραπτώς. – (DE) Η ριζική και ευρεία μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) πρέπει να επικροτηθεί, ιδίως εάν αποβλέπει στη βιώσιμη διαχείριση των αλιευτικών πόρων. Αυτό θα καταστεί δυνατό μέσω της εξειδίκευσης και της τυποποίησης των γενικών όρων, της βελτίωσης των ελέγχων από μέρους των κρατών μελών, καθώς και της απλούστευσης του συστήματος λήψης αποφάσεων. Παρότι η Αυστρία, ως μεσόγεια χώρα, δεν επηρεάζεται άμεσα, η σταθερή τάση αύξησης της κατανάλωσης θαλάσσιων ιχθύων επηρεάζει την αλιεία. Χρειαζόμαστε πρακτικές και αποτελεσματικές λύσεις οι οποίες να δημιουργούν βάσεις για την ικανοποιητική βιωσιμότητα του τομέα, με την εξυγίανση των αλιευτικών αποθεμάτων, τη διασφάλιση του εφοδιασμού των καταναλωτών και, συγχρόνως, την εγγυημένη διατήρηση της ποικιλομορφίας των ειδών και την προστασία του θαλάσσιου οικοσυστήματος συνολικά.

Isabella Lövin (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Η έκθεση αυτή αποτελεί ένα γενικό έγγραφο το οποίο καλύπτει όλες τις πτυχές της ΚΑΛΠ, από την υδατοκαλλιέργεια έως την ερασιτεχνική αλιεία, από τη Βαλτική Θάλασσα έως τις αλιευτικές συμφωνίες με χώρες του Τρίτου Κόσμου. Οι Πράσινοι αισθάνονται ικανοποίηση για πολλές από τις τροπολογίες που καταφέραμε να γίνουν δεκτές, όπως οι θεμελιώδεις αρχές σχετικά με τις απαιτήσεις περί βιωσιμότητας από όσους θα έχουν το δικαίωμα να αλιεύουν, οι απαιτήσεις για διενέργεια αξιολογήσεων περιβαλλοντικού αντικτύπου των αλιευτικών δραστηριοτήτων, η δήλωση ότι η ΕΕ δεν θα πρέπει να ανταγωνίζεται με τοπικούς αλιείς στο πλαίσιο των αλιευτικών συμφωνιών, αλλά να της επιτρέπεται να αλιεύει μόνο πλεονασματικά αποθέματα, και επίσης η πρόταση προς όλα τα θεσμικά όργανα της ΕΕ να θέσουν την παράνομη αλιεία στην κορυφή της διεθνούς ατζέντας σε όλα τα συναφή φόρα, έτσι ώστε να προστατευθούν οι ωκεανοί αλλά και η επισιτιστική ασφάλεια. Δυστυχώς, στο τελικό κείμενο εγκρίθηκαν και ορισμένες εντελώς απαράδεκτες και αντιφατικές παράγραφοι, όπως ότι στόχος των εξωτερικών συνιστωσών της ΚΑΛΠ είναι η προστασία και προώθηση των συμφερόντων της ευρωπαϊκής αλιείας, ότι δεν θα πρέπει να δίνεται προτεραιότητα στην οικολογική βιωσιμότητα έναντι της κοινωνικής και οικονομικής βιωσιμότητας και ότι όλοι οι τομείς πολιτικής θα πρέπει να συμβάλλουν στην εκπλήρωση των στόχων της ΚΑΛΠ. Αυτός ήταν ο λόγος για τον οποίο η Ομάδα των Πρασίνων δεν μπόρεσε να υπερψηφίσει την έκθεση, οπότε απέιχε από την ψηφοφορία.

Nuno Melo (PPE), γραπτώς. – (PT) Η κοινή αλιευτική πολιτική, η οποία είχε αναθεωρηθεί για τελευταία φορά το 2002, δεν είναι ακόμη σε θέση να υπερκεράσει τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει αυτός ο ευαίσθητος τομέας. Ως εκ

τούτου, είναι αναγκαίο να αναλυθούν οι νέοι παράγοντες που επηρεάζουν τον τομέα και να αναζητηθούν νέες λύσεις προκειμένου να καταστεί πλήρως βιώσιμος, ιδίως από οικονομική, κοινωνική και περιβαλλοντική άποψη. Προτείνω, λοιπόν, να ληφθούν νέα μέτρα που να επιτρέπουν στον τομέα της αλιείας να ξεφύγει από την επισφαλή κατάσταση στην οποία βρίσκεται σήμερα.

Η αλιευτική βιομηχανία είναι πολύ σημαντική για την ΕΕ. Επομένως, έχει ζωτική σημασία να λαμβάνει υπόψη η νέα ΚΑΛΠ την ορθολογική και υπεύθυνη διαχείριση των πόρων, και να μεριμνά για την προστασία των θαλάσσιων πόρων και τη διατήρηση του τρόπου ζωής των ανθρώπων οι οποίοι εξασφάλιζαν πάντα το εισόδημά τους από την αλιεία. Η νέα ΚΑΛΠ πρέπει να μπορεί να επιλύσει τα προβλήματα παραγωγικότητας του τομέα, να σταθεροποιήσει τις αγορές και να εξασφαλίσει ικανοποιητικό επίπεδο διαβίωσης στις οικογένειες που εξαρτώνται από τον τομέα αυτόν. Ωστόσο, ο τομέας θα πρέπει να αναλυθεί συνολικά, και όχι τμηματικά, έτσι ώστε να μπορέσουμε να συνεξετάσουμε όλα τα προβλήματα και τις δυσκολίες του και να τις επιλύσουμε με τρόπο ικανοποιητικό για όλους τους ενδιαφερόμενους, ξεπερνώντας τα βασικά προβλήματα που πλήττουν την αλιεία: την υπεραλίευση, την πλεονάζουσα αλιευτική ικανότητα, τις υπερεπενδύσεις και τη σπατάλη.

Andreas Mölzer (NI), γραπτώς. – (DE) Το γεγονός ότι η αλιεία έχει μακρά παράδοση στην Ευρώπη, κάτι που ευελπιστεί κανείς ότι θα συνεχιστεί και στο μέλλον, είναι ευχάριστο. Οι εξελίξεις των τελευταίων ετών καταδεικνύουν σαφώς ότι η εργασία σε αυτόν τον τομέα της οικονομίας καθίσταται ουσιαστικά λιγότερο ελκυστική. Αυτό οφείλεται στο ότι υπάρχουν όμιλοι επιχειρήσεων οι οποίοι διαθέτουν μαζικά αλιευτικά προϊόντα στις αγορές και μειώνουν τις τιμές σε βαθμό που δεν επιτρέπει στις μικρές αλιευτικές επιχειρήσεις να τους ανταγωνιστούν. Λόγω αυτής της κατάστασης, ο συγκεκριμένος τομέας μετατρέπεται όλο και περισσότερο σε χώρο προσέλκυσης εργαζομένων από τρίτες χώρες. Δεδομένου ότι αυτή η πρόταση ψηφίσματος δεν αντιμετωπίζει επαρκώς το προαναφερθέν ζήτημα, την καταψήφισα.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE), γραπτώς. – (EN) Απέιχα από την τελική ψηφοφορία επί της έκθεσης Neves Patrão επειδή περιλάμβανε τόσο θετικές όσο και αρνητικές παραγράφους. Από τη μία πλευρά, συμφωνεί με τη θέση ότι πρέπει να δοθεί προτεραιότητα σε όσους αλιεύουν κατά τον πλέον βιώσιμο περιβαλλοντικά τρόπο, επιτυγχάνοντας λιγότερες απορρίψεις αλιευμάτων, δημιουργώντας περισσότερες θέσεις εργασίας και καταναλώνοντας λιγότερη ενέργεια, και υπογραμμίζει ότι το δικαίωμα αλιείας πρέπει να στηρίζεται σε περιβαλλοντικά και κοινωνικά κριτήρια, παρά στο ποιος αλίευε τις μεγαλύτερες ποσότητες αλιευμάτων πριν από 30 χρόνια. Η τρέχουσα κρίση δημιουργήθηκε ακριβώς εξαιτίας της πολυετούς υπεραλίευσης, επομένως είναι παράλογο να επιτρέπεται στους ίδιους στόλους να συνεχίσουν την καταστροφική τους δραστηριότητα. Άλλες θετικές πτυχές περιλαμβάνουν το ότι η οικολογική βιωσιμότητα καθίσταται βασικό κριτήριο της ΚΑΛΠ, καθώς και την αναγνώριση ότι οι στόλοι της ΕΕ πρέπει να σταματήσουν τις πρακτικές υπεραλίευσης στα ύδατα αναπτυσσόμενων χωρών. Δυστυχώς, η έκθεση περιλαμβάνει και λιγότερο εποικοδομητικές ιδέες, όπως το ότι δεν γίνεται παραδεκτή η ολέθρια επίδραση των επιδοτήσεων. Στην έκθεση δηλώνεται επίσης ότι η ΚΑΛΠ αποτελεί την κυρίαρχη πολιτική της ΕΕ, στην οποία πρέπει να υποτάσσονται οι περιβαλλοντικές και αναπτυξιακές πολιτικές. Αυτή ακριβώς η στάση της «διατήρησης της αλιευτικής βιομηχανίας με κάθε κόστος» έχει οδηγήσει στην καταστροφή του θαλάσσιου οικοσυστήματος και των αλιευτικών κοινοτήτων που εξαρτώνται από αυτό.

Britta Reimers (ALDE), γραπτώς. – (DE) Οι γερμανοί βουλευτές της Ομάδας της Συμμαχίας Φιλελευθέρων και Δημοκρατών για την Ευρώπη ψήφισαν διαφορετικά από το σύνολο της πολιτικής τους ομάδας σε δύο σημεία. Το πρώτο αφορά την τροπολογία 3 της Ομάδας των Πρασίνων/Ευρωπαϊκής Ελεύθερης Συμμαχίας. Τα μέλη του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος (FDP) την καταψήφισαν, επειδή μια ριζική αποκέντρωση της αλιευτικής πολιτικής όπως αυτή που προτείνεται, καθώς και η μεταφορά αρμοδιοτήτων και καθηκόντων στα κράτη μέλη και σε τοπικά όργανα λήψης αποφάσεων, δεν είναι συμβατή με την ευρωπαϊκή κοινή αλιευτική πολιτική. Η προσπάθεια που καταβάλλεται εν προκειμένω αφορά, απεναντίας, την αναζήτηση κοινών προορατικών λύσεων σε επίπεδο ΕΕ. Τα μέλη του Ελεύθερου Δημοκρατικού Κόμματος υπερψήφισαν την τροπολογία 33, επειδή υποστηρίζει τη σημαντική αρχή της σχετικής σταθερότητας, η οποία είναι σημαντική για τους Γερμανούς. Η πτυχή αυτή αφορά τη βάση της κατανομής των ποσοστώσεων.

Frédérique Ries (ALDE), γραπτώς. – (FR) Η ευρωπαϊκή αλιευτική βιομηχανία πλέει σε ταραγμένα νερά: τα αλιευτικά αποθέματα μειώνονται δραστικά, 400.000 ευρωπαίοι αλιείς και οι οικογένειές τους ανησυχούν για το μέλλον τους και διερωτώνται για την αποτελεσματικότητα της κοινής αλιευτικής πολιτικής (ΚΑΛΠ) η οποία, μέχρι σήμερα, τους παρείχε ένα δίχτυ ασφαλείας.

Λόγω των διαρθρωτικών προβλημάτων που έχουν εντοπιστεί, συγκεκριμένα της υπεραλίευσης, των υπερεπενδύσεων, της πλεονάζουσας ικανότητας του αλιευτικού στόλου και της σπατάλης (άραγε πόσοι τόνοι αλιευμάτων απορρίπτονται καθημερινά στη θάλασσα επειδή δεν είναι κατάλληλοι για κατανάλωση;), η μεταρρύθμιση της ΚΑΛΠ πρέπει να αποτελέσει κορυφαία προτεραιότητα. Είναι σαφές ότι η όποια μεταρρύθμιση πρέπει να λαμβάνει υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των διαφόρων αλιευτικών περιοχών και να αποφεύγει με κάθε κόστος την εφαρμογή

προκρούστεων προτύπων διαχείρισης. Οι αλιευτικές τεχνικές και τα σκάφη που χρησιμοποιούνται στη Βόρεια Θάλασσα είναι πολύ διαφορετικά από αυτά που χρησιμοποιούνται στον Κόλπο της Γασκώνης. Γι' αυτό έχει ζωτική σημασία η μεταρρύθμιση την οποία προτείνει η Επιτροπή, η οποία στηρίζεται στην περιφερειοποίηση και την οποία ενέκρινε σήμερα το απόγευμα το Κοινοβούλιο.

Μια υπεύθυνη πολιτική πρέπει να λαμβάνει επίσης υπόψη την πραγματικότητα όπως εκφράζεται μέσω των αριθμών: η ΕΕ είναι υπεύθυνη για το 4,5% σχεδόν της παγκόσμιας αλιευτικής παραγωγής και δεν φιλοδοξεί να μετατραπεί σε «γίγαντα» αυτού του τομέα. Αυτός είναι ένας ακόμη λόγος για τον οποίο πρέπει να επιλέξουμε τη μικρής κλίμακας, καινοτόμο και βιώσιμη αλιεία.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), γραπτώς. – (EN) Η Πράσινη Βίβλος της Επιτροπής για το θέμα αυτό αποτελεί καταδικαστική καταγγελία και αναγνώριση του γεγονότος ότι η κοινή αλιευτική πολιτική έχει αποτύχει. Μάλιστα, έχει συμβάλει στην εμφάνιση ποικίλων προβλημάτων τα οποία εξακολουθούν να έχουν οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες. Μόλις πριν από δύο εβδομάδες, το παρόν Σώμα υπερψήφισε την αναστολή του διεθνούς εμπορίου του ερυθρού τόνου λόγω των σε κρίσιμο βαθμό μειωμένων αποθεμάτων – μια κατάσταση που αποτελεί περαιτέρω ένδειξη του ότι τα τρέχοντα επίπεδα της αλιευτικής μας δραστηριότητας δεν είναι βιώσιμα και έχουν σοβαρές συνέπειες για τη βιοποικιλότητα και το μέλλον του αλιευτικού τομέα. Πρέπει να αναγνωρίσουμε ότι απαιτείται η υιοθέτηση νέας προσέγγισης. Μια αποκεντρωμένη πολιτική με αυξημένη χρηματοδότηση θα επιτρέψει σε διάφορες περιφέρειες να προσαρμοστούν και να ανταποκριθούν στις ιδιαίτερες συνθήκες που αντιμετωπίζουν – πράγμα που δεν επέτρεπε η προηγούμενη συγκεντρωτική πολιτική. Αυτό αναμένεται να οδηγήσει σε καλύτερη διαχείριση των αποθεμάτων και να έχει θετικό αντίκτυπο στο θαλάσσιο περιβάλλον. Στηρίζω πλήρως τη δέσμευση της Επιτροπής για ευρείας κλίμακας και ριζικές μεταρρυθμίσεις, την οποία ορθώς αποφάσισε να στηρίξει και η Επιτροπή Αλιείας. Είναι ζωτικό να λάβουμε μέτρα ώστε να διασφαλιστεί ότι η Ευρωπαϊκή Ένωση θα εφαρμόσει μια πραγματικά βιώσιμη αλιευτική πολιτική που να προστατεύει μακροπρόθεσμα τα αλιευτικά αποθέματα, το περιβάλλον και τις ευρωπαϊκές θέσεις εργασίας.

Peter Skinner (S&D), γραπτώς. – (EN) Στήριξα τις τροπολογίες που κατατέθηκαν με σκοπό την τροποποίηση της κοινής αλιευτικής πολιτικής κατά τρόπο που να θέτει τέρμα σε ορισμένες από τις στρεβλώσεις που υφίστανται σήμερα.

Η αύξηση των κονδυλίων για την ανανέωση των στόλων ή ο κεντρικός καθορισμός των τιμών των αλιευμάτων προκαλούν ιδιαίτερα έντονες στρεβλώσεις και καθιστούν δυνατή την αυξημένη χρήση επιδοτήσεων.

Οι αλιείς στο Ηνωμένο Βασίλειο, ιδίως κατά μήκος των νοτίων ακτών και με σκάφη μήκους 10 μέτρων, συχνά πλήττονται πολύ σοβαρά από τις μη ισορροπημένες ποσοστώσεις και επιδοτήσεις που παρέχονται σε άλλους αλιευτικούς στόλους. Ο βουλευτής της περιφέρειας Hastings & Rye, Mike Foster, μου επεσήμανε ότι η Υπηρεσία Θαλάσσιας Αλιείας και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επιβάλλεται να θέσουν τέρμα σε πρακτικές οι οποίες δημιουργούν διακρίσεις και στρεβλώσεις, ιδίως όσον αφορά την αλιεία μπακαλιάρου κατά μήκος των νοτίων ακτών του Ηνωμένου Βασιλείου, και κυρίως στην εκλογική του περιφέρεια Hastings & Rye, την οποία εκπροσωπώ και εγώ.

Bart Staes (Verts/ALE), γραπτώς. – (NL) Απείχα από την ψηφοφορία επί της έκθεσης σχετικά με την κοινή αλιευτική πολιτική, διότι περιλαμβάνει πάρα πολλά σημεία τα οποία έρχονται σε αντίθεση με σειρά άλλων σημείων του κειμένου και ταυτόχρονα συγκρούονται με την πολιτική μου προσέγγιση ως προς την ευρωπαϊκή αλιευτική πολιτική. Από τη μία πλευρά, στην έκθεση υποστηρίζεται ότι οι ευρωπαϊκοί αλιευτικοί στόλοι δεν επιτρέπεται να αναπτύσσουν υπέρμετρη αλιευτική δραστηριότητα στα ύδατα αναπτυσσόμενων χωρών, από την άλλη όμως αναφέρεται ότι η κοινή αλιευτική πολιτική πρέπει πάντα να υπερισχύει των περιβαλλοντικών και αναπτυξιακών πολιτικών. Η θέση αυτή έρχεται προφανώς σε διάσταση με τη Συνθήκη της Λισαβόνας, το άρθρο 208 της οποίας ορίζει ότι η εξωτερική μας πολιτική δεν πρέπει να υποσκάπτει τους αναπτυξιακούς στόχους των φτωχών χωρών. Η πολιτική την οποία προτείνει το Κοινοβούλιο αναμφίβολα ωφελεί την Ευρώπη, όμως εκτός των ευρωπαϊκών υδάτων η Ευρώπη υπερασπίζεται μόνο τους δικούς της αλιευτικούς στόλους και όχι τα ντόπια αλιευτικά αποθέματα και τους ντόπιους αλιείς. Κατά συνέπεια, η Ομάδα των Πρασίνων/Ευρωπαϊκή Ελεύθερη Συμμαχία απείχε από την ψηφοφορία. Επιπλέον, ενώ στην έκθεση αναγνωρίζεται ότι υφίσταται σοβαρό πρόβλημα υπεραλιεύσης και ότι η βιωσιμότητα πρέπει να αποτελεί το σημείο εκκίνησης της πολιτικής, δεν αναγνωρίζεται συγχρόνως ότι η χωρητικότητα του στόλου και τα συστήματα επιδοτήσεων και ποσοστώσεων αποτελούν τη ρίζα αυτού του προβλήματος. Σε αυτό οφείλεται λοιπόν η αποχή μας.

Nuno Teixeira (PPE), γραπτώς. – (PT) Η έκθεση σχετικά με την Πράσινη Βίβλο για τη μεταρρύθμιση της κοινής αλιευτικής πολιτικής, την οποία εγκρίναμε σήμερα, αναθεωρεί τις οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές πτυχές αυτής της πολιτικής, με σκοπό τον επανακαθορισμό της προσέγγισης ως προς την επίλυση των εναπομεινάντων προβλημάτων στο εσωτερικό του τομέα. Θα ήθελα να επαναλάβω ότι προτεραιότητες όπως η αυξημένη αποδοτικότητα κατά τη διαχείριση των αλιευτικών πόρων και η στρατηγική οικονομικής στήριξης για τους

εργαζόμενους στον τομέα, παράλληλα με την εγγύηση της βιωσιμότητας του τομέα της αλιείας μέσω της διατήρησης των ειδών, είναι απολύτως αναγκαίες παράμετροι αυτής της μεταρρύθμισης και πρέπει να εφαρμοστούν σε περιφερειακό επίπεδο. Το έγγραφο αυτό εμμένει στις μεταρρυθμίσεις που απαιτείται να γίνουν στην αλιευτική βιομηχανία, οι οποίες είναι εξαιρετικά σημαντικές στις εξόχως απόκεντρες περιφέρειες, ιδίως στη Μαδέρα, όπου η δραστηριότητα αυτή είναι πάρα πολύ σημαντική για την τοπική ανάπτυξη και τη ζωή του τοπικού πληθυσμού.

Θα ήθελα επίσης να επαναλάβω τις ιδέες που περιλαμβάνονται στην έκθεση σχετικά με την πιο ενεργό συμμετοχή των διαφόρων παραγόντων σε εθνικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο όσον αφορά την εφαρμογή και τα τεχνικά μέτρα που πρέπει να ληφθούν στο εσωτερικό του αλιευτικού τομέα. Για όλους τους ανωτέρω λόγους, υπερψήφισα το κείμενο αυτής της έκθεσης, με την οποία εγκαινιάζεται μια νέα φάση της ευρωπαϊκής κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), γραπτώς. – (FR) Καταψήφισα την έκθεση της κ. Patrão Neves επειδή απορρίπτει τις τροπολογίες οι οποίες απέβλεπαν στην εξασφάλιση ισορροπίας μεταξύ των περιβαλλοντικών πιυχών και της διατήρησης της αλιείας μικρής κλίμακας.

Εκφράζω επίσης τη λύπη μου για την απόρριψη των τροπολογιών με τις οποίες ζητείται η διενέργεια εις βάθος διαλόγου με τους αλιείς πριν από αυτήν τη μεταρρύθμιση.

Σε αυτήν τη βάση, δεν αντιλαμβάνομαι πώς θα είναι δυνατόν να εγκριθεί μια μεταρρύθμιση που να είναι αποδεκτή από τους αλιείς και να λαμβάνει τα αναγκαία μέτρα για τη διατήρηση μιας πραγματικά άξιας λόγου κοινής αλιευτικής πολιτικής.

Πρόεδρος. – Τα πρακτικά της παρούσας συνεδρίασης θα υποβληθούν προς έγκριση στο Σώμα κατά την έναρξη της επόμενης συνεδριάσεώς του. Αν δεν υπάρχουν αντιρρήσεις επ' αυτών, θα διαβιβάσω αμέσως τα ψηφίσματα που εγκρίθηκαν στη σημερινή συνεδρίαση στα πρόσωπα και στους φορείς στους οποίους απευθύνονται.

10. Διορθώσεις και προθέσεις ψήφου: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

11. Διαβίβαση των κειμένων που εγκρίθηκαν κατά τη σημερινή συνεδρίαση: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

12. Χρονοδιάγραμμα των προσεχών συνεδριάσεων: βλ. Συνοπτικά Πρακτικά

13. Διακοπή της συνόδου

(Η συνεδρίαση λήγει στις 12.50 μ.μ.)